

Dñi azonis incipit probemū ad sumi
maz institutōnum **Rubrica**

Vasi mō geniti pueri vel adulei lac iuris cōcupiscite in stitutōnu dogmata sumite p mū nutrimentū ut doctrina pambula info:mati iustitia ni mere amministratōni secu:rius inherere que a christi: amissimo impato: e iustimiano regulariē terua ta omīu impatorū auēte iubet vetat vndicat punit atqz permittit. **H**ec siquidē velut almīca dominatrix nobilitat ad discentes exhibet magistratus et hono:res cōduplicat et pfec: et vt vera per omnia fatear iuris pfessores p o:bem terrazz. Fecit solemnit̄ principari et sede re in imperiali aula tribonatōes actores et re os ordine dominabili iudicātes. Per ipsam nā qz vniuersi reges regnāt iusticia conseruat̄ in terris. et licet rhomanus princeps sit legibus absolut⁹ tamē digna vox est maiestate regnātis legib⁹ alligatum se principē pfiteri ut. **C.** deleg. et o:prim. l. digna vox. **A**d noticiā ergo legū habēdā qua ostringi vritas hoim debz quilibet antelare ne per iuris ignorantiā a re cōitudinis tramite deuiare cogat. **S**ed habet quelibet scītia principia tradices sup quibus regulare cōstituit̄ fundamēntū. **V**n fidelit̄ cō: filio his qui cāz patroni esse peroptāt ut sine institutōnu doctrinis ad legū sublimitates cō: scandere nō pfumant qm ex alto irremediabili ter corruit qui volare satagit ant eō pēnas af sumat. **E**go autē azo cupiēs iuxta pmissum per fecere qd incepi hanc institutōnu summā rudi: bo offeror pfecis ut ex ea quisqz p ingenui sui capacitatē subsidiū recipiat et iuuamē

In noīe nostrī hiesu christi impator ce: sar flauj⁹ iustimian⁹ almanicus goticus francus germanic⁹ guādalic⁹ affrica: n⁹ pi⁹ felix mclitus vītor ac triūpha: tor sp august⁹ iuuētute cupide legum

Dius p̄femij dñi iustimiani sen: tencī apte cōphēndamus. Fa: da igīt codicis p̄ma opositōe et. **C.** de veteri. i. enu. ij. l. g. omnia igīt et. g. sed cū p̄spēximus ante eius emēdatōem et scđam edictōem p̄a cū p̄ci pit fieri edictōem scđam habuit mentōem in stitutōnu iam opositaz. ut. **C.** de emē. insti. co. ibi ut vndiqz non solū tē et digestoz seu pan: dectaz. l. libr is pfecis et cōsumatis videbat pleriqz mīlīl āmō sup iuris opositōe tractand̄ imo iustimiano imputandū. qd armoz vſu reli: eto legib⁹ et scholasticis disciplinis coperam da: bat cū imperator: gōdianus dicat milites ar:

ma scire debere non leges. ut. **C.** de iūr. deli. l. vlti. in prim. et impator: sic miles et alios appē: let cōmilitones ut. ff. de mili. te. l. i. et appellatōne familie princeps familie cōtmeat̄. ut. ff. de .v. si. familie appellatōe. **I**mpator autē ad hoc sū defensōem et excusatōem et excusatōmis ratōm assignādo sufficiētissime. Respōdet et assignet duo tempa vnu belloz et alterum pacis in tpe belloz necessaria sunt ad summe rei publice tuitōez ista q̄tuoz arma vſus armorum vīctoria triūphus in tpe pacis necessaria sunt q̄tuoz sīlia leges. s. vſus legū calūmē pulsio iuris religio princeps enī hostib⁹ vīctis. fit triūphator: vel triūphatur et expellēdo mis: quitates calūmiantū p legitimos tramites ut per iūfirandū calūmē per infamiam per pe: nam pecuniarīa ut. j. de pe. temē li. fit iūris re: ligiofissimus. **I**sta ḡ duo arma et leges parē debēt esse in principe. et alterū semp eguit al: ter⁹ auxilio et tam militaris res legib⁹ est in tuto collocata q̄ ipē leges armoz podio sua: te sunt. ut. **C.** de iūst. co. fir. et tāta gaudent si militudine pariter et splendent vtilitate ut no: men armoz et nomina eoz qui exercēt in ar: mis accommodēt legib⁹ et legistis. **L**eges ergo dicunt̄ arma et imperato: legibus dicēt armari ut in principio huius p̄femij. et milites dicunt̄ abuocati nec enim solos nostro imperio mi: litare credimus illos qui gladijs et thoracib⁹ mitunt̄. sed etiā milites omilitant nāqz patroni causaz qui gloriose vocis vīsi munimine labo: rantiū spēm vitam et posteros defendūt ut. **C.** de aduo:c. diū. iu. l. aduo:carī. **E**st ergo militia alia armata. alia mermis. alia līata ut. **C.** de p̄: ximis sacro scri. l. p̄xios bella etiā et si non iu: ra dicant̄ de iure tamē gentiū fiunt p̄cepto im: peratoris. vel p̄p̄li rhomanī. **D**icet quis si ista duo debet habere impator: et tu iustimiane q̄li: ter te habuisti in eis inquit iustimianus p̄mam omūmū rerū sustentatōem. i. vſum armoz nō omīssi. imo ad eā intentōem et labore meū retu: li et militaria agmina cū omni p̄udentia multi: plicib⁹ et cōgruis modis corredi vetera ad me: liorem statū deducēdo et noua cōstituēdo fine nouis expēs publicis ut. **C.** de iūst. co. fir. istā ḡviam cū summis vigilijs et summa p̄udentia annuēte deo pfeci hoc enim p̄testant̄ barbari: ce gentes et alie innūero se p̄uincie sub ditōne rho: imperij subiecte vel deducēte affrica etiāz sub ea contente p̄uincie p̄testat̄. quā guandalī occupauerūt et ut captiūā detinuerūt centū et .v. annis et per dei misericordiam iterū subiecī eas. rho: imperio ut in principio huius p̄femij. **C.** de off. pfec. p. affri. l. i. **S**cđaz vōviā iūsticie et legum omīs p̄p̄li p̄testant̄. ne dū in verbis s̄ etiā rebo ip̄lis et factis cum legib⁹ a me com: positis et p̄mulgatis regant̄ ecce enim exten: di curam meam ad imperiales constitutōes eas: qz in luculentam reduxi osonantiam. p̄fcea ex: tendi curam meā in immensavolumina veteris digestoz prudētie seu pandectaz ut in lī p̄xi: mo. ḡ. omīs et his completis deliberaui an effet

aliquid p̄mulgandum ve rūdis animus studiorū
simplicib⁹ enutritus facilis ad altioris pruden-
tie redigat sc̄ientiam vt. C. de veteri iu. e. l. i. s.
r̄homani autē tandem habita deliberatōne pro-
spexi. q̄ ad portandā tante sapiētie molē nō
sunt idonei h̄cies rudes. et qui in primis legum
vestibulis stant & intrare ad archana eoꝝ appre-
rant talia medioc̄e eruditōem censui apperā-
dū vt sub ea colorati & q̄si primic̄is oīm imbuti
possint ad penetralia eoꝝ intrare et formā le-
gum pulcerimā non cōuiuentib⁹ oculis accipe
iure enim p̄p̄si r̄homani ita modissime p̄nt tra-
di. Sz primo leui ac simplici via post deinde bili-
gentissima atq̄ exactissima interpretatōe singu-
la tradanē alioquin si statim ab inicio rūdis ad
huc et infirmus animus studiorū multitudine ac
varietate oneret duorū alterū fiet quia aut de-
seret studiū aut cum magno labore eius sepe
et cum diffidentia que plerūq; iuuenes auertit
serius ad id p̄duceat ad qđ lemōre via ductus
sine magno labore eius & sine magna diffiden-
tia maturius p̄duci potuisse. Cōuocatis ḡ vi-
ris illustrib⁹ et facudissimis antecessorib⁹ tribu-
miano theochiro et dorotheo mādauit ut com-
poneret institutōes et in q̄tuor libros iussi par-
tiri ut sint totius legitime sc̄ientie fundamēta p̄-
marē elemēta quib⁹ iuuenes suffulti ūiora pos-
sint et p̄fectōia legū sc̄ita sustentare. vt. C. de
ve. iu. e. l. i. s. sed cū. & in s. p̄lēmio. s. cung. & i.
de iusticia et iu. s. his. Et in eo mandato prefat-
ti facundissimi viri oportune paruerunt et eas
cōpositas milbi obtulerūt quas cum legi & co-
gnoui plenissimū rostrarū oītutōm eis robur
accomodaui. Liquet igī. qđ impato: a ne-
mīne rep̄bendi imoꝝ christianissim⁹ & sanctissim⁹
ab omib⁹ homib⁹ tam in opere p̄ntis libri
quā in ceteris debet cōmendari et venerari.
Videamus ergo quare dicat liber institutōm
vel elementorū. que fuerit occasio cōdendi ei⁹
vel ceterorū libroꝝ iuris. Que intērio quis fi-
nis siue vtilitas. Et cui parti p̄bie supponatur.
Dicit autē liber institutōm q̄si instructōnuz
q̄a in his prius legū preceptis instruim⁹ ut pos-
simus p̄cipere maiora iuris ad iuris archana
leamus cōscēdere et ingredi ad legū penetratō-
lia. Vel dicit institutōm q̄si in statū r̄homa-
ni iuris nos erigit. cum enī tres sint pōnes co-
poris statio sessio cubatio. plurimū hō p̄t cum
stat quā cum sedeat iaceat & tunc enim debili-
o: est. in ī est qđ in liberalib⁹ disciplinis in grā-
matica dialectica iacemus atq̄ sedēnus. i. debi-
les sumus easq; disciplinas non discē. sed didi-
cisse debemus. Per hanc autem disciplinā stā-
tes efficiunt. i. fortiores reddimur. quia morib⁹
info: manū. Petuit tiste liber introductōri
us sicut & ceteri introductōri appellari lib̄ in-
tructōnū. ue yslagogaz sed uisuz est iuri ci-
uili oīruētius nemē institutōm. Elementorum
autē dicit liber per similitudinē q̄tuor elemen-
torū. sicut enim q̄tuor elemētis totus mūd⁹ cō-
fectus est sic & ex hoc volumine in q̄tuor libos
distinctos omnia iuris archana reuelat̄ et toti-

us r̄homami iuris sc̄ientia p̄libat. vei dicit elemē-
torū p̄ similitudinē primarū l̄frāz que vocant
elementa sicut enim prima illa elemēta p̄mo pu-
eris legenda tradunt. sic & legum iūcia pri-
mo iuuenib⁹ vel legū tyromib⁹ exponunt. et di-
cunt elemēta q̄si eleuamenta. quia in his quasi
legum primic̄is suffulti iuuenes eleuant ad al-
tissimā legum sc̄ita. Vel dicunt elemēta quasi
elimenta. q̄a in his elimenta quicqđ fuerat in
veteri iure rubiginosum elimat quicquid fue-
rat hirsutū & hispidū planat quicquid fuerat
montuosum fabricat equitati argenteū pala-
cium erigit iusticie solium. Dicit iustiniāni
liber ut sciat nomē auctōns et ad dīam alias
institutōm antiquarū. Duꝝ libri cōdendi occa-
sio fuit talis placuit r̄homains qui xrbē muris
fundauerat. fundare eam et legib⁹. siquidē le-
ges quedā & pauce quas r̄homani reges rule-
rānt ppter eoꝝ sup̄bīa iam exoleuerant. electi
itaq;. x. viri missi sunt ad grecas ciuitates q̄rū
una vocabat athene & vtebat iure scripto. al-
tera lacedemō et vtebat iure non scripto pre-
xerūt. peruererūt petierūt acceperūt. et attu-
lerūt. x. tabulas ebo: eas de iure scripto. iure
non scripto easq; r̄hōme p̄ rostris posuerūt et
ab omib⁹ apertiū legi et intelligi possint qua-
rū. x. tabularū interpretatio cūvisa sit obscura
xplo data est. x. uiris summa p̄tās in eo āno vt
hocies ab eoꝝ sententijs nec appellaret & x.
tabularū leges exponerent cōrigerēt & addē-
rent et detraherēt si quid esset detrahendum
vel attendū vnde factū est ut adderent duas
tabulas. & sic ex accidenti vocata est lex. xij. ta-
bularū. Deinde cū. x. uiri sequēti āno magistrā-
tum fibi iniuriose progarēt & populū violenta
dīatōe premerēt delecti sunt a populō & in car-
cere quidē eoꝝ necati sunt sicq; consules facti
sunt et senatus cōsulta cōposuerūt. postea oīti-
tuti sunt p̄tores tipſi edicta fecerūt. emerse-
runt & alij multi iuris consulti et ipsi multa re-
sponsa considerūt & ex senatus cōsultis et pre-
toris edictis et prudentiū respōsis cōdita sunt
duo milia pene librorū & trīcies centena milia
versū. Post h̄ creati sunt impatores et ip̄i in-
numerabiles cōstitutōes cōposuerūt et ex illis
cōstitutōmb⁹ cōfecti sunt tres codices gregor-
ian⁹ hermogenianus theodosianus et alie cō-
stitutōes extra uagātes. sicq; vētū ēvlsq; ad iu-
stiniānū videns iustiniānus tantā legum multi-
tudinem tantāq; cōfusiōem. et qđ lites petius
deciderent iudic arbitrio q̄ legum podio sta-
cuit in mente sua leges emendare et vie diluci-
de tradere. Exiret itaq; primū animū suum
ad imperiales cōstitutōes. et ex trib⁹ cōdicio-
bus et constitutōmb⁹ extra uagantib⁹ vnum codi-
cem cōfici iussit suo felici nomine nuncupandū.
Exiret postea animū suum ad immensa vo-
lūmina veteris prudentie et opus desperatum
quasi per medium p̄fundū vadens celesti fauo-
re adimpleuit et ex duob⁹ pene milib⁹ librorū
et trīcies centenis milib⁹ versū vnicū librum
cōposuit quē digestū appellavit ipsumq; in l.

libros distinxit. **A**d h̄ib⁹ videntis iustianus. q̄ ad portandaz tante sapietie molē animi rudes nō sufficerēt statuit eis p̄parare quandā eruditō nem metiocrē quasi quēdā pontē ad iura maiora. et altissima legū scīta. **H**oc libri sicut et ceteroz libroroz iuris dīci p̄nē materia tria scīz negocia vel duo vicia. error et cōtumacia vel ius et iusticia. sicut et notauim⁹ in materia. **C.** Intentio cōis est omnī conditorz iuris quem admodū lites decidant. doceant errātes puni ant cōtumaces. **T**ē est cōis intētio de iure re scribere et ad id rescribendo operā darent homines mali efficiantē boni. et boni efficiantē me liores tū metu in penaz. tū exhortatōe p̄mio rū. **A**d h̄uc finē referunt omnes cōditores ut iurgia sint sopita et expulsa sint vicia. Materia singularis dñi iustiniani in h̄ib⁹ ope sunt leges late vel duo codices oſtitutōnū et digestoz. Singularis est intentio trahere quādā mediocrē eruditōnem quasi quendaz pontē p̄ quem iuuenes gradiant. Spālis ē vtilitas eavit perlecto et cognito institutōnū libro spes pulcerria foue at iuuenes a singulis in singulis suis partib⁹ suam rem publicā posse gubernari. Ethice supponit liber iste. quia tractat de morib⁹.

De iusticia et iure

Imperatoꝝ iustinianus expositur⁹ iura p̄p̄li rhomani p̄mittit de iusticia et iure. a iusticia enim velut a materia et quasi fonte quodā omnia iura emanant. qđ enim iusticia vult idem ius p̄sequit. Videamus ḡ quid sit iusticia. Et unde dicat et que sunt eius p̄cepta et quid sunt eius positōes. **E**st autē iusticia cōstās et p̄petua volūtas ius suum cuiqz tribuēs. vt. ff. e. l. iusticia. que diffinitō p̄t intelligi duob⁹ modis uno p̄t est in creatore altero p̄t est in creatura et si intelligat p̄t est in creatore. i. in deo omnia verba aprie posita sunt. et plana sunt omnia quasi dicere iusticia est dei dispositio que in omnib⁹ rebus recte cōstituit. et iuste dispōnit. ip̄e retribuit vnicuiqz s̄m opera sua. ip̄e nō est variabilis ip̄e non est tē poralis in dispositōib⁹ vel voluntatib⁹ suis imo eius volūtas est constans et p̄petua ip̄e enim nec habuit principiū nec habet vel habebit finē. Altero mō intelligit p̄t est in creatura. i. in hōe iusto. homo enim iustus h̄ib⁹ volūtatem tribuēdi vnicuiqz ius suū. et ita illa volūtas dicit iusticia. et dicit volūtas tribuere ius suum non q̄ntū ad actū. sed q̄ntū ad affectōem. Sic et dicit imperator. augustus non qđ sp̄ augēat imperiū. sed quia eius p̄positi est ut augēat. **S**z et materia dīc̄ indiuidua iunctō. qz ei⁹ sunt animi ut nūq̄ diuidanē postea licet interdum diuidanē infausto. vt. j. de pa. po. t. **C.** de repudnis. l. cōsensu. Illa at duo verba cōstans et p̄petua nō sunt de diffinitōne cum scriptū sit qđ iustus septies cadit in die sed ponunt ad remo uendā quorūdā prauā opinionē. qui credebāt.

iusticiam esse mutabiliē. ideo quia qñq̄ cōcedit alicui priuilegiū et postea denegat ut p̄t affi gnari in iudeis. vt. C. de iudeis. l. iussior. l. iudeos. **E**t idem in quolibet qui abutitē priuilegio vel iure sibi dato. vt. ff. q̄ met⁹ causa extat et .C. vñ vi. si quis. Sed certe h̄ib⁹ nō est ex varietate iusticie imo ex varietate subiectoz vel negotioz. **T**udei enim antequā crucifigerēt creatorē sū dñm n̄m meruerūt habēt priuilegiū Postea autē ex delicto suo meruerūt amittere et pumiri. Poteſt etiā alio mō intelligi diffinitio p̄t iusticia est in creatura ut dīcat data diffinitio p̄t antifrasim. p̄ certā locutōnem ut p̄ hoc qđ dicit volūtas intelligat mens p̄ hoc qđ dicit cōstās intelligat bonū. **C**ōstantia enī semp accipit in bono vñ et sancti dicunt fuisse ostantes p̄ hoc q̄ dicit p̄petua intelligat habit⁹. q̄si diceret. **J**usticia est habitus mētis bēnus vel bene cōſtitute. vel iusticia est voluntatiū bonū nec enim p̄t dici bonū p̄tē nisi intercedente voluntate. tolle voluntatē. omnis act⁹ in differēs est quippe affectio tua nomē imponit op̄i tuo. et alibi crīmē. nō cōteratōit nisi voluntas intercedat voluntas nocendi. et alibi voluntas p̄p̄tū distinguūt maleficiavit. **C. ad. l. coz. de sic. l. i. et. ff. de furē. l. qui iniurie ḡ distinguit factū bonū a non bono. et ita iusticie que sp̄es est virtutis sui generis attribuit diffinitio. **V**t autē ostēbat qđ h̄ib⁹ virtus a ceteris spe ciebo v̄tutis differat. s. prudētia tēporātia fortitudine addit ius suum cuiqz tribuēs que verba exponēt ut dictū est. **V**el dic sū ius. i. hominis meritum. **N**am et de iure apter delictuz vel pactū non seruatū vel similia quis priuat iure suo. vt. ff. q̄ metus cā extat. et .C. de emplō. iur. l. vlti. **V**el dic cuiqz. i. sibi ut honestevi uat et deo ut deū diligat et proximo ut eū non ledat. **V**el dic suum ius. i. iusticie. et dicit iusticia quia in ea stant omnia iura. **J**us ḡ teriuatur a iusticia et habet varias significatiōes. Ponit enim qñq̄ p̄ ipsa arte. vel p̄ eo qđ scriptum habem⁹ de iure et dicit ars boni et equi cuius merito quis nos sacerdotes appellat. iusticiam nāq̄ colimus sacra iura ministramus. **V**nde leges dicunt sacratissime boni et q̄ noticiam p̄fitent equū ab miq̄ seperantes. licet ab illicito discernētes bonos non solū metu penarū verū etiā premioroz exortatōe efficē cupientes veram nisi fallor. plōiam non simulacram affectantes vt. ff. e. l. i. **E**st autem ars s̄m porphirii de infinitis finita doctrina ab arando dicta. et bene p̄t h̄ib⁹ iuris noticia ars appellari. q̄a finē habz mirabilē. licet alie omnes artes fere infinite sint ut in phoenicio digestorum. s. sed quia. **V**el dicit ars. i. artificiū. **N**ā auctō: iuris est homo. auctor iusticie est de⁹ et s̄m hoc ius et lex idem significant. licet aut lar gissime dīcat lex omne qđ legē tamē specialiter significat sanctionem iustum iubentē hone sta p̄hibentem straria. **N**āq̄ etiā ponit ius p̄ legis significato et lex accipit ut pote oratō q̄ legit et iuris est significatiua nomen ratōnis**

latius q̄ ista patet. nā et argumētū est rō non tñ ius dicit qđ rō quia affirmat. vel fit ratum.

Thus etiā qñqz supponit p iure naturali tātū qđ semp̄ bonū et equū est quād c̄qz p iure ciuili tātū. qñqz p iure p̄tōrō tātū. qñqz p eo tātū qđ cōpetit ex sententia. p̄tōr enim ius dicit reddere et iaz cū iniqz decermt relatōne facta non ad id qđ p̄tōr fecit. sed ad illud qđ p̄tōr rē facere cōuenit. Nā si nē habere respect⁹ ad id qđ debuit fieri nō iniquū ius sed equū dicit redditōsse. Nñqz supponit p loco in q̄ redit ius appellatōe tracta ab eo qđ fit in eo s̄ fit. i. fieri solitū est salua maiestate imperij saluo iure maioz iut icantis. Supponit etiā qñqz p necessitudine veluti est mībi ius cognatōm̄ vel affinitati. vt. ff. e.l. el. et penul. sed et Job dicit necessarij mei veniūt ad me. Supponit eē qñqz ius p actōe qñqz p obligatōne qualibet qñqz p hereditate. qñqz p bonoz possessione sicut ex diffinitōe cuiuslibet istoz. licet cōsidere rare in sui rescriptis. Sed et ius etiā in vulgari ponit p quodā cibo delicato. qñqz ponit proptate vt dicit iste sui iuris est. et qñqz ponit p iuris rigore. vt cum dicit interest ius et equitatem. et. C. de legib⁹ et. o. i. Juris autē prudentia est diuinaz atq̄ humanaz rerū noticia iusti atq̄ iniusti sc̄ientia ut. ff. e.l. iusticia. s. vle. Equitas autē est rerū ouemētia que in paribus causis paria iura defiderat et omnia bcnā coequi perat et dicit equitas quasi equalitas. et vertitur in rebus. i. in dictis tm̄ factis locim̄. Justicia in mentib⁹ quiescit iustoꝝ inde est qđ si velenimus loqui dicimus iudicium cquū nō iustū. t̄ hōmē iustū nō equū abutentes tamē his appellatōib⁹ dicim⁹ iudicē equū iudicium iustū. Differt ergo multū iuris prudentia a iusticia. siq̄dem iuris prudentia dignoscit. iusticia autē tribuit cuiqz ius suū. Itē iusticia virtus est. iuris prudentia sc̄ientia. Item iusticia est qđdaz summū bcnū iuris prudentia medium. Juris p̄ce p̄ta sunt tria. honeste viuē. alteruz non letere suū cuiqz tribuere. vt. s. i. s. iuris. et. ff. e.l. iusticia. Et est notandū. qđ istud ultimū alit accipit quā in diffinitōe iusticie. si quidē ibi cōplescit h̄ tria. Dic autē illud sc̄lū qđ extra duo p̄ma p̄cepta relinquit. Item ponit nomen iuris p ipsa arte nō p̄ quolibet iure qđ inuenit in arte nec enī omne ius p̄cipit. imo qđdā p̄mittit ut. ff. de legib⁹ et se. o. legie. Vel ponit p̄ omni iure qđ precipit. Nā omne qđ p̄cipit vel p̄cipit honeste viuere. vel alterū non letere. vel suū cuiqz tribuere. Huius studij due sunt positōes. publicū et priuatū. qđ quidā sic exponunt. i. huius iuris per studiū discēdi vel adipiscēdi due sunt sp̄es. Sp̄es enim dicunt p̄ficiēs q̄ sub generē ponunt et assignant. Vel q̄a posita specie p̄cniatur et genus sed nō ecōuerso. Vel sic. Due sunt p̄ficiēs. i. sup duob⁹ ponit ars ista studio discedit. i. sup iure publico et priuato. Nec enim p̄ma exposito placet qđ ex diuersitate rerum vel p̄sonaz sup quib⁹ ius ponat diuerte e. sp̄es ponant vel videant. Hac enī ratōe infi-

nite essent sp̄es iuris. quia infiniti sunt homines et infinite sunt res. Nam et sic dicere ius aliud eqnū aliud asinū aliud vīnie aliud agri aliud petri aliud iōbz. Est autē ius publicū qđ ad statū rei rhomane p̄met et cōsistit in sacris in sacerdotib⁹ et magistratib⁹. i. e. s. vi. et ff. e. l. i. s. huius studij. Interest enim rei publice ut habeat ecclias in quib⁹ homines petant veniam suoz peccatoroz ut in aut. ut lice. ma. et. a. s. quia vero ita. Expedit etiā rei publice magistratus cōstitui quia p̄ eos qui iuri dicendo p̄funt effectus rei accipit q̄rum est enī ius in ciuitate esse nisi sint qui possint iura regēre. ff. de orig. iur. l. i. s. p̄cst originē. Expedit et esse sacerdotes a quib⁹ de peccatis nostris accipiamus penitētiā et qui ōtent p̄ nobis. et dei nobis acquirant p̄uidentiā. vt. C. de summa trini. l. vi. **T**hus autē priuatū est qđ ad singulorū p̄met utilitatē subaudi p̄ncipalit. sc̄dario tm̄ et ad rem pu. p̄met. vñ et dicit. Expedit rei publice ne quis re sua male v̄tāt ut h̄. de his q̄ sui vel ali. iu. sunt. s. vle. sic et qđ rei pub. p̄ncipaliter interest. sc̄dario puto qđ respiciat utilitatē singulorū. Est autē i. s. maxime priuatū tri pertite collectū. Est enim ex generalib⁹ preceptis aut gentiū aut ciuilib⁹ marime ideo dixi quia et ius publicū iure gentiū est stabilitum. Nam erga dñi vel ecclias vel sacerdotem. i. eli ḡo est de iure gentiū. vt. s. i. s. vi. et l. i. s. qđ ius publicū ē. appellauit et erib⁹ patet etiam qđ publicū et priuatū non sunt species iuris sed et assignant res vel p̄sonē sup quibus posita sunt iura. Nūd autē sit ius naturale vel gentiū vel ciuile. Et cui et quādo p̄ cōfuetudinē vel cōstitutōez p̄cipis derogat in sequēti ti. assignat.

De iure naturali gētū et ciuili

Ius autē naturale plurib⁹ modis dicit. Primi est vt dicat a natura aīati motus quidā i distinctu nature p̄uenies quo singula aīalia ad aliquid faciendum inducunt. vñ dicit ius naturale est qđ natura i. ipē deus docuit omnia animalia. t̄ ita istud nomē qđ erit accusatiū causus. t̄ hoc nomē natura erit causus noīatiū. Vel dic qđ nomē istud qđ sit causus noīatiū. et sic dicat. qđ docuit oīa animalia natura i. per instinctū nature. ita h̄ nomē natura erit causus ablatiū. vt. s. i. p̄m. et h̄ est qđ dicit primi motus nō sunt in nostra p̄tate. Secundiō sunt. t̄ideo si res p̄cedat in oblectamentū. i. delectatōem. veniale tātum cōtralitē peccatū. nisi p̄grediat ad aliquid cōponendum ut exerceat qđ turpit cogitauit. t̄ tunc dicit tercius motus mortale contrahere peccatū. Et est illud notandū q̄a qua ratione iusticia est volūtas. t̄ c. habitō respectu ad rationalia tantum. eadē dicit ius naturale i. motus et dixi habitō respectu ad omnem creaturā rationalem vel irrōnalem. Dicūt autē quidam qđ neqz volūtas neqz motus ius naturale vel gētū

dici p̄t q̄a facti sunt voluntas tamē vel motus sunt in strā p̄ quo ius naturale vel iusticia ap̄riunt vel ostendunt suū effectū in anima enim sunt virtutes iura. Illud aptius forte dicit ius naturale esse debitum q̄ddā q̄d natura cuiuslibet representat. Dicēt etiā q̄nq̄ ius naturale ius cōe hoīm industria statutū. Tita ius gētium p̄ dici ius naturale. vt. q̄. de rex. di. s. singulo. Item dicēt ius naturale q̄d inlege mōsaicavel in euāgeliō dīmet̄ ut legitur in decreto. Item dicēt ius naturale ius equissimū. vt cum dicēt lapsos mōsores fm equitatē restitui vt. ff. de mō. l. i. m. prim. Est tamē contra ius naturale. q̄d tuec p̄acta vt. ff. S p̄act. l. i. m. p̄n. et in hac significatōe ius naturale p̄t dici ciuile. Prima autē diffinitio data est fm mot⁹ senſualitatis. Alio autē assignate sunt fm motum rōnis. Ius autem ciuile plurib⁹ modis dicitur. vno mō p̄mit̄ p̄ statuto cuiuslibz ciuitatis sed vbi non addit̄ nomē ciuitatis ius ciuū rhoma noꝝ significamus. sicut cum poetā dicim⁹ nec addimus nomē subaudiaſ apud grecos egressius homerus apud latmos virgilius. vt. q̄. e. s. h. ius. Alio mō dicēt ius ciuile. lex. xij. ta. vt p̄bae. ff. de iusticia. tūr. l. ius ciuile. s. l. i. g. i. g. i. t. Altero mō dicēt disputatio prudentū. ff. de orig. iu. l. i. s. l. s. Disputatio. Quarto mō dicēt ius ciuile id q̄d nō est p̄toriū t̄ detrahit vel ad dit iuri naturali vel gentiū ut liquet in p̄tate seruoꝝ restricta et tutela inuēta vt. ff. de ius. et iu. l. ius ciuile. et. q̄. de his qui sui v̄l ali. iu. sūt et de tutelā in p̄n. et sic dicēt iste succedit de iur ciuili. ille de iure p̄tō. vt. q̄. de expt. l. i. s. emācipat⁹. ius autē ciuile iuuat̄. supplef̄ corrigit̄ p̄ p̄tō. iu. ff. de iusti. et iu. l. ius autē ciuile. s. i. tita recipit in se q̄ fecit alij. Quinto mō ius ciuile p̄t appellari om̄e ius quo v̄tē ciuitas siue sit na turale siue ciuile. siue gentiū. et sic accipit̄ cum dicēt lex est enim res sanctissima ciuilis sapientia. vt. ff. de va. et extra or. co. l. i. s. p̄mde. Sexto modo dicēt ius ciuile q̄d er legib⁹ plebi scitis senatus cōſultis principū dec̄ etis autē prudentū venit vt. ff. de iusti. et iu. l. ius autē. Ius autē gentiū est q̄ gentes hūane v̄tūnē q̄d a naturali recedē facile intelligē licet quia illud om̄ib⁹ animalib⁹ cōe fit. que in terra que in mari. que in aere nascunt̄. ab eo descēdit maris et femine cōiunctio et fit p̄ mutuā v̄triusq̄ voluntatē q̄ nos matrimoniū appellamus. Corporalis enim cōiunctō nō p̄t dici ius cum ipsum sit corpore et v̄iteat̄ iura autē om̄ia sunt incorporalia ab eo etiā iure descēdit liberorū p̄ creatio et educatio. Hoc autē ius gentiū solis hoīb⁹ cōe est veluti q̄ deū religio vt parentib⁹ et et parie peamus vt vim atq̄ mīuria appulsem⁹ nā iure l̄s evenit̄ vt q̄ quisq; ob tutelam sui corporis fecerit iure fecisse estimet̄. et cū int̄ nos cognat̄em quādā natura cōſtituit̄ cōſequens est hoīem hoīm infidari neploras esse. Manu missiōes etiā iuris gentiū sunt. Est autē manu missiō datio libertatis. i. detec̄io ut dicūt quidam. quia libertas que est de iure naturali nō

potuit auferri. licet fuerit obfuscata p̄ ius ci uile vel gentiū. Jura enim naturalia sunt imutabilia vt. q̄. e. s. penul. t. ff. de acq. r. do. l. adeo s. cum quis. Vel dic vere dat libertatez ille q̄ manumittit. licet nō suā vel alienā. dat enim q̄d non h̄z. sicut in credito. e. et in eo qui cōſtituit̄ vſuf. in re sua vt. ff. de vſuf. l. q̄d nostrum. et q̄. quib⁹ ali. li. m. prim. iura enim naturalia dicunt̄ immutabilia q̄a nec p̄t ex toto abrogari. v̄l auferri. sed tamen potest eis derogari vel detrahi in spē. vt. ff. de iusti. et iu. l. ius ciuile. Ce perut̄ aut̄ iste manumissiōes a iuregentiū nam cum iure naturali om̄es hoīes liberi nascerent̄ nec erat nota manumissio cū seruitus esset inco gnita. sed postea q̄ iuregentiū seruitus inua sit secutū est bñficiū manumissiōis t̄ cū uno na turali nomine hoīes appellarent̄ iuregentium tria genera hominum ceperūt esse liberi. t̄ ex his cōterariū serui. t̄ terciū genus liberti. i. qui desierant esse serui. Tē ex l̄s iuregentiū introducta sunt bella vt cū inducunt̄ a principe vel a pplo rhomano vel apulsaē violentia discente sunt gentes regna odita dñia distincta. s. directa ab v̄tib⁹ t̄ ecōuerso. non dico q̄ dñia sint inuēta de iuregentiū de nouo. q̄a t̄ veteri te stamēto aliquid erat meū. aliquid tuū. v̄n t̄ p̄hibebat fieri furtū. et precipiebat ne retinet̄ mercedem mercenarij sui. Ex l̄s iure ags termini sunt positi. edificia sunt collata vel vi cinata ex qua collatōe fit ciuitas. cōmerciū est inductū. q̄d generale est nomē ad om̄is contra etus obligatōes sunt inducēt que alias dicunt̄ naturales. i. iuregentiū. nam vt. s. diximus ius gentiū q̄nq̄ dicēt naturale. quidam tñ cōtra etus inducēt sunt a iure ciuili. vt. ff. e. l. ex hoc vt obligatōes līaz t̄ stipulatōnis remphite os vt. q̄. de lite obli. t̄ de locatōne. s. adeo t̄ de act. s. de pecunia. Qui aut̄ iuri t̄ q̄n p̄ cōſtitu tōem princepis vel cōſuetudinē deroget̄. q̄a de l̄s tangit̄. q̄. e. s. sed q̄d principi. s. ex non scripto dic breuiter vt notauī m. C. si contra ius v̄l v̄ti pu. r. sit in pe. et. C. q̄ sit lōga cōſuetudo

De iure personarum

Dicitū est. s. de iure naturali gentiū et ciuili. sed quia om̄e ius quo v̄tim̄ pertinet ad personas vel ad res vel actōnes. digniores autē sunt p̄sonae quaz cā statuta sunt om̄ia iura de p̄sonis. Primo videamus vt. s. t. pxi. s. xl. i. de iure q̄d vertit̄ circa perso nas vel de statu personaz. quāuis sit vari⁹ t̄ diſcretus. Est ergo notanda summa diuīſio p̄sonarū. q̄d om̄es hoīes aut̄ liberi sunt aut̄ serui. i. om̄is hoīo aut̄ est liber aut̄ seruus vt ita pluralis oratō resoluat̄ in singularem. vt. ff. de cōdic. et de. l. falsa demōstratio. s. xl. vt. ita v̄t̄ et oppositio de duob⁹ assignatis. quoꝝ unus est liber alter seruus. nec est oppositō de aſſerī p̄ticio quia vere liber est. licet quodaz seruitio fit. aſtrictus vt. C. de ep̄is et cle. l. iut̄ emus et

nut. ascriptios nec est oppositō de statu libis
vt. ff. de statu li. l. statu liberū. et. l. de statu li-
beri. **V**idendū ḡ quid sit libertas qđ sit serui-
tus et qualiter contingat seruitus nā de ingenui-
tate qualit cōtingat diceat in p̄ximo t̄. **E**st autē
libertas naturalis facultas eius qđ cuiq̄ facē
libet nisi qđ vi. aut iure p̄libet ut. si. de statu
ho. l. iiii. et s̄m hanc diffinitōem videt qđ ser-
ui sint liberi. nam t̄p̄i liberā habeat faculta-
tem nisi vi. aut iure p̄libeant. et h̄ guanerius
ad misit. aut enim diffinitē libertas eo iure qđ p̄-
dita est alij dicūt in diffinitōe addendū. qđ le-
git. i. e. s̄. ex qua liberi vocant. licet enim sū sint
liberi non tam ē liberi vocant. ex ea libertate.
Vel melius ita expone ui. i. iuregentū. quia p̄
violentias. et necessitates est inductū. ut. s̄. t̄.
p̄ximo. s̄. ius autē. t̄ ex eo inducta est a princī-
pio se uitus aut iure. s̄. ciuili. cū homo liber pa-
titur se vendi ut liquebit. nec enim placet pri-
ma expeditō vel sc̄da qđ servi sint liberi. vel na-
scant liberi de iure naturali. cū in hac pte ius
ciuile vel gentiū detraxerit iuri naturali. et sic
etiam liquebit ex diffinitōe seruitutis. **E**st autē
seruitus cōstitutō iuregentū q̄ quis dñio alieno
contra naturaz subiicit. appellati sunt a ser-
uando non a seruiēdo. ut dicūt grāmatici. p̄n-
cipes enim captiuos vendere iubēt. ac p̄ s̄ ser-
uare non cecidere solent ipsi etiam mācipia di-
cti sunt. qđ ab hostibz manu capiunt. ut. j. e. s̄. b-
uitus et. ff. e. l. iiii. s̄. seruitus. tabellio aut q̄ di-
cit seruus publicus a seruiēdo deriuari p̄t igit̄
captiuitate liberi locies sūt servi de iure gen-
tiū ut dictum est. **F**it etiā homo liber ser-
uus de iure ciuili. si maior est. rr. an. et patit se
vendi vel aliq. t̄. in aliquē trāfferri ad p̄cium
vel quodlibet lucrū pticipandū igno:āti cōdi-
tōem sūā. **E**st t̄ quartū necessariū qđ p̄cium ve-
re participet ut. ff. de sta. ho. l. v. et. C. de libis
• c. l. non ideo et. l. si ministeriū ut. ff. de lib. c. li-
beris. s̄. si quis sciēs. et. l. si v̄suf. s̄. i. t̄. ff. quibus
ad lib. p̄. non licet. l. i. **P**otest et quintū addi-
qđ is qui vendit̄ sciat cōdictōes sūā ut. ff. quibus
p̄. nō. li. l. v. **I**ste autē factus seruus repetit
ing enuitatē sūā si p̄cium reddiderit et empor:
spōte recipiat. nec enim cogit̄ ut. ff. si libitus in-
ge. di. l. iij. alij. dicūt satis esse si iste voluit red-
dere. **T**em de iure ciuili fit seruus qui ex ingra-
titudine reuocat̄ in seruitutē t̄ qui a patre vē-
ditur ob fam̄. et qui est de familia latronum ex
rescripto principis fit seruus et qui erat seruus
de inde fit monachus vel clericus et postea re-
dit ad secularē vitā restituīt dñio suo ut. C. de
libertis. et eoz li. si manumissus et de pa. q̄ fi-
di. l. i. t̄. C. quibus ad lib. nō li. l. i. et de ep̄is t̄ cle.
aut. si seruus. **E**t est omnū seruus vna cōdictō
substantialis quicūq̄ enim seruus est ita est ser-
uus sicut alius. nec plus nec minus. sed licet ser-
uitutis vna sit cōdictō tñ honestatū r̄ p̄bita-
tis et malicie t̄ nequitie seruus multe possunt
esse cōdictōes ut. ff. de edik. edic. l. vi. s̄. vii. et
• ff. de v̄suf. l. sed t̄ si qđ. s̄. sufficient. vñ t̄ quidā
ppter delictū sūū. quidā ppter arbitrium dñorū.

non pñt manumitti alij pñt. **T**u liberis aut mul-
te dñe sunt. aut enim in genui sunt aut libertini
et ita duo dicunt msta et est ar. dtra. ff. vi. bo-
rap. l. in. s. ij. **N**el adiçe alios. quia alij erat la-
tini. alij teeditici. **S**ic g libertas pdica cū ma-
gis et cū mmus. **N**ā alia ē maioz alia minoz.

De ingenúis

Est autem ingenius qui statim ut na-
tus est liber est siue ex duobus ingenuis
siue ex duobus libertinis siue ex alte-
ro ingenuo et altero libertino natus est. sed et
si nascatur ex matre liberat patre seruo. vel incep-
to ingenuus nascitur nisi forte in casu ut. C. de
muri leg. l. qui aut patre et satis est matre libe-
ram fuisse. vel tunc illo quo concepit vel tempore qd
parit vel in medio illorum temporum licet ancilla
postea fuerit facta. quia non debet calamitas
matris ei nocere qui in utero est ut. j. e. t. ff. e.
l. v. s. i. In fiduciam missaria tamē libertate an-
cille relictā aliquando reperio negligētiā mīris.
nocere partui ut non in summa. C. de fiduciam
lib. nec illius inspicio utrum ex persona matris co-
petat libertas directa nascituro an ex voluntate
patris ut. C. de fiducia. li. l. cum mē. et ita qd
est mirū de ancilla nascitū liber. qd enim dicitur
nascitū h̄bi p̄ iam nato. verū est cum tracta-
tur de comodo nascitū ut. ff. de sta. ho. l. qd in
utero. sed h̄ esset incommodū ei qui esset liber-
tus. Dicam igit̄ eum esse potius ingenuum.
Ex generali tamē cōfuetudine regni est ut qui
nascitū ex patre seruo et matre libera sit seruus.
Inducit ec̄ ingenuitas p̄ sīnāz si pñnciatū ē ali-
quē eē īgeniuū in cā fuitūtis īgenuitatis. p̄iudicat
enim ea sentētia inter omnes ut. ff. de sta-
tu. ho. īgeniuū et de lib. c. diui. Illa enim disti-
guit pñnciatū seruū illius non videri an ipm ē ī-
genuum. ut p̄ma sentētia non p̄iudicet cōmi-
bi. sed a p̄iudicet nisi eis collusum ut p̄ totū ti-
. C. de collusione dñe. In cā vero libertinitatis
et īgenuitatis sententia non p̄iudicat inf alios
ut. ff. si lib. īge. eē di. l. i. et. l. patronū. ne
de statu. de. l. i. s. sed interdū. C. Inducit etiā
īngenuitas p̄ nataliū principis restitutōem ut
notauimus in summa. C. de natalibore. Est semī
plena īgenuitas p̄ ius anulorum aureorum. ut no-
tauimus in. C. e. ti. Sed per legē inducit libe-
tas ut notauimus in. C. p̄ quibus c. serui p̄ pre-
mio accī. libertatem vel plena. i. īgenuitas vel
semiplena. i. libertinitas. ut. ff. qd sine manu ad
libita. p̄. l. qui ob necē. Sed forte in casu illo nō
datur preciū dñi sed ubi dñi īgeniuū est
ut. C. pro quibus causis serui pro premio libe-
tem accipiunt. l. ij.

¶ De libertinis Rubrica

Nec videamus quis sit libertinus vni-
dicas et quot modis contingat libertas
nitas et que sit diuisio libertimoꝝ.

Sunt autem libertini qui ex iusta seruitute manumissi sunt ut i.e. in primis ut iusta seruitus dicat quia est de iure gentium vel de iure civili ut et diximus. sed tamen propter licet sit contra ius naturale vel iusta. item vera. Vel iusta quia adeo iusta iuste fuerunt domino suo ut merentur ab eo manumiscentur. Quid autem sit manumissio diximus. sed de ius. et iuris. Nec distinguo inter libertum et libertinum ut garanates. ut libertus dicas manumissus. si liberatus dicas filius manumissi. Nam qui manumiscentur libertinus est ut dictum est. Diciturque libertinus quasi liberatus a seruitute procedit autem manumissio vel libertinitas et inter viuos et in ultimis voluntatibus inter viuos pluribus modis ut ecce per vindictam manumittit quis. ut non in. C. de manu viri. Item tamen amicos aut per epulas. solent enim serui a dominis manumitti adeo ut vel in transactu manumittantur veluti cum pretor vel preses in balneum vel in theatrum vadit. Item ex constitutis suis manumissio es ut notauimus in. C. si maci. ita ve. ut ma. vel circa. Et notandum est in omni manumissione quod procedit non lente vel inuito seruo. sed tamen inuito seruo. non petit alius bona sibi adiici causam libertatis conseruandarum vel seruum redimi et manumitti ex causa fidicione. C. de testa. ma. l. vi. s. fin. vero quidam et. ff. de fidicione. l. l. sed si alienare. Libertino autem diuisio ante tripartita erat. nam quidam dicebant latini. alii dediticij. alii ciues. rhomani. Qui autem essent latini vel dediticij et quae dicerent libertum de sublata constitutio eorum notauimus ut. C. delati. lib. tol. et dediticia li. tol. Hodie ergo sola ciuitas obtinet rho. item plenissima libertas quam habent omnes rhomani ciues. Nec distinguunt super etate manumissi. vel manumittentis. dummodo sit maior. xx. an. nec manumissio mis. quicunque enim manumiscentur plenissimam habent libertatem ut. i. e. s. xl. Hodie ergo eas possunt manumissi que et manumittentes iuri tamen patronatus illeso ut in autem. ut liberti de cetero. Fieri potest alia diuisio hominum. quae alii sunt legitimis qui nascuntur de legitimo matrimonio. alii non legitimis ut qui nascuntur vel concipiuntur. ex non legitima coitione. Nam qui ignorantem patrem de matrimonio. filie cocepit licet post mortem patris nascatur non erit legitimus et secundum liberum constitutum primum in honore et in curiali constitutio. matris autem secundum constitutum in libertate ut. ff. de statu. ho. l. cum legitime et. l. paulus et. l. seruorum. s. in genui et. C. de decurio. eos et. l. ex exemplo. et. l. mulier. nec est permittendum quod quidam liberum habetur per non liberum. ut qui nascuntur ex damnato contumaciam. ut in autem. quibus modo. na. eff. sui. s. discretis. Item qui contra formam humani generis conuersus more precepsit veluti si mulier monstruosum aut prodigiosum sit enixa. partus autem qui membrorum officia ampliavit puta quia sex digitos habet. vel. iiiij. tatu aliquatenus videtur esse effectus. item creatus ut homo et ideo conumerabitur in liberis. s. de statu. ho. l. non sunt. Quod autem dixi monstruosos vel prodigiosos liberos non computari per liberis. verum est quantum ad institutionem

vel ex hereditatem si tam matri esset relictus si illa constitutio si peperit et talis partu ediderit constitutio detur implesse. ut. ff. de c. sig. queret aliquis. Fit et alia diuisio hominum. quia alii sunt masculi alii femine. alii hermafroditi et differunt femine a masculis in multis. quae feminarum est constitutio deterior. quam masculorum. ff. e. l. in multis. ut in iurisdictio arbitrio tutelle vel cure susceptione postulat in iudicio procuratione tabularum depositio intercessione adoptione testamentaria testificatio impotestate patria per materna quam non habet et in officio argenterie. ut. ff. de iudicis. cum pretor. s. non autem. l. de recepere. sancimus. l. ff. de fide instru. si de tabulis et. ff. de tutelis. l. v. l. de regu. i. u. l. ij. r. C. ad vell. l. i. r. C. de accusa. l. qui accusarer. ff. de iuri. fis. l. deferrere. C. de ebendo. l. penit. r. insti. de ad opem. s. sed illud et de testamentis. s. testes et idem in placari actio ut. ff. de placari actio mulierum. Hermofroditus opera masculo tam vel femine tantum summae pueralientia sexus incandescentis. ut. ff. de statu. ho. l. qre.

Quibus ex causis manumittere non possunt.

De quis ex superioribus titulis. s. crederet et in titulo casis ex quibus homines manumittere non possunt que cause certe multe sunt ex quibus manumitti aliquis prohibetur vel pignori est seruus datus vel quia manumisso non est dominus. vel quia seruus ad libertatem puenire prohibitus est et alii conuerantur eis ut notauimus in summa. C. qui manumittere non possunt et in titulo. q. non possunt ad lib. pue. et inti. qui a non do. ma. sunt et de seruo p. da. manumisso. sed in his titulis non prohibetur nisi duas casas scilicet quia quis manumittit in fraudem. c. vel quia est minor. xx. an. et de prima causa. et sed quod et qualiter per eas impeditur manumissio. dic ut notauimus in summa. C. qui ma. non possunt. Item alii non manumittunt ut in summa. C. de vindic. lib. s. pt. et in summa. C. de fidicione. lib. s. potest.

De lege fusia camina tollenda

Lex fusia non permittebat in testamento manumissiones nisi usque ad certum numerum fuos. sed inter viuos poterat quis manumittere seruos quotcunq; volebat hodie licet in testamento quod licebat et hodie licet inter viuos sic et contrario quod licet in testamento licet per pactum. ut. ff. de pactis. l. pactus.

De his quae sui vel alieni iuris sunt

Apropter statu personarum perfectam traditur doctrinam aliam ab his quae superiori tituli psecuri sunt supponit diuisiorem ut facilior per diuisiones tradat doctrinam partitio enim siue diuisio animi legatis incitat

mentē intelligentie p̄p̄at mēcīā artificiose reformat. Et autē hec diuisio talis. quia om̄is homo aut est sui iuris aut alieni aut dubij. sīm queſeā qui dicūt statū alicuius q̄nq̄ esse in ſuſpēſo ſez filiū ſa. cuius pater captus est ab hoſtib⁹ ut iſti. quib⁹ mo. ius pa. po. ſoluit. sī ab hoſtib⁹ nos c̄ct̄ adicimus. eſſet enim abſurduſ eodē tempore nec in patriſ nec in ſua quēquā fuſſe p̄tāte. vt. C. de ſententia paſ. l. v. t. 128 enim dicit pendere ſtatus veſt̄ū eſt rōe future ſiſtōis poſtlimij q̄d om̄mo ſperat a iure ut pote benignius vt. ff. de bonis lib. ſi necez. sī de poſtatuſ. Si enim reuertat ſingit̄ non fuſſe captus ut in p̄dicto. sī ab hoſtib⁹. Sed in ſpedi poſtentia ſtatū nūq̄ pendet cū leſ dicat captum ab hoſtib⁹ eſſe ſeruū ut ſup̄ de iure pſonarū. ḡ imposſibile eſt q̄d filiū habeat in poſteſtate ſuavt. ff. ad. l. iuſ. de adulſ. l. ſic eueniſt. Et generaliſ dico nulla poſtentia nulla preterita pendet et ppter h̄ multi diſſiſles nodi ſoluunt. Sui autē iuris ſunt om̄is qui nō ſunt in aliena poſteſtate cognitis & personis que ſunt alieni iuris per coſequētiā dat̄ intelligi oēs ali as eſſe ſui iuris. In poſteſtate aliena ſunt ſerui. Nem̄ fili⁹ q̄ quiq̄ p̄tās dñor̄ cepit a iure regenti um. Nam apud om̄is ḡētes. erat dñis poſteſtas in ſeruos vitez neciſ. Sed poſtea iuſ ciuili coartata eſt dñor̄ poſteſtas. nec licet alicui ſi p̄ mo dū ſine cauſa legib⁹ cognita in ſuos ſuos ſeuiri alioq̄um non pumret minus quā ſi occideret ſuū alienum ut. ff. e. l. ſi criminaliē agat. lege enim aquilia non teneat quia illa nō cotra dñm ſi dño datur ut. ff. ad. l. aquil⁹. Itē mela t. l. ob ſo. et de hac caſtigatio plenius notaui. q̄d ob tineat in. C. de cmēda. ſuoꝝ. Sed tſubueniuit ſuis oſtra dñor̄ ſeuiciā. vel faſi. vel itollerabile inuiriā ut poſſint adire pſidem tipe ſi vel durius habitos ſeruos quam equū eſt cognouerat vel infami inuiriā affectos venire iubeat eos bonis cōdicioňib⁹. i. ne in p̄tāte dñor̄ iterum reuertant̄. expedit enim rei publice ne quis re ſua male vtat ut. j. e. ſ. j. et. ff. e. l. n. Est ali⁹ effectus hom̄i dñice p̄tātis. q̄a quicq̄ p̄ ſeruū iuste acquirit dño acquirit v̄l quafi dño ut bo ne fidei poſſeſſor̄i vel vſuario v̄l fructuario ac quirit̄ dico p̄ncipaliſ vel ſedario ut cum ſer uis ſtipulatus eſt ſibi licere ire agere. ipſe eni m̄ ire p̄t̄ non dñs eius ut. j. de ſti. b. ſ. ſ. cum faclum et. j. e. et. ff. e. l. i. et de acqui. poſ. l. q̄d ſer uis. Qualiter autē acquirat bone fidei poſſeſſor̄i vel fructuarioi vel vſuarijs. Dic ut no taui in. C. p̄ quas pſonas. nobis acquirit̄. Eſt tercius effectus. quia ſeruus nō ro. queſt̄ in do minū ſuū poſtentē vel p̄teritū ut. C. de cōſtōni b̄. ſeruos nō. In poſteſtate autē patrū ſunt fili⁹ qui naſcunt ex iusto tlegitimo matrimonio. ut. ff. e. l. i. n. t. i. n. t. v. Tdem in nepotib⁹ p̄nepo tib⁹ q̄ntū ad auos t. pauos paternos ut ibidez dicit̄ t. preſumit̄ eſſe fili⁹ hoc ipſo q̄d naſcit̄ ex uxore. q̄a nuptie p̄bant fili⁹ ut. ff. de in ius vo. q̄a ſemp niſi p̄bet̄ ſeraiū. ut ecce marie. p̄bat non cōcubuiſſe aliḡdiu cū uxore. infirmi

tate vel alia cā vel erat in eaſalitudine et ge nerare nno poſſit vel p̄baſ q̄d fuerit ab ſenſ p decenniū. et reuersus inuenit anniculuz hic qui in domo mariti. natus eſt. licet vicinis ſcītib⁹ non eſt filius maritivt. ff. e. l. filiū. De hac autē patria p̄tātē plenius dicet̄ in ſequēti titulo

De patria poſteſtate

Qvia de patria poſteſtate ſuperiori titulo habuit metōem p̄nit h̄ de ea. Videlū ergo qualiter patria poſteſtas coſtituat̄. Et quis ſit eius effectus q̄d dic ut notaui in ſumma. C. e. titulo

De nuptijs Rubrica.

Qvia patria p̄tās p̄ nuptias coſtituit̄ ponit de nuptijs. Videlū ergo quid ſint nuptie. et vnde dicant̄. et qui poſſint contrahere nuptias. et quib⁹ ratōmb⁹ q̄s p̄hibeat̄ cū alia persona coſtrahere matrīo. et quoꝝ coſensus in coſtrahendo exigat̄. et quādo p̄ficiat̄ matrimoniū. Et quis ſit effectus. et que ſit pena coſtrahentis inceſtas nuptias. Nō dic ut notaui in ſumma. C. m. eo. titu. t. de inceſtas nuptijs.

De adoptōnibus Rubrica

Qvia patria poſteſtas p̄ adoptōe coſtituit̄ ponit de adoptōmb⁹. Videlū ḡ quid ſit adoptio. Et qualiter diſtinguat̄. et quis ſit eius effectus. q̄d dic ut notaui in ſumma. C. e. ti. eo attento q̄a q̄d diſt̄ leſ adoptarum ab auo materno tranſire in poſteſtate ſuam. quia in eius personā coocurrūt naturalia. t. adoptōnis iura naturalia enim iu ra intelligo naturalia. hoc eſt quia ab eo ducit originem. nam ſecus eſt ſi daret̄ fri. vel ſimiliſ in adoptōem. Item q̄d dicit̄. j. e. ſi adopto aliquē loco nepotis. quaſi natū ex filio. fili us dobet eōſentire ne ei inuito ſu⁹ heres agnaſcat̄ ita p̄t̄ intelligi ac ſi diceret̄. hoc enim continget. licet ei moleſtū ſit futurū. et ſi quidē eō ſentiet̄ filius poſt morte ſu⁹ patris in ſuam reſcidit h̄ nepos poſteſtā. nec agnascit̄ auo ſu⁹ heres ſi autē filius nō coſenserit mortuo p̄re non recidit h̄ nepos in poſteſtā fili⁹ t. agnascit̄ auo ſu⁹ heres ut dictū eſt. vel tanquā filius vel tanq̄ nepos licet in filiū nō adoptauerit ip̄m vel tanquā nepos quia eū ſibi heredeſ fieri videt̄ auus voluiffle. licet pla. dixerit oſtra. Vel licet iſte nepos mortuo auo nō recidat in poſteſtā ſu⁹ patris m̄bilemīn̄ tñ ē eī fili⁹ ut. ff. e. l. cum nepos. et. l. ſi quis et. l. ſi is qui. Itē no. q̄d adoptio non iure facta poſteſt coſfirmari a p̄ncipie non tamen ſolet fieri miſi ad h̄bi tis h̄is qui lederent̄ coſfirmat̄e adoptōmis. ut. ff. e. l. arrogatio non iure t. l. nam ita.

Quib⁹ modis ius patrie p̄tatis soluitur

Exposuimus quēadmodū dñica et p̄ma ptas constitutā et quēadmodū dñica collat̄. Nūc audiamus quēadmodū ptas patria dissoluat̄. Et certe dissoluit̄ tribus modis. scz morte naturali. et morte ciuili et dignitate. Item emācipatōe morte naturali. vt si pater qui habet filiū in p̄tate morit̄. Nā eius filij incipiūt esse sui iuris. Mortuo vero aucto p̄terno nepotes eius non sunt sui iuris imo recidūt in potestatē sui patris. si tamē pater eoz vivit. nūc cum morit̄ auust̄ nullio tpe exiuit de eius potestate p̄ emācipatōem vel aliū mod̄ nisi cōtra exierit p̄ epalez dignitatē. tūc enī p̄ in est ac si remansisset in p̄tate sui patris. vt j.e. in prim. et ff. de adop. si pater et in auten. ostitutio que dignitatib⁹. Tē morte ciuili. vt cum pater damae in metalluz vel in opus metalli vel deportat̄ in insulā. Nā si releget nihil omnī retinet liberos in p̄tate sua. vt j.e. s.cū autem t.s. pene. Item quādoq; ppter delictuz etiā sine amissiōe ciuitatis vt si cōtraxerit mce stas nuptias. vt in auten. de incestis nuptijs. sancimus. Dignitate aut omni mō soluit patria ptas q̄ liberaret aliquē curialem a curiali cōdīctōe vt si fieret patricius osul pfect⁹ pto:io. pfectus vrbis prefectus orietis qui augustalis forte dicit̄ questor magister militū patronus fisci princeps agētiū in rebo magister scrinij. memoriæ principis magister sacri scrinij libelj lo:uz. magister sacri scrinij memoriæ principis magister sacrarū eplaz tscraz cogtōnum. dispositōnū. vel si fiat epus vt in. C. de decur. l. vi. et j. auē. cōstitutō. que digni. s. penui. Emācipatōe soluit patria ptas vt si pater corā cōpetenti iudice relaxat filiuz a p̄tate sua de q̄ quid ipsa sit. Et vnde dicat̄. et qualit fiat. Dic vt notaui in summa. C. de emācipatōe. De ado pto. nō dico q̄a ibi non tolliē sed magis tñ feret ptas. Item nec de sentētia q̄a licet contra me deñ nihilomin⁹ tamē in p̄tate mea remanet vt ff. de cōdictōe. in. iul. licet quātū ad me p̄ emācipato habeat.

De Tutelis

Drīma diuīsio personazz fuit illa. Om̄is homines aut sunt liberi. aut sunt serui. Sc̄a fuit alia quedam p̄sonae sui iuris sunt quedā alieno iuri subiecte. Nūc autē p̄mē mēbri sc̄e diuīsōis assignat diuīsionem talēm. qđ eaꝝ personazz que non sunt in potesta te aliena. quedā in tutela vel in curatōe sunt. quedā neutrō iure tenēt̄. Videamus itaq; quid fit tutela. et vñ dicat̄. Et cui deñ tutor. qđ dic vt notaui in summa. C. de testā. tu. vsq; ad illum. s. datur tutor.

De his q̄ dari tutores i testō possunt

Qvia testamētaria tutela dignior est ceteris. si leg. timavel datua p̄mittit hoc de testamētaria tutela scz qui pos sunt dari tutores in testamēto. Videamus s̄ quis possit dari. et a quo. et in qua voluntate. et qualiter. qđ dic vt notaui in summa. C. de testamētaria tu. s. datur tutor. vsq; in fi. summe

De legitima agnatoꝝ tutela

Quoniam deficiēt tutela testāria succe dit ea que dicit̄ legitima. de ea videā. quib⁹ deferat̄ iure agnatōnis directo et quādo. et qđ sit eius officiū qđ dic vt notaui in summa. C. de legitima tu. vsq; ad illum. s. ex sentētia et. s. deferet̄ et. s. est autē.

De capitīs dimīutōne Rubrica

Dabitā mētōe capitīs dimīutōis in cōdēt̄. de ipsa facta quadā digressōe ponit rubricā. Videam⁹ ergo quid sit capitīs dimīutō. Et qualit distinguaet̄. Et quid sit eius effectus. Est autē capitīs dimīutō p̄oris status p̄mutatō. vt ff. e. l. i. et j. e. in prim. et ita cap̄. ponit p̄ statu. Status aut̄ a quibus dā dicit̄ hois obiectio in q̄ plurimum p̄t vt ait. pla. Vel aptius dico statū appellat ciuitatē et libertatē vel ciuitatē solā vel priam p̄tate vel suā apriā p̄tatem sive ius. Tria enim sunt precipua q̄ habemus ciuitatē et libertatē et familiā. Vñ distinguunt capitīs dimīutō. q̄ alia est maxima. est alia media. alia minima. Maxima est cum q̄s amittit libertatē et ciuitatē. vt si damnet in metallū vel in opus metalli vel si maio: .xx. ariat̄ se venūdari ad p̄ciū p̄ticipandū vel si manumissus reuocat̄ inseruitur ex m̄gitudine vt j.e. s.i. Minima aut̄ sive media capitīs dimīutō est cū libertas retinet̄ et ciuitas amittit̄ vt in his qui depo:tāt̄ in insulā. Minima capitīs dimīutō est cū libertas et ciuitas retinent̄. s. statū hois circa familiā om̄urat̄ sive q̄ p̄mo erat sive iuris et postea adoptat̄ vel arrogat̄ vt j.e. s.i. t.i. sive tñ manumissus nō b̄ capite dimīut̄ q̄ aī manumissiōem p̄ nullo vel p̄ moratu reputabat̄. hodie enī incipit statū h̄bre vt j.e. s. seruus aut̄. et ff. e. l. liberost̄. l. hodie. Videat̄ tñ q̄ ista diffīlito nō est̄ ūtibilis cū suo diffīlito. p̄t̄ ei alic⁹ mortuo p̄mutat̄ stat⁹ filij q̄ incipit esse sui iuris. et fine capitīs dimīutōe. vt ff. ad ma:c. l. si filius. s. vñ. s. rñdo. Diffīlito sic est intelligēda cū p̄mutat̄ status. factō hois interuemēte vel in obēnādo vel in emācipādo vel arrogādo vel adoptādo vt in se venūdando vel in reuocādo ex m̄gitudine vel in indignitatis collatōe vt si dignitate alic⁹ mutet statū. Effect⁹ at capitīs dimīutōis maxima est. Nā siquidem fuerit capitīs dimīutō maxima vel media certū est talē capite minutū

huius mortuo. ergo non cōuenit a creditori bus nec ager cōtra debito:es nisi p relictio legato in alimēta vel p habitatōne legata q legata potius cōsistit in facto quā in iure eius enī bona publicata sunt. vel i aliū deuoluta. dat tam actio in eos ad q̄s bona eoz puerūt. Item non vocabit ad tutelā vel curā. vt ff. e. l. i. et l. tutelas. s. vi. Si autē fuerit capitīs diminutio mīma p ēa nō exspirant pū. iura. remanet enim talis capite minutus. magistratus. senato: et iudex et in q̄libz officio pristino. Item nec per ēa exspirat tutele nisi sit legitima illa enī exspīrat q̄ deferē agnatis. Agnatōis autē ius tolliē mīma capitīs diminutōe tm̄ emolimēto suecedendi et in cnere tutelaz nisi inter patrēt filiū. et inter frēs vt. s. ti. pxi. s. vi. et. C. de legitima tutela. l. i. i. et de legitima ag. sic. s. vi. Tutela ḡ dātiua vel testāria nō exspirat mīma capitīs diminutōe. Quid de actōibz ope- tentibz talis capite diminutōe vel cōtra eū. res pōdeo cōpetētes ei nō exspirat. si operant de iure naturali vel gentiū. Secus si operat de iure ciuili vt in obligatōe opaz. et in iure agnatiōis vt ff. e. l. eas et. q̄. de acquisit. p arro. Actōnes autē cōpetētes in eū siquidem operat ex maleficio vel quasi nō exspirat. Si autē cōpetat ex cōtractu vel q̄si exspirat quidē mero iure. q̄ videt esse aliū hō post capitīs diminutōez. s̄ tñ pto: restituit easōe actōes v̄tiles tales q̄les fuerāt prius et eiusdē nature sic igit̄ erant t̄pales vel ppetue cōsiderata p̄ma natura vel trāfitoria ad heredes vel in heredes. vt ff. e. l. i. s. ait pto: et. s. nemor. s. vi. et qñ de peculio actio est annalis. l. cū post et. ff. de mino. l. vi. q̄s ḡ d̄. Is iudiciū. ppetuū est expone. i. p̄t esse cōsiderata p̄ma natura. sic d̄. in actōe pluie arcente aq̄ pluia nocet. i. nocere p̄t vt ff. de statu. li. labo. Licet autē dixer. in refusciātari actōes extictas tñ modificat eaꝝ tenor. vt q̄s tebeat dānari in quātū facē p̄t. Is est in casu illo qñ q̄s est emācipat. Idēq̄ d̄. et si sui iuris morte p̄ris sit effectus sine capitīs diminutōne. vt ff. q̄d cū eo. l. i. et. i. Si v̄o aliē otīgat mīma capitis diminutōe nō per emācipatōez. nō habz locum predicta modificatio.

De legitima patronū tutela et de legitima parētū tu. et de fiduciaria tu.

Sed ad p̄positū tractatū tutelarū. s. enī tractauit de legitima tutela q̄ deferatur agnatis ex v̄bis. sentētia. l. i. ta. Nūc autē tractat de tutela patronorū q̄ deferatur patronis circa psonas impuberum libertorū ex sentētia legis tm̄. Differit tñ Is ab illa. q̄ aḡti satis dant patroni non semp. Itē Is tutela cōpetit p̄rōno et eo viuēte nō deferatur liberis mortu:patrom. Secus in legitima agnatorū. Sic ec̄ ex sentētia recipiē p̄ntū tutela. si p̄t emācipauit p̄lem impuberē. sic recipiē vt p̄re mortuo frēs emācipati impuberis fiduciarij vel legitimi

mi fint tutores. et de his tribi tutelis dic plene vt notauī in summa. C. de legit. tutela. s. i. usq̄ in finem.

De attiliāo tutore vel de eo qui lege iūlia vel ticia dabatur

Dicitū est de tutela testāria legitima. Sed deficiētibz eis dat tutoz p iudicē bñ. et v̄t videamus de dātiua tutela et q̄ dātiua tutela omittēbat p. l. attiliā. ticiā. itē ponit de attiliāo tutore vel de eo qui dabat ex. l. iuliat. ticia olim enī ex. l. attilia r̄ home omittēbat datio tuto:is p̄tōi urbano et maio: p̄ti tribunoz pleb. in p̄mcijs auct̄ p̄fidibz eaz omittēbat ex. l. iulia et ticia postea autē desierūt dari tutores ex legibz illis q̄at semplē tractabāt de homōi tutele omīssōe mībil enī dicebat in eis de cautōe rē pū. sal. fore vel de cōpellēdis tuto:ibz ad tutele admistra: cōtem vel de inq̄fitōe moꝝ. vel facultatis tuto:ru q̄ oia postea cepūt cōfules ex offi. suo inq̄rē et facē p̄tores ec̄ ex auctō:itate oſtitutōm idē fecerūt. Sed hodie videam⁹ q̄ iudices possint dare tutores et secutiue videbimus q̄bz possint dare et q̄s non possint dare et q̄lī fiat datio. q̄d plene dic vt notauī in summa. C. qui dari tuto:res pos.

De autoritate tutoz

De tuto:ibz et cura. dicitū est q̄ operat̄ eos auctē p̄stare mīo:ibz i his q̄ agūt vel paciscunt̄ in p̄iudiciū suū ponit de auctē p̄stāda. Vidēnd⁹ ḡ q̄d sit p̄stare auctē et q̄s possit eā p̄stare. et qñ et q̄lī. et q̄s sit eī effectus q̄ omīa dic vt notauī in summa. C. i. e. t. i.

Quib⁹ modis tutela finiatur

Duia actōe tutele temum finita tutela nascit̄ vt. s. de attiliāo tuto:e. s. vi. et ponit quib⁹ mo. tutela finit̄. Nō dic vt notauimus in summa. C. quādo tutores defi: nut esse.

De Curatoribz

Ite p̄uidet̄ ipuberibz p tutores ita p̄uidet̄ puberibz p curatores. vt. q̄. e. in prim. et p̄ eosdē ec̄ p̄uidet̄ impuberibz vt. s. de auctē tu. s. vi. vñ ponit de curato:ibz. Et certe q̄s iudex possit dare curato:es. et q̄s b̄t qñ et q̄s nō possit dare. plene notauī in summa. C. q̄ dare tuto:es. si in Is tī. notant̄ quedā dīe inf tuto:es. curato:es. Tutor enī dat im:puberi tm̄. curato: puberi regularit̄ et aliquā impuberi vt dictū est et alij ec̄ casus tres notātur vt. q̄. e. s. medū et. s. itē si testō. et. s. itē in lo:cū. Itē tuto: qñqz dat̄ a iudice qñqz a testato:re. qñqz vocat̄ p. l. Curato: autē dat̄ a iudice nō a testato:re dat̄ tñ de facto oſsumat̄ decreto p̄toris vel iudicis. s̄ nec vocat̄ curato: per. l. n̄

furiōso vel p̄digio. hodie tñ p̄tores vel p̄fides
solēt eis dare curatores ex inquisitōe. Tē fa-
ciūt etiā mente captis et furdis et mutis et qui
mo:bo p̄petuo labo:āt. qz rebo suis supesse non
p̄nt vt. j. e. s. danc et. s. furiosi. Tē tutor da-
etia muto: qd nō est ita incurator: evi: j. e. s. itē
muti p̄uidet etiā in pluribz p̄ actores de quibz
tangit. j. e. s. vi. Et de eis dic plene ut notauim in
summa. C. de actore a tute: vel cura: dando.

De satisfatōe tutoꝝ vel curatorum

Doloribz p̄uidet ne dū p̄ administratō
nē et obligatōem tutoꝝ vel curatorz
et etiā p̄ satisfatōem ipoꝝ. Qui autē
tutor fatis det neccario vel sp̄otanea voluntate
suo pupillo vel magistratui. vñ suo publico ei
noīe vel cōtutori. Dic ut notauim in summa. C.
de tuto. et cu. qui fatis nō dedit et de admi:tu:
. s. itē debet tūc et. s. v. v. o. tutor. Est et qdā sa-
tisatio quā p̄stat tutor. magistratui nomianti
ipm vt in. C. de magistratibz oueniē. et. l. i. De
actōibz aut̄ op̄tentibz mimoibz cōtra tutores
vel cu. vel cōtra magistratus et q̄ o:dm̄ spe-
tāt nō dico. q̄ nō spectat ab rubricā. licet pena
tur in nigro. Si tñ vis dicē. dic ut notauim in
summa. C. de magistra. oueni.

De excusatōibz tutoꝝ vel curatorz

Et bis dic ut notauim in summa. C. eodē titu:

Explicit liber prim⁹ Incipit scđus De rerū diuīsiōe et acquīsitiōe

Tuse impato: facit cōtinuatōem
sic dicēs sup̄iori libro de iure p̄so-
narū exp̄ficiū. Mō videamus de
rerū iuxta p̄missam noticiāz. s. de
iure naturali. s. vi. Et q̄ cis res p̄
diuīsiōem meli: ap̄t̄ rerū diuīsiōes et acq̄fitō-
nes subiçiam⁹. Innuit aut̄ prima diuīsio talis
qd rerū alie sunt in p̄rio. alie extra. Que sunt in
p̄rio. pat̄z cuilibz. Ext̄ p̄rionū āt dicunt̄ res sa-
cre et cōes de qbz dicem⁹ infra. Adiçtio ter-
cū mēbrū hui⁹ diuīsiōis. Quia res alie sunt nec
in p̄rio. nec extra ut vñs vñs. Tē act⁹ via et
aq̄di. ct⁹. vt. ff. de vñs le. l. i. Et forte iō nō dicun-
tur iste fuitutes in bonis q̄a p̄ se sine fido non
p̄nt alienari. vt. ff. de cura. f. u. l. i. u. scribit et. j.
de vñs. s. itē finit̄ et de fuit. s. itē aut̄. Tē p̄di
ales fuitutes p̄ se nō cēsen̄. et ideo vidēt̄ non
esse vel extincte eē. nāt̄ manica vidēt̄ extincta
cū accedit vestimēto. vt. j. e. s. si tñ r̄tignū vide-
tur nō possideri cū accedit edificio. vt. ff. de vñs
cap. l. rerū mixtura nō tñ dicunt̄ iste fuitutes
esse extra bona cū possidētes exceptēces et non
possidētes habeāt actōez. vt. ff. de acq̄. re. do.
l. r̄ in bonis. Fit alia scđa diuīsio qd rerū alie
sunt corpales alie icorp. vt. j. t. i. Fit cōcia diuīsio

irerū. qd alie sūt cōes Alie publice. alie vniūsi-
tatis alie nullius alie singuloꝝ q̄ varijs cauſis
cuiqz acqrunt̄ sic ex subiectis appēbit. Natura
li aut̄ iure cōia sunt oīm ls aer et aqua p̄fluens
et mare et p̄ ls litora maris. nemo iḡē ad litus
maris accedē p̄hibet. dū tñ villis et monumen-
tis et edificijs abstineat. q̄ non sūne iure ḡtētū
cōia sic et mare imo edificia in mari vel in lito-
re posita edificantū sūnt. et ita in ls casu solum
cedit edificio. licet aliud sit fm regulā ut. j. e. s.
et naturali et. s. cū in suo vt. ff. e. l. m. tñ. Est āt
lit⁹ maris q̄ten⁹ hyberni⁹ fluet⁹ maximus e-
currit. et in eo licet retia siccare ter mari deduc-
cē. vt. j. e. s. est aut̄ lit⁹ t. s. litorz. Publica autē
sunt oia flūia et port⁹. Deoqz ius p̄scādi omibz
est cōe in portu flūibusqz. Rīparz qz vñs pu-
blic⁹ est iuris ḡtētū sic et ipius flūis. Itaqz na-
ues ad eas applicare fines arboribz ibi natīs re-
ligare on⁹ aliqd in his reponē cuilibet liberuz
est sicuti p̄ ipm flūmē nauigare Sz. ap̄rietas ea
rū ē illoz qz p̄dijs adhēret q̄ de cā arbo:es in
ihsdem nate eorūdē sūnt vt. j. e. s. flūia. Quare
aut̄ litora n̄ cedāt sic t̄rip̄z his q̄ p̄p̄z p̄ ossidēt
pt̄ q̄ri. Sūt aut̄ ls intelligēda de flūibz p̄tēmibz
tpalibz enī p̄nt eē p̄uata vt. ff. de flūibz. l. i. s.
it ēf lumnū. Liquet igit̄ fm p̄dictas diuīsiōes
qd nulla cōia sunt publica vel ecōuso. cū sub ls
ḡne res assīgnēt velut sp̄es pares et coequēt
Et ideo mirū est qd dicē vñs litorz public⁹ vt
j. e. s. litorz debuit enī dicē cōis. hē t̄ lit⁹ cōe ē
vt s̄ dictū est. Tē publicū dicitur ipsum mare
vt. ff. e. l. i. c. Ad ls r̄ndet. P. g. oia cōmūia sūt
publica et ecōuso. s̄ ratōe quorūdam vñu que
sunt publica nō sūnt cōmūia et ecēuersc. vt ec-
ce aer mare et litora maris flūia etiā cōmūia
et eorūdē ripe cōmūia sūnt omnū animaliū
quia omnia animalia rēnaliat iratōnalibz ls
vescūt et vñt̄. abluendo. bibēdo. et in eis com-
morādo. t̄ similla q̄ natura exigit faciēdo. ead
etiā ista omnia possunt dici publica rōe q̄rūdā
vñu q̄ solis homibz competūt. puta p̄scādi et
nauigādi et retia siccādi et i volucra reponēbi
Portus tñ ait. P. esse publicos. nō omunes. Pu-
blica autē īta accipiūt q̄ sūnt omibz p̄p̄z. i.
qd spectat ad vñsum homiū tñ. alias publicū
appellat qd ē in p̄rio. hui⁹ vel illius p̄pli tñ vt
C. de sacro scđis et vt mē vt age r et vñea et
eisde p̄pli. s̄ publicū q̄ntum ad vñsum. vt ecce
via publica cāpus marci⁹. Uno āt meo vñsu ē
qd nulla publica sūnt cōia vel ecōuso. Nā ea de
mū dicunt̄ cōia. q̄ cū sūre omiū aīantiū ocedūt
occupāti. sic patet in litora maris et lapillis et
in ḡemis. et ceteris q̄ in litore inueniunt̄ vt. ff.
e. l. i. lapilli non dicat aliquis hac rat̄ cē p̄ der-
icto. t̄ abita cōia eē. q̄ licet cōcedāt occupanti
nō tñ sūnt in vñsu omiū aīantiū. Publica autē ne
dū nō ocedūt occupāti s̄ eē inēdicta p̄ponit̄
stra eu q̄ aliquid fecit in eis in lēdēm publicam
vt. ff. ne qd in loco publico. et de flūi. ne qd
in flūme publico. nec obstat his q̄ dicta sūnt q̄
alias dī litora p̄p̄i rhomani esse vt. ff. ne qd in
loco publico. l. litora sūnt non pcpuli rhomani

qntū ad iurisdictōm vē cōia sunt om̄iū aialium
vt dictū est. nō tñ licet in litorie edificare s̄eſſ
publicus impedit ex eo. vt. ff. ne qd in lo. pu.
l. r̄ndēdi. **V**niūtatis sūt nō singulorū veluti q
in ciuitatibꝫ sūt vt theatra a theo: abo. i. in-
ſpiciendo vt in arena veronēſi et stadia et his
ſimilia. **F**it ſiq alia ſunt cōia ciuitatū. **D**icit autē
ſtadiū oētaua p̄ſ miliarij qd vt h̄istoriace fer-
tur hercules vno anhelitu currerbat et poſte
ſtabat. **D**icunt̄ iſta vniūtatis dñio et vſu. vt.
ne qd in lo. pu. l. i. s. ait p̄to: in uia liez pla. Di-
xerit eſſe vniuerſitatis. vſu tñ et nō dñio. **A**lia
aut̄ dicunt̄ eē vniūtatis non vſu ſi dñio et fru-
etu vt fundi et ſui ciuitatum q̄ ita ſunt om̄iū ci-
uiū. qd nulli⁹. vt. ff. de in ius vo. **S**ed si hac le-
ge. s. q̄ manumittit et ff. de. v̄fig. in publica
Nulli⁹ aut̄ ſunt res ſacre et religioſe et ſancte
qd eni diuini iūr̄ eſſt. id nullius hois in bonis ē
imo eſſt in bonis dei hoim cēſura. **S**ut aut̄ ſacra
q̄ rite et p̄ pōtifices deo cēſerata ſunt veluti
edes ſacre et dona q̄ rite ad misteriū dei dedi-
cata ſunt vt cruces et thuribula q̄ etiā aliena-
ri p̄hiben̄ excepta cā redēptōis captiuorū.
Si quis vō auēte ſua q̄ſi ſacr̄. ſibi cōſtituerit ſa-
crū nō eſſt ſap̄hanū. **S**acer aut̄ locus remanet
ſacer etiā dīruto edificōv̄. j. e. s. nulli⁹. define
tñ p̄t eſſe ſacer ſi capiat̄ ab hoſtibꝫ vt. ff. de re-
lig. l. cū loca et diſferē ſacra a ſacrario. **E**ſt eni
ſacrarū locus in quo ſacra reponūt et ſolēt qu
libare cū locum religiōe volūt ſacra. in euoca-
re. **L**icz aut̄ ſuatoř ſres fieri poſſint ſacre. lo-
cus tñ publicus fit ſacer tūc demū cū princeps
eū dedicauit vel dedicādi dedit p̄tāt̄. ff. e. l.
loca ſacra. **I**mpatoreſ eni atiquit̄ erāt ſacer-
dotes vt ferē in canombꝫ et ideo poterāt debi-
care. vel dic dedicauit cū priuſ ſieri poſtula-
uit et ideo dī feciſ ſe qd fecit p̄ aliū dedicādi de-
dit p̄tāt̄ ſe requiſitus ab alio cui ſi facē p̄mifit
Religious aut̄ locus q̄ ſit dic vt notau in ſu-
ma. C. de relig. s. eſſt aut̄ lecuſ vſq; ad illi. s. p̄
mortuo. ſacré at̄ ſres ſint veluti muri et poſte
et ideo dicunt̄ ſancti qd pena capitis cōſtituta-
ſit in eos q̄ aliqd in muros ſanctos deliq̄at vi-
clāda. aliqd in hois immittēdo. vel trāſcendē-
do ſcal̄ amotis vel q̄libet alia rōe. **R**am ciues
rhomanos al̄ quā p̄ portas egredi nō licet cū
illud hostile et abomnādū ſit. **P**ā et remus fr̄
rhomuli occiſ tradit̄ ob id qd murū trāſcēdē
voluerit. **V**n lucanus fr̄no p̄mi mabuerūt ſan-
guine muri. **D**icit̄ ſe ſanctū qd defensum eſſt et
munitū ab iniuria hoim. **L**ex enim illa ſp̄ealit̄
dī ſanctio q̄ imponit pena vt. j. e. s. ſanctet. ff.
e. l. ſanctū ē in p̄n. et. s. v̄l. r̄l. v̄l. **D**icit̄ etiā q̄ ſi
q̄ ſanctio q̄libz impialis cōſtitutō. q̄nq; eē dici-
tur collectio totius iuris v̄t in p̄lemonio digeſto-
ru in pri. et. C. de nouo co. fa. ibi colligētes v̄o
rē. muros etiā municipales nō licz reficē ſine
principis vel p̄ſidis auēt̄ nec aliqd eis viungē
vel ſupponē. vt. ff. e. l. ſacra. ſ. muros et forte nō
licet ſuato. licet aut̄ vniūtati v̄t. C. de edifi-
p. l. om̄s. vel nō licet ſuato ad cōmodū ſuū. li-
cet aut̄ ad pu. veilitatē. **L**egati eē dicunt̄ ſancti

a ſacgmibꝫ. **S**ut aut̄ ſacgmina herbe queſ q̄ſ
pp̄li rho. Ferre ſolent ne q̄s eos violaret. ſic le-
gati grecoꝫ ea q̄ vocant̄ cerīcia vt. ff. e. l. ſan-
ctū. hoies etiā dicunē ſancti a ſacitate. **C**i aut̄
qd dictū eſſt nullius eſſe res ſacras et religioſas
videt̄ eē otraria regula q̄ ē. j. e. ti. ſ. Fere ſic
eni dicit̄ qd at̄ ē nulli⁹. occupāti ſcedit̄. ad qd
ita r̄nde res dicunē nulli⁹ pluribꝫ modis natu-
ra vt fere bestie v̄olucres v̄pſices tñ illis lo-
cū ſi regula. **C**ēſura vt res ſacre et religioſe
et ſancte q̄ non ſunt hois ſuati vel vniūtatis
vel publice ſi ſunt in bonis dei hoim cēſura vt
dictū eſſt. et in illis deficit regula. **L**afu eē dicū
tur res nulli⁹ vt ecce alio mo: tuo res heredi-
tarie an aditā hereditatē in nulli⁹ bonis ſunt
et in illis deficit regula vel q̄: hereditas ſuſti-
net vicē pſone. defucti vel q̄ ſpanē future hē-
dis q̄ adibit̄. **D**icunt̄ eē res nulli⁹ vt q̄ p̄ tereli-
cto habite ſunt tñ illis locū ſi regula vt. ff.
p̄ terelicto. l. i. **T**pe eē dicūt̄ res nulli⁹. vt the-
ſaurus. eſſt eni theſaur⁹ vetus qdā depositō pe-
cumie cui⁹ mēoria nō extat vt iā nō habeat do-
minū vt. ff. de acq̄i. re. do. l. nū. ſ. i. tñ eo lo-
cū ſi regula. q̄ ſcedit̄ ſuſcip̄i vel inuentori
licz de ectate teneat̄ dño ſoli dare dimidiū vt
j. e. ſ. theſauros. **P**ref ſi ſciēd̄ ē qd defiē regla
in hois abo q̄ naēa ſūt nulli⁹. vt eē naēa n̄ patia-
tur. qd p̄t̄ eē alicui⁹ vt ſunt liberī hoies. **S**ut
eni exēpti ab alicui⁹ dñior ſomercio. vt. ff. de v̄.
ob. in ſtipulatō. ſ. ſacrā. **T**ē deficit regula in
ſuo egrorāte quē dñs abiecit. **L**ex eni fauet ei
vt ſit liber. **S**upēſt v̄t videam⁹ de acq̄ſitōe dñi⁹
rez. **A**cq̄run̄t̄ at̄ dñia rez nō iūr̄ naturali ſed
gētiū vel ciuili. **C**uili multis modis vt vſuap̄.
pſcriptōe arrogaſtōe. mōachatōe. depo:ratōe
teſtō. ſuſceſſiōe bonorū poſſeſſiōe aditōne. de
q̄bꝫ modis licz nō om̄ibꝫ tractabit̄. **J**Comodi⁹
eſſt aut̄ a vetuſtōre incipe. i. a naturali. qd Br
gētiū. q̄ cū ip̄o ḡne huano rez natura p̄didiſ
Cuilia eni iura tūc ceperūt. cū ſciuitates cōbi-
et mḡfat̄ creari et leges ſcribi ceperūt vt. j.
. e. ſ. ſingulorū. **T**ure igit̄ gētiū dñia acquirunt̄
nobis multis modis vt ecce in p̄mis p̄ ſuſcip-
tōem eoꝫ. q̄ nō ſunt in bonis alicui⁹ vt ſunt fe-
re bestie v̄olucres v̄pſices. i. oia aialia q̄ in ter-
ra et mari et celo. i. in aere naſcunt̄ ſue capiat̄
q̄ ſuſcip̄i in ſuo ſue in alieno dñs tñ ſuſcip̄i ſuſcip̄i
po-terit p̄hibē mḡdiētē venādi aut aucupandi
gra. ſi p̄hibit̄ ſuſcip̄i teneris miuriaꝫ n̄ ingre-
diaris glādiſ legēde cā. tercio q̄ ſuſcip̄i die vel n̄ in-
grediariſ cā pecunie tue in alieno abscondite
vbi tñ iures p̄mu te nō calūniādi aio effodere
tollē exportare vt. ff. de glāde le. l. i. et ad ex-
hibēdū. l. theſaurū v̄t de ac̄. emp̄. q̄ p̄dētē v̄t q̄
rōe capē ſcipt̄ eē meū q̄ ſea custodia colber-
cet ead̄ rōe ſi euaserit custodia meā. et in natu-
ralē libitatē ſe recepit deſiſit eē meum trufſus
fit ſuſcip̄at̄. **R**ecipit̄ at̄ naturalē libitatē cum
vel oculos meos effugēt in aere libo nō ſub-
cappa mea. vel ita ſit in ſpectu v̄t diffiſilis. i.
impossibilis ſit eī ſuſcip̄io v̄t. j. e. ſ. Fere igit̄.
Cōtinet̄ igit̄ ſuſcip̄at̄o pſcatōem et venatōeſ

et ap̄b̄ēsiōem. Sola enī p̄secutō nō facit rē esse
meaz. **N**ā si ferā bestiā aut ita vulnerauerim
vt capi possit nō tñ est mea. nisi cepo imo erit
posterioris occupātis. q̄ multa accidere solēt ne
capiā vt. j. e. s. illud q̄ sitū. et h̄ ē adeo verū vt si
in laquā q̄z venādi cā posuerā aper incidit et cū
coheret exēptū eum astuli fit meus si in p̄tātēz
meā puenerit. vt. ff. de acq. re. do. l. in laqueum
Cōsuetudo tñ gnalis. in eo repuḡt. **C**ontinet
etiā occupatō inclusiōem vt in apibō q̄rū est fe
ra natura. **N**ā et si in arbore mea osederit n̄ tñ
sūt mee aīq̄ ame alueo includat q̄ volucres q̄
in arbore mea fecerūt n̄dū. ideoq̄ si aliq̄ inclu
serit eas eaꝝ dñs erit. fauos ecia si q̄s effece
rint q̄libet eximē p̄t. licet integrē si p̄uidō in
gredientem p̄hibē possim. **E**ram. q̄d ex alueo
meo euolauerit eo vſq̄ meū esse intelligit do
nec est in cōspectu. nec est difficilis cōv p̄secutō
alioq̄n occupatōs fit. q̄ si q̄s aliq̄ interi cepit su
um nō facit imo si sciuit alienū furtū facit n̄ aio
restituēdi cepit vt. j. e. s. apiu. t. s. exam. h̄ q̄ di
cta sunt locū h̄nt in aialibō q̄ natā sunt fera.
Si at aialia fera facta fuerit. māsueta. et ex cō
fuetudine eūt. tredeūt volāt et revolāt vt sunt
cerui pauones et colubē alia regula cōprobata
est. vt eo vſq̄ nr̄a intelligant̄ donec h̄nt am
mū reuertēdi. nā si reuertendi aim h̄re desierunt
nr̄a desinūt esse. **R**euertendi aut̄ animū videnē
definē h̄re cū reuertēdi cōfuetudinē defuerit. **T**ē
q̄d. in gallinis et anseribō feras factis manfue
tis. **I**n domesticis enī tercia regula cōprobata
est. vt licet cōspectū meū effugerit q̄cūq̄ tñ lo
co sint mei anseres vel gallinae intelligant̄ et q̄
lucrādi aio aialia retin̄ furtū omittit vt insti
-e. s. pauonū. et. s. gallinazz. licet enī actō de do
lo nō habeat locū in re modica. q̄ est odiosa et
subfidiaria vt. ff. de dolo si cleū. s. v. l. actio tam
furtī dat̄ p̄ q̄libz gallina. **D**uiq̄ aut̄ terciij gnis
aialia amittētur modis consuetis. si dñs aliena
uerit uel in testamēto reliquerit. **D**abat etiā lo
cū ista sp̄es occupatōnis in h̄is q̄ ab hostibō ca
pimus adeo quid ut et liberī homines in serui
tū nostrā deducātur. qui tñ si euaserint nr̄am
potestatē et ad suos fuerint reuersi p̄stīnū sta
tum recipiūt. ut. j. e. s. **T**ē eadē sp̄es lo
cum habet in his q̄ cōmūnia sunt ut i maritli
tore maris. et lapilli et gēmis et ceteris q̄ in li
tore iueniūt ut. j. e. s. **T**ē lapilli. **T**ē i insu
la nata in mari ut. j. e. **T**ē insula Et idē in filibō
et in rebus habitis pro derelicto. ut. j. e. s. ultio
Iure gēciū acq̄ritur etiam dñnum p̄ accessionē
discretā v̄l secretam aut cōcretā seu cōtinuā.
Nā q̄ ex animalibus dñio tuo. subiectis nata
sunt tibi acq̄rūt. **P**retēa q̄d p̄ alluīōez aḡo
tuo flumē adiecit iure gēciū tibi acq̄ritur. **E**t
aut̄ alluīo incremētū latēs. **P**eralluīonez
aut̄ adh̄cvidet. q̄ ita palatim adh̄cīt ut intelli
geret non possis quātum quoq̄ momēto tempo
ris adh̄ciait. **N**ā et si tota die figas intuitū in be
cillieasvisus tā subtilia incremēta pp̄endere n̄
potest ut in cucurbita et filibōs ostēti potest.
Si aut̄ nō sit latēs incremētu imo apparēt cō

teriū ē. ut ecce ius fluminis partem aliquā ex
tuo p̄dio detraxerit et vicini p̄dio appulit. **C**er
tum est ea tuā p̄manere. **P**lane si longiori tpe
fundō vicini h̄elerit. **A**rbores quoq̄ q̄s secum
traxerit in eū fundū radices egerint et eo tpe
vidētur vicini fūdo acq̄site esse. ut. j. e. s. **P**rete
rea. **V**tilis tñ v̄dīcatō dat̄ p̄o: i dñō fūm mar.
vt. ff. de rei vē. i. si fruītū. s. de aibore Sz dicim⁹
nos dari actōez in factū. vt in specificatis d̄:
vt. ff. de rei vē. l. in re. s. itē q̄cūq̄. **C**essat at̄ rei
v̄dīcatō. q̄ alteri⁹ ē facta crusta. talia dicē
da ē arbo: alio fr̄e alīnito. vt. ff. de dāno infe
-l. h̄ ap̄lius. s. alp̄enus. et de acq̄re. do. l. h̄ in
eis. s. arbor. **D**z eē locū eadē sp̄es accessionis in
insula nata in flūi. nā siqd̄ ē mediā p̄tē flūi te
neat cōis est eoꝝ p̄ diuisio q̄ ab v̄troq̄ p̄te flūi
nis p̄p̄e ripam p̄dia possident p̄ mō latitudinis
cūuscūq̄ fūdi. q̄ latitudo p̄p̄e ripā est. q̄d si al
teri p̄t. p̄ximio: sit eoꝝ tñ q̄ ab ea p̄te p̄p̄e ri
pā possidet p̄dia. **S**i aut̄ insula nata es̄ in ma
re q̄d raro accidit occupatōis fit. nulli⁹ enī esse
credēt ut. j. e. s. insula. **N**ō tñ credas p̄p̄iū alicu
ius aḡi in formā insule redactū insulā esse vt
ecce flumē diuidit in sup̄iori p̄te et circuit aḡrū
alicuius de in infra vñt. nā eiusdez p̄manet a
ger cui⁹ et fuerat ut. j. e. s. insula. t. ff. de acq̄.
re. do. l. s. s. trib⁹. **C**aue tñ tibi in metēda vici
nitate p̄dictē insule. q̄ facile p̄t aliq̄s decipi in
ea. **E**st enī pūctū q̄ddā ponēdū in medio insule
in vtrūq̄ agrū r̄b̄m h̄ si insula v̄l cōtra pūctū
vel v̄lera pūctū sit vel huius tñ vel illi⁹ tantū
erit. Si at̄ sit et cōtra pūctū tñ ip̄o pūctō et v̄lera
tūc p̄diuisio cōis erit ut tñ milbi tantū de insula
cedat q̄ntū cōmet̄ a medietate pūcti vſq̄ ad
agrum meum. sic et in p̄sona tua et p̄t hoc col
ligi in. ff. de acq̄re. do. l. marci⁹. et vidēt q̄d vi
cinitas vel remotio insule cōsiderē fūm princi
piū natūritatis insule vt. ff. de acq̄re. do. l. m
sula in ē q̄d si eē insulā q̄ m̄ p̄imio: ē et v̄trari
am r̄pi viciū q̄ ē v̄lē flumē alia sit nata insula
mēsura fiet a mea insula et non ab agro meo.
Tē h̄ cia in insula q̄ alieni solo adh̄beret non q̄
eḡultis. sustēt at̄ ab aq̄. vt. ff. de acq̄re. do. l.
penk. et anpenk. **S**z v̄ insula rotūda inueniēt
fificile ē ā metirī s̄ hāc illā sua vt oē q̄d milbi p
p̄iūs ē milbi cedat et ita illi cedat q̄d eivicimi
us ē. **N**ec vñq̄ fallēt. p̄tēa h̄ locū h̄nt i agris
nō limitatis. **N**ā in limitatis nō h̄z locū ius allu
uīonis. Sūt aut̄ limitati. q̄ auferunt̄ hostibō et
militibō assignant̄ vt sciat̄ q̄d cuiq̄ datū sit q̄d
veniss̄ q̄d ip̄ublico relictū es̄. vt. ff. de acq̄re.
do. l. i. agris. p̄tēa aḡs limitatis si cedit insula
rēe viciūtatisimo cedēt occupanti. vt. ff. de
flu-ne q̄d in flu. pu. l. i. s. si insula. **D**z eē locū ea
dē sp̄es accessionis in alueo flūis a flūine dereli
cto. cedit enī eis q̄ p̄p̄e ripā flūis p̄dia possidēt
p̄ mō. s. latitudinēs cui⁹ cūq̄ aḡi. q̄ latitudo
p̄p̄e ripā sit nouis aut̄ alueo ei⁹ iuris incipit ēē
cuius et ip̄m flumē. i. publicū flumē est alueum
sibi ostētūdo agrū priuati facit publicū et pu
blicū facit priuati. vt. ff. de acq̄re. do. l. marci⁹. et
vidēt q̄d vi

vel fungi. index enim vel impator sepe quod unius est alteri adiudicat vel iuste vel iniuste vel bona vel mala fide. et. ff. e. l. g. s. alluvio. Sed in flumine mihi abstulit meū pōdiū p aluei ostitutō. nē deinde redit ad antiquū alueu te iure strācto in pōdio qndā meo mīlī possim vēdicare. cedit enim his qui peripaz hñt pōdia de eqitate tñ viris hñ obtemet. i. nullo mō obtinaz. ff. de ac. re. do. l. adeo. s. insula ubi autē flumē alueū sibi nō ostituit in agrū meū sī mīdat agrū meū nō immutat spēs eius qntū ad aprietatem. vt. j. e. s. alia sane possessio tñ agri amittit. vt. ff. de accessiō q̄ fit diuina natura tñ opante. Superst. vt. videamus t̄ de accessiō q̄ fit hūana natura tñ opante hñ autē fit p̄ adiuctōem q̄ adiunctio fit p̄ applūbaturā aut p̄ ferrumimatōem. Fit autē adiuctio p̄ applūbaturā cū aliq̄ mediāte dī uersa corpora eiusdē vel nō eiusdē spēi iūgūnē siue iūga p̄ plūbo siue aliq̄ simili. sī de plūbo dicit q̄ eo pleriqz fūt hñt iūcture vt ecce si cū plūbo q̄s argētū argētō vel argētū ferro vel familia adiūterit. Per ferrumimatōem autē fit iūcta cū argētū argētō vel ferro corp̄ diuersaz spēz iūgūnē p̄ cōfusionem ipaz. vt. ff. de rei vē. l. in rē. s. itē q̄cūq. Si igit̄ materie tue infecte alienā materiā factā. vel infectam adiūteris q̄cūq̄ mō q̄cūq̄ rōne q̄ aliena fuerat p̄oris dñm manet nec fit hñ cōio. Si vō tue facte spēi alienē spēi mēbrū adieceris p̄ applūbaturā vel ferrumimatōem totū corporis tuū erit. i. hñ totale corp̄ alij rei nō accedēs. nō dico totū i. q̄libet ps eius. Distinguit enim vtrū p̄ applūbaturā adieceris an p̄ ferrumimatōez si p̄ applūbaturā et feceris bona fide p̄or tñ dñs desinet esse dñs. et ad exhibēdū agit vt separas et separatū vēdicabit dñs. Si atē mala fide adieceris teneris vtilirei vēdicatōe ec̄ cū adiuctū ē. vt. ff. de acq. re. do. l. q̄cqd et de rei vē. in rem actio. s. itē q̄cūq. Si autē adieceris p̄ ferrumiatōem et bona fide teneris act. in factū dño ad p̄ciū materie siue nō rei vē. neqz ad exhibenduz q̄ imppetū recessit ab eo dñno vt in pōdicta. l. de rei ven. Si autē mala fide adieceris. vt puto dñs manet ille q̄ dñs fuit. lic̄ totū. i. totale corporis dñm manet si bona fide ferruminaueris. Si autē tuā infectā alienē facte mala fide adiūtere ris ita vt ps eiō fierz. tūc p̄sumo te donasse vt. j. e. s. si q̄s in aliena. Si autē bona fide adieceris ages vt dictū est in applūbatis et ferrumiatōis. Si autē tue facte materie vel spēi spēm alienā factā nō dico mēbrū eiō. vt. s. adiūteris. Si quidē p̄ applūbaturā vt puto minor cedit maiori. Vel si nulla sit maiori cedat altera alteri p̄ciosior. vel si neutra sit p̄ciosior. neutra cedat alteri et hñ quilibet siue vēdicabit circa fidēi distincōem et in duobz pōdictis casibz rei vēdicatōe vel ad exhibēdū agit vel donatum p̄sumit vt. s. distincōem est. Item est omnino

et si sic ferruminaueuis vt. ff. de accui. re. e. o. l. quicqd. g. v. nisi qd cū altera cedit alteri agi. in factū act. ad p̄ciū nisi ferruminaueris mala fide. tūc enim teneris rei vē. vt. s. dictū est. Vēdicat etiā sibi locū ius accessiōis in edificijs p̄ humane nature labore. Ecce enim cū in suo solo q̄s alienā materiā edificauerit. ip̄e dñs intelligit edificijs. q̄a om̄e q̄ medificaē solo cedit nec tñ is qui materie dñs fuerat definit domin⁹ esse. sī tātis p̄ neqz vēdicare p̄t eā neqz de ea re agē ad exhibēdū. p. l. xij. ta. q̄ cauet. ne q̄s tignū alienū edibz suis inunctū exigē cogatur. sed duplū p̄stet p̄ eo p̄ actōem. que dicit de tigno inunctō. tigni autē appellatōe signifi cat om̄is matia ex q̄ fiunt edificia. si tñ aliqua cā disruptū sit edificiū poterit materie dñs eā vēdicare si nō fuerit duplū cōsecut⁹. Et ecōtra rio qui edificat in a'ieno solo de sua materia. si quidē mala fide presumitur donasse licet. M. distinxerit habuit animū donandi an nō. Si vero bona hñ doli exceptōem ne aliē teneat restituē nisi dñs soli p̄ciū materie soluat et mercedes fabroz. vt. j. e. s. cū in suo t̄. s. ex diuerso. t̄ hunc articulū plenius explicui in summa. C. de rei ven. s. qd. g. t̄. s. impēsaz. Vbi autē qd edificaē mobile est. vt ecce horreū frumentarū nouū ex tabulis ligneis factum in pōdio seij seu positū non erit seij. vt. ff. de acq. re. do. l. tici⁹. Hec eadē spēs accessiōmis p̄ humane natnē solicitudinē p̄t assignari in lris. Lrē enim licet fint auree p̄inde cartis mēbranis uecedunt at si solo cedē solent ea que inedificant aut inse- rūt. Ideoqz si in cartis mēbranis ue tuis carm̄ vel historiā vel orōez ticius scripsierit hñi cor poris nō ticius sed tu dñs esse videris. Sed si a ticio petas libros tuos tuas ue mēbranas eē nec impēsam scripture soluē paratus sis poterit seticius defendē p̄ exceptōem doli mali vtiqz si bona fide hñz cartaꝝ posselliōem est naetus vt. j. e. s. lre. Qd autē dictū est in lris nō hñ locū in picturis. ridiculū eni essz p̄ciosam picturā accessiōe vilissime tabule cedē. imo tabula cedit picture nō om̄mo tñ q̄ dñs tabule hñz rei vēdi catōez vtile. p̄ictor autē directā. Quid ḡ si vñ eoꝝ ab altero petat et certe si p̄ictor petat a dño tabule imaginē possidēte poterit p̄ exceptōez doli mali submouerī nisi soluat p̄ciū tabule. Si vō p̄ictor possideat dño tabule datur vtilis in rē actō. si submouerē doli exceptōe nisi soluat p̄ciū picture vtiqz si bona fide possessor fuit ille q̄ picturā ipofuit. Illud certū ē qd siue p̄ictor subripiat dño tabule possidenti tabulas siue aliq̄ cōpetit dño tabularū furti actio vt. j. e. s. si quis in aliena. Sz. p̄ictori otrā furē extra neū daret actō furti Sz. cōtra dñm tabule sibi surripientē simili possit dari sed vbi p̄ictor nō surripuit dño tabule vel ecōuerso quilibet ec̄rū vt dictū est agit cōtra alium possidenteis. t̄ aduocat res possessori et mirabile videt cōtin gere. qd deterioꝝ sit cōdictō possessois. qd qui dā admiserunt siē t̄ vbi siue ex pluribz novis diuisis p̄sonis dñz obligat t̄dñs vñ eoꝝ dedit

poterit enim ille cōueniri ab alijs norali. ut. ff. si ex nor. cā agat. l. i. et. l. n. et de h̄r. p̄t. l. cum idē. Sz certe in nor. actōe. licet ille cui deditus est teneat alijs. melior est tū cōdictō eius. vt. ff. de nor. si q̄s a multis. q̄a forte posterior nō poterit p̄bare int̄ētō em suā vel s̄p̄bauerit ip̄e et p̄bauerit r̄ē cōtrariū et obscura essent veri usq̄s iura p̄ possessorē p̄nūciaret. p̄tēa ista tabula picta p̄t dici melior cōdictō possidētis p̄pter duplex b̄nificiū. lz enī doli exceptōem p̄dō: nisi soluat ei p̄cū picture vel si malit offerat dñō tabule p̄cūz tabule. et si nolit accipe retinebit tabulā. Quid si tabula fuerit abrasa. Nōco idē q̄ in ferrumatiā. Quid si ābo agat cōtra extraneū forte p̄fereſ pictorē q̄ lz direātā. Quid si p̄inxerit mala fide. etiā ibi dixit. p̄tabulā picture cedē. Sed nō puto verū. q̄ cū ei denegat exceptio. vt. s̄. dicitum est ḡ multo magis dicit denegari actio. Cōuerit cur aliud sit in scriptis quā in pictis h̄e. q̄a olim fere semp erat p̄ciosior carta q̄ scriptura et econū lo pictura erat p̄ciosior tabula. Vñ tabula cēdebat picture. nec obstat q̄d legit. ff. de rei vē. l. in rē. s̄. h̄ et id q̄d carta corrigit enī p̄. l. insti tutōm. Vel distingue fit p̄ciosior pictura quā tabula vel econuerso tāb lz tendē videt. p. qui ait locuz h̄re q̄d dicit lex tab. p̄dūr e cedē. ita demū si p̄mgat h̄o nō vrsus et ita si pictura sit de bonis colorib⁹ nō de calce v̄l encaustor alia m̄sta fabular⁹ est p̄ pictura. Vel q̄ ibi dicit re ferēdū est ad scripturāt ad cartā. hodie autē scriptores nři tēpis facti sunt pictores. et fere semp inueniēt p̄ciosior scriptura quā cartavende p̄pter alfatū cursum nature vel s̄uetudis posset hodie otrariū r̄nderi. Potest lz eadē sp̄es accessiōis affignari in textis vel in sertis v̄l in clufis. Nā si alienā purpurā q̄s int̄exit vestimēto suo licet p̄ciosior est purpura quā vestis accessiōis vice cedit vestimēto suo et q̄ dñs fuit purpure aduersus eū q̄ surripuit lz furti actō nē et cōdictōem. siue ipse est q̄ vestimētu fecit siue alius. Nā extincte res licz nō possint vēdicari. dīcī tū a furib⁹ et a q̄busdā alijs possesso rib⁹ p̄nt. vt. j. e. s̄. si tū alienā. Sed p̄t agi p̄ eis ad exhibēdū. vt no. in summa. C. de rei ven. s̄. sic ḡ res. Itē eadē sp̄es accessiōis p̄t affignari in his q̄ nō sunt dñi. h̄ q̄li dñi. r̄oe tituli vel r̄oe possessois bone fidei vel r̄oe iuris. q̄d lz iure vt q̄ sunt fructuarij vel v̄suarij. sc̄irca fructu um obuētōem vel p̄ceptōemvt. j. e. s̄. si q̄s a nō dño. Fructuum tū fit varia distincō vt no. in summa. C. de rei ven. s̄. fruct⁹ q̄z. Fit ec̄ accessio diuina natura thumana coopante et querit ex ea dominū. ut ecce tīcī alienā plantā in suō solo posuit ipſī est plāta et ex diuerso si tīcī suā plātam in meū solo posuerit meū planta erit si modo overo q̄ casu radices egēt ante autē q̄z radices egerit ei⁹ p̄manet cuius et fuerat. et est hoc adeo uerū ut si vicini arbor̄ ita terrā tīcī p̄sserit ut in eius fundo radices egerit tīcī effici arborē dicimus ratōez eīn non p̄mittēt alteri⁹ arbores esse intelligātur quā cui⁹ i tū

do radices eḡissēt. et ideo p̄pē cōfinium arbor̄ posita si etiā in h̄udovicini radices egerit cōis fit nō tū licz eas recidē n̄ forte p̄missa denūcia tōe agere aut licet nō esse ei ius sicuti tīgnū aut p̄tētū inniſsum h̄re vt. j. e. s̄. si tīcī r̄. ff. de arbo. ce. l. i. et ar. fur. ce. l. si plures. s̄. i. Vel distingue In radicib⁹ sint tales sine q̄bz nō poterat viuere. an poterat. vt in p̄mo casu arbor̄ fit cōis. In sedo nō. h̄ agi possit ius nō esse. ita radices immiſſas h̄re Dua at r̄oe plāte que terra coalescūt solo cedūt eadē rōne frumēta q̄z q̄ sata sunt solo cedē intelligūt. Et sic his q̄ in alieno solo edificauit si ab eo dñs petat edificiū p̄t p̄ exceptōem doli mali defēdi. h̄ ea q̄ diximus ita eiusdē exceptōis auxilio p̄t esse tut⁹ is q̄ in alienū fundū sua impēsa bona fide s̄fueuit vt. j. e. s̄. q̄ r̄oe. Nō aut dixi in satis. et plātatis dicerez. et si sola diuina natura plāte vel frumēta solo coaluerūt. vt si fortuitu casu ceciderint in trā. vt. j. e. s̄. p̄terea. q̄ p̄ allusionē ibi plane si lōgiore r̄c. Illud notādū videſ ex p̄dictis q̄ iure accessiōis q̄nq̄ res videſ extēgū. eo q̄ p̄ se nō censem nec in nūo ponēt vt in rota et manica et gēma. et ts accessio nō adimit dñiū rei. Et idē in tīgno miūctōtī applūbatī. Secus et in ferrumatiā. et plātatis et in satis et in cōfusis et in specificatīs. H̄ste enī accessiōnes trasserunt dñiū rei. et idē videſ in mīmis mixtis cū alienis acq̄rit̄ etiā nobis dñiū p̄ specifitatōem. qui enī sp̄ēm aliquā. de aliena materia facit dñs est sp̄ēi si bona fide id fecit non si mala vt. ff. ad exhibēdū. l. de eo. s̄. si q̄s r̄ si fecit noīe suo vt. ff. de acc̄ren. re. do. l. quicq̄d. s̄. vbi. Et si sp̄ēs nō possit reduci ad p̄orē materiā vt ecce si q̄s ex alienis vuis vel oluiis aut sp̄icis vīni aut oleū aut frumētu fecerit vel ex alieno melle et vīno mulsum miscuerit vel ex alienis medicamētis emplastrū vel collyriū oposuerit vel ex aliena lana vestimēta fecerit. vel ex alienis tabulis nauē vel annariū. vel subsellium fabricauerit. Secus aut vbi p̄t reduci vt ecce si ex alieno auro vel argento vel ere vas aliquid feceris. vas cōflatū p̄t ad rubem massam auri vel argenti vel eris reduci vt. j. e. s̄. cū ex aliena materia. In frumēto etiā factō de sp̄icis q̄bā dixerūt otrariū ei q̄d dīximus. s̄. s̄. vt sit ei⁹ cuius et sp̄ice fuerūt. Cū enim ḡna q̄ sp̄icis cōtēmentē p̄fectaz habeāt suā sp̄ēm. q̄ excussit sp̄icas nō nouā sp̄ēm facit h̄ eam q̄ est detegit. vt. ff. de acqui. re. do. l. adeo. s̄. cū quis. h̄. Forte eorū sentētia corrigit p̄. l. instiutōm q̄ posterior est fecisse aliquē. intelligo sp̄ēm. si p̄ se fecit v̄l p̄ eum cui mandauit. vel qui ab alio suo nomine factū ratū habuit vt. ff. de vi. vi. ar. l. i. s̄. fecisse. Alias in omī casu dñs materie dñs est sp̄ēm ei multo magis ḡ. si ipse fecit vel ali⁹ noīe suo si ip̄e mandauit vel ratum habuit. Sp̄ēm factā intelligo etiā imp̄fectā ex quo rūdis materie nomine exuerit vt. ff. de auro et ar. le. l. et si non sunt. s̄. argēto et videſ q̄d in specificatōis mō deficitac regula. meum est q̄d ex re mea supēst cuius vēdicandi ius habeo vt. ff. de rei ven. so-

hum. s.i. Forte q̄a videt̄ res ext̄m̄l a cum nouā formā recepit. q̄i forma rei est esse rei vt. ff. ad exhibēdū. l. iulianus. s. si quis. Est altius modus acquirēdi dñiū vt p̄ cōfusiōem. cōfundunt aut̄ liquida vt mel t̄ vīnū. Tē sp̄es vt argētū t̄ au-
rū et plūbū t̄ ferrū. licet fiat cū difficultate ma-
gna. Si igit̄ materie aliquor̄ his volētib⁹ con-
fudant̄ corp⁹ qđ ex his redigēt̄ erit cōe. pos-
sint vel nō possint separari. qđ si fortuito casu fis-
at cōfusio. ¶ Idem ē sitamē separari non possint
vt insti. de rerū di. s. si duor̄ t̄ ff. de rei vē. l. q̄
gregē. s. vi. et. l. qđ quidē. Tē est t̄ si alt̄ cōfū
dit cui nō concedit̄ iure specificatōis. vt. ff. de
rei ven. l. si frumētū. s. si ex melle. ¶ Cōcederetur
autē alteri iure specificatōis. si bona fide fece-
rit speciē ex materijs duor̄ t̄ suo nomine. et qđ
factū est ad pricē materiā non possit reuertī
vt sup̄ dictū est. Si vero sine volūtate dñor̄ f̄
at cōfusio et separari p̄nt materie. vt si plūbū cū
argento mixtū sit nō fit cōicatio. agit auct̄z in
re act̄e. sed vbi separatio fieri nō p̄t. vt si es et
aurū mixtū sit vnuſquisq; ptem ponderis sui et
mcnſure habebit quā habuit in rudi materia.
et eā ptem a quolibet possidente vendicabit.
¶ Plus tamē feret ille cuius materia p̄ciosio. Fu-
it vt. ff. de rei ven. l. q̄ gregē. s. vi. et. l. qđ quidē
¶ Vbi autē voluntate dñor̄ cōmixte sunt sp̄es.
et frumentū fit cōicatio. alīe non. ¶ Si quis de
aceruo p̄ mō sui frumēti vendicabit ptem tar-
bitrio iudicis detinet̄ vt is ext̄iet q̄le cuiusq; fu-
erit frumentū. nō tamē fit cōicatio frumenti.
quia singula corp⁹ manent in sua subā. Sicut ē
enim si pecora t̄cī cū pecorib⁹ tuis fuerint mi-
xta non intelligit̄ ḡrex esse om̄nis vt. j. e. s. q̄
si frumentū. ¶ Quid autē si valde difficile est. et
q̄si impossibile separe frumētū meū a frumēto
tuo. satis poterit dici. p̄ p̄t̄ dimiūsa dari. vēdi-
catōem q̄si aceruus frumēti sit cōis ve vēdicet
t̄m̄ de aceruo q̄ntū fūat sui ut. ff. de vīfū. l. v̄ sua
fructuariū. s. si in vīmarijs forte et in h̄ casu lo-
cū habz qđ dicit̄ vt ext̄imet iuter q̄le frumen-
tū fuerat cuiusq;. & differt cōfusio a mixtōe in
tribo. species enim dicunt̄ misceri materie con-
fundi licet Pla. dixerit cōtra. ¶ Item sp̄es mixte
remanēt in eadē substātia et specie. cōfuse aut̄
trāfferunt̄ in aliā materiam. Tē cōfusa fiunt
cōmūnia om̄nia etiā sine volūtate dñor̄ mixta-
sed mixta demū cum voluntate. ¶ Illud notādū
est qđ cōfundere dicit̄ quis. licet abusue q̄ fru-
menta misceret. ff. loca. t̄ cōduc. l. in naue san-
feli. Speciale preterea reperīt̄ in pecunia. vt
licet q̄s a debitor̄ alienos nūmos recipiat et
cū suis misceat suos facit̄. ff. de solutō. l. si alie-
ni. ¶ Idem euēnit forte ap̄ter p̄rogatiū solutō
mis. vel quia impossibile esset d̄mōsci alienos nū
mos a suis. Acquirēt̄ etiam nobis dominū per
muentōem. Nam si thesaurū inuenierit quis in
loco suo etiam data opera non tamē arte ma-
gica totus est eius. Si autē arte magica tot⁹

ellet fisci. ¶ Qd̄ autē dictum est. si inueniat q̄e in
suo seruat̄. et si inueniat in loco sacro vel reli-
gioſo casu fortuito et non data opera vt. j. e. s.
thesauros. Est tamē cōtrarīū qđ legit̄. ff. de
iure fisi. l. in. s. si in locis. & dicit̄ dimidiā thesau-
ri in loco religioso vel publico vel fiscali inue-
ti fisco vēdicari. Sed forte qđ ibi dicit̄ p. l. in-
stitutōn̄ corrigē. vel forte de equitate natu-
rali totus est inuentoris si inueniat in loco sa-
cro vel religioso quia res tales in nullius bonis
sunt. ¶ Cuiili autē ratōe inspecta res sacre in
bonis dei sunt hominū censura et ita per cōse-
quentiam videntur esse imperatoris. Vnde di-
ui principes fisco. dimidiā cōcesserūt. Si au-
tem inueniat quis in alieno loco non data ope-
ra sed fortuito casu dimidiū. domino soli con-
cedit̄ vel p̄ actōem in rem vel per condictōem
ex. l. qua aget cōtra inuentorem. ¶ Itemq; dicit̄
et si quis in cesaris loco inuenierit vel publico
vel fiscali est enim dimidium inuentoris. et di-
midium cesaris vel fisci vel ciuitatis. Sed vbi
quis inuenit data opera totum cōpellit̄ resti-
tuere dño soli vt. j. e. s. thesauros et. ¶ De the-
saur. l. v̄. l. vna. dominus autē soli accipiet ille
qui vere dominus est directo vel vtili. licet p̄
aliud dixerit. in eo qui vtili dominus est vt in
feudatario et emphiteota et similib⁹. ¶ Quid
si credit̄ in pignore inuenierit forte dimidiū
habebit nec debitū computab. ¶ Quid si mer-
cenarius in locum in quo operat inuenierit sibi
forte retinebit dimidium. ¶ Quid si seruus cō-
muniſ in loco vītū ex dominis inuenierit. ¶ Il
li totū acquirēt. licet forte videt̄ qđ dimidiā q̄
inuentōis iure conceditur alijs dominis p̄ do-
minicis partib⁹ querat. ¶ Illud constat si ser-
uus fructuarius in locum proprietarij inuen-
erit in totum proprietario acquirēt et quilibet
mee potestati subiect⁹ si inueniat in loco meo
mibi totū acquirit. vt quia seruus est vel fili⁹
ussa. sed v̄ seruus cōmuniſ inuenit in alieno so-
lo acquirēt dominis pro dominicis portōbus
et p̄banē h̄. ff. de acquirē. re. do. l. si is qui. i. s. et. i. s.
Acquirēt̄ etiam nobis dominū de iure
naturali per traditōem ex cā donatōmis aut do-
tis aut ex qualibet alia causa. vendite enim res
et si tradantur non alīe emptori acquirunt̄ quā
si is vēditoi soluerit precium vel alio modo ei
satisficerit veluti ex promissōre vel pignore
dato vel fide habita ei de precio vt. j. e. s. per
traditōem et. s. vēdite. ¶ Sed speciale videt̄ in
procuratore fisci ne transferat dominū nisi
soluto precio etiam si fidem habet. vt. ff. de iu-
re fisci. l. si procurato. ¶ Quandoq; etiam p̄e-
cio soluto non transit dominū quia incertuz
est vītū soluerit ex nūmis proprietarij v̄ fū
ciūtāj. vt. ff. de vīfru. l. sed et si quis.
Nam et alias qui minus soluit non soluit. ita et hic q̄
plus soluit non soluit.

Nihil si tradat nec appearat. quod eius fidem sit
secutus puto quod presumenduz sit eum securum est
se fidem eius maxime si tedit diem ad solutōes.
Faciēndaz nisi p̄betur quod tradiderit ut statim
sibi solueret pecunia et emptor secū portat rē
in uito venditor. ut. ff. de pignoratitia. l. si q̄si
Quod autē dictum est traditōe acquire posselli
onem pleriq̄s intellecerunt ita si emptor indu-
catur in vacuam possessionam ut. C. de p̄bas.
l. cum res et sine possessione dixerunt nō queri
dñnum s̄ eos confundit quod legit. ff. defundo. do.
l. si fundum. **T**bi em̄ marīto nō est q̄sita pos-
sessio q̄ nec tradens mulier habebat. dicit tñ
fūbum in dotem datum esse. et dotalem esse
nō tamē interpellat vſucapio. quia cepta erat
antequā fund⁹ fieret dotal⁹. et item p̄bari po-
test. ut. ff. de acquir⁹. re. do. l. hō liber. s. quic-
quid tamē. et de peculio. l. eo temp⁹. s. vlti. Et
idez dici potest in pacto. l. omisſarie et abieci-
onis in diem ut notauim⁹ in ſuma. C. de pac-
tū. in temp⁹. et ven. **D**icimus ergo regulare esse
ut ex his q̄ agunt inf̄ viuos n̄ acquirat dñiuz
sine inductōne in possessionē. sed tñ bene acci-
ritur sine possessione. **I**lla em̄ verba in vacu-
am possessionē ponunt demōstratiue nō cauſa-
tiue. **I**mperator em̄ in Respondēdo se refert
ad id quod p̄ponebat in questione q̄ dicebat vē-
ditor vel donator vacuā se habere possessionē
sicut et si poneret questionē de vincē et impa-
tor diceret. si nō es inductus in possessionē vi-
nee nō habes dñnum. **T**dem em̄ esset in quali-
bet alia re. Regulare autē ideo dixi q̄ qñqz si-
ne traditōne transit dñiuz et sufficit patientia
ut si tibi vendo quod tibi cōmodauit vel apud te
depositui. hoc em̄ ip̄o quod patior tuū esse vel
apud te esse video. tibi tradere. **I**tem si q̄s
merces in horreo depositas vēdiderit sif atqz
claves horrei apud horrea tradiderit emptori
transferret dñnum et possessionem in emptō: ē
etiam si emptor nō aperuerit horrea et si ven-
ditoris nō fuerint merces cōfestim inchoatur
vſucapio ut. j. e. s. in dñm et. s. item si quis mer-
ces et. ff. de acquir⁹. re. do. l. qua rōne. s. inter-
dum et de straben. emp̄. l. clauibus. **T**de etiā
potest assignari qñ res vendita v̄l donata est
in ſpectu quā venditor vel donator dicit fe-
dere. ut. ff. de acquir⁹. pos. l. i. s. pñst. et. l. quod
in eo. s. si venditor. et. l. quarundā. scientia
em̄ est patiētia p̄ traditōe est. ut si emptor sci-
ente et paciente venditore. omnia agit ut do-
min⁹ ut. C. de acquir⁹. pos. l. minus. **I**tem reten-
tio vſufruct⁹ et traditio instrumēti rei p̄ tra-
ditōne reputant v̄t. C. s. donat. l. i. et. l. quisqz
ſocietate etiā distracta oīm bonoz. omniuo omu-
nicant omnia corporalia quasi facta traditione
eo q̄s quisqz videt velle incipe possidere p̄tīm
noīe ſuo p̄tīm noīe ſocij. ut. ff. de acquir⁹. pos. l.
quod in eo. Et item potest assignari cū rem illaz
quā tibi donauit. et nō tradidi a te ſduco. Vi-
deor em̄ tradē. ut. ff. de rei ven. quedā. **I**tem
si rei petite accepim̄ p̄ciuz trāffero. ap̄iicitatē
in reūm ſires petita ſit in p̄utia. vel re⁹ poſtea

nanciscaē possessionē voluntate actoris ut. ff.
de rei ven. l. eius rei. **P**orro quod dictū est de tra-
ditione est intelligendu m̄ de eq̄ q̄ non fit nuda
ſed vſitā. i. quā p̄cesserit cauſa vera vel pu-
tatiua qua transeat dñnum. ut. ff. d. acquir⁹. re.
do. l. nūquaz. **I**llud nō refert ēdat dñs an ei⁹
voluntate alius. Nam et si liberaz vniſorū ne-
gocioz alicui pmiserit admistratōem vſqz ex-
bis negocis rem vendiderit et ēdiderit facit
rem accipientis. j. e. s. nūbil aut̄ infest. Secus in
p̄curatore generali qui nō habet liberam. ut
ff. de pecu. l. pecu. cui liba. et. l. p̄curator tuto-
rum. licet. **A**. distingueret inf̄ p̄curatorem tu-
toz bonoz et vniſorū bonoz. que distincō
non p̄batur. l. vel ratione. Sed et p̄ non dñm
qñqz transfert dñnum. et etiam oīra dñi volun-
tatem ut p̄ tutorēm vel curatōē et p̄ iudicē et
p̄ quasi censitōem ut p̄ flumē et p̄. l. et p̄ credi-
torem et p̄ principē rem alienā ut ſuam tradu-
ceret. d. quib⁹ plene dicemus. j. qbus alii. l. v̄l
non licet et nedum fit hō inf̄ viuos ſed etiaz in
vltima voluntate qua transfert dñnum ab ad-
iectione hereditatis ſicut ſolet tāfferi p̄ tra-
ditōez inf̄ viuos. nam et quēdam cū vniſitate
trāfeunt que ſpeciāliter alienari nō poſſunt ut
fund⁹ dotalis et purpura. ut. ff. de fundo do. l.
i. et de acquir⁹. pos. l. cum heredes. et de furtis
l. a. ticio. **I**llud etiam in voluntate dñi videt
notābū quod in certā pſonaz trāffert ap̄iicitatē
rei. ut ecce p̄tores vel ſuiles qui miſſilia iactat
in vulgus ignorant quid eoz quisqz exceptu-
rus ſit et tñ quia volunt quod quisqz exceptit ei⁹
eſſe ſtatim eum dñm efficiūt et eadem ratione
ſi rem p̄ delicto habitam quis occupauerit ſta-
tim fit eius dñs. Dabē autē p̄ delicto res mo-
bilis. ſi abiciat quis eam ut nolit ſuam eſſe. v̄l
imobilis. ſi eadem intentione exeat de ea. ideo-
qz ſtatim deſimit dñs eius eſſe. Sola autē volun-
tate niſi abiciat v̄l exeat et dictū eſſe nō amittit
dñnum alia eſſa cauſa eaz rerū que in tem-
peſtate maris cauſa leuande nauis enſiūtur.
He enim p̄manent dñi. quia non enīt ea men-
te quod nolit eſſe dñs ſed quo magis cum ea na-
ui piculum maris effugiat. qui ergo res tales
ex fluctib⁹ expulſos vel etiam in ipso mari na-
ctus lucrandi animo abſtulerit furtum cōmit-
tit nec multum diſcedunt iſte res ab his que
de reda currente et non intelligentib⁹ dñis ca-
dunt. ut. j. e. s. vlti. **S**ed nec illud p̄termitto q̄
pijciendo in mari videtur. quis habuisse pro-
derelicto ex ipa qualitate p̄iectōis ut ſi librū
apertum pijsiat. **S**ecus ſi bene clauſum et in
uolutum. ut. ff. de furtis. l. falsus. s. ſi iactum et
ar. ff. de ſam. in fec. l. ſi finita. s. ſi quis metu.

De rebus corporalibus ſeu in cor- poralibus.

Upleniū rerum doctrina intelliga-
tur quāſi in ſupiori. t. assignauit qual-
dam diuisiones rerū quib⁹ ſubiecerit

etiam acquisitōes rerum quārū species diligēter p̄secuti sumus. adhuc in presenti tū. aliam subiicit diuisionem talem. **N**on reꝝ alie sunt corporales. alie incorporales. Corporales sūt he que sūi natura possunt tangi veluti fundus homo vestis aurū argētum & talie res immūrabiles. i. que facile enumerari nō possunt ap̄e multitudinem sūi. Ideo aut̄ dīci sūi natura. **N**uia secus est. si res non possunt tangi ap̄e easū v̄l difficultatē accidentem ut si res cecidit in profundum maris v̄l flumis ergo ea que sunt in abisso vel infra celo corporalia sunt licet eīn eas nullus tangere possit tū tangi possunt. i. tangibilia sunt. **N**uid dicem⁹ de fumo de aere. Et certe res sunt corporales. Nam et aer vnum est ex quatuor elementis. ex quibus om̄ia corpora que creant ostant. Et idem est in eo qd̄ sumitur et remittitur a corpore. i. flatu vel anhelitu. **N** corporales aut̄ sunt que tāgi non possunt. nec alijs corporis sensib⁹ subiacent qualia sunt ea que in iure distin̄t ut hereditas v̄sufructus. obligatio actio. **N**uid sit vnu quodqz istoz in specialib⁹ subiicit rubricis. nec obstat qd̄ in hereditate corporales remittentur. Nam et quod ex aliqua obligatōne nobis debet plerunqz corporale est veluti fundus homo pecunia. sed ip̄m ius hereditatis. i. ip̄m ius qd̄ ē hereditas ut intransitiue ponatur illa verba ius hereditatis corporale est et ita dico et expono in iure utendi & fruēdi et in iure obligatōis. Eodem numero contineuntur etiā iura predioꝝ vel rusticorꝝ. vt. i. e. forte & res incorporales sunt que in iure non cōsistunt ut genera & species et calodemones et cacodemones & anime hominū & anima mūdi. Sed de his ideo exēplum nō datur. quia ad leges non pertinet.

De seruitutib⁹

Qvia seruitutes inter alias incorpores res om̄iantur ut dictum est in sup̄iori. ponit de seruitutib⁹. Et est sc̄en dum qd̄ hic nō tractat s̄ seruitute. qua homo fit seruus hoīs. de ea em̄ specialis posuit. s̄. de iur psonarꝝ. Sed tractat de ea qua subiicit predictum predio. & illa potest dici habit⁹ p̄dij. **V**l forte diffinitur ad similitudinem seruitutis superioris qua homo fit seruus hoīs. vt sicut illa dicitur cōstitutio iuris gentium qd̄ quis dñs alieno terra naturā subiicit ut. s̄. de iur p̄o. s̄. seruitus ita & ista dicatur cōstitutio qua domus dñi vel rus ruri subiugatur et ita dicuntur seruitutes urbane & rustice. **N**ue aut̄ iste sint. Et quis cōstituat. Et cui & qualiter admittantur dic ut notaui in summa. C. e. c.

De v̄sufructu

Dictum est. s̄. de p̄dialib⁹ seruitutib⁹. Sequitur ut videam⁹ de psonalib⁹. Et quia int̄ alias psonales seruitutes habet p̄ogatiā v̄sufructus. Primo ponit de v̄sufructu. **N**uid aut̄ sit v̄sufructus. et qualiter ostiuitur et in quibus rebus. Et qd̄ in rebus singularis sic emolumentum vel onus v̄suf. & quibus aētib⁹ de eo agatur. et quibus modis amittatur dic ut notauim⁹ in summa. C. e. c. Et videotur illud notandum qd̄ v̄suf. qnqz est formalis qnqz causalis ut ibidē dīcimus. qnqz dicitur v̄suf. ip̄a fructuā p̄ceptio. et cum dicit fructuārū alij locare posse vel vendere v̄suf. et iam multo p̄rietario. licet aliud sit in uasallo tem p̄hiteota. ut. ff. e. l. non v̄titur & l. cum v̄suf. & j. t. i. g. i. **I**tem notabile est qd̄ dñs vñ ap̄rietatis ostiuit v̄suf. ex causa legati. ut tamē valeat cum v̄suf. accesserit p̄rietati spem em̄ habet p̄rietari⁹ qd̄ infat v̄suf. & nisi infat nō reūtitur & cū interierit ali⁹ reuertit talius moritur. Moritur em̄ formalis et reūtitur causal. Nam et frumenti granum ut domin⁹ ait nō al affert fructu⁹ nisi fuerit mortu⁹. Item homo iustus tūc oritur. cum morit⁹ seculo.

De v̄su et habitatione

De una psonali seruitute. s̄. dictum est. Nūc ponit de alijs duabus. i. de v̄su. et habitatione. Videndum ergo quid sit v̄sus et qualiter ostiuitur. & in quibus rebus & quod sit eius emolumentū et qualiter finiatur. Et postea dicem⁹ de habitatione eodem stilo p̄ sequentes eius materiā. Est aut̄ v̄sus ius utendi rebus alienis salua rei substantia fruēdi enim verbum non ponitur in diffinitōne v̄suf. licet ponatur in diffinitōne v̄sufructus. V̄sarius em̄ v̄titur nō fruēti ut. ff. e. l. i. j. & de v̄suf. l. i. que verba exponātur ut dictum est in diffinitōne v̄suf. & ex ea diffinitōne patet qd̄ v̄sus n̄ potest esse in rebus qd̄ solo v̄su. omnū cū in eis nō possit esse salua substantia licet videatur contrariū qd̄ dicit in illa Rubrica de v̄suf. et earū rerū que. u. cō. videt em̄ qd̄ v̄sus sit in eis. sed certe ibi nō loquit̄ s̄ v̄su. qui sit ius vel seruit⁹ sed de v̄suf. qui ē factum v̄l in facto distinetur bībendo & cōmedendo. Cōstituitur aut̄ iste v̄sus nudus eisdem modis quib⁹ ostiuit v̄suf. et eisdem etiā modis finit⁹ ut. ff. de v̄suf. l. i. j. g. v̄stī. et. ff. e. l. i. s̄. qua ostiuit̄ plene dīxim⁹ sup̄iori. & excepto eo qd̄ v̄sus pars legari nō potest. Nam frui quis p̄ pte possum⁹. vt̄ aut̄ p̄ pte non possumus. Nec obstat si dicas. pone quod duo habent v̄sum quoꝝ nulli fructus sufficeret nōne. p̄ parte certa. i. dimidia diuiduntur. **L**o. h̄ potius occasione quā ratione om̄git ut ar. ff. de riuis. l. labo. & simile est etiam qd̄ dñs qnqz tū habere v̄suarium quātuz habet fructuā. ut si v̄sus pecunie legat⁹ est vel fruct⁹ ut. ff. de v̄suf. earꝝ re. q. u. cō. l. a. n̄ p̄nſt. g. i. & qnqz v̄sus legatus est in filia ex qua v̄suarus nil eset habiturus nisi liceret ei cedere et vendere

quā ad modū fructuarijs licet. ut. ff. e. l. diuus
Quid si dicat testator. lego tibi tercias ptem
vſus tui. non adiecta re in qua habet seruitu-
tē. sc̄. tūc ps rerū corporaliū ad sui sustentatōz
necessariaz est ei legata nō seruitus vſus iure
Item p̄dīo adiecto ut lego tibi tercias ptem
vſus in hoc p̄dīo. i. ut vtaris hoc p̄dīo in fcia
pte p̄ in diuiso ab tui sustentatōz nō valet ut
in prediali seruitute vt. ff. de seruit. l. i. et. l. p
pte v̄l ad certam. quia est in diuina seruit⁹
vel in totum debet p̄dīum affici seruitute. vel
in nihilum ut ar. ff. de lib. c. duobus. vel dicit
certa ps vſus p̄dīj. legari non posse. quia cum
qñqz tamē mīm⁹. qñqz plus est ei necessariū q̄
pcipiat de p̄dīo. incerta ps non legatur q̄
plus non debet habere quā est ei necessarium
sed p̄mum ver⁹ est q̄ eadem ratione nec in to-
to p̄dīo posset legari vſus. in vſu fructu v̄o cōs-
trariū est. ut. ff. ad. l. fal. l. s. si vſuf. est em̄ dī
viduus rōne iuris quia ius l3 a singulis pro pte
petitur. et q̄ p̄ pte diuisa et in diuisa ostiuit⁹
ut. s. s. vſuf. l. v. sed alie om̄es seruitutes sunt
individue. et ratione iuris et ratione rei. in qua
ostituit⁹. Emolumentū aut̄ vſus attendit
secundum diuinitatem rerum in quib⁹ est ostiuit⁹.
Nam si ostitutus est in domo homini ma-
sculo potest illuc habitare et solus et cum fami-
lia sua. et cum libertis et cū uxore hospitē et iaz
recipe p̄t et cohabitatore et gratis et p̄ pē-
tione. nec est ap̄rie iniquim⁹ qui cum eo inha-
bitat seo:sum aut̄ alij a se locare nō posset re-
cipit etiā eos quos habz loco seruoꝝ sive sint
liberi sive servi alieni. Si aut̄ cōstituat mulier
potest in habitare cum marito p̄nti vel eo quē
habebit et cum liberis et libertis et pentibus
et eosdē recipiet femina q̄s et masculi possunt
reciper ut tamen nō recipiat hospitē nisi hōne-
ste sit habitatur⁹ cum ea et adeo mulier recipi
et virum ut si legaret ei vſus sub ea ostiōne
si a viro diuiterit remittat ostiō quasi inho-
nesta ceteraz etiā rerum vſu legato in pmi-
scuo vſu habebit eas vxor cum viro et ecōuer
so masculus etiā recipiet nurū suā cum et filius
si eius maritus cum eo debeat esse et p̄bant l3
ff. e. l. i. s. i. vſqz ad. l. illam si habitatio. Vbi
aut̄ in domo ostitut⁹ vſus filic⁹. vel seruo acq-
ritur dño v̄l patrī vſus forte. ut vtatur simul
cū filio vel seruo nō cū om̄i familia sua. ut. ff.
e. l. plenū. s. si vſus et. l. si filioſ. Si vero vſus
sit ostitut⁹ in fundo rustico emolumentū habz
vſuari⁹ ut possit in habitare in fūdo et v̄ti cel-
la vimaria et villa et p̄torio et poterit prohibe-
re ap̄rietarium illo venire et eius v̄banā fami-
liam nisi veniat agricolendi causa tūc em̄ non
possunt p̄biberi et eadē rōne nō possūt p̄bibe-
ri coloni dñi sed et qñqz licet nō veniat ap̄rie-
tari⁹ colendi causa nō potest p̄biberi ab vſu-
ario ut si tpe fructuū colligendoꝝ veniat ad
fruct⁹ pcipiendoſ et interi velit illuc habitare
alias nō potest. sed vſuarius in habitat ut di-
ctum est nisi eius habitatio vel mo:ia fit mole-
sta dño colenti vel alijs p̄ quos op̄a rustica fi-

unt. ut. ff. e. l. si habitatio. s. v̄sti. et. l. meo q̄
Sed et ap̄rietari⁹ in uito vſuari⁹ vel fructua-
rio fūdum vel edes p̄ saltuariū vel insularium
custodire potest. ut. j. e. si ita. s. i. Item et habz
emolumentū. vſuari⁹ deambulabi et gestandi
legis etiam v̄tē ad vſum quotidianū et o:to
et pomis et olerib⁹ et florib⁹ et aqua et strame-
tis et folijs oleo et frumento et frugib⁹ et alijs
q̄ nascetur in fundo. s. q̄d ad viētum sibi suisqz
sufficiat sumet ouias et etiā hospites qñqz re-
cipiendo his tamē om̄ib⁹ potest v̄ti in villa p̄-
dij tantū. i. in domūcula que ḡra fructuū repo-
nendoz est pata et appellat rusticum prediuꝝ
vt. ff. de v̄. fig. l. fundi appellatione. sed tamen
poma et olera et flores et ligna videnē separi
ab alijs fructib⁹ fundi. quia hec possunt differ-
ri in opidum. et ibi eis v̄tatur. si tñ abundant
in fundo. v̄nde nō est grande onus ap̄rietario
Alijs ḡ v̄tetur in villa p̄dij tñ ut dictum est.
ut. ff. e. l. plenū. s. p̄ter q̄d tamē intelligo si con-
modū ibi mo:ari potest ratōe vicinitatis ep̄i-
di et puteoz et eccleſie alioquin et illa erunt in
opidum vel in ciuitatē deferendo cū vſuarius
aliter om̄ode vſum habere non posset sicut vi-
deo in vſu filue legato q̄. quia non poterat v̄ti
vſuari⁹ nisi liceret ei cedere et vendere quēad-
modū fructuarijs liceret. videt em̄ vſuf. esse le-
gat⁹. ut. ff. e. l. diuus. Itemqz est legato vſu
pecunie. ut. ff. de vſu. e. r. q̄. u. con. q̄m. Si vero
ostituit⁹ vſus i gregē. vſuari⁹ eo dūtaxat v̄te
tur ad stercorandum agrū. Non aut̄ v̄tē lana
v̄l lacte v̄l agnis cū ut hic sint in fructu ut la-
beo ait sed eius sentētia videt rep̄chēdi et di-
citur vſuarius modico lacte vſurum. cum ei re-
licitus est vſus neqz em̄ tam stridē in sp̄. et an-
de sunt v̄oluntates defunctoz. ut. ff. e. l. plenū
s. sed si pecoris. Adicio aut̄ intelligo vſqz ad
vſum suū et suoz ut. s. dictum est in p̄edio ru-
stico et dicetur statim in seruis et item in cete-
ris fructib⁹. licet alij dicant q̄d ei liceat v̄ti mo-
dico lacte. qñqz raro sumendo in mane sed non
video q̄re debeat separi fructus gregis a fru-
ctu p̄dij cum eis om̄ibus v̄tatur vſuari⁹ ad su-
stentōem sui ut dictum est. Vbi aut̄ relinquit⁹
vſus bouū armētū om̄ez vſum habebit vſua-
rius. et ad arandū et ad cetera ad q̄ boues ap-
ti sunt. Item l3 equicij vſu legato forte et do-
mare poterit et ad v̄tēndū subiugo v̄ti. non
tamen eis v̄tē in criminibus circensibus quāvis
erat auriga. curuī em̄ aureo ap̄ponebat ad cer-
tanduz cū equis suis. q̄. quasi locare videt eos
Sed si testator sciens eum esse hui⁹ instituti et
vite reliquit vſum videtur et s. hoc vſu sensisse
ut. ff. e. l. plenū. s. q̄d oum et. s. equitij. et. s. e. s.
Item ad quē in fi. sic em̄ dicit item. s. iuris est.
et in iumento. Si aut̄ vſus relinquit⁹ vel cōsti-
tuatur in seruis v̄tetur vſuari⁹ ad suū ministe-
rium et libe:z et diuigis. neqz videtur alijs cō-
sensisse. sed si simul cum ip̄is v̄tetur alij em̄ exē-
neo ut dictū est. v̄cedere nō posset op̄as ergo
serui vſuarij nō locabit neqz alijs v̄tendas v̄ce-
det. si tamē vſuarius fundū obduxerit v̄l lanam

expediam vel vestimento tenenda vel insulam
vel nauem fabricandam poterit in his oibus opis
ut serui vnuari. **N**uid enim interest in qua re
opus eius utatur nec ex opis videtur mercede capere sed sibi opari eum cogere qui ei opas non locauit sed opus quod odurit expedit ipsi tamen seruo pro opis mercede impomit vnuarius. Item acquiritur vnuario pro seruū vnuarium ex resuā non aut acquiritur ex opera ut ff. e. l. plene. s. vlti. et l. sed ipsi et l. p seruum et l. seruū et l. si ita. s. seruos. Sed ubi in seruo relinquitur vnuus filio uel seruo acquiritur quidē patri uel domino et solus pater uel dominus per ut forte cum filio uel suo per quem est ei que sit ut ff. e. l. plenum. s. si vnuus tamē hō videtur scripsisse ut ubi acquirit pro filium vel seruum acquirat ius quod patrī uel domino. sed emolumentū utendi de facto habeat filius vel seruus sicut et cum factum continetur in stipulatione eundem agēdūt. **N**on de stip. suo. s. sed cū facto et hoc cum non reliquit patris vel domini contemplatione aliquam opera sum. **S**ed alia. **R**. p me indicō quod dicit lexus legati filio uel seruo operere patri uel domino et ipsum inhibere posse uel filio uel seruo pūte uel absente. ut ff. e. l. filiofa. onus aut vnuari est ut tebeat satis dare de utendo boni viri arbitrio et de restituendo eo quod inde extabit finito vnu. ut ff. vnufruc. quēad. ca. l. i. et l. huic. s. sed si vnuus item est eius onus in reficiendo nisi ap. ietari us fructū percipiat sc̄ id quod vnuario necessariuz non est. ut ff. e. l. si domus tūc enim reficit ap. ietarius cum vnuario ut tamē aprietarius vnuarie rei speciem nullomō possit omittare quod deteriore emcasum vnuari facere non potest. Facit autē deterrōrem etiā in meliorē statū omittatā. ut ff. e. l. vlti. **I**llud videtur notandum quod si domus vnuus legatus est. licet vnuari non possit occupare totius domus vnuum tamē eis que uocabunt ap. ietarius non utetur. licet enim vnuario alijs. et alijs temporibz tota domo ut sic etiam aprietario non aut ita est in pōdio rustico quod enim ex eo percipitur ultra quam sit vnuario necessarium. aprietarij est et si vnuari percipiat tenet ex cautōe. **N**uod autē dictum est in domo et in seruis per habere locum. ut ff. e. l. diuus. s. vlti. et pūst. et l. fundi. i. he. **I**llud etiā sciendū est. quod licet vnuario inedita sit locatio vel alienatio. ut j. e. s. i. necessaria tamē alienatio non est inedita int̄ duos vnuarios in iudicio omnium dividundo ut ff. cōmuni d. l. item quāuis. s. i. **I**llud etiā patet ex pōdictis quod quicquid habet vnu. habet vnuum vnuum adeo ut si legit vnu. deducto vnu nihil valeat legatum quia repugnantia verba resperirent in legato. **S**ed secūdū vbi simpliciter legavit vnu. et postea adimit vnuum valet enim legatum quod bonū habuit initū. et ademptio dicit nulla. sed non ecōuerso qui habet vnuum. habet etiam vnu. ut ff. e. l. p quod seruum. s. vlti. et l. sed si de fructu. **S**uperest videre de habitatōe. inde seruitute habitandi. **E**st autē habitatōe seruitus personalis in habitando ostēs. et ostēs in domo tamē pactionibz et stipulatōibz. vel

in ultima voluntate sicut in alijs seruitutibz dicitur ut s. s. seruit. s. vlti. et pūst. et de vnu. s. i. et nō tamē habitatio est vnu. uel vnu. sed est ius aprium et speciale separatū ab eis ut j. e. s. sed si cui. **N**am licet illa iura amittantur nō utendo vel capitibz diminutōe. nō tamē sic amittit habitatio. sed amittit morte sic et illa duo ut vietetur esse substituta in vitā hoīs. et si dicat testator illi vnu. uel vnu domus. cedo habitādi cā habitatio tamē videtur esse legata. ut ff. e. l. si habitatio. Item habitator potest alijs locare uel vendere ius quod habet sicut et fructuarij potest quod nō licet vnuario seorsim a se ut j. e. s. amittit. et C. de vnu. l. cum antiquis.

De vnuacionibz et longi temporis prescriptiōibus Rū.

Axposuimus summatim quibus modis iuramentū res acquiratur. **M**odo videamus quibus modis legitimō et pōdū est ciuilis iuris acquiruntur ut s. t. pxi. s. vlti. et iō ponit de vnuacionibz et longi temporis prescriptiō que a iure ciuilis sunt inducte. **V**ideamus qđ fit vnuacō et prescriptiō et quare sit inducta. **E**t quis possit vnuape. et quis nō et quas res possit vel nō possit et que sunt necessaria in vnuacione uel prescriptōe. et quis sit eius effectus. de quibus oibus plenaz doctrinā in summa. **C**. de vnu. et lon. t. p. **S**ed illud notandum quod vacans possesō dicitur tribū modis. s. quia dñs deceſſit sine successore. aut quia fuit absens aut quod fuit negligens. ut j. e. s. qđ aut in pōmo mō nō est habitation. **I**n secūdo autē videtur quod possessiō. non amittat aperte absentia sicut si qđ de pfecto ad nūdīmas uel pfecto ultra mare. ut ff. de acquī. pos. l. clam. s. vlti. et quibus modis vnu. amitt. l. si mulieri. **S**ed qđ dicit in absentia est intelligendū si fuerit longa. ut ff. e. l. furtum. s. vlti. et forte est hoc dictum p causam. quia longa absentia potest esse causa obliuionis ut ita p obliuionē que inducitur ex longa absentia amittat possessiō. **I**n tertio modo similiter dicam amitti quādo vera dñi negligentia inuenit. quia possessionē rei respuit.

De donationibz

De iure ciuilis est alia species accusatiōnis p donatione. de qua plene dixi in summa. **C**. s. donac. **N**uid ipa sit. et unde dicatur et que sit donatōis diuīsio. **E**t quis possit donare. **E**t cui et qualiter ex donatōe agatur. **I**llud notandum quia curialis donat. licet non valeat vendere ut. **C**. s. pōdīs curi. l. vlti. et x. nā et mulier donat. licet nō mīcedat. **I**tem vbi sit donatio et remittit quod est vlera quigētos solidos. s. m. pla. non exigit insinuatio quasi non videatur donare ille qui remittit et inducit ar. **C**. ad vell. l. etiam sed p̄lōbe mē virū et uxō. ut ff. de donac. mē virū et ux. l. i. s. vlti.

et pñst. Sed aliud est in remissione pignoris ut ff. S his q̄ i fraudē. c̄. l. si pigno. quia principale debitum remanet in sua natura. Illud satis dici potest ut ille q̄ donat causa mortis nō possit mutus oueniri ad tradendū utpote cū res uocetur p̄ pñiaz. Secū aut in herede suo q̄ iā plenā habet confirmatōez ex morte donantis.

Quibus alienare licet vel non

Quare donatōes et alias alienatōes explicita sunt gñalia. Nūc aut assignat quedam specialia otra regulas gñales sic ponēdo. Rubricā quibus alienāe licet subaudi licet nō fint dñi. vñ nō licet subaudi licet fint dñi qd̄ em rubrum ita intelligat mīredo textus apte edocet. Sunt ergo assignandi quibus licet alienare quāuis non fint dñi et in pñmis occurrit creditor cui licet alienare rē pignori obligatā vel ex pacto vel ex l. ut. j. e. s. otrā aut ut dixim⁹ i summa. C. S iūr. do. ipetrā. Idem et in iudice eius est diffinitua finia vñ de creto p̄cedente vñ circa diffinitōes vñ circa ad iudicatōes vel obēnatōes ereqndo finiam p̄ tulit de dando vel exequēdo decretum p̄mum in damno infecto vñ in similib⁹ ut. j. de off. i. s. vñt. et. C. S rebus alienis nō alie. l. nemo et S dā. infec. si finita. s. vñt. et si ex nox. c. aga. l. ij. s. vñt. Idem in flumib⁹ que vice censitor⁹ vel iudicū habent ut. ff. de acquir. re. do. l. g. s. al luui. Idem est in impatore et augusta et fisco si rem alienā ut suam alienant et. C. d. quadri. pñl. vñt. et pñst Sz si alienā ut alienā velit alienare non potest nisi iōne pñis vñ iūr. pignoris de iūr omuni vñ p̄pt publicas pñsitatōes ut. C. de cōi re. ali. l. ij. r. C. si p̄pter pu. pen. cen. fuet. tñt cen. l. i. et. ij. Idem etiam potest assignari in tutorib⁹ et curatorib⁹ qui locum obtinēt dominor⁹ etiā ad alienandum qñqz et donādum qñqz ut. ff. de furtis interdū. s. qui in tutelā et vt dixi in summa. C. de admi. tu. s. amplius vñqz ad illum. s. itē debitor⁹ ea. Idem etiam notari potest in pñtis eccliaz ut no. in summa. C. de sacro. s. eccl. s. in amittēdo. Et sunt h̄ notabilia et otrā regulā. Regulare em⁹ est vt editio nihil ampli trāfferat ad eum q̄ accipit quā sit ap̄d eum qui tradit. ut. ff. de acquir. re. do. l. traditio. Econērio q̄ dñs est vere alienare qñqz nō potest. Et in pñmis patet h̄ in marito. qui vere dñs est fundi botalis. sed tamē nō potest ip̄m alienare. ut no. in summa. C. de iūr. do. in ult. s. r. S fundo. do. Idem etiā potest assignari minorib⁹. xxv. an. quibus est alienatio vñt. q̄ diu minorēs sunt ut. j. e. s. nūc amouendi. nam ut ait ap̄fus. Nō differt minor a seruo q̄ diu sub tutorib⁹ et curatorib⁹ est vñqz ad diffinitū temp⁹ a patre et sicut vñt alienatio p̄prietatis pupillo. ita et vñt alienatio possessionis ut. ff. de acquir. pos. l. possessionē. Adultus aut nō habēs curatōe alienare poterit que seruando seruari nō possunt. Si aut habet curatōem filis est p̄digō ut. C. de in integ. restit. mi. l. si

curatōrem. De furioso supuacū est admovere cum nō possit cōsentire. Sūt et alij de quibus in hoc titulo non tractatur quibus alienare non licet etiā si dñi sint ut ecce. curiales possūt donare et non vñtere ut notaui in supicio. idem manichei ut. C. de h̄. et ma. l. manicheos. s. p̄terea. Idem in h̄is qui omiserūt crimen lese. ma. et in dānatis S pub. cri. ut. C. ad. l. i. u. ma. l. vñt. et ut notaui in summa. C. de bonis dā. s. quid in reuocatōe. Licet aut miores quāuis sint domini alienare nō possint tamen si ip̄i creditores sint. debtor potest eis recte dare vel soluere ad hoc ut res fiant pupilli nō ab h̄ ut debtor libereſ semp. Liberat em⁹ qñqz ip̄o iure ita qd̄ denegat minori restitutio. qñqz et si liberat ip̄o iure non tamē denegatur minori restitutio qñqz aut nō liberat ip̄o iure Sz si minor habeat pecūiaz suā saluā repellit minor p̄ exceptōez ut. j. e. s. vñt. et ut notaui in summa. C. si adūsus solutōez.

Per quas psonas nobis acquiratur

Dictum est. s. qualiter aquirat nobis rerū dñiuz. Nūc aut subiicit. p. q̄s acquiratur qd̄ plene dic. ut notaui in summa. C. e. t.

De testamētis ordinandis Iu.

Qualiter acquirat nobis dñia. singulare. t. int̄ viuos. i. dic̄tum est. Nūc ponit q̄lic̄ acquirat dñiuz. vñlūtitatis titulo. s. quial̄ st̄m git de lata hereditate ex testamento vñ ab intestato dignior est autem ea que defertur ex testamēto quā ea que defert ab in testato. Et ideo ponit de testamētis ordinandis. Videndum s. quid sit testamētū. et vñ dicaet. Et que sit diuīsio testamētōz. Et qualiter dñsciant. De quibus plene diximus in summa. C. e. t. vñqz ad illum. s. sic aut ordinatū testamentum. Sed illud adiūtio qd̄ quidā dicūt testamētum nūcupatiū posse p̄bari p̄ publicū instrumentūz tabellionis qd̄ om̄et vij. testium pñtiām et cōtimet testatorē vñdīsse testamētum coram testibus ar. in. C. arbi. tu. l. vñt. et de edicto diuī. adiūt. tol. l. vñt. et d̄ denat. l. i. donat. qd̄ satis p̄ admissi p̄ s̄uetudinē ciuitatū. De iure vñ dñi est. Cum em⁹ nō possit p̄bari testamētum p̄ duos testes s. nō p̄habit p̄ instrumentū pub. q̄ paris auctoritatis sunt instrumentū et duo testes ut. C. de fide instru. in exercendis. nisi in casib⁹ in q̄bus mag. credit̄ instrumento publico. ut. C. si minor se maio. di. l. vñt. et S nō nu. pec. generalit. exigunt igitur de iure vij. testes ad p̄batōnem nūcupati testamēti ut. C. de fideicōmiss. l. vñt. ibi cū em⁹ et c. Itē sciendum est qd̄ testamētū fieri potest sine legatis et fideicōmissis. ut. ff. de h̄. insti. l. i. s. qui neqz. Illud etiā notandū est. qd̄ ante p̄fectōez testamēti licet testatorī mutare qd̄ fecerat et si ad enūmerat videt neqz datum fuisse qd̄ ademptū est.

Si vero pfecto testamento postea adimitur vel in mutet datum fuit. sed admittitur ut ff. de l. si ita sit ascriptum. Et de his quod in testamento delegatur. et in adoptione vel mutatione dicitur quod oia sint ex integrō facienda. ut ff. e. l. heredes passam. s. si quid quod forte restrigendum est circa institutiones heredum quas voluit postea cessare vel in aliū transfrerre. Legata etiā sola nuda voluntate adimuntur forte etiam cum duobus testibus. ut ff. de admissione. l. i. s. quib[us] dixerunt adimi. non posse nisi in alio testamento perfecto vel codicillis testamento confirmatis. Sed aratra in autem de restitutio. fideicō. s. manifestum igitur facio in coll. ix. et de aliis et cibis. te. l. libertatis. i. Re. et insti. de ademptio. le. s. et in hereditate quod notabile est imutat testator in codicillis vel in epila quod statuerat in testamento ut si dicat unū ex heredibus non mereri voluntatem suam in aliis tamen heredibus facta insti tutio tenet ut C. de his quibus ut in di. l. hereditatis et ff. s. his que in te. de. l. i. Si autem testator non imutas vel adimit sed exponit ea quod fuerant obscura poterit hoc facere utpote sine aliqua solenitate. nec enim nūc dat. sed datū significat vel voce vel litteris. Nam et si hoc non fecisset fiet dictum eius quod reliquit vel ex vicinis scripturis vel consuetudine patris. vel religiosis ut ff. de testamento. l. heredes. s. quod voce. Item notandum est quod dictum est testium inspicimus. put est tpe testamenti non put est cum testator moritur ut ff. e. l. ad testium. s. dictōnem dico. i. seruituē vel libertatem suę verā suę putatiū ut i. e. s. testes. si tamē ponas quod testis erat tūc probate vite. nūc vero cum quod in testamento et in iudicio producit. est vite reprobat. non puto quod tebeat admitti. nec enim tales quae esse est de his dictōne immo de suo vicio.

De militari testamento

Ideo ponit singulariter de militari testamento quia in eo quedam specia alia seruantur. de quo dic plene ut non in summa. C. e. c.

Quibus non est permisum facere testimoniū

Aputaret aliquis licere omnibus factis testamento assignat. quibus non est permisum facere testamento. de quisbus dicitur nota in summa. C. e. t. eo adiecto quod ille qui est in pena deportationis si ibidem facerit codicillos et restituat indulgentia principis valent codicilli non ita esset in testamento ibidem abito ut ff. s. i. l. i. s. hi quibus. Item licet deportatus non possit testamento facere filius tamē ei potest facere iterum dum pater est in deportatione ut plene dixi in summa. C. de sententiam passis et restitutis

De exheredatione liberorum

In h[ab]et falsam notam affiguntur dominus p. s. quod pater inutiliter testetur si filium suum vel emancipatum. noiatum non restitutus vel ex heredet nisi sit miles qui sciat se filium habere cuius silentium habet pro ex heredatione sicut est et in matre et in ascendentibus per matrem ut i. e. s. nostra vero constitutio et isto dicit auem. illa esse supuacuam ex causa perpetuidis. Sed certe in predicto. s. non dicit ipso iuris non tenere testamentum. si noiatum non fiat in constitutione. vel exheredatio in filiis et filiabus natis et nascientibus suis. vel emacipatis immo videtur loquens infirmando testamento et hereditate afferenda heredibus institutis quod intelligo sum vetera iura. i. vt filij vel filie sue posterite dicant ipsos iure nullum. Et idem in arrogatis a quocumque vel adoptatis ab aucto parente vel maeno vel etiam habeant bonorum possessionem contra ta. Si autem sunt emacipati vel emacipate habeant contra eam. Exheredati autem omnes habeant querelam. Preterea autem non est supuacua. quod non sufficit noiatum exheredari immo necessarium est ut adiiciatur causa. alioqui ipso iure non tenebit testamentum. Iudeo quilibet liberorum posterito vel exhereditato a quocumque parentum ait etiam. p. illa sequentem pitem autem. que dicit in ceteris pseuerat supfluam esse quia et iuri veteri legata probabantur ut ff. de iniusto rup. t. l. filio. sed certe ibi loquitur quod testamentum agnatum erat a filio posterito. cuius gratia dicebat nullum alioquam nihil probare ex eo. Cetera quod ad plenam noticiam huius capituli plene apprehendi in summa. C. e. c.

De heredibus instituendis

Divis tituli sumam plene apprehendi in C. m. e. t. e. i. notato. quod si aliquis institutus fuerit alienum liberum et heredem neuerit valet. neque hereditatis datio neque libertatis ut ff. e. l. si alienum. quod mirabile videtur quia sola institutione teneret sine datione libertatis neque deberet viciari utile per inutile. ut ff. si certum petat. l. certi. s. quoniam non tamen est ita. Item notabile est quod si seruus non capacis. instituat heres. et antequam aeat iussu domini manumissus alienatus sit adire poterit hereditatem vel fibi vel parenti domino capaci ex testamento. ut ff. de actione quod. l. si seruus eius qui.

De vulgaris substitutione

Dictum est supra de institutis. p. mis. ut ita dixerim. Nunc ponit de secundis. i. de substitutis et quod vulgaris substitutione latius patet fit enim cuilibet et a qualibet de vulgo et ideo appellatur vulgaris primum ponit de vulgaris que qualiter fiat et qualiter distinguatur et quis sit eius effectus. et quod expiret plene dixi in summa. C. de ipso. sub usq[ue] ad illum. s. pupillaris eo adiecto quod illa bona negotiata quod apponitur in vulgaris substitutione si ticius non

ij

erit heres meus? heres esto in eo quod testator
scit esse liberum illud significante si hereditatem
sibi ei vel cuius iuri postea subiectus esse cepit non
acquisierit. Si ergo aliquis istorum acciderit. i.e.
hereditas acquisita fuerit substitutus repellitur
in totum si neutrum acciderit substitutus admitti
tur in totum. In eo vero quem testator scit esse
seruum ita accipiuntur verba si hereditatem non habet
erit propter dominum. vel ei cuius iuri cepit esse subiectus
vel sibi postea facto libero. si genere cuiuscumque sutorum
acquiratur hereditas per eum substitutus repellitur
in totum. Si vero nulli eorum acquiratur heredi
tas potest enim etiam iubente domino nolle adire ut
de hoc. insti. cum aponas vel etiam ipse manumis
sus potest nolle adire substitutus admittitur in
totum. In eo vero quem testator credit esse
liberum sed tam est seruus magna est altricia
tio in substitutum et instituti serui dominum quili
bet enim eorum dicit se alteri preferendu. Ecce enim
substitutus dicit se preferendum facta interpretati
ne illorum verborum. Si vero non erit heres put
fieri in eo instituto qui vere esset liber ibi enim
ita fit. i.e. si hereditatem non quiescerit sibi vel fute
ro domino. hic autem testator opinabatur eum liberum
cum sit seruus. ad eum ergo opinionem factam inter
pretatione cum hereditatem non querat sibi seruus
enim est nec futuro domino immo propter vellet querere
genitus substitutus admittitur in totum. sic ergo indu
cit per se aliud geniale opinionem spectandam in
stituti autem serui dominus dicit se preferendum facta
interpretatione illorum verborum. i.e. si non erit heres
put fieret in eo quem testator scit esse seruum. i.e. si
hereditatem non quiescerit presenti domino vel futu
ro vel sibi postea facto libero. si genitus habeat
domino presente iubente substitutus repellitur in to
tum alioquin vocatur in totum. et ita allegat
per se illud geniale veritatem inspicendam. Non
repugnantia istorum duorum genitium vel pre
dictarum durum regularum distinguuntur testa
tor per eum quem putauit liberum cum esset seruus vo
luit alium fieri heredem et hoc expedit si dete
gerez sua videtur seruitutis aut noluit aut du
bitat si noluit substitutus repellitur in totum. si tamen
paruit domino in adeundo potest enim etiam iuben
te domino nolle adire. Si non paruit substitutus vo
catur in totum. Si noluit et ita verba retulit ad
ius. i.e. ita intellexit. ut intelliguntur in vero seruo
vocari substitutus in totum. Si vero dubitatur substi
tutus admittitur in prem. i.e. in dimidiaz dimidie
vel semissis enim. fuit enim duo semisses hoc est
in quartam. dominus vero serui admittitur in tres per
testes considerata potius veritate quam opinione et is
constituit imperator qui in. ff. dicit tiberius et in
stie. autem dicit tiberius et ita fuit binomis in persona
sui sui partitem qui tanquam in genio ab aliquo
fuit institutus heres ut. i.e. s. si seruum et. ff. de
hoc. insti. paffa. et. C. de hoc. insti. l. cum aponas
Voluit enim imperator suam portioem facere minorem
vel deteriorem immo sibi remunxit unum semissum per
cipuum et alterum diuisit in se et substitutum. sed
tamquam quod voluerunt quodammodo alio modo prouo intel
ligere ut substitutus habet unum semissum pre

cipuum et alterum semis diuidat in se et dominum serui
instituti magistrum placet veritatē spectari quam
opinionem ut. s. dictum est.

De pupillari substitutōe R. u.

Pro tractatu vulgaris substitutionis
supē ut videamus de pupillari. i.e. pueris
li vel impecibilibus substitutōne pupillis
aperte emendat qui car et patre vel si habet non
est in eius potestate. ut. ff. de v. fig. l. pupillus qui
fit pupillaris quitter diuidat. Et unde dicatur. Et
quo ordine sit facienda. et qui sunt eius effectus
et quoniam expiriunt. Dic ut notavimus in summa. C. de
imperio sub. s. pupillaris usq; ad illuz. s. exempla
ria et s. breuiloqua.

Quibus modis testimonia infirmatur

De ordinatore testamento dictum est.
Sequitur ut videamus de eorum infirmatione. Est autem sciendū quod testamēta quoniam
sic infirmantur ut dicantur rupi et per posthumū
agnationes vel scđi testamēti effectus quod iure p
fectū est et quantum ad solēmitatem iuris. et quoniam
sunt in eo illi instituti qui posteriti dicent testa
mentum ipso iure nullū. nam si in scđo testamento
posteriti sunt filii qui erāt in potestate defuncti
cum ipso iure non teneat. s. non rupitur p̄mū ut. q.
e. i. ff. et. s. et. ff. de vulgo. substitutus. si quis. s. vult.
Quoniam etiam dicuntur infirmari p̄ capititis dimicō
nem de quibus oibus plene dic ut notauimus in summa
C. de testamētis. s. sic autem ordinatum testamen
tū usq; in fine. Propterea sciendū est testamētū sub
uerti. quod defūctus osciuit sibi morte vel quod eius mem
oria damnata est post mortem de quibus quod obti
neat notauimus in summa. C. de bonis mo. sibi oscien
tiū. Subsunt etiam quoniam p̄ bonorum p̄fecti tracta
vulgo quarelā in officiis te. sicut p̄notauimus in summa
C. i. eisdem sp̄cialib⁹ rubricis.

De inofficio testamento.

Qvia testamēta s. quibus dictum est in
firmantur p̄ querelā in officiis testamētū
deo ponit s. i. officiis testamento.
Videntur quod dicantur testamētū in officiis et quod
et quoniam inducantur hanc querelam et que faci
ant eam cessare. Et quibus defūcti querela et otra quoniam
quod sit eius effectus de veteri vulgo nouo iure quod dic
ut notauimus in summa. C. e. ti.

De heredū qualitate et differentia

De heredū institutōe. s. dictū est. Seq
tur ut videamus de eorum quoniamitate et diffe
rentia. i.e. differēti eorum quoniamitate vñ quoniam
les sint. et in quo differēti. scilicet quod sit proprie
tā et corporalib⁹ alia dicuntur quoniamitate habebit ut dixi in
summa. C. s. act. et ob. circa finem. Est igit̄ sciendū
quod heredū. Alij sunt necessarij tamen alijs sunt sui

et necessarij. Alij. nec sui nec necessarij. extranei. **N**ecessarij est heres seru a dño suo insti tutus ita tamē si hereditatē libertatē ex dñi testamento sequatur. qd est si remāserit seru et eiusdē dñi tpe illo quo moriē dñs. **F**iat em̄ et ignorās et inuitū liber et heres. **E**t in dicit necessarius ut. i.e. in p̄n. et a semetipō accipit libertatē. ut. ff. de h̄r. insti. l. qd si in obiectōe. s. vlti. et de acq̄r. h̄r. l. ex pte h̄r nisi dñs instituat eu heredē si volet h̄r em̄ vba i necessario cōdictōe; faciūt ut si nolit h̄r. n̄ extet. nā in voluntario herede frustra addūtur cū et si nō fuerit addita iuitus nō fit h̄r. **I**te h̄r n̄ dñs dicat istituo seruū meū cū liber erit. alien? aut sic p̄t institui. ut. ff. **S**ostit. istit. l. vba et l. seru alius. p̄ h̄r tamē i cōmodo. s. qd iuitus fit heres et obligat creditorib⁹ dñi illud om̄odū prestat ut ea q̄ post mortē patrōni sui sibi acq̄sierit ipi reseruēt et quāuis nō sufficerēt bona defuncti creditorib⁹ interi ex ea causa res ei⁹ q̄s sibi acq̄sierit ipi nō venerit ut. i.e. s. p̄ hoc tñ. **T**a tamē si iste liber factus non attigerit bona patrōni sui se miscēdo i eist administrando iperabit em̄ separōe bonoꝝ postea q̄sitorꝝ et eoꝝ que sibi a testatore naturalē debent. Si vō attingerit bona p̄dicta separatio ei non dabat n̄ fit minor. xxv. an. tunc em̄ iploabit bñficiū restitutōis ut liceat eis separe bona. ut. ff. **S** sepat. l. i. s. vlti. et de mino. l. ait p̄tor. s. non solum. **F**it aut iste seruus necessarij heres dño suo si viu tñ habeat dñm. Si aut habet plures potest esse necessarij vni et non oib⁹ n̄ in casib⁹ ut notau i sumā. **C** de suis ne. h̄r. insti. Si aut q̄s instituat. Sim aut et necessarij sunt heredes veluti fili⁹ filia nepos neptisq̄ ex filio. et deinceps ceteri liberi q̄ mō in p̄tate mortētis fuerit. sed et nepos. neptis ue sui sint heredes non sufficit eum vleā in p̄tate cui mortis tpe fuisse s̄ opus est ut paf eius viuo p̄ suo desierit suus heres esse aut morte incept⁹ aut qualibet alia rōne liberat⁹ p̄tate veluti emācipatione aut deputatōne. tūc em̄ nepos neptis ve in locū patris sui succedat. **Q**uid aut si instituo nepotē ex filio quē fili⁹ p̄cedit tpe mortis cui huius nepotis. h̄r nepos nō est suus heres et necessarij ut dictum est. s̄ nec est necessarij tñ. q̄ nō est seruus s̄ nec est extraneus. q̄ est in potestate ut ait. p. eum esse anomalū sed dño meo videbat eū esse suum et necessarium. suū dicebat q̄ domesticus est. necessarium. quia erat in potestate. qd aut. s̄. dictum est intelligebat in successione q̄ differt ab intestato. **I**te h̄c ipm dīcebat qñ nepos nō erat in potestate sui patris alioqui suo nō esset suus et necessarij he res imo extraneus et olim suo patri acquirebat hereditatem. ut. ff. de acquirent h̄r. l. qui in aliena. s. interduz. **A**ppellanē aut sui heredes. q̄ domestici sunt et viuo q̄ patre quodāmō dñi extimantur. **V**nde etiam si quis intestato fuit mortuus p̄ma causa est in successione liberoꝝ necessarij vero dicunt qui om̄i mō fuisse velit si aue nolint tam ab intestato quam ex testamē

to. **F**unt heredes. sed tantum p̄tor p̄mittit his volentib⁹ abstinerē se ab hereditate et p̄ abstentatione tali non est necesse eos adire p̄reto:em. **S**sufficit em̄ si se nō imisceant. ut. ff. de acquir. heres. l. ei. qui se vt potius parētes quā ipoꝝ bona similiter a creditorib⁹ possideantur. **C**eteri aut q̄ testatoris viri subiecti nō sunt extranei heredes appellantur. itaq̄ liberi q̄ nostri qui in potestate nostra sunt heredes. a nobis instituti extranei heredes videntur etiam liberi a matre instituti heredes eodem numero sunt quia femme nō habent liberos in potestate. seruus etiā a dño institutus heres et post testamentū factum ab eo manu missus eodē numero habetur. **D**ifferūt autē necessarij heredes a ceteris heredibus. quia cū quilibet heres ex quo se imiscuit omnibus creditorib⁹ etiā de suo soluere teneatur ut. **D**e iure deli. l. scimus. s̄. si non intra datum temp⁹ et ad. l. fal. auē. sed cum testator. huic tamen aliē subueniēt. ut notau. s̄. e. s. p̄ hoc. **I**tem et ne cessarij heres quodā mirabili modo definit esse heres. **E**cce em̄ si heres rogat⁹ erat a testatore sub obiectōe seruū hereditariū sibi instituere heredem et erit interi pendente obiectōe necessarius. existente aut condicōne voluntarius heres efficetur ut nō destinat esse heres. sed ut ius mutet in eo successionis ut. ff. de her. insti. l. i. s. qui fidei cōmissaz. qd tamen ita intelligo ut remaneat quib⁹ heres et nudum nomen heredis habeat. nō tamē si velit cogatur onera et om̄oda hereditaria agnoscē. Sic em̄ fit voluntarius. ut ticeat ei repudiare si ve sit nec mirū. nam sepe quis habet nomen heridis nō tamē sustinet onera sicut est vbi fuisse et necessarius abstinet ut. s̄. dictum est. **I**te vbi minor extranei hereditatē adiuit et restitutus est. ut. ff. de mino. l. sed si fuisse. s̄. sed qd p̄p. **I**tem vbi quis hereditatē ex trebelliano restituit h̄r et similia me inducūt ad respondēdum. ad heres quātum ad nomē heredis remaneat et non quātum ad onera. **I**te differt fuisse et necessarius heres ab extraneo. q̄ extraneo cum fact⁹ fuerit heres ampli⁹ hereditatem repudia re nō potest nisi in casib⁹ ecce em̄ si duo sunt coheredes et vñ eoꝝ primo adiuit portōe sua. **A**lter aut postea repudiae. licet ei qui primo adiuit abstinet se etiā a portōe sua apter portē onē colhēdis acre centem. et ita abstinet apter alteri⁹ plonā qui apter suā nō poterat nisi creditores dicāt se detentos portōe ei⁹ q̄ p̄mo adiuit. ut. ff. **S** acq̄r. h̄r. l. cū hereditate fuisse aut et necessarius quicunq̄ abstinet et aniquaz se imisceat ut. i.e. s̄. extraneo. **I**te et mores. xxv. an. si ue fuisse suus et necessarij fuisse extranei tñ p̄ beneficium in int̄ restituōis abstinent ab hereditate ut. i.e. s̄. extraneis. **C**omune p̄t assignari in oibus extraneis hereditib⁹ ut ita demū acquirat eis hereditas si habeat testamēti factēs qd p̄ intelligi actiue et passiue. i. ut possit facēt testamētus alios vñ alij possint eis facēt. hoc est qd possint capere ex aliorum testamētis ut. i.e. s̄. testamēti

sed h̄ passiue est intelligendū. Multi enim capiunt qui nō faciūt testamētum ut muti furiosi serui et filij. ut ibidem dicitur. Possint aut̄ vel non possint capere extranei heredes spectat̄ tribus temporib⁹. i.e. tēpore testamenti ⁊ mortis ⁊ abire hereditatis ut. i.e. s. in extraneis. Deinde aut̄ psonae capiant vel non. notaui in summa. C. de herede. insti. s. nūc videamus. In necessario herede tantū non dico ad capiendum sed utrum sit necessarius heres vel non spectatur tempore testamēti. ⁊ tēpore mortis. Nā si alienum seruum liberum ⁊ heredem instituo et is postea fiat meus neutrū valet quia libertas alieno seruo inutiliē data est. ut. ff. de h̄. insti. si alienum. sit aut̄ aliquis suis et necessariis heres vel nō. videtur considerandum tempore mortis tantū. ut. s. dictum est ⁊ dicitur. i.e. s. suis. Item omnia quedam possunt assignari in extraneis heredibus ⁊ suis ⁊ necessariis. qd. utqz p h̄de gerēdo sibi acquirit hereditatem utqz repudiando repellatur imppetuum licet quādoqz de equalitate succurratur suo necessario heredi sc̄z infra triennum. de qua adiōtione vel institutōne vel repudiatōe vel abstētatione qualiter fiat ⁊ quādo plene notaui in summa. C. de iure deli. sup̄est et de repu. vel abst̄. hereditate.

Delegatis.

Explicito tractatu vniuersalium relictorum. sequitur ut videamus articulos legatorum. que singularia dicuntur relicta. Videamus itaque quid sit legatum. Quis possit legare. et cui et a quo prestandum relinquantur legatum et que possint legari. et qualiter legentur. et quibus actibus peratur legatum. Quod dic ut plene notaui in summa. C. e. t. Non tamquam ptermittam expositorem querendum per agraplo: um qui subiiciuntur. in. e. t. ecce enim dicit si cui fundus alienus fuerit legatus et emerit proprietatem detracto vsu. et usu. et ad eum puenerit forte quia est extictus. vel puerit ex causa lucrativa recte agit et fundum petit. licet enim usus. alias habeatur loco domini ut notaui in summa. C. de usu. unde hoc videretur repellendum quasi habeat id quod petit non tamen est ita. quia usus. hoc obtemperat locum seruitutis et non domini. petit ergo fundum his officio iudicis ostinetur ut deducto usu. quem habet nullo a se dato iubeat extimationem nude proprietatis prestari ut. e. s. si cui fundum. Sed est mirum quod dicit posse fundum peti cum i. e. qui petit fundum habeat. hoc certe non videretur alicui mirum si considerasset Rubricam illam et leges sub ea ostentas rem peto et rem habeo et est sub illo geniali de iudicis et que circa eas vertantur. Ecce enim plerique creditor vel is cui aliquid debet petit id quod fibi solutum est. et quoniam petit dominum extimatorem suum. unde ad maiorem euidentiaz huius rei longior aliquantum extensa materia. Videamus quoniam quis petat quod fibi solutum est. vel quod ipse habet. Et certe cum quis re-

mihi debitā soluit. et ego ppter id qd fecit debitor an solutōe; dāno afficior. Si quidē res auferat m̄ ut q: alij obligauerat eā v̄l emplōite osim. alij ost̄tituit v̄l similia fecerat rem eandē postea ex eadem stipulatōne peto q: nec soluis se videt qui sic soluit ut apud me nō remaneat ut. ff. S solut. l. si rem r. l. qui res i. r. l. si hoiez in quo r. l. cū quis si hoiem et de acf. emp̄. l. emptorē. s. idē nerati⁹ r. deſ. i. l. non quoctūqz. Si aut̄ res mihi non possit afferi: i. factō tñ suo iure facta est mea obdictio deterior si quidē de beat ex distractu bone fidei. v̄l ex his que parificant̄ eis ut ex causa legati vel fideicōmissi ut notaui in summa. C. in qbus causis i. m̄. resti. nō est. ne ageat ex eo. ut. ff. om̄c. l. iij. s. si redditia et depositi. l. i. s. si res r. pbae hec distictio. ff. de sol. qui. x. s. si hoiez. Sed si ex distractu stricti iuris fuit pmo debita nec m̄ possit soluta auferri. Si quidē obiectio pmisori qd non fecit id qd facero pmisi puea cautōez pmissam vel a scripticiū gratia fundi pmisuz non prestat retentur ex p̄cedenti causa. ut. ff. S soluc. etiā r. de v̄. ob. iuſ. Si eo debitor quicqd pmisit soluit s̄ in re soluta anquā soluerz dolū ad libuit v̄l culpā ut pareat penes eundē debitorē ppetuauit actōez q̄ tenebat p̄us r. eadē suemēt. ut. ff. S v̄. ob. si seruū stipulatus r. l. si ex legati. Si v̄o soluerit rē dolo suo deterior: atā v̄l vilioris p̄cipi factā liberat̄ q̄dez a veteri actōe. sed tñ teneat̄ actōe S dolo. ut. ff. S dolo. l. elegant. s. nō soluit et. C. ad exhibendū. l. exhibitōnis. vel si velis breuit̄ trāfire dicas semp agi posse p̄ma actōe si factō suo debitor rē deterior: ē vel vilioris p̄cipi fecit et eandē soluit tenet̄ enī p̄ma ut deterior: atōis prestet extimatōez v̄l rei nō deterior: v̄l vilioris p̄cipi facte p̄estet extimationem. Ceterū ad alia dāna sc̄z rerū suarū distractaz v̄l penarū om̄issarū. iō quia rem expeditā. et liberā r. nō defioratā habuit aget actōe de dolo. ut. ff. S dolo cū quis. r. l. elegant. s. nō soluit Nec obstat qd dicit̄ i. C. ad exhibendū. l. exhibitōis. q: et ibi nō erat obligat⁹ dare. s. exhibē ut habeat̄ expiudi copia. ut. ff. ad exhibendū. l. iij. si ḡ exhibibz rē licet defiorē q: facit expiundi copiā p̄ exhibitōez nō tenet̄ actōe ad exhibendū. s. tenet̄ in factū aqlie subsidiaria pp̄ter dānum. h̄ tñ actio in factū locum h̄z in re mea v̄l in q̄ ius habeo dñij v̄l q̄si nō h̄z locum in re m̄ pmissa q: tpe defioratōnis nullum ius habebarā in ea. Alij dicit̄ pmisoriē teneri p̄ma actōne si post morā suā rē facit defiorēm v̄l intermit. Si aut̄ tenet̄ de dolo. ut. ff. S triticaria. l. p̄nſt.. Sed ibi ab alio eluscatus erat seruus. Si vero ip̄e pmisori m̄temerit etiam ante moram tenet̄ p̄ma actōe. ut. ff. S v̄. ob. si ex legati. et. l. si seruū ita. i. s. Liqueat igit̄ ex pmisiss me posse petere qd habeo. qñqz ea ratōne. q: qd habeo potest mihi auferri et eumci de iurū vel quia qd habeo deteriorius est v̄l vilificatum vel quia in eo qd habeo aliquid restat cauens dum vel faciendum v̄l peto qñqz alia ratione. s. qd non habeo rem ex ea causa ex qua mihi

Li

erat debita uero est presenti. §. **H**uic enim legatio
debitus erat fundus ex causa legati tu-
eratua. sed ipse non habet ex ea immo mercimo-
nio vel precio agit ergo nostra heredem ad fun-
dum legatum sed ipse heres eum postare non po-
test quia non habet unde iudicis officio. dāna-
tur ad pecuniam nude proprietatis vel agit ab fun-
dum. quia licet ipsum habeat vitē ei abesse cū
ab sit ei preciū. **I**llud etiam videtur notandum
qd si quis debet in diem vel sub cōdictōne le-
gauerit creditori suo qd debet utile est lega-
tum licet viuo testatore dies venerit vel cōdi-
ctio legati extiterit ut. j. e. §. ex orario. **V**ite
tamen oriarium qd legitur. ff. de. ij. l. debitor
ibi enim dicit mutile effici legatum. **S**ed forte
illud vetus ius h̄ nouum vel mutile est fine in-
specto et utile est considerato principio vel muti-
le est. i. non utile. i. nullam utilitatem affert ut
in accipiat non primitiue. sed negatiue. §. è u-
tile. i. valet et actionem parit. nam et qui bis p-
misit non amplius quam semel tenetur. ut. ff. de
ob. l. qui bis sc̄ quantu ad utilitatem stipu-
lationis actio tamē. nascitur ex stipulatione se-
cunda sicut ex pma. ut. ff. §. fidei. l. heres. §.
i. **I**llud etiam videtur notandum qd si serui
ordinarij cum vicarijs fuerit legati. licet mor-
tu sint ordinarij. vicarij tamen cedunt lega-
to. quia duo legata sunt non ita si serui fue-
rī legatus cum peculio. tunc enim mortuo ser-
uo vel manumisso vel alienato peculij legatus
extinguitur. **T**emq dicitur si fundus instru-
ctus vel cum instrumento fit legatus nam fun-
do alienato et instrumenti legatum extinguit
ut. j. e. §. si quis ancillas et hoc veru etiam
si in peculio non fuerint nisi vicarij. nam exp̄
sa nocent non exp̄sa non nocent. ut patet per
multa exempla huius regule ut. ff. de condicē.
et. de. l. si in diem et de h̄. illi. sed quis semperoni-
um. **E**autem qd dictum est in fundo instru-
cto vel instrumento legato. Si fundus fue-
rit alienatus extinguitur legatum instrumenti.
videtur eradicare. ff. de fundo instruc. et in-
strumento. l. si cui. **I**bi enim dicit paul⁹ hoc ve-
rum esse si legetur fundus cum instrumento.
Si aut̄ legerur fundus instructus vel fundus et
instrumentū. licet alienetur fundus. non tamē
extinguitur legatum instrumenti. Sed dic qd
l. illa corrigitur p istam. vel qd hic dicit idem
esse verum est quātum ad instrumentum fun-
di legatum enim instrumenti fundi extinguitur
sive legetur fundus instruct⁹ sive fundus et in-
strumentum sive fundus cum instrumento sed
legatum instrumenti patrissa. qd ostinetur in
legato ut fundus instruct⁹ est legatus. ut. ff.
de fundo instruc. l. queſit⁹. §. sed et si fundus et
instruct⁹ non extinguitur. Alij direrunt qd
in hoc libello simpliciter locutus est impator
causa rudium sed non placet qd eorum causa
falsum dicat vel ponat alij dicunt idem esse fa-
cta relatione ad duos priores casus ut ubi le-
gavit fundum instruct⁹ idem sit quod est ubi
legavit seruum ordinarij cum vicarijs ubi au-

te legavit fundum cum instrumento item est
qd dictum est. §. ubi legavit seruum cum pe-
culio. **H**abita mixta cōsideratione psonarū
admixicem dicunt legatum esse nullum si ser-
uos heredis mei pure lego me enim mortuo de-
latum est utrūq heredi pure. legatum et he-
reditas at hoc est impossibile qd ei legetur a-
se ut. ff. de. l. legatum est deliberatio. §. i. sed
h̄ legatur ab ipso et legari videtur ei. quia le-
gatur seruo ergo legatum est nullum. quia di-
es eius inutiliter cedit qd tempore mortis de-
bet considerari cum legatum sit purū. ut. C. §.
caduc. toll. §. i. t. ij. sic ergo tunc cum utilie
cedat dies non suspenditur eius affirmatio ex
eo qd seruus mortuo testatore alienetur vel
etiaz alienetur in vita. **N**ec enim ita suspendunt
actus deficientium sicut viventium. ut. ff. cō-
munia p. l. vlt. et ad h̄ succurrit etiā regula ca-
thomis que dicit qd mutile fore legatum si sta-
tim post factum testamentum deceperit testa-
tor hoc non debet ideo valere quia testator di-
uī vixerit. **S**i vero seruo heredis mei lego
sub cōdictione si quidem tempore existentis cō-
dictōis erat in potestate mei heredis nil va-
let legatum. quia dies eius inutiliter cedit in-
uenitur enim temp⁹ tūc quo utrūq delatum est
heredi. et pure purificato. s. legato cōdictio-
nali. Si aut̄ tunc non esset in potestate sua va-
leret legatum. quia in cōditionalib⁹ legatis
quantum ad diei cessionem cōsideratur temp⁹
existentis conditionis cōsis. ut. C. de caduc.
toll. §. in nouissimo. **E**x diuso aut̄ herede insti-
tuto seruo dño eius recte lego. nec enim statim
me mortuo defertur dño pure legatum et he-
reditas immo defertur legatum tantum ipa enim
hereditatis adicio non pendet ex potestate do-
mino tante immo et serui potest enim iubente do-
mino nolle adire ut. C. de h̄. insti. c. apōnas
ita et dicitur hereditas a legato separata. Si ḡ
adeat domino iubente legatum fit nullum. qd
heredi a se legari non potest. nec iam fit aliq̄
suspensio in legato cum iā adierit sed interim
cum non adierit suspendit legatum ppter he-
reditatem que potest alij acquiri seruo. s. alie-
nato adeunte iussu noui dñi vel ipso manumisso
adeunte arbitrio suo sicut et. §. suspendit lega-
tum ppter cōdictōe eidem legato iniecat;
ut. j. e. §. an seruo. **E**t quia de regula cathomis
habuimus mētionem et eius quedaz exempla et
quodam notauim⁹ defectus. **V**ideamus ple-
nius in quib⁹ ipsa locum habeat et in quibus
sit falsa. i. deficit vel locum non habeat. Et cer-
te locum habet in legatis puris quorum dies
cedit a morte testatoris non post aditam he-
reditatem ut. ff. de regula ca. l. ij. et de. l. cete-
ra. **N**ue aut̄ legata cedant a morte testatoris
et que deinde post aditam hereditatem nota-
ui in summa. C. de cad. toll. et quando dies le-
ce. videtur tamē qd istud fallat in causa ut. ff.
de opt. l. si optio et ibi dies legati relict⁹ ser-
uo sine libertate non cedit nisi ab adita heredi-
ta. ut. C. de cad. tol. §. in nouissimo et tamē ibi

dicit regulam cathonis habere locum. si ne-
cessarius heres sit institutus. In legatis au-
tem cōdictionalibus non habet locum regula
cathonis ut patet ex p̄dicta lege de legibus
primo cetera ergo nec habet hic locum si q̄s
ita legauerit si post t̄las mortuus fuerit. t̄cio
dato imo est hic cauillatio quedam. i. argumē-
tum contra regulam cathonis fm̄ quid quale
In hoc em̄ casu si statim mortuus fuerit te-
stator potius verum est non esse datum lega-
tum quā inutiliter datum. sed et sic legauer-
it si filia mea t̄cio nupta erit satis est si mor-
tis tempore nupta inueniat licet testamēti f̄as-
ci tempore fuerit impubes. ut. ff. de regu. ca.
l. i. t. ij. Item et si post mortem sit nupta
Hec em̄ obiectio quā docūq; potest impleri. ue-
• ff. de condic. et d. l. si ita legatum. Itē non
videtur quibusdam qđ locum habeat regula
cathonis quādo res mea legatur mihi et ean-
dem alieno viuo testatore debetur em̄ legatu
qđ non deberetur si testator statim deceſſisset
ut. ff. de regula ca. l. i. s. vlti. sed tamen id non
puto verum ut probatur. s. e. s. sed si rem lega-
tarieſ t̄f. i. l. cetera. s. tractat. Quod aut̄
dicitur in. l. i. de regula cathonis locum habet
q̄nq; testator legauit mihi rem meam sub
cōdictione. si alienarē eam inuita sua. Nam
si alienauit debetur legatum qđ non deberetur
fistatim deceſſisset testator. Item non habet
locum regula cathonis in cōdictionali institu-
tione ut. ff. S regula ca. l. p̄nſt. Forte nec in pu-
ra locum habet quantū ad verba sic em̄ p̄odi-
ta est quod legatuz t̄c. non que hereditas ut
ff. de regula ca. l. antepnſt. sed forte locū ha-
bet quātum ad sententiā quia institutis extra
neis heredibus quātum ad capiendum tria tē-
pora cōſiderantur ut not aui. s. h̄. qua. t̄ dif.
fuerūt tamen nōnulli qui dixerūt regulam nō
haber e locum in heredis institutione t̄ qđ di-
cit. l. tria tempora cōſiderari veruz est de re-
gulari iure. vel cōſiderant̄ tria si a principio
poterat capere. t̄ p̄stea definat posse capere
tempore mortis vel tempore adite heredita-
tis. Si aut̄ primo non poterat capere tempore
testamenti t̄ postea inueniatur capax tempo-
re adite hereditatis nihilomi⁹ admittetur ut
ff. de acquir. h̄. l. si seru⁹ eius qui. Sed prima
sententia prior est. Item regula cathonis
non pertinet ad nouas. l. v. t. ff. de regula catho.
l. vlt. qđ quibaz ita exponit ut non pertineat
ad senat⁹. con. terculianū et orphicianum que
matres t̄ filios inuicem ad successionē vocant
que successio legitima dicitur nō quia sit ex. l.
xii. ta. sed quia differtur ex nouis. l. que etiam
nō perimit capitū diminutōe ut. ff. S capi. ni.
l. tutelas t̄ ideo sumatur tempore mortis filii
erat in potestate patris sibi hereditatem non
querebat sed patri iū veteri. Sed h̄odie si an-
te hereditatem aditaz sui iuris efficiatur que-
rit sibi licet tempore mortis filii sibi non que-
rere. Item ex parte filij dicendum est vel nō

ptiment ad nouas. l. i. ab noua priuilegia indu-
ta institutis naturalibus filiis heredibus qui
tempore testamenti non erant capaces in soli-
dum. sed postea incipiunt posse capere totum
pter p̄ulegium a principe viuente imbultum
vel a lege ut quia postea oblati fuerunt curie

Illud videtur notandum. qđ licet tutele ba-
tio vel libertatis. vel hereditatis non teneat
pter incertitudinem videtur tamen aliud in
legato pecuniario. ut. ff. d. testa. tu. l. duo fune-
ticij t̄ de ma. te. l. cum ex pluribus et de h̄. in
l. in tpe. s. quo. t̄ t̄f. i. si quis. s. si inter duos
vel si uis dicas item in omnibus t̄ qđ dicit def.
ij. eligere debet expone. i. potest non aut̄ cogia-
tur antequā unus eoz probet intentionez su-
am. ut. ff. de condic. t̄ de l. falsa. Secus vero
est ubi testator mihi legauit stichos. t̄ plures
habet stichos. nec appetet de quo ipse sensit ut
ff. def. i. si quis filio. s. si quis t̄ ut diximus in su-
ma. C. de te. tu. s. datur tutor et de testamens-
taria ma. s. relinquitur et t̄f. s. item legantur

Illud etiam notandum qđ lana legata vel
materia non debet vestis vel nauis postea fa-
cta ex ea ut. ff. def. iij. l. lana facit em̄ h̄ trāſfor-
matio rei facta nondum cedente die legati. ut
ff. de. l. i. l. si ita. s. si domus t̄ de. l. ij. l. peculiuz
s. quadrige ut notauit in summa. C. e. t. s. item
liberatur heres.

De ademptione legatorum et trans- latione Ru.

Aicut dare vel relinquere legatum est
de potestate testantis vel codicillan-
tis ita adimere vel transferre legatum
est de eiusdem arbitrio. Et em̄ eius voluntas
ambulatoria usq; ad supremum vite exitum ue-
ff. e. l. iij. et de donat. iñ virum t̄ uxorem. l.
cum h̄ stat. s. oratio. Videndum ergo in qua
voluntate fiat ademptio vel translatio t̄ qua-
liter. Et certe fit ademptio legato:um in te-
stamento eodē vel alio v̄l i codicillis testamē-
to cōfirmatis vel non confirmatis. sicut nota-
uimus. s. de testamentis ordinandis. s. illud eti-
am notandum est. Fit ademptio verbis cō-
trarijs ut si testator dixerit t̄cio lego et po-
stea dicit t̄cio nō lego v̄l equipollētia v̄ba di-
cit ut si dicat t̄cio adimo. vel t̄cio legam ad
meūū transfero ut. j. e. t. ff. e. sicut adimi. nec
em̄ prohibet priorem scripturam posteriore
corriger cōmutare rescindere. ut. ff. e. l. milz
Itemq; est siue non adimat siue legatum indu-
cat vel canceller. ut. ff. e. l. nihil infest de qua
inductione notauit in summa. C. tele. s. si vero fi-
at ademptio. Videretur tamen alicui cōtra-
rium qđ legitim. ff. d. reg. iu. t. l. vbi repugna-
tia sed certe ibi loquitur. quando nescitur qđ
prius qđ posterius fit factum ut notauit in sum-
ma. C. de edicto di. adii. s. quid si duo vel est
etiam intelligendum quādo repugnantia est

in testamento ppter pplexitatem verborum ut si dicat testator ticius heres esto si meus heres erit meius heres esto si ticius heres erit et ff de condicione insti. l. si ticius et ut notaui in summa. C. de insti sub cō. fa. s. Tē vera sunt q̄ non em̄ loquitur illa regula in contrarietate verborum sed in repugnātia sicut etiam notaui super l. illam de reg. iur. fit ademptio in re tota quam legauit et si plus adimo quā legauit totum est adēptum ut ecce legauit. rr. et adimo. xl. ut. ff. e. l. iij. s. si quis plus. Item fit ademptio in parte rei quā legauit ut si legauit fundum totum et postea adimo dimidiam vel si legauit. x. et adimo. v. promptius tamen et aptius dicitur fieri ademptio in legato quādō in eo otinebatur pecunia. Si vero continebatur res corporales scriptura difficilior sit et obscurior porcio ut ff. e. l. vlti. et. l. iij. in fi. Nec em̄ ita inueniuntur propria nomina p̄tium in speciebus sicut in pecunia cum dicimus. iij. vel. iij. vel. x. sol. et sic de singulis. In speciebus tamen inueniuntur nomina p̄tium quottaruz ut dimidia tercia quarta et sic de singulis. Extenuat etiam quandoq; testator legatum ut ecce legauit hominem in genere et postea adimit stichum nec em̄ p̄mit legatum sed extenuat ut stichum legatarius eligere non possit ut ff. e. l. qui hominem unde patet qd legati in genere relicti ē electio legatarii ut notaui in summa. C. s. legi. s. item legantur. Licet autē dix erim̄ egatum p̄ pte minui posse tamē est hoc intelligendum quando legatum recipit diuisionem p̄tium. Nam si legauit alicui viam et eandem p̄ parte adim̄ nihil valet ademptio. Vl si seruum iussi esse liberum et postea p̄ pte eundem liberum esse dico. Nam nec a principio potui legare viam pro pte vel libertatem p̄ parte. Est autē regula ut ex quib; causis datō legati ineficacit habetur ut ff. e. l. legata. s. vlti. et de seruit. l. p̄ parte. s. p̄o pte et de excepc. rei. iu. iudicare. Idemq; est et si legauit actum et postea adimit iter neq; em̄ potest esse actus sine timere vel si legauit p̄petratem et postea adimit iter nihil valet ademptio nec viciatur super legatu. qd nō p̄t esse sine eo qd adimit. Vl qd aliud adimit quā datuz ē ut ff. e. l. iij. et. iij. s. si loci. Si tamen quis legauerit nihil funduz adimere potest vel nudaz p̄petratē vel vſif. tantum ut ff. e. l. iij. Si autem duo sunt legata quoq; unum non potest esse sine alio adempto uno sine quo alterū non potest esse. Vrūq; videtur ademptum ut si dominus legauit seruo cum libertate postea reuocat libertatem in ultimavoluntate nec manumittit inter viuos nam si manumitteret vana ademptio non nosc. ut ff. e. si seruo et. l. vi. s. vi. et. l. si seruo. s. ei. Sicut autē minuitur legatum in sui substantia ita potest minui in ipa qualitate legandi ut si erat legatu pure et postea relinquitur sub cōdictione cum tamen c. relicta sunt pure et po-

stea relinquitur sub cōdictione in eodem testamento si quidem testator sensit de eisdem c. legatum purum fit cōdictionale si de alijs debet vtrungq; legatum. ut ff. e. l. cum c. qd non est verisimile si in eodem testamento hoc facit. Sed cus si in diuisis dispositōibus vñ codicillis ut ff. def. i. l. plane. s. i. et de pba. quinq;inta. Sed et si legatum erat cōdictionale et testator abis mit cōdictionem purificat legatum cōdictionale licet videretur cōdictionem adimi nō posse. Nec em̄ datur cōdictione sed ascribit qd em̄ ascribitur non potest adimi sed qd datur melius est tamen sensum magis quam verba amplecti et cōdictiones sicut ascribi ita etiam adimi posse. ut ff. e. l. iij. s. condicione. Tē potest legatum adimi ei soli cui datum est adeo ut si legatum fit filio vel seruo domino aut patri legatum adimi non potest ut ff. e. l. legatus nulli. Quid autē si legauit testator sepatim duob; ticiis et vni ademerit nec apparet cui ademptum sit nulla est ademptio. unde debetur vtrūq; legatum prius quēadmodū et in dando si nō apparet cui datum sit dicimus neutri legatum ut ff. e. l. iij. s. si duobus. Et est hoc ex superiori regula que dicit ex quibus causis datio legati est inutilis ex ijsdem etiam ademptio in efficacit habetur videretur tamē esse contrarium qd legitur. ff. de rebus du. l. si fuerit vbi dicit ademptionem valere in vtriusq; psonam. Sed forte qd. s. dictum est locum habet quādō duob; ticiis legatum est sepatim putares vna vni res alia alteri et ita ademptio erat incerta ppter incertitudinem psonarum quia nesciebatur cui esset ademptum et ppter incertitudinem rerum quia nesciebatur quid esset ademptum unde ademptio dicitur nulla ut ecce ticio albo legauit. x. ticio nigro legauit fundum et postea dicit quod ticio debi adimo nec em̄ res vel psona appetit cui voluit adimere. Si autem ademptio incerta dicatur propter personas tantum et non propter res ademptio dicitur valere in vtrōq; ut ecce ticio albo nigro lego domum postea adimo ticio domum. Vbi autem ademptio est incerta propter res tantū nō tenet in mino: i legato. sed in alijs ut ecce legauit ticio bucs fundos eiusdem nominis cum esset alter maioris precij alter minoris et postea ademis fundum si non apparet de quo ademptio tenet in maiorii ut ff. def. i. l. apud iul. s. scio. Tē fit adēptō qnq; pure qnq; sub cōdictione et vbi fit sub cōdictione ea deficiente cōdictione remanet legatus penes legatarium et p̄inde habetur ac si relictum sit eis sub cōdictione oraria unde si deceperit pentente cōdictione nil transmittit ad heredez fūnum ut ff. e. l. legatum pure. sed tamē est hoc verum quādō legatum purum relictum erat utiliter. Nam si legatum erat iutiliter nō confirmatur p ademptō. quia ademptio fit q minus non quo magis legatum debeatur. ut ecce instituo ticium heredem et eiusdem seruo

pure lego. nec enim tenet legatum. quia fuerat
purum. secus si esset condicione ut. s. deleg.
s. an seruo. Si ergo tale purum legatum adimatur
sub condicione non videor legare vel confir-
mare. sub condicione contraria. ut. ff. e. legata
Item fit ademptio quandoque expresse ut pa-
tet expressis. quandoque tacite et statuta ad
emptione possunt ponit plura exempla. ut ecce
inimicicie inter testato: em et legatarium infe-
cesserunt. non distinguo. hoc faciente testa-
tore vel legatorio. Si quidem fuerunt capita-
les inimicicie vel grauissime videtur ademp-
tum legatum non ipso iure sicut expressa ademp-
tione sed per doli exceptionem opponendam
legatario. Si autem fuit leuis offensa manebit
relictum quod si iterum redierunt in amicicia et
penitus testato: ex prioris offense legatum re-
integratur ambulatoria est enim voluntas defun-
cti ut dictum est et dicitur. ff. e. l. iij. s. vlt. r. l.
. iiiij. r. l. pnt. **H**ereditas autem data ex homi-
nibus non admittitur et si testator alibi in-
cipiat facere testamentum si tamen non perfici-
at. ut. ff. e. l. ex parte et de his que ab interde-
cione. s. consulto et de iniurie. rup. te. l. iij. **I**tem adi-
mitur legatum tacite si testator in aliqua scrip-
tura legatarium sibi dixit ingratum vel dixit
eum pessimum ut. ff. e. l. diui. r. l. libertus.
Ite tacite admittitur legatum si testator rem
legatam alienat voluntate sua spontanea. s. do-
nando adeo ut si eandem rem postea redimat te-
stator non debet legatario dari nisi probet
voluntatem nouam testatoris. Sic et dicitur
cum dominus seruum suum legat. alij et eidem
seruo aliquid aliud. Nam manumittendo inter
viuos videtur omnino ademisse legatum serui
ut tamen manumissus sibi legatum capiat sed
ipse seruus legatus per manumissionem adeo vi-
detur reuocari ut licet fieret postea seruus non
tamen ex legato peteret libertatem ut. ff. e. l.
seruus. s. i. Secus si faciat vendendo vel pmi-
tando vel similia faciendo necessitate rei fami-
liaris. tunc enim presumitur quod voluit adimere ni-
si heres probet ostrarium. ut. ff. e. l. rem lega-
tam. r. l. cum seruus legatus et def. iij. fideicom-
issa. s. si rem et def. iij. lucius. i. fx. r. s. s. leg.
s. si rem suam et ut notaui in summa. C. de leg.
s. item adimit. Si autem nomine legatum est.
et testator nomine exigit et pro deposito pecu-
niā habuit vel ex ea rem compauit vel pe-
cuniā in utilitatē suam cōvertit supererit fi-
deicomissa petitio si tamen exigit non eo animo
quasi vellet fideicomissum extinguere. **Q**uid
igitur in dubio presumetur nūquid item dice-
tur quod in re vendita dictum est videtur magis
dērū se: quod animo extinguendi exegerit lega-
tum ibi enim durat res et si alienata sit hū aut ip-
sa cōstantia debiti extinguitur. ut. ff. def. iij. l.
fideicomissa. s. si rem. **I**tem quod in dubio vi-
deretur extinguere voluntē fideicomissum p-
batur. ut. ff. e. t. l. pnt. s. vlti. **P**terera et ubi
meo debitor lego liberationem extracta pe-
cuniā ab eo postea extinguitur legatum. ut. ff.

de lib. l. non solum. s. liberatio et def. i. l. non
quā docuntur. s. qui caūm. sed aliud est vbi le-
gatur alicui kalendarium illi enim eiā ex acta
pecunia cōmetur kalendarij appellatione kalē-
darium enim cōtinet nedum nomina. sed etiam
pecuniam ad hoc destinatam ut mutuetur. ut
ff. def. iij. l. qui filium non aut ita est in nomine
legato ut dixi. nisi forte cum pater nomine pre-
legavit filio vel file ac postea de pecunia p̄di-
um cōparauit fratres enim et coheredes fideicō-
missum prestabunt. quia non videtur absump-
tum. quod in corpus patrimonij vñsum est. ut. ff.
e. l. pat. **I**tem tacite admittitur legatum ru-
pto eo testamento in quo legatum reliquum est
per aliud testamentum in quo nulla mentio ha-
betur prioris legati. Secus si post testamen-
tum fierent codicilli in quibus non repeteretur
legatum nec ideo enim videretur ademptum. ut
ff. e. l. si tibi et. l. alumne. s. qui filias nec enim ru-
pitur testamentum per codicillos vel codicillis
vel per codicillum ut. C. S. codicillis cum ap-
ponas tacita tamen fideicōmissa reliqua in primo te-
stamento videntur esse repetita tacite in scđo
testamento non ergo videntur adempta cum
secreti suscepit ratio plerunque dñnis rerū per-
suadeat eos ita scribere heredes quoz fidem
elegerunt sicut scripserant prius. ut. ff. de pba-
ti. l. cum tacitum. Si testamentum non rum pi-
tur per aliud testamentum sed per posthumum agna-
tionem vel liberorum pteritiones vel exhereda-
tionem olim similiter videbantur adempta le-
gata. sed hodie ostrarium ut notaui in summa
C. de li. p. ex h̄. et est regula generalis ut in
cōfirmato testamento non valeant legata ni-
fi in casu ut notauit iob. sup illam. l. C. de fidei-
cōmis. eam quā. **I**tem videtur tacite legatum
ademptum esse si onus vel fideicōmissum est ei-
dem annexum quod fideicōmissum reuocavit te-
stato: postea vel onus vel ab alio curavit testa-
tor impleri. ut. ff. e. l. alumne. s. seia et. l. filio. s.
matri. Videatur tamen quod possit distingui utrum
legatus eligatur ut minister an sui emolimē-
ti causa ut in primo casu obtineat quod dictum est
in scđo. remaneat legatum apud legatarium
ut. ff. def. iij. l. si quis ticio vel forte quod dictum est
obtinet cum onus vel fideicōmissum reuocatur ex
voluntate testatoris. Secundum si deficit fideicom-
issa ex post facto mortuo eo cui erat restitu-
endum. Non autem legatum remaneat penes legata-
rium deficiente fideicomiso ex post facto vel a
principio hū non dico quia non potest ad. t. istū. S.
tamē notaui in. ff. def. iij. l. in codicillis in. i. fx.
Supest ut videamus de translatōne legati que
fit quatuor modis. Fit enim de persona legatarii in
alium legatarium. **I**te de persona eius qui dare iussus est
puta ut aliud. det quā quod dare iussus est
Fit etiam de re ad rem ut cum res dat per pu-
ta per fūdo. r. aurei. **F**it etiam de tpe pūti in obi-
ectis euentū ut cum id quod pure datū est transfer-
sub obiectōe ut. ff. e. l. translatio. nā si id quod lega-
tū ē sub obiectōe transferat simpliciter sub eadē cō-
dictōe ut det transferri nisi obiectōe persone priori

colbeat. Nā si legēt vxori ablatis. i. suscepis lib
eris nō videbitē repetita odiō que fuit ne
cessaria in persona mulieris ut. ff. e. l. legatū sub
cō. Et in pmo mō ēnstatōis est illud notandum
qđ licet ēnstatō sit nulla ap̄ scdm legatariis
qui nō p̄t ex testamēto cape m̄tilom⁹ tñ p̄ori
legatū est ademptū. ut. ff. e. l. et si ēnfferaz qđ
nō est simplici ademptōe ut. s. dixi. Item in l3
ecdem pmo mō ēnstatōis sciendū est qđ vel fit
pure vel sub odiōne quavis. sed tamē vbi ita
dicit testator ticio dato. si nō dcderit. seio da
to ita est intelligendū. si nō deterit. i. si nō tene
bat dare tenetur tamē ticio dare cum tici⁹ de
cedit cedente die legati. Idemq; est si ita
dicit ticio dato si ticius deceaserit seio dato nā
et tūc si ticius deceaserit cedente die legati de
betur eius heredi legatū alioquin seio. ut. ff.
• e. l. i. n. s. i. et. s. sed et cum quis. Vbi autē dicit
ita testator heres meus ticio dato fundum. et
si ticius eum alienauerit eūdem fūdum seio da
to oneratus est heres. non em̄ a ticio fideicom
missum relictum est. sed ab herede legatū e. b
ei. vnde exceptione dolii opposita nō aliter te
netur dare fundum legatario quā si caueat de
fundo non alienando ut. ff. e. l. i. n. s. si quis i. a
In secūdo autē modo translationis quando
id qđ a ticio dedi a meo lego videtur esse ad
emptum legatum quātum ad ticiū quāuis so
leant esse duo eiusdem rei debito: es. H̄c et
si p̄ fundo. x. legēteur ademptum et prius le
gatum nouissima em̄ scriptura debet spectari
qđ si alij legetur sub odiōne qđ alij pure da
rum est non plene recessum videatur a primo le
gato sed ita demum si odiō sequentis exti
terit nisi alio animo fuerit testator. vnde si te
statore viuo mortuus sit ille in quē translatum
est legatum prior tñ repellendus est. ut. ff. e.
• l. translatio et. l. qđ si alij. et. l. et ideo.

De legēteur falcidia.

De singularibus relictis. s. dictum. ē Se
quitor ut videamus de eoꝝ. diminuti
one que fit p. l. fal. quādo legatur ul
tra dōbiantem et est inducta non tantū gra
tia heredum. sed etiam testator. ne eoꝝ he
reditates repudiarent ab heredib⁹ qđ nul
lū sperarēt lucrū se habituros ex manita here
ditate p̄ legata ut. j. e. m. p̄n. Videndū ḡ vnde
dicat falcidia. qñ locū h̄eat et in quib⁹ et qbus
det. l. falcidie bñficuz et. l. q̄liter. l. Falcidie nō
fit meūda et que imputent in falcidia. et qñ Fal
cidia cessat que om̄ia dic ut notaui plene i sum
ma. C. m. e. t.

De fidei cōmissis hereditatibus

Diminutōe singulariū relictorū di
cūm est. Nūc videamus de diminutio
ne vniūsaliz fideicōmissorū circa quā
olim fuerunt facta p̄la senat⁹. cō. s. trebellia-

nū et pegasianū. tcuiusq; eoꝝ ap̄ia satis facile
est notare er textu hui⁹. t. Sed quia ius om̄e
hodie translatum est in trebellianū ut. j. e. t. i.
• s. sed quia ideo de trebelliano videndum q̄ sine
eius remēdia et quibus ea p̄ficiant. et quando
et qualiter. qđ dic ut notatur in summa. C. ad
trebel. se. con.

De singulis r̄b⁹ p̄ fidei cōmissū relēcis

De vniuersalibus fideicōmissis dictum
est. Nūc autē ponit de singularibus
que fideicōmissa singularia legata
sunt hodie et re et noīe. vnde summa legato:ū
quā dixim⁹ hic intelligat̄ repetita et reliqua si
qua sunt sup̄ fideicōmissis notabilia adiicias ut
notaui in summa ut. C. de fideicon.

De codicillis

Dabito tractatu maiorū ut dixerim ul
timarū voluntatū que et testamēta di
cūtūr et codices. Nūc videam⁹ de mi
norib⁹ vltimis voluntatibus que codicilli nūcu
panteur. Videndum ergo quis possit facere co
dicillos et quādo et in q̄ duemant vel differat
cū testamēto. et qualiter infirmant. Quod dic ut
notaui in summa. C. m. e. t.

Explicit liber scds Incipit liber ter ci⁹ De hereditatib⁹ q̄ ab intestato de feruntur Rubrica .

Dictum est. s. de testamentaria suc
cessiōe sequit̄ ut videam⁹ de ea q̄ de
fertur ab intestato et licet genitalia sint
ista verba. Rubrice de heredita
tibus que ab intestato deferunt̄ tractatus tñ
qui habet̄ in textu non extenditur nisi ad suc
cessiōe que defertur liberis in bonis linee pa
terne. nam et d successione agnatorū et cognat
orū. Itē matris et liberoꝝ adiuvicem specia
les subiiciet infra Ru. Videndum est ergo qui
liberi s iure cuiili succedat patrivel alicui de li
nea paēna. Et qñ et qualiter ut p̄ qua portione
qđ dic ut notaui plene in summa. C. s. suis et le
liberis Superst ut videamus q̄ succedant de iu
re p̄torio. Et certe liberi emancipati de iure
ciuili nihil habent. neq; em̄ sui heredes sunt q̄
in potestate desierunt esse parentis neq; vlo
alio iure p. l. xij. ta. vocantur. sed p̄tor natu
rali equitate mot⁹ dat eis bonorū possessiōem
vnde liberi. Perinde ac si in potestate paren
tis mortis tempore fuissent sive soli sive cum
suis heredib⁹ cōcurrant duobus ergo liberis
extatibus vnc̄ emancipato altero qui fuerat
in potestate is quidem qui in potestate fuerit

Solus iure ciuili est heres. i. solus su⁹ est heres sed cū emancipat⁹ bñficio p̄toris in ptem admittatur esse met ut sius heres p̄ pte fiat heres hoc ita in emancipatis q̄ non sunt ab alio arrogati vno patre naturali & legitimo. nam si arrogati sunt ab alio si c̄dem sint in ei⁹ familia in tempo: e illo quo moritur naturalis paē omnino repeliūtur a bonis naturalis patris. Si vero nō sint in familia eius ut q̄ sint emancipati ab adoptio patre p̄inde succedunt patri naturali ac si nūquā fuissent arrogati. Post mortem vero naturalis patris si emaci- pentur ab arrogatore quātum ad vtrūq; defi- nunt obtinere gradum liberi o:um. Et quidem quantū ad bona pātris arrogatoris omnino ex- tranei sunt ius em & nomen filij amiserunt. sed quantum ad bona naturalis patris non omnino sunt extranei quia possunt succedere per vnde cognati ut si non preceperet eos sius heres up̄ emancipatus vel agnatus ut. j.e.t.s. emaci- pati et. s. at hi & s. admonendi. De istorum etiam emancipatorū successione qualiter succe- dant ab intestato p vñ liberi vel p contra ra- bo. p̄ plene notaui in summa. C. vñ liberi et de honorum poscontra ta.

De legitima agnatorū successione

Qualiter succedant descendentes libe- ri ascendentibus. s. dictum est. Nunc videamus de legitimis hereditatib⁹ agnatorum ex latere siue ex transuerso vniuen- tib⁹ videndum ergo qui olim iure antiquo suc- cedebant et qui iure medio. i. p̄ interpretationē prudenter & qui iure nouo p. l. iustiam in. C. vel iustit. de quibus omnibus plene tractauimus in summa. C. de legitimis hereditibus.

De senatus consulo terculiano

Qualiter liberis succedat patrib⁹ et q̄- liter agnati in se. s. dictum est. Nuc- autem ponit de successione matris in ho- nis filior⁹ quod quidē non erat ex. l. xij. ta. illa em̄ adeo stricto vtebatur iure et preponerbat masculor⁹ p̄ gemem. & feminas adeo expelle- bat ut nec matrem admittet ad successionem filii. sed est p hoc se natus con. fculianum. Videndum ḡ que mater succedat liberis et q̄ non. et qualif succedat q̄d dic ut notaui in sum- ma. s. e. t.

De senatus consulo orphiciano

Hecut p fculianum succedunt matres li- bis ita p orphicianū succedunt libi ma- tribus. S quo dic ut notaui in summa

De successione cognatorum

Deficientib⁹ suis heredib⁹ et emaci- patis et agnatis et quibusdā cognatis q̄ loco agnator⁹ habent p se. con. feul- lia. et or. p̄ ostitutōes. ut notaui in summa. C. de legitimis here. et in summa. C. vñ legitimis et vñ cognati. s. sciendū succedebant ordine ter- cio cognati ut in prim. hui⁹. t. Videndum ergo q̄ admittūt appellatione cognator⁹ & qualif et vñq; ad quē graduz q̄d dic ut notaui in summa. C. vnde legitimis & vnde cognati. s. bonor⁹ aut vñq; ad illum. s. erubescant et in summa. C. de legit. h̄r. s. item dubitari potest. an ex eo. Et si velimus breuiē notare. quid hodie obti- neat de successionib⁹ & p regulas & p ius nouū dic ut notaui in summa. C. cōia et de manūffio- nibus. Illud fortasse quereret quis an hodie debeat ccesidere is q̄lib fuit & seruus factus postea manūffissus est. Dicit em̄ qd naturalē cau- sa tñ debeat spectari ut. C. de suis & le. here. autñ. in successione. dñō tñ meo vdebaēt qd nō debeat succedēnam & p̄tor naturalē causaz tñ spectabat ut. ff. e. l. ij. t. s. de h̄r. q̄ ab h̄nte. s. emaci- pati. nec tñ eū vocabat. nec ḡ eum vo- cabō. Sz nō admittet sic ille q̄ semp fuit sius et postea manūffissus est vt. h̄. de seruili cog. p̄. libero h̄mōi factō suo et postea manūffiso nō subuenit. q̄ est qd ei iputetur fuit em̄ suo vi- cito otigit aut si sine vicio eius otigit vena di- gn⁹ est utputa si capiat ab h̄cīb⁹ ceterz his q̄ nūquā fuerūt liberi nihil p̄ iputari. vñ sub- ue met̄ eis p̄ ostitutēz & id etiā q̄rit si frat̄ fui- mei decedat intestatus an ego ex psona serui mei tanquācgnat⁹ p̄fissim succet ē quasi natu- rali cā inspecta qd nō credo. Nā nec p̄ p̄torem succederet qui naturalē causam tñ intuebat. Illud etiā querit q̄re dicat ex septime. g. adu- vocari natum ex sob:mo vñ sobrina et ēte pos- unt si oputes gradus ex pte ascendentium.

De gradib⁹ cognatorum

Dominam successiones deferunt scdm gradus p̄oritatē vel p̄rogatiū nup- tie em̄ p̄hibent gradibus inter psonas distinctis. Ideo videam⁹ de gradib⁹ cog- natōnū rōne successionis vel quacunq; alia sibi rōne & de gradib⁹ affinitatis rōne p̄hibitazz nuptiaz vñ testificationū vñ filium. Videndum est ḡ qd sit ḡdus & q̄liē distinguaēt. A qbusdā aut̄ ita diffimēt. Gradus est inūallum siue di- stantia psonar⁹ cognitione vel affinitate sibi diūctarum. vel sic utputo gradus est enūatio singular⁹ psonar⁹ cognitione vñ affinitate si- bi diūctarū quanto gradu vna psona distat ab altera optime indicans ut. j.e.s. hactenus. Substātia aut̄ cognatōis bifaria intelligit scz naturalis & ciuilis. et vtra h̄c ciuilis p̄ adopti- onē et illa speciali noie dicit agnatio. Natura lis aut̄ subdiuidi potest. Quia alia est natura- lis tantum ut p feminas. Alia legitima et na- turalis ut per matrimonium. ut. ff. e. l. ij. s. cog- natōis. Dicitur q̄d gradus in psonis ad instar

locorum peluum et scalarum quos ita ingrediuntur ut a primo in proximum. in eum qui quasi ex eo nascitur ut. ff. e. l. iuris. s. gradus. **G**radus autem cognationis sic trifarie distinguuntur quia alii sunt superioris ordinis ut ascendentium Alij inferioris. ut descendenterum. **A**lii collateralius ut eorum qui veniunt ex transuerso. ut. ff. e. l. i. Et isti ḡd⁹ dicuntur st̄ēata. ut. ff. e. stema ta. **V**idelicet stema nobilitas sanguinis. vñ dicitur stema ccquit tema petit cum stema decorat. **S**ed de singulis videndum est. **N**uot et quibus personis et qualiter ostenduntur. Et quidem unus grad⁹ ostenditur per te et filium tuū. estis enim in uno eodemque gradu. **E**t filius dicetur in primo gradu respectu habito ad descendentes pater similiter in primo respectu ascendentium. **L**icet enim quidam dixerint patrem unum gradum ostendere respectu ascendentium. **T**ecum filium alium gradum respectu descendenterum falso est omnino. sicut etiam in fenestris apte licet videre. **N**am si fenestram facere volueris et constituere. non aliter facies nisi duabus columnis separatis positis et erectis. et ita habebis unam fenestram. **S**i vero velis aliam rursus facere unica apposita aliam constitues. **E**t ut aliam ostendias non habes necesse plures apponere sicut cuilibet patet. **S**ic ergo pater et filius unicum gradum constituerentur dicendi sunt. **E**t pater est in primo gradu respectu ascendentium filius in primo eodem respectu descendenterum. ut. ff. e. l. i. s. et superior. **S**ed si ue ex parte superioris ordinis unicam addas personam. sive ex parte inferioris alium gradum constitues. sicut et in columnis diximus. Ergo pater a filio non distat aliquo gradu quod in eodem gradu est vterque sed patre filio et eodem uero admiuicez sibi sunt in primo gradu. ut. ff. e. l. i. s. et superior pater respectu ascendentium. **F**ilius respectu descendenterum. **N**epon vero est auo in secundo. penepon in tertio. et sic deinceps. quotcunq; personas enumeres tot gradus constitues. **N**ec poterit hec regula falli dum tamen excipias semper unicam personam. i. ipsum stipitem que per se solam sicut ceterae gradum non constituit sed cum filio. ut. ff. e. l. i. i. consutus. s. sunt ex lateribus et. s. et si ex inferioribus. **E**t sic poterit puenire usq; ad decimum gradum successione agnatorum. **P**lerumq; tñ. natura vñ septimum gradum cognitorum vitam cōfiltere non patitur. et dicuntur cognati quod quasi una cōmuniter vena tñ vel ab eodem orti progeniti vñ sunt. ut. ff. e. l. non facile quis pater filium filij trinepotis sui vidit. **V**ltra decimum autem gradum nūquam procedimus. licet enim decreti sunt dicant nos computare usq; ad. xiiij. gradum falso est tamen. immo non computamus vñtra decimum scilicet ad commoditatem. nec vñtra decimum aliquid mihi vendicare iure cognitionis possum. computare tamē posses mille si vñllies mille personas enumerando ut. j. e. s. habet. **E**odem modo et in superiori linea fit opus.

et. cum em̄ pater sit mihi et mecum mihi prius gradus auus erit mihi in secundo. penepon in tertio. abauus in quarto. attauus in. v. trittius in. vi. **V**ltra vero noia non habemus. **E**t em̄ per rerum naturam inductum. ut plures sint res quam vocabula ut. ff. de ps. ver. l. iiii. ut. j. e. s. hactenus in fi. miliom⁹ tamen gradus enumerare quis potest et dicuntur isti tales ascendentes parentes. superiores autem dicuntur maiores. **S**ic et habemus specialia nomina descendenterum. **F**ilius em̄ mihi est in primo gradu. nepos in secundo. penepon in tertio. abnepon in quarto. **A**tnepon in. v. et trinepon in vi. **E**t isti dicuntur liberi. qui autem ex his nascuntur dicuntur posteriores. ut. ff. e. l. iuris. s. parentes. **C**ollateralis autem linea incipit a secundo gradu. nec em̄ reperi potest primus sicut in duobus predictis diximus et est hoc ipsa natura impossibile. quia propagationis et originis fons non descendit ab eis. **I**tem non potest collateralis linea in primo gradu reperi cum superiore sicut et in predictis duabus diximus et is est quod dicitur. ff. e. l. i. ibi ex transuerso vero non quam tecum quod patet. quia si sunt duo fratres et habent patrem. licet quisq; eorum sit patri in primo gradu ut diximus hoc tamen. i. e. o. respectu habito inter se non est. quia fratres sibi sunt collaterales. et quia patre medio coniunguntur. isti duo faciunt duos gradus stipite non computato. **S**ed licet in primo gradu non concurredit collateralis cum superiore vel inferiori occurrit tamen in secundo gradu cum superiore et in inferiori. **E**cce enim auus et auia. nepos et neptis sunt in secundo gradu. **S**ic et filius fratribus est in tertio sicut et collateralis linee superiores est in tertio. scilicet patruus et amita et similes. **I**demque notari potest in alijs collateralibus inferioris et superiores linee. ut. ff. e. l. i. **S**i ergo fuerint duo fratres sibi erunt in secundo gradu. **I**demque est in mille. **N**am que ratio est in duabus eademque seruat in pluribus. **E**t est illa ratio. quia per stipitem. i. patrem medium duabus personis. i. seipso inuenientibus coniunguntur. **F**ractes autem duo gradus duos constituant. pater vero. i. stipes respectu eorum. i. respectu collateralis linee nullum constituit. sed respectu descendenteris linee ut dictum est constituit cum filio sic et mille fratres. unus alteri per stipitem inuicem coniunguntur non per alios fratres et secundo gradu distant. **F**iliij autem duorum fratrum sunt in quarto. quia appellantur fratres patrules. sicut et cōsobrini dicuntur filij duorum sororum ut. j. e. s. cōsobrini. **D**orum autem cōsobrini. filij qui dicuntur apriores sibini sunt in. vi. priorizantur cōsobrini. filij sunt in. viij. qui alio speciali nomine non vocantur. sicut dicuntur cōsobrini simpliciter ut. j. e. s. item fratres et. s. **I**tem cōsobrini et. c. cōia de successione. sicut et de ceteris collateralibus licet ponere et vide re. **I**tem ego sum filio fratis mei in tertio gradu nepoti in gradu quarto. et sic de ceteris ut. j. e. s. tertio et. s. quarto et. s. quinto.

Est autem illa regula tenenda ut semper tot gradus numerentur quoniam plene inserviunt precedentibus eis vel eos qui volunt succedere excepto stipite qui per se non constituit gradum ut dixi. Item illa regula tenenda est ut quatuor queritur quanto gradu sit aliquis. semper est ab eo incipie dum de cuius generatione queritur. ut ff. e. l. iuris. s. sunt et lateribus. et s. patruus maior ibi idem ait. tunc. Codem modo operari transuersa linea ex parte ascendentiū per obliquū. Nam auiculus et mattera mea sibi sunt in gradu secundo. eadem ratione qua et quilibet duo fratres et milii quisque eorum est in tertio. ut C. cōia de suc. l. auiculus. Unde et in patruis et amitis. Matera autem magna et auiculus magnus in sunt in. iii. Nazaria est in in secundo. pauia in tertio. ergo et eius filius vel filia qui est frater vel soror auia. et dicitur matertera magna. vel auiculus magnus est in quartto. quia ipsa pauia stipes cum tractat de successione collateralium gradum non ostendit. Idem in patruo magno vel amita magna. Et est notandum quod patruus magnus dici potest siue sit frater aut mater siue patrem. Idemque dico in amita magna siue sit soror aut paterni siue materni. ut ff. e. l. iuris. s. patruus magnus. Licet quidam scripsere rūt contrarium in C. de edicto. suc. l. i. Frat autem paui potest dici patruus. eadem nota adiecta eius sorori. Idem paui fratri vel sorori ut dicatur auiculus maior vel mattera maior sed illa nota detracta cōmode appellabuntur simplici vocabulo adiecta propositōne per que auctoritate abjectur. sic et dicatur abauiculus frater ab auia sicut et abauus. et sic de ceteris cognoscere quanto gradu sint. et quibus nominibus debeant vocari facile intelligē potes. ut et dicatur ff. e. l. i. s. in. et s. v. et l. vi. t. l. iuris. con. s. abauiculus maximus. et s. amita maxima. et s. mattera maxima. Supest ut videamus de affinitate quid ipsa sit et qui dicantur affines. et qualiter contrahantur affinitas. Diffinitur autem a quibusdam affinitas in hunc modum. Affinitas est regularitas personarum nuptiarum nobis diuinarum omnino carens parentela. de nuptiis. ideo dictum est quia sine eis non contrahantur affinitas sive leges a securis sive canones sed tamen etiam sive verae iuramenti contrahibentur affinitas etiam per formicationem quantum ad prohibitionem nuptiarum. Et dicuntur affines quod due cognationes que diuisae sunt inter se per nuptias licitas copulantur et altera ad alterius generationis finem accedit. namque diuinae de affectionatis causa fit et nuptias et probant sive ff. e. l. non facile. et s. et quoniam. et s. affines. et s. secundum. et l. prouignitus. i. ff. et de occubitis. l. i. s. si qua. Vel sic affinitas est vinculum genealogie inter extraneos legitima generatione maris et femme pueris vero. libet sive iugum cognatis alius artificiali numeratio diuinae. Non sanguitas autem est vinculum personarum ab eodem stipite descendentiū infra septimā generationē carnali propagatione veractum. Linea est series originis personarum ab eodem stipite descendentiū posteriores ab anteriores ordinatae inveniens de

scenderet et descendens septimi non trascendens.
Gradus est secundum quosdam regularis persona
rum ad inuidem sua cognitione distantia secundum quod
una magis vel minus recedit a stipite quam altera.
vel aliter. ut notauit. s. e. t. in p. n. Gradus autem
affinitatis nulli sunt. ut. ff. eo. l. iiii. s. gradus.
quod intelligo proprie. Nam gradus ratione cognitio
nis naturalis dicitur. hic autem nulla est naturalis
cognitione. improposito tamen possunt gradus vocari.
ut. ff. eo. l. iuris. in p. n. De illis gradibus affini
tatis sciendum est quod quarto gradu quis est vir
ori mee iure cognitionis totto erit et milite iure
affinitatis et econsumo. et item in persona mea me
isque cognatis quantum ad uxorem meam. Affi
num autem nomina sunt hec. Soror. socrus. gener
nurus nouercavitriceus pugnus pugna. et cer
te viri pater uxorisque sacer dicitur mater autem
eorum socrus. Item filii uxoris vel sponsa nurus di
citur. Vir autem filie gener appellatur. Item ux
or liberis ex alia uxore. natus nouerca dicitur.
sed matris vir dicitur utriusque a liberis natus ex
alio viro. Item utriusque eorum natos aliud priui
gnos pugnasque vocant. Sacer autem magnus
dicitur. uxori mee annus. et ego illius sum propter
Et eodem modo potest assignari psocrus et item
in aliis personis quibus possunt adiici posiciones
sicut. s. diximus in veris cognatis et possunt hu
iustitiae affinitati nomina vere et proprie proferri. etiam
propter sola sponsalia. ut. ff. e. l. seruus. et. l. labeo.
Viri frater leuit est. sic etenim helena ad he
torem dicit. Viri soror glos dicit. uxores duo
rum fratrum inter se iamitrices dicuntur. ut. ff. e.
.l. iiii. s. et quidem viri pater. prodest autem hec
opputatio que sit iure cognitionis cum tractatur
de successione alicuius et queritur quis sit potior.
defert enim homo in gradu. vel si plures sunt in
uno gradu omnes vocantur simul. Itemque et cum
queritur de tutela. ut. ff. e. l. i. s. sed ad monendi.
et. l. iuris. i. R. Affinitatis autem iure non de
fertur successio. ut. C. coia de suc. l. affinitatis.
Item prodest opputatio veraque. s. affinitatis et co
gnitionis propter nuptias impediendas. ut. ff. e. l.
. iiii. s. hos itaque. et ut diximus. s. de nuptiis.
Item cum queritur de testificationibus. ut. ff. e. l. iu
ris. s. i. et de testibus. l. legi. et ut diximus in sum
ma. C. de testibus. Item prodest cum queritur de
muliere que nupsit infra tempus luctus. an et
quibus possit succedere. et dicitur quod ultra terciū
non succedit gradu ut. C. de scđis nuptiis. l. i. in fi
p. reter his sciendum est quod iustinianus gradus p. d.
etiam personarum propter. s. distincti sunt in hoc p. n. libro
iussit inscribi quantum possint et ex auribus
et ex oculorum inspectio adolescentes perfectissi
mā graduū doctrinā adipisci. nam veritas ma
gis oculata fide quam per aures animis homini infi
git. ut. i. e. s. agnationis vñ dicitur segnius irri
tat animos dimissa per aures quam que sunt oculi
subiecta fidelibus. Tene illis non permitto. quod in le
ges et canones nulla est dura circa opputationes gra
duū linee ascendentis vel descendentes. s. secus in
collatilibus. q. secundum eos duo fratres sunt in primo
gradu. et eorum liberi in secundo et sic de ceteris.

De seruili cognatione

Quidam nō habent hic rubricam. nec ego ab initio habui. nec p. quia nec separam de hoc. t. sicut d. alii tractauit. sed nunc habeo sicut et quidam alii. Est ergo videndum de seruili cognatione quid in successendo opetur. De agnatorum enim et cognatorum liberorum successione satis. s. dicimur. Est autem scientum quod seruili cognatio de iure ciuii vel etiam de iure patro. naturalem equitatem sequebatur nunc oportet quantum ad successionem interim dum imminet ei vinculum fuitutis ut. C. cōia de manu. l. seruus. et de suis et legi. l. ex libera misi in casibz in quibus et sive sit aliquis seruus. quia tñ omnino ei cōpetitura est libertas habet omnium succedendi alij vel alij ei potest succeder e. vel alia rō est. quia seruus fuit decessisse liber. ut notauit in summa. C. cōia de manu. Si vero seruili cognatio pueniat ad libertatem. bene pnt illi qui manumisisti sunt me se iure cognationis succedere. s. liber et penses inter se vel etiam liberi inter se ad filiitudinem eoz qui ex iustis nuptijs pcreati sunt patrono natus iure in hac pte sepior censem paris iuris nati post libertatem cū his qui nati sunt in seruitute. Si tñ postea sunt manumisisti. ut. j. e. t. Sed dubitatur de quibuslibz psonis utrum debent pferri patrono. s. de fratre et patre liberti quod dic. ut notauit in summa. C. s. bonis lib. m. fi. Illud certum est quod seruiles cognationes operantur qntum ad phibitionem nuptiar. ut. ff. de rite nupt. l. adoptiuus. s. seruiles.

De successione libertorum

Nedum rōne cognationis defertur hereditas. ut dictum ē. sed etiam rōne manumissionis in bonis libertorum de qua successione plene dixi in summa. C. de bonis libertorum.

De assignatione libertorum

Quemadmodum libertorum hereditas quicqz defertur patrem. et eoz libis. ut. s. dictum est. Ex liberis aut pte esse quod unus pferatur alii rōne assignationis. Ideo ponit de assignatione libertorum. Videndum ergo quid sit assignare libertum. et quis possit assignare. et cui et qualiter dissoluat assignatio. et quis sit eius effectus. Est aut assignare libertū testifica ri cuius ex liberis libereum esse velit. Et potest is omnis assignare qui libertū habet sive inter viuos sive i vltia voluntate māmiserit. ut. ff. e. l. vlt. i. ff. Item assignat ille qui solus est patrem. nam si cū alio nō statim capit effectum assignatio. qz alter patronus solidū ius habet ut pferat filius patrem. ut. ff. e. l. si ex duobus

licet eo mortuo qnqz possit habere effectū ut si ad filios duoz patronoz deferat hereditas liberti. Nam ille cui assignator est. habebit in hereditate liberti nebulz portionē que sibi defebat ex persona sua. sed etiam que deferebatur alii fratri suo cui nō est assignatus libertus. et ideo si ex alio patrono erat filius unus. ex isto aut erant duo. iste cui est assignatus habebit hereditatem liberti. alius vero fentem quia in capita dividet hereditas liberti me liberos patronoz. ut. ff. e. l. s. si sit ex patrono. et. s. de suc. l. s. multis. Item assignat ipē manumisso. ut dictuz est. non aut assignat ille cui est assignatus. ut. ff. e. l. liber. Item nec iudex assignat. ut. ff. de iure pa. l. vi. Item assignatur aut ei filio qui est in potestate si mo plures sint liberi. Nam si unicus est filius non est opus assignatione. qz sine ea solus est habiturus eoz libertum. Quid aut si fuerit assignatus filio emancipato. ait. P. eam tenere. ut. ff. e. l. vt. Sed tñ videtur mihi contrariū. quia et si fieret assignatō ei qui est in potestate. et postea emācipetur euaneat assignatio. ut. j. e. s. datur. licet quidem tollerē istud. quodam simili modo. in. ff. de recepe. l. nō distinguemus. s. op. missio. sed certe ibi non soluit p̄missionem adueniente sacerdotio. imo excusat arbiter. ne compellatur p̄nunciare. Item quod dicit in. l. illa. vtruz et magis est posse subaudi ei soli assignari qui est in pte. Item potest assignari filio nato et nascituro. ut. ff. e. l. vi. s. i. Item potest assignari filio instituto vel nō instituto. immo etiam ex heredato potest assignari ne qz nocet ei. nota ex heredato atōnis qntum ad ius patronatus. imo et si post assignationem fuerit exhibere datus. nō semp ex heredato adimet assignationem nisi hcc animo facta sit. ut. ff. e. l. i. s. sed si ex heredato. et. s. sed et si post. Item potest assignari libertus et vni et pluribz. sicut et vnu libertus vel plures possunt assignari. imo etiam ille assignatur qui est apud hostes. ut. ff. e. l. i. s. q. uis. et. s. is quoqz. Item pte assignari libertus nepoti unde querit. si filius quis habeat. et ex eo nepote an possit tali nepotī assignare cu. vterqz sit in potestate sua et certe pōt. Et eoz mlti sint casus in qbus illi qz sive in pte hanc libertū puta ex castrensi us qz castrensi peculio. vel etiam hodie ex aduenticio casu. iste nepos admittet ad legitimaz hereditatem liberti. ut. ff. e. l. idem. s. posse. Item potest assignatio quibuslibz verbis vel nutu. vel testamentovf codicillis. et ex die certa. sed usqz ad diem certum vix potest. nam ipē senatus huic negotio finem aposuit. ut. ff. e. l. i. s. assignare. et. l. vlti. s. vlt. et. j. e. s. vi. Item fieri potest expr̄missum et tacite. Nam si seruus liber esse iussus fuerit. et filio legatus est. Item de testator vnius cum manumisit ad filiuz libertus qz assignatus pte nebit sive expr̄missum dictum sit sive tacite intellexerit. nō quasi seruum cum legasse. sed quasi libertum assignasse. ut. ff. e. l. si seruus. Item pte assignatio fieri pure et sub condicione. et per

epistolam vel testationem vel chirographum quia assignatio liberti neq; quasi legatus neq; quasi fideicommissum p̄cipit. deniq; neq; fideicommissum onerari potest. ut. ff. e. l. assignare. Dissoluitur aut assignatio p̄libus modis. ecce enim assignato: potest admittere assignationem etiam nuda voluntate. Item et si is cui est assignatus repudiauerit eam reddit patronatus ad fratres eius. vt. ff. e. l. i. §. assignare. et. §. sed si sibi cui.

Item et solvi si is cui assignatus est patiatur maximaz capitis diminutionem. vel media. immo et si patiatur minimam ut quia emancipatus est. redit patronatus ad familiam vel in fratres eius cui est assignatus. vt. ff. e. l. i. §. et. l. vi. §. qd. Inquit. et. l. e. §. vñ querebat. Item solvi si fille cui est assignatus decesserit sine liberis. vt. l. e. §. sed ita demum. et. ff. e. l. i. §. vt. qd. si ex liberis. Effectus aut assignationis varius est inspecta eius qualitate. Nam si fiat sub v̄dictione. vel in diem interim pendente die vel v̄dictōne p̄ inde est ac si assignatus nō esset int̄im ergo mortuo liberto hereditas eius p̄tinebit ab omnibus liberos patroni. vt. ff. e. l. sub v̄dictōne. Si vero fiat assignatio pure et ab eo qui solus erat patronus. p̄ omnia habet p̄ patrono ille cui est assignatus. vt. ff. e. l. i. si quantū ad v̄modum succedendi et habendi iura patronatus. non tñ licet ei assignare p̄ ut dictum est. Item et solvi in eius persona ius assignacionis quibusdam modis quibus nō solueret. si ip̄met manumisisset. ut si quer exp̄missis. et ex eo qd nota in summa. C de bonis lib. §. repellit. Item nedum ille cui est assignatus admittit ut patronus. sed etiam eius liberis sui vel emancipati. nā emancipati. licet de iure ciuili nō admittant ad hereditatem. De iure tñ p̄torio p̄feruntur familie assignato: is et accipiunt liberi. nedū filii. sed etiam nepotes et ne prestōinceps. descendentes. ut. ff. e. l. idē. §. emācipatos. Vbi aut ille qui solus est patronus libatum assignat duobus et in persona unius eorum. euā nescit assignatio vel ab initio. vel ex post facto accrescit alteri assignatio potius quam redeat in familiam. vt. ff. e. l. idem. §. vñ. et. l. is cuius. et. l. vt. qd. notabile est. al's enim ex quo ius semel queſitū est nō solet accrescere socio. nisi in vñf. vt. ff. de vñf. ac. l. i. §. interduz. Nuid aut si unus eorum quibus assignatus erat decessit nō sine liberis. an liberi defuncti admittant cū viuō. Et certe nō admittant. sed eo defuncto liberi alterius succedunt. et si vter qd decesserit et alter filios et alter nepotes reliquerit. filii vnius p̄feruntur nepotibus alterius. vt. ff. e. l. vt. qd. Si aut ille qui erat cum alio patronus cū habeat filios duos. vnius eorum assignauerit libertus et alter moriatur reliquo vnius filio. iste cui libertus est assignatus a patre suo habebit in hereditate liberti iure assignacionis p̄tem suam et p̄ter fratris sui. n̄l'a enim facta assignatio haberet quilibet terciā. vt. §. dictum est. ergo iste cui est assignatus debet habere bessem. i. suaz terciam et terciā fratris sui. sed sui fratris terciā nō p̄t habere nisi frater viuīt. et ad legitimaz

hereditatē liberti poruit admitti nisi esset facta assignatio. Nam si ponamus eū capite minutum equales p̄tes habebunt. et iste cui est assignatus a patre suo. et alterius patroni filius. Si aut decesserit ille cui ego assignauī reliquo filio suo. sc̄z nepote meo et reliquo fratre suo parvueli sc̄z alterius patroni filio semissim habebit iste nepos meus quē esset habiturus filius meus sc̄z qui viuit si ego libertū nō assignasssem. Nam si nō viueret iste filius alterius patroni. filius p̄poneretur nepotī meo. Itemq; est et si filium et nepotē habebaz ex altero filio et nepotī libertū assignauī admittit nepotē meo ab legitimā hereditatē cū alterius patroni filio. sc̄z interim dū viuit patruus eius. i. filius meus ceterū si ille nō esset n̄labil p̄d̄sset ei assignatio p̄poneretur enim ei alterius patroni filius. vt. ff. e. l. i. et. iij. t. iii.

De bonorū possessione

Qualiter ex testamēto vel ab intestato qd succedat dī iure ciuili in ius vniuersum. §. dictum est. Nunc videamus qualiter qd succedat de iure p̄torio. et quia hoc fit p̄ bonorū possessionem. De eavideamus qd sit ipa. et qd litera diuidat. quis possit eam agnoscere. et qualif et intra que tpa. qd dic vt nota ui. s. in summa. C. qui adimit ad bo. pos. §. tertio. Quis sit extraneus manumissor m̄tri diuinauerūt et ignota p̄ ignotiora exposuerūt. Sz ego dico extraneus māumissor est pater qui emancipauit nō contracta fiducia. h̄ autem apte p̄batur. nec aliter intelligi potest. vt. l. e. §. que aut Sed ipi opponit quomodo ergo iste pater quem dicit māumissor. ē sibi ipi preferit. §. nunq; sibi ipi p̄fertur. sed licet ibi difuse omnia ponant diſtinguenda sunt tñ. vbi enim auus emancipauit nepotem nō contracta fiducia p̄fertur sibi p̄t et ceteri ibi enumerati. Item vbi emancipauit pater nō contracta fiducia p̄ferit sibi auus cuz illis p̄sonis. Nam et licet ibi diūgatur aliquem tñ ordinem fuisse credovt p̄mo liberi deinde certi admittant. Et nota qd illa bonorū pos. cuz qua ex familia sic enī dicebañ patrono decebēte liberto intestato. sertā aut dabatur patrono facto testamēto et eo p̄terito. hoc tñ nō videretur esse verū quia h̄ non eas que ex testamēto. sed que ab intestato sunt assignare se dixit. in superiori littera huius. §. et cause tibi. quia qd dicit p̄mo. item bo loco. Item tertio nō de notat nisi numerum et ordinem bonorū posselli onū. non etiam vt in successione huius p̄mo h̄ deinde illa locum habeat. sicut et ip̄e ponit licet in quibusdam hoc ipm fit verū. Si enim h̄ diceret littera sibi ipi esset contraria. cum dicat p̄mo loco dari vnde liberi. et postea tertio loco ope tere eisdem p̄ inde decem p̄sonē.

De acquisitione p̄ arrogationem

Dum de iure ciuili vel p̄torio succedimus in ius vniuersum defuncti. sed etiā de iure ciuili succedim⁹ i⁹ ius vniuersum viuentis ut p̄ artogationem que osensu duorum sit sez arrogantis et arrogati olim tamen sic accebat. vt omnia oīno que habebat arrogatus arrogatori quererentur. sed excipiebatur quedam ut opaz obligationes qđ de his tantū intelligendū est que debetur nobis a nostris libertis nec transiit ad extraneū heredē ut sunt obsequiales ope que consistunt in facie do. Tē fabriles. vt notaui in summa. C. S operis liber. Secus aut̄ esset in opis conductis. Item excipiebat ius agnatiōnis qđ peribat facta arrogatione et h̄odie p̄ hunc. t̄. excipiē. Forte secus ē iure autenticoꝝ qđ nō distinguit agnationem a cognatione. ut sic ei agnatio adiiciat. sed p̄ma q̄ntum ad cōmodum succedendi nō pereat. Item excipiebat vſus uel vſuf. hec duo minima capitis diminutōne non peunt. vt. j.e. dicit. et. s. de vſuf. l. corruptioneꝝ. sed et peribat ius bonorū possessionis petende. Si aut̄ bonorū possessione dederit se filius ad arrogandum. Nam si p̄mo petit et postea arrogat nihil nocet ei. vt. ff. S. bonorū pos. contra ta. l. iij. s. si emancipatus. et vñ liberi. l. vñ. Hodie aut̄ sicut circa naturales et legitimos pentes acquisitionis coartata est ad vſuf. t̄m in rebus aduenticiis ita et in h̄mōi arrogationib⁹ erit suandum donec viviat arrogatus. Nam eo mortuo domini pleno iure trāfit ad arrogatorē nisi sup sine alie p̄sonae que arrogatorē antecedēt in h̄mōi aduenticiis que ei acquiri nō possunt. p̄fectio eius sine dubio remanet apud eum. possunt aut̄ eum p̄cedere filii arrogati. vel q̄a ex stipulacione tacita v̄l exp̄ssa agere possunt impubere arrogato. vt notaui in summa. C. S. adopt. Sic ergo acquirit arrogator. ut dictū est. non t̄n ip̄e obligat creditoꝝ arrogati. s. nec tenet eis de peculio. si t̄n voluerit euz defendere p̄mittit creditorib⁹ arrogati p̄ op̄terē iudices bona eoz possidere et legitimo mō disponēque eoz futura fuissent cū vſuf. si se alieno iuri subiecissent. vt. j.e. s. vñ. Si aut̄ arrogatus contraheret post arrogationē uel q̄si contraheret arrogator tenet de pecilio. et si n̄ defendat arrogatum etiā in eius bona poterit mitti actio. vt. ff. de peculio. l. in arrogatorem. et quibus ex cau. in pos ea. l. fulcimus. s. si quis.

De eo cui libertatis causa bona adiiciuntur

Dicit et aliis p̄ vniuersitatem succedendi modus et iure quodam speali. cum enim certū sit nō adita he. ex testamento que in eo reliqua fuit non valere. vt. C. de fideicomis. l. ea. et. l. ex testamento constitutio tam diuī marchi quodā speciali iure subuenit libertatib⁹. s. p̄ adictionē bonorū. Vnde videndum est quid sit adiicere bona certe. n̄ibil aliud est q̄

bona alicui applicare. vel dare eo pacto vt' creditorib⁹ et libertatib⁹ satissiat. Quibus aut̄ fiat ista adiectio vel adjicio. et q̄i et q̄liter et q̄s fit eius effectus. dic vt notaui in summa. C. de manu. te. s. quid aut̄ si nullus vſq; ad illū. s. illis notwithstanding nec est p̄mittendum qđ illi qui directe iussi sunt esse liberi in testō directā habebūt libertatem nisi ille qui petit sibi adjici bona non aliter vult sibi adjici. nisi sine ei⁹ liberti. tūc enim in ipa adiectione h̄s p̄pendendū erit. fuit eī⁹ liberti. Illud etiā notwithstanding est qđ iste talis successor nō est bonorū possessor. nullā enim agnoscit bonorū possessioꝝ neq; est heres. q; non est ex testō ab intestato. Est ergo ista successio noua et miranda et simili est illa que deferit extraneo herede sc̄pto nō implente iudiciis defūcti cum leḡe sit representatum. vt. C. de fideicomis. auten. amplius.

De successiōnib⁹ sublati bonorum que siebant ex senatuscon. claudiano

Don solum p̄dictis. iiiij. modis. sed etiā duob⁹ alijs in vniuersum succedebatur et id ponit de senatuscon. claudiano nō suando sed tollendo. et locū habebat in duob⁹. i. cū debitor in solutōne cessabat et solēmē tra eum apponebat actio et ip̄e neq; veniebat neq; soluebat. succedebat enim ei creditor in omnib⁹ tangi mortuo etiā si debitor reliquisset hereditem et licebat ei oīa vendere. Forte nec erat opus iudiciali auēt. s. hodie sollemnitates actiōnū exp̄irauerūt. vnde et ipa successio exp̄iravit. nec venditio locū habet et t̄mō dat licentia creditorib⁹ sine sollemnitate vboꝝ apposita actione si nō veniat debitor p̄ iudicis officiū postularē mitti in pos. et iudex debebit eis p̄mittere bona detinere v̄l possidere et p̄ ut eis v̄tiale vſum fuit ea disponere sicut patet ex latiōibus digestorū libris. vt. j.e. et vt notaui in summa. C. de bonis auc. iu. pos. Grat et. vi. successio q̄i mulier seruili amore capta miscuit se alieno suo tra denūciatiōm dñi. Siebat enim ipa ancilla domini et eius tangi mortue subam capiebat dñs serui vt notaui in summa. C. ad se. o. clau.

De obligationib⁹

Expliūmus ius illud quo quid sit instrumentum. nūc p̄sequam⁹ illud q̄ quid sit nobis debitu. vel alie. s. in p̄n. primi libri diximus omne ius q̄ v̄timūt p̄tinet ad psonas vel ad res et de istis dictū est v̄l ad actiōes et de his videamus. sed q̄ actiōes nascuntur ex obligationib⁹ et de obligationib⁹ tangi de matrib⁹ eaz p̄mo loquimur. Videndum ḡ quid sit obligatio que sit ei⁹ natura q̄liter dividat. et que sint genera obligationum. qđ dic vt notaui in summa. C. de act. et oblig. vſq; ad illū. s. circa

Quibus modis re contrahit obligatio

Dissequitur matiam superioris diuisiōis scz qz obligatiōis alie contrahunt re alie v̄bis. alie l̄ris. alie v̄sensu. Dic ḡ assignat. v̄. modos q̄bus re contrahat obligatō scz mutuū. indebitū. omodatū depositū. pignus Sunt et alij modi q̄bus contrahit obligatio mēne tu rei ut in pmutatiōe et in alijs tractib⁹ in nominatis m̄f quos et superiores nota d̄rāz. qz in superiorib⁹ a pncipio statim sūt nascit actō. sed in istis nascit ex post facto ut nota in summa C. de pacē. q̄ si aut nō fuit nudū. et. q̄. rei in tenu tu. De pmo igit. i. de mutuo breuiē videam⁹. si cut et d̄ alijs summatores eis m̄m psecuri sūt h̄ de mutuo. Nā eadē rēne de singul⁹ plene omnia dicere que dīnent als in plibus q̄ternis d̄ mutuo aut sic videamus. vñ ip̄m dicat. et q̄liter recōciliat ex post facto et q̄n contrahat. qd̄ dic breuiē. ut nota in summa. C. si cer. pe. q̄ est et tercia v̄dictio special⁹ v̄sqz ad illū. q̄. diuidit aut De indebito videamus quot modis dicat. quid sit indebitū. et q̄n locum habeat v̄dictio indebiti. qd̄ dic breuiē. ut nota in summa. C. de v̄di. inde. q̄. dicit aut indebitū v̄sqz ad illū. q̄. cessat S omodato. videamus qd̄ sit omodatuz et q̄liter contrahat. et qd̄ veniat i act. omodatū qd̄ dic breuiē ut no. in summa. C. de omodato. in p̄n. et. q̄. i. us qz ad illum. q̄. distit. et. q̄. itez venit dolus. v̄sqz ad illum. q̄. item agit de deposito. Videndū qd̄ sit depositum et vñ dicat et quid veniat indepositi actionē. qd̄ dic ut no. in summa. C. depositi. in p̄n. v̄sqz ad illum. q̄. distit. et. q̄. venit v̄sqz ad illum. q̄. item venit. De pignoraticia aut que dat debito: i p̄ restituendo pignore sibi soluta pecu ma credito: i sc̄iendū est qd̄ recōtrahit obligatio tam ḡra debitoris. i. vt ei pecūia credat q̄ credito: is. s. ut in euro sit creditū et id venit in ea dolus et lata culpa et leuis non leuissima. nec casus fortuitus. ut no. in summa. C. de pig. act. in p̄n. v̄sqz ad illum. q̄. habet. et. q̄. item venit in pigno: af. dol. v̄sqz ad illum. q̄. contraria.

De verborum obligatiōe

Dedum res sed etiā v̄bis contrahit obligatio. et iō ponit de v̄. ob. que obligatio. q̄. contrahit p̄ stipulatiōe. Videndū quid sit stipulatō. et vñ dicat et q̄liter cōtrahat. et m̄e quas p̄sonas et q̄n omittat et q̄liter omissa purget. et que actiones pficiscant ex stipulatiōe. qd̄ dic ut no. in. C. de contrahit. sti. v̄sqz ad illum. q̄. fit alia diuisiō. et in. C. si cer. pe. in p̄n. v̄sqz ad illum. q̄. est et v̄dictio triticaria. Quidā en voluerūt dicē. qd̄ v̄boz obligatio sit idem qd̄ stipulatō. q̄. verius est qd̄ ip̄a obligatō nō est v̄boz v̄ceptio. q̄. ex tali v̄ceptiōe v̄boz nascit obligatio. Item notandū est q̄. q̄nqz ex stipulatiōe incerta agit v̄dictiōe certi. et nō ex stipulatu ut in dote. ut no. in summa. C. de rei uxo. act. q̄. id est aut actio. Item notandū est q̄

stipulatiō sola nouat nō aut pactio etiā mētine t̄ facta. ut. C. de iure do. auia. Illud etiā nō. q̄. q̄nqz ex urili stipulatō nō agit nec obligatio nascit. q̄. excipit. ut si m̄fr p̄mittat debitorū suo in dotem q̄. ip̄e sibi debet. ut. ff. de iur. do. l. si pater. q̄. i.

De duob⁹ reis stipulādi et p̄mittēdi

Quoniam stipulatōib⁹ et alijs tractib⁹ de quib⁹ dīctū est. fuit p̄les rei loqm̄ de duob⁹ reis stipulandi et p̄mittendi. et vñ. et q̄liter obligatio duoz reoz. istitua et q̄liter expiant. et q̄liter oueniant. qd̄ dic. ut nota in summa. C. e. t.

De stipulatione seruorum

Dedum ex nr̄a stipulatōe acquirit nobis. q̄. etiā ex stipulatione suoz nr̄oz aprioz v̄l etiā cōiuz. Videndū ergo de stipulatione suoz. q̄. p̄ suos nobis querat obligatio v̄l stipulatio et in q̄ntū v̄l p̄ quib⁹ por tionib⁹. Est aut h̄ diuisiō suoz facienda. q̄. alijs sunt apriji. alijs sunt cōes. alijs bona fide posselli. alijs v̄cessi in v̄sum. alijs in nudū v̄sum. et si quidem fuit aprius stipulando q̄rit d̄no sive sibi sive conseruo. sive impsonalit sive d̄no stipule. ut. ff. e. l. i. et. l. sive milci. et. q̄. e. q̄. sive aut. Fallit aut h̄ in stipulatōe opaz. ut. ff. e. l. anpe. et ut diximus in summa. C. de opis lib. q̄. que est rō. Rō. q̄a illa stipulatio opaz distit in facto. nam si suus meus stipule. milci licere ire agē acquiritur m̄ stipulatio sīc in opis dictū est. Si v̄o stipule. sibi licere ire agere nō acq̄rit milci re ip̄a stipulatio ut ego ire possim cetez. ibit suus meus. et ita q̄ntū ad omodū m̄ querit at p̄dicta opaz stipulatio nec m̄ q̄rit. ut m̄ p̄stent ope. q̄. mea p̄sona nō dīmet in stipulatiōe. q̄. nec p̄stent suo v̄pote cuī ip̄e nō sit patronus et ita dicit m̄utis talis stipulatio. ut. q̄. e. q̄. s. q̄. cum factū cetez. si stipulare suus meus viam iter actū v̄l usuf. milci oino querit stipulatio. Idem ē et si suus meus stipule. sibi licere uti frui. licet ei legari nō possit iter v̄l act. ut. ff. de sui. le. l. si maxi. et est in legatis rō. q̄. id temū p̄t legari suo qd̄ possit ei legari si liber esset. nam et ecōtra res ap̄ia dñi legat̄ suo. licet nō possit legari dñ. ut. ff. de. l. debito. q̄. q̄. suo. Est ḡ magna dñ si stipulatur sibi licere ire agere an uti frui. licet non sit dñ stipule iter v̄l act. v̄l. q̄. que sit rō puto sati esse in p̄mptu. q̄. eam mō non p̄sequor. Si v̄o suus cōis p̄liuz stipule v̄l etiā stipule qui bona fide possidet ab uno v̄l plurib⁹ v̄l stipulatur ille in q̄ v̄nus uel p̄les h̄eant v̄l. uel v̄sum die ut no. in summa. C. p̄ q̄s. p̄. no. acq̄. q̄. q̄. aut dīctū est. et. q̄. p̄ suū aut. v̄sqz illuc. Si ḡ homo liber. tē. et. q̄. q̄. aut dīctū est in suo bona fide possesso v̄sqz illuc. Sunt et alijs p̄ quos. Extra videt notandū qd̄ suus h̄editari⁹ nosiatim stipulari non p̄t h̄edi futurc. i. eius ap̄io noīe exp̄so

Secus si exp̄mit nomē appellatiū. puta heredi futuro dare spondes h̄es. tñ videt̄ fuisse heres a tpe mortis. vt. ff. e. l. suus h̄editarius. et. l. si ex re. s. ulte. et m̄z. ē. q: si stipulat̄ noiatim dño suo capro ab hostib⁹ licet tuc vere nō sit eius. tñ q̄a fīgit̄ nec fuisse captus acquiritur sibi. vt. ff. e. l. si seruus cōis. s. capto seruo.

¶ De diuīsione stipulationum

Qvia stipulationū docēna aptius p diuīsiones accipit̄. ponit de diuīsione stipulationū. et licet alie ples fiat diuīsiones. b̄ no plequit̄ nisi enā. s. qd̄ stipulationum alie sunt iudiciales. alie prō. ie. alie cōtentionales alie cōes. qd̄ dic vt no. in summa. C. de stralib⁹. Stiplat̄. s. fit alia diuīsio.

¶ De iūtūlībus stipulationib⁹

Quasi dixerit. s. de tūlib⁹ stipulationib⁹ tñ. mō ponit rubricā de iūtūlīb⁹. Est tñ impossibile. pte matiam dixerit qm̄ et. s. tractauit de qbusdā iūtūlīb⁹. et b̄ tractat de qbusdā v̄tūlīb⁹. Est aut̄ sciendum qd̄ mltis modis dicunt̄ iūtūlīb⁹ stipulationes. qd̄ dic vt no. plene in summa. C. e. t. nec est p̄mit̄ tendū q̄ ex stipulationib⁹ illorū qui nob̄ subiecti sunt ita nobis directo q̄rit̄ actio sicut et p̄ nos. vt no. in summa. C. p̄ q̄s. p̄ no. acq. Et stipulationib⁹ aut̄ extraneorū nobis nō querit̄ actio. nisi in casib⁹ vt no. in summa. C. de pac̄. s. sup̄est v̄l̄ nisi ex pac̄. publicarū psonarū. vt. ff. rēpu. sal. fo. l. nō quasi. Et idēz notari potest in. C. de litis conte. autentica libellum. et qm̄ mu. tu. of. fun. debet autentica matr̄ et autie.

¶ De fideiussorib⁹

De his qui suo noie obligant̄ dictū est. nunc videamus de fideiussorib⁹ qui p̄ncipalibus obligatiōnib⁹ ap̄plican̄. Vidēndū ergo q̄s dicat̄ fideiussor. et p̄ quo. et q̄s possit̄ fideiubē. Item q̄liter fiat fideiussor. et q̄s sit effect̄ fideiussorib⁹ qd̄ dic. vt no. in sum. C. e. t. Si q̄ras. verū si fideiussor teneat̄ adviūras uel nō. dicvt̄ no. in summa. C. loca. et con. s. vi. Item notandū est. q̄ s̄vñ ex fideiussorib⁹ acceptus pure fuit aliis sub obdictō v̄l̄ in diē succurrēt̄ ei qui pure est accept̄. vt p̄pendente obdictō alius interim in virilē p̄rem ueniāt̄. Si si extiterit obdictō nō est soluēdo q̄ sub obdictō est acceptus restitueat̄ actio in pure acceptū. vt. ff. e. l. si ples. Item no. qd̄ bñficiūz diuīsorib⁹ dat exceptionē fideiussori. nō aut̄ ip̄o iūfit̄ liberatio. vñ si vñus soluat̄ totū nō repetit̄. vt. ff. e. l. si testō. s. i. nec tñ dico qd̄ h̄eat̄ eaz ne cess̄ ip̄erare a iudice viuente. s. l. sc̄pta ope. tit̄ oib⁹ exceptio tal. vt. ff. e. l. m̄ fideiussores et. l. si ostendat̄. p̄terea bñficiū diuīsionis adimi-

tur fideiussorib⁹ si inficien̄ se fideiussore. nāḡ hi. ficiantib⁹ auriliū diuīsionis nō est indulgentū ve. ff. e. l. si dubitet̄. s. ita temū. Tē diuīsa actiōne int̄ fideiussores. siqdem desierit esse soluēdo nō oneraē ille q̄ est soluēdo. nec aurilio etatis defendit̄ acto. nec em̄ vīte ē esse deceptus iure cōi v̄lus nisi iūuet̄ ex eo. qd̄ actio fuit diuīsa int̄ eos qui nō erant soluēdo tpe litis. o. vt. ff. e. l. m̄. s. cū m̄. et. l. amissi. s. i. Illud qd̄ mirabile est t̄ oīra ea vīdeē esse q̄ dicta sūt q̄ si duo fideiussores obligati fūnt̄ in. rr. ap̄st̄ te et alter ne peteres ab eo. v. tibi. dederit v̄l̄ p̄misserit alter nō liberat̄. imo ad. rr. n̄l̄ a exceptiōe obstante teneat̄. vt. ff. e. l. stipulat̄. s. vi. vīdeē tñ qd̄ debeat repelli exceptiōe credito. q̄ oīra fideiussorē non p̄t actioz mādare. vt. ff. de sol. l. st̄ chū s. pe. et. ff. e. l. de fideiussorib⁹ nec em̄ p̄t credito. vñ fideiussorib⁹ liberare in p̄iudiciū alterius. vt dictū est. licet debito. possit ita soluēt̄ vñ fideiussorib⁹ suo. liberet̄. vt. ff. de sol. l. in his. s. i. qd̄ exaudies qm̄ duo erāt fideiussores qui hēbant̄ ep̄le beneficiū et debitor. vñi noie soluit̄ p̄ pte implorando bñficiū diuīsionis cuī alter sit soluēdo. Pōt aut̄ intelligi qd̄. s. dictuz est qm̄ creditor remisit̄ vñi accipiendo. v. ab eo qui mutile fideiussor. v̄l̄ exceptiōe tut̄ erat ar. ff. ad v̄l̄. q̄uis. s. marcel. et. s. h̄infier. vel forte cū fideiussor. trāfactioni oīsenit̄. v̄l̄ credito. remisit̄ nō imp̄petuiuz. s. ad tpus. vel dic qd̄ ille cui creditor remisit̄. erat fideiussor alterius fideiussoris.

¶ De litterarum obligatiōne

Don solū per v̄ba vt dictū est stralib⁹ obligatō. si etiā litteris qd̄ quidā intel. ligūt̄. vt līre quidē ip̄e v̄l̄ figura litterarū nō mō obligat̄. s. obligat̄ oīo quē exp̄mūt littere. vt. ff. de act. et ob. l. nō figura. sed ego intelligo v̄trūq̄ copari ad obligatiōem. i. significatiū oīonem et ip̄as litteras vt etiā ex ip̄is līris nascaē obligatō et subaudio ibi sola et est rō. q̄ s̄m eos eadem rōne v̄bis nō obligaret̄. vel vocabuli oīone. sed intellectuali vt em̄ est sc̄ptura ita et vocabulus oīo et tñ v̄bi qd̄ dicit̄ v̄bis quē obligari. Litteris aut̄ stralib⁹ obligat̄ i. mutuo ita si sc̄piam̄ v̄ba in futuro tpe v̄puta scribo me solutuz illi. x. ex causa mutui vt. C. de postul. l. si sub specie et b̄ s̄m nos dici. mus em̄ b̄ ad filiūdinem stipulationib⁹ que in fu. tpo tpe stralib⁹. vt patz ex eius diffinitione. vt. ff. de v̄. ob. l. stipulationū. s. stipulatō. Si au. tem dicat̄. p̄mitto qd̄ accepi nō obligat̄ s̄m om̄nes. ergo et si dicat̄. Ego scribo me soluere idēz est cur em̄ hic aliud quā in stipulatione obsua. ret̄ dicimus tñ q̄ p̄verba p̄ntis vel p̄teriti tpis p̄sumit̄ obligatus vt si scribat̄ se debere. et ita ponit lex plerunq̄. vt. j. e. in p̄n. et. C. de nō nu. pe. in stralib⁹ in p̄n. etiā de ep̄scopali au. l. si p̄ns. vt aut̄. s. aptius intelligat̄. distigue vt. q̄s p̄ se p̄fiteat̄ in instrumento an oīra se. Et si

nera se utrūq; offiteat indiscrete. i. cā nō adiecta an adiecta cā. Et si adiecta causa distingue que sit illa itez et in confessione quā facio cōtra me. distingue. fiat ad obligandū me an ab alium liberandū a me que oia plene no. in summa. C. de nō nu. p. s. vt aut. vlcq; in finem summe. Extra posset dubitari an q̄s teneat ex tali scriptura. ego accepi ab illo. x. mutuo. Et certe videt qd nō. q: vt dictū est vba futuri t̄pis debent mē uenire. Item possz dubitari. an h̄ obligatio literis tracta posset tolli alijs cōtrarijs l̄ris. qd putovez s̄m reglām iuris. vt. ff. de re iu. nihil tā. Sz que erūt frē d̄rari. R. he si scribat cre dito: illū nō p̄sc̄pisse se solutuz v̄l illū soluisse.

De obligatiōe q̄ trahitur ex oſenu

DOn solum rebus et v̄bis et littis trahuntur obligatiōes. sed etiā oſenibus et in eptōimib; venditiōibus locatōmbo et ſductiōmbo ſocietatiōib; et mandatiōib;. Et iſo dicuntur obligatiōes trahi oſenu. q: neq; ſcriptura eſt h̄ necessaria. ſic exigit in ſupiori. t̄ neq; p̄ntia exigit. licet exigat in ſtipulatiōne ut dixi. S. d. v. ob. nec eſt h̄ necessariū quid dari ut ſubam accipiat obligatio. ſic exigit qn contra h̄ obligatio re. vt no. ſ. quibus mo. re. o. ob. ſufficit h̄ eos q̄ negocia gerūt oſentire p ſe vel p nūcium v̄l p epfam. v̄l mē p̄ntes uſl mē abſentes. Et aut alia d̄ra ſe d̄a. q: in iſtis tractiōibus v̄lq; obligat alteri. ſi in mutuo v̄l in ſtipulatiōne uel littaz obligatiōe. uel alijs pleriq; vñus t̄m obligat alſi. et h̄ oia dicit ſeruſ textus huie. t̄. pleriq; iſo dixi. quia mēmodato et in deposito. et ſi nō a p̄ncipio tñ poſteat p̄t incipe. v̄lq; alteri teneri rōne expensaz nel ſimilium.

De trahēda emptione et venditiōe

Demiffo tractatu obligatiōnū que oſerabunt oſenu ſubijcit de trahēda emp̄ et venditē. Vitendū ſ̄ qn et q̄ ſit emptio et venditio trahēda uel p̄ficiatur qnū ad obligatiōez et mē quas pſonas mixtū oſiderātes et tractantes q̄ ſiant v̄l apponāt in h̄is oib; ex necessitate legiſ et q̄ ex volūtate trahentiū demū dicemus q̄lit impleat venditio p̄ traditōez que oia plene p̄hēndi in ſumma. C. e. t. Sz q̄ de acē. em. et ven. et de piculo reſu venditaz aliqd tangit. j. m. e. t. ſ. p̄ciū. et de piculo rez. j. e. ſ. cū autē breuiffime tangam q̄bus denē ille actiones et cōtra q̄s et ad quid et ad quē p̄tineat piculū vel om̄oduz rei vendite que oia licet aptissime colligē ex h̄is que ſcpfi in ſumma. C. de acē. emp̄. et de piculo et trahēda ven. Illud etiā oino p̄termitto q̄ in. ff. e. t. adiicit in rubrica de pacē mē emptorē et venditōem et illā p̄tem rubrica pſecutus ſum. vt in. C. de pacē. mē em. et ven. nec expertit de ea hic aliqd dicē. q: nec de ea trahēatur h̄ vel in. e. t. Subijcā tñ quedā notabilia q̄ ſub illa ſumma. S

pactis mē emp̄ et ven. nō ſtinēt. Ecce enim fi q̄s ancillaz ſub pacto man⁹ mēctōnis ſipſtituatur v̄l vendiderit pſtituta ab empero: et iam millesimo p̄ eū qui p̄mo vendit poterit abduc i. vt. ff. e. ſi q̄s. Item notandū eſt. q: licet heres legatario ſūdi debeat ſuitutē. non tñ ita eſt in venditore niſi venditor ſp̄alit p̄miferit v̄l niſi forte p ſundū retentū venditor ſolebat ire ad ſundū venditū. vt. ff. e. l. in vendēdo. et ſi ſui- eus ven. l. teſtatrix. et de fui. ur. p. l. v. qui tamē vendidit aq̄ ductū etiā ita tenet p̄ſtare. ut. ff. e. q̄ ſundū ſ. in lege. Item notandum eſt. q̄ ſi manu ſata excipiuntur nō que p̄petuo ſata funſed que ānuatim ſerunt excepta intelligūt alio qn uites et arbores oīs videbunt excepte. vt. ff. e. l. cū manu. Item et cū manu ſata excipiuntur nō videt eſſe exceptū q̄ ex ſtipula naſceret aut qd naſceret ex eo qd auib; ex ore cecidiſſ. vel qd cecidiſſ ex ſacco ſacrarij. vt. ff. e. l. q̄ ſundū ſ. ſūdi. Illud etiā noto. q̄ ſi q̄s p̄miferit de fūdo ſuo mille modios frumēti p̄ſtare p̄diis caſi ſen. poſteaq; p̄miffo: ſundū vendidit h̄ acto ut eo iure et ea obdictione p̄diū ſit penes emptorez q̄ erat penes venditorē nō tñ emptor obligat̄ eſt capo ad p̄ſtationē frumēti. vt. ff. e. l. v. p̄ dium tñ forte obligatus eſt ei. vt. ff. de vſu. l. hactenus. Item no. qd vendē poſſum tibi alēnatue rem illā. aut illaz niſi alie dictū eſt. Ego venditor de beo h̄re electicez. vt. ff. e. l. ſi ita diſtrahēt. Item cū venditor obligat ſe ad foru itū caſum non videt ſe obligare ad ea que conſuerunt facile vel frequenter euenire. vt. ff. e. l. p̄ſtulas. ſ. vlti.

De locatione et conductione

QVia locatio cōtrahēt ab ſitutinēm emptiōis. ponit de locato et ſducto. videntū ergo qd ſit locatio et conductione. et q̄ ſit locator. q̄ ſit cōductor. et q̄liter trahēt locatio. et in q̄bus rebus que actiōes naſcum ex locatōe. quibus denē et in quos et ad qd et q̄les ſunt. que oia plene dic. vt no. in ſum. C. e. t. Nota tñ qd licet in vēditione et locatione necessariū ſit uenire de certo p̄cio v̄l mercede tñ ſi ita locauim ueniēta mea ſartēda v̄l ita ſduixerim equū tuū ut poſteadare ſit qnūtum mē nos ueniet v̄l qnūtū eſſi iuſticia. vel qnūtū vide re bono viro. v̄l ſi ſia dicta ſunt daē actō pſcriptis v̄bis. ut. j. e. ſ. q̄ de cauſa qd intelligo ex pleto vſu v̄l impleto factō p̄t qd uenit dari cū em̄ trahēt ſit innoiatus. oportz q̄ p̄mo ueniēt et ex pte agentis. q̄ ſi solo oſenu naſcīt actō vt no. in ſum. C. de re. p. Et idez dico in venditione ſi vendidi et trahēdi p̄ eo qd uenit iuſtū licet. P. aliud dixerit in venditione q̄ locatione. Dotis tñ p̄miffo tenz et ſi nō ex p̄mat qnūtitas et agi p̄t ad eam dandā arbitrio boni viri. vt. C. de dotis p. l. i. Et ſocietas trahēt. licet nō ex p̄mat p̄tes. et aduocato dat ſalariū. licet nō ſuit qnūtitas ex p̄ſta. nō tñ eſt ita in p̄curatore.

ut dicemus. i. mandati. p̄terea etiā ubi de p̄cio
vidēt̄ ouenire p̄n̄ oriri q̄dam dubitatiōes. qd̄
em̄ si dicā velo tibi locare rem p̄.x. et tu dicas
volo ḡducē p̄.x. nūquid ḡtrahit̄ locatō. s̄.x. ita
nā in his v̄bis fidicōmissuz relinquit̄ et māda
tū ḡtrahit̄. vt insti. de singul̄ re. p̄fī. o. re. s̄.ul.
et. ff. mandati. l. i. videret̄ tñ ḡtrariuz. q̄ aliud
est aliquid velle facere. aliud et id ipm̄ facē. nam
qui vult occidere non b̄ ipo occidit et qui vult
ascendē arbo: em nō b̄ ipo ascendit. Quid si di-
cam vellē tibi locare rem istam p̄.x. et tu dicas
ego uellem ḡducē p̄.x. certe nō videt̄ quod sit
emptio ḡtracta. q̄ v̄bum p̄teriti imperfecti rem
imperfectā significat. Item qd̄ si ita dicā. ita vo-
lo tibi locare p̄.x. si tu vis ḡducere p̄.x. et tu ita
dicas volo ḡducere p̄.x. si tu vis locare p̄.x. nō
videt̄ qd̄ teneat locatio. vt. C. de ḡtractē. emp.
.l. vendētis. et eadem q̄ones et responsiōes fies-
ri p̄n̄ invendit̄. Pref̄ b̄ scindū est qd̄ quidā
est ḡtractus q̄ neq̄ est locatio neq̄ venditō ne
q̄ alienatiōis titul̄ adiicit̄. sed q̄si medi⁹ est in
illōs. et dicit̄ ḡtractus empl̄iteoticus. vt. j. e. s.
adeo aut̄. et in eo qd̄ obtineat. plene no. in summa.
.C. de iure empl̄i. Illud etiā no. q̄ si quis dete-
rit aḡ. fruendū agricole ut fructus cū eo p̄ti-
atur neq̄ est vera societas. neq̄ vera locatio.
et id aḡ actiōe utili p̄ socio. v̄l̄ sc̄ptis verbis
vt. ff. locati. l. si merces. s̄.ius maior.

De societatibus

Dicut supiores ḡtractus oſenſu ḡtra-
hun̄. ita τ̄ societas de q̄ videam⁹ qd̄
ipa fit. et q̄liter ḡtractat̄. et inē quas
pſonas. et in qbus rebo. et q̄s modus vel qd̄ pa-
ctū apponi poſſit in societate ḡtractēda q̄ actio
nascat̄ ex ea. et qñ et ad qd̄t̄ quib⁹ det̄ et in q̄s
et q̄lis fit qd̄ dic vt no. in summa. C. e. t.

De mandatis

Dosequit̄ impator ordinē eaz̄ obli-
gationū que ḡtractū solo oſenſu. sic
ergo ſubjicit de mādatiſ. videndū ḡ
quid fit mandatū. et vñ dicat̄ et q̄liter ḡtraha-
tur. et inē q̄s pſonas et in qbus rebo. et q̄t mo-
dis et qñ nascit̄ actio mandati directa v̄l̄ ḡtra-
ria et qñ ſpetant̄. et in qntū et q̄les ſint. qd̄ dic
vt notaū in summa. C. e. t.

De obligationibus que ex quaſi con- tractu nascuntur

Dicit̄ tractatū eaz̄ obligationū q̄ ſunt
ex ḡtractib⁹ veris. ponit de his que
ſunt ex q̄ſi ḡtractib⁹. ſi illā diuisionē
obligationū quā poſuit. ſi de obli. in penſ. ſ. nec
ſolū. ponit de obligatiōib⁹. ſi etiā de ipis actōni-
bus et merito. obligatiōes enī q̄ſi matres ſunt
actionū. tradit̄ aut̄ de his doctrinā nō in ḡne.

q̄ nec poſat. ſed p ſpēs ponenda exempla. ſūt
aut̄. vi. v̄puta. actio. neg. gel. tutele cōi diui-
dūdo. fa. herē. Item actio ex teſtō. et obdictio
indebiti. De his ſingul̄ videndū. nec em̄ dicen-
da ſunt oia in ſingul̄ actionib⁹ v̄tpote cū q̄libz
eaz̄ actionū lectōnes facēt grandes ſi ſinglas
pſequerem̄. actio iḡt̄ negocior̄ ges. rep̄t̄ di-
recta et ḡtraria. Directa daē dño negocij et ei-
us heredi ſi fine mandato ḡesta ſunt negocia.
nec ipa gestio cadit in ſpeāle nomē actionis ve-
in tutoris gestione ūtingit̄. Secus in curatore.
q̄ tenet̄ v̄tili neg. ge. Si ergo ſponte ḡeffit te
neē directa directo. Sivero ex neceſſitate tene-
tur directavtilit̄ licet quidā dicant q̄ daē di-
recta directo et v̄t̄ utiliter. Contraria v̄o daē
ip̄i gestor̄ et eius hēdi ad recuperanda ea que
impendit v̄l̄ directo ſi ḡeffit ſponte et dictum
eſt. uel v̄tili ſi ḡeffit ex neceſſitate. q̄ curato-
re at. vt. j. e. in p̄n. h̄uius. t. et vt plene notaū in
ſumma. C. de neg. g. actio tutele daē quondaz
pupillo et eī hēdi demū ſimila tutela p̄ ḡeffis
et p̄ gerendis. vt. C. arbi. tu. quicq̄b̄ ḡtra tuto-
rem qndam et eius hēdem. Item q̄ in actione
p̄ tutele. q̄. et ip̄am dico ex q̄ſi ḡtractu nasci et
veniūt in ea etiā gerenda. niſi q̄s aliū ſubſtitui
petierit. vt. ff. ſ. admi. tu. l. tuto:es qui poſt. ſ.
qui ſe. Contraria aut̄ tutele et p̄ tutele datur
tutori et p̄tutori ḡtra pupillū quondaz et eius
hēdem ſiuē quid ip̄enderit in rem pupilli ſiuē p̄
eo ſuit obligatus aut̄ rem ſuā creditori eī ſu-
ligauit. vt. j. e. ſ. tuto:es. et. ſ. ſ. ecōtrario. Cō-
muni diuidūdo actio ſpetit p̄ rebo ſingularib⁹
diuidēdis vel p̄ his que expenſa ſunt in rem cō-
munem. vel pro his que p̄cepta ſunt de re cōi-
nam ſi inē aliquos cōis eſt res ſine ſocietate ve-
luti q̄ p̄ter ei eſt donata v̄l̄ legata et alt̄ eoꝝ
alter id ſeneſt cōi diuidūdo iudicio qd̄ ille ſol⁹
fructus ex ea re p̄cipiat. aut q̄ ſocius ſolus in
ea re neceſſarias fecerit ip̄ensas nō itelligit̄ p̄
prie ex ḡtractu obligatus eſſe. quippe nūl̄ inē
ſe ḡtraxerūt. ſed q̄ nō ex maleſicio ſeneſt ſu-
audio. nec ex q̄ſi maleſicio nevideat̄ argum̄tari
ab inſufficienti p̄tium enumeratiōe q̄ſi ex ḡtra-
ctu teneri videt̄. vt. j. e. ſ. item ſi inē aliquos. Et
dicit̄ illa actio mixta. tū q̄a in ea v̄eq̄ eſt actor
et v̄eq̄ reus. tū quia eſt in rem et in pſonā. vt.
j. de act. ſ. qdām. et. ff. fa. herē. inē ſ. qui fami-
lie. et de iudić. l. in rebo. Item p̄fus eſt in act.
fa. herē. vt. j. e. ſ. item iuris eo excepto q̄ illa p̄
re ſingulari. ſ. p̄ vniſtate diuidenda intendit̄
Item forte in act. ſiniū re. Nam et ipa eadem
rōne videt̄ ex quaſi ḡtractu eſſe. Item etiā di-
co in hēditatis petiſione. actio aut̄ ex teſtamē-
to ſpetit legatarijs. et eoꝝ heredib⁹ p̄ lega-
tis ḡtra hēdes grauatos et heredes eoꝝ. cui⁹
em̄ nō ſit ex ḡtractu vel ex maleſicio. vel q̄ſi ex
maleſicio p̄bat̄ a p̄tib⁹ remotis qd̄ ſit ex quaſi
ḡtractu. vt. j. e. ſ. heres q̄. heres em̄ adeundo
v̄l̄ immiſſendo le q̄ſi ḡtracterevidet̄. vt. ff. ex q̄
bus cau. in pos. e. apud iul. ſ. v̄l̄. et. l. ſed et ſi.
Apponit etiā in textu h̄uius. t. de quibusdaz
legatis ſolutis locis venerabilib⁹ q̄ nō multus.

Facit ab rem. sed ponit causas verioris doctrinae. Item obiectio indebiti qsi ex contractu est. nam sepe extra id quod agitur tacita obligatio nascitur. si tamen certior est rationem sequitur magis ex distractu quam ex contractu propter dicti obligatorum ille cui soluit indebitum. nam quod soluendi aio dat pecuniam in se dare videtur ut potius distractum negoti quam distrahat. sed tamen proualeat equeas benignior stricte uirite dicatur quasi ex contractu esse obligatorem quod nemo debet locupletari cum aliena iactura. ut hoc est. item is cui. et. ff. de condicione indebiti. l. n. 13 vera. Extra illis puto quod rendum an vitiles actiones que plerique dantur ex qsi contractu esse. et ego puto non omissus ex qsi contractu esse. sed quoddam reputata si iurauit me emisse. nam eas quod sic datur utiles ex sacramentis. sic dicitur in ff. de iure iuris. si duo. h. is qui puto ex qsi contractu esse. ar. ff. de inde. act. l. de etate. h. quod in me. Secus vero si te mutili ex contractu procuratus mei. Item si mibi debetur ex legato nostro vel ex venditione nois. vel quod datum est in scilicet. In illis autem in quibus ostatur ut ex contractu necessarie non ex qsi contractu. sed potius ex vero contractu dat mibi actio. vel etiam ex maleficio si ipse qui nomine mibi vendidit ex maleficio habeat actionem.

Per quas personas nobis acquiritur obligatio

Supra per quas personas nobis acquiritur plene ostendimus de dominio per quas personas accipiuntur. Item diximus de obligacione que nobis acquiritur per suos. s. de stipulatione suorum. nunc de omnibus obligacionibus et de omnibus personis per quas accipiuntur obligatio. et certe non dubitatur de nobis quoniam nobis per nos acquiratur obligatio sed et certum debet esse quod acquiritur per eos qui sunt in nostra parte et per filios. olim quidem ex omni causa. sed hodie ex perfecticia eiusdem. ex aduenticia autem acquiritur usus. eiusdem. sed in castrensi peculio vel qsi castris mibil nobis acquiritur. ut non plene in summa. C. de bonis quod liberis. Item acquiritur nobis obligatio per eos in quibus usus. habemus vel quod bona fide possidemus. s. ex re nostra vel ex opera sua per eos in quibus habemus solutum acquiritur ex re nostra ut. i. e. h. item per liberos. et. h. per eum quoque. Communis autem suus quod in uniusque dominorum per dominica portione. ut non. s. per quod. per non. ac alias autem palique non queritur mibi obligatio. ut. ff. de acquies. do. l. ea quod ciuilis. Excepitur in numerata pecunia in qua singularia quodam sunt precepta. ut. ff. S. rebus credi. l. certe. h. si numeros abs non queritur obligatio per libram personam dat tamen mibi utrumque actio ex pacto extraneae personae in casib; quibusdam. ut nota in summa. C. de pacto. h. superest.

Quibus modis tollitur obligatio

Duo sunt modi in genere quibus tollitur obligatio. i. per exceptiones et ipso iure que exceptio operatur ex plib; causis ut ratione pacti. Item dolivus metus. item rei iudicium et iuris iurandi. ut. ff. de exceptio. l. iii. et. l. exceptio

ones. Item ratione temporis ut. xxx. annorum vel. xl. ut in hypothecaria. Nigra tam ipa tali certiori exceptio. ut non in summa. C. de prescripto. xl. an. Item et in fundis patrimonialibus locum habere exceptio. xl. an. ut. C. de fundis patrimonialibus. xl. ul. xi. nec sunt nisi extra rem. quod hic generaliter tractat de omnibus quod tollitur obligatio. Per exceptiōnem autem isto dicitur tolli non per omissum eius nulle remaneant reliquiae. sed quod remanent quedam. ut potest ciuilis timor obligatio et illa de iure quidem est efficaciter. quod iuris habet auctoritatem et subam. ut. i. de exceptio. h. pterea. sed de facto est inefficaciter. cum repellatur creditor et nihil valeat extorquere a debitor. quod natura obligatorem ipso iure exticta est. ut. ff. de solue. scilicet. h. naturaliter. sed et ciuilis in aliis quod casu possit sortiri effectum puta si iterum fieret pactum de perendo vel in quibus casibus dicimus repetitioem debiti per exceptionem cessare. ut non in summa. C. de obiecto. inde. Tpso vero iure tollitur obligatio cum omissum est extincta. nec ulle remanet ei quod reliquie puta per solutionem et per infectionem spem et per alios similes modos de quibus breuius notare potest ut non in summa. C. de solu. et de nouatione. In solutione enim illud nota predicta vera esse. si corporale erat in obligacione. nam si erat in corporale puta fuitus non per in ea fieri solutione cum res non recipiat traditio ne. ut. ff. de acquisitione. l. suus. h. in corporales quod traditio autem videatur fieri per quotidiana patientiam ut non in summa. C. de usu. et de fuit. ppter nisi queritur per acceptationem stipulatio cum in ea fiat interrogatio et responsio. sed certe non est. quod non est de aliquo dando vel faciendo forte. et eadem ratione nec pactum nudum est. quod non est de dando vel faciendo in fure. uestitum non videatur esse. quia non vestitur revel vobis vel lris uel usensu. Dicetur ergo quodam solennis actus voborum iure ciuilis inducitur quo ipso iure extinguitur obligatorem et dicitur imaginaria solutione. Pactum autem nudum et non nudum quodammodo propter solemnitatem voborum. et largo modo per dictum exceptio. licet liberet ipso iure. nam et qui ususcepit debet hinc exceptioem. ut. C. de iure do. in rebus Tres non per ubi stipulor. a pupillo suo tute ad veterem debitorem. Sed secus ubi stipulor. a pupillo tute auctore nouandi aio et ipse pupillus restituatur in intermissione et ego restituor contra veterem debitorem. ut non in summa. C. de reputati onibus que sunt in intermissione restitutio. Sed queritur per an turpis actionis mortis causa in viuos a minore cum curatore remissa restitui debeat. si reuocata donatione causa mortis pnia vel filii modo quod non videatur. quod turpis actionis non nascitur ex pacto. sed ex maleficio. ut. ff. de pacem. l. si unus. h. pacto. quod enim per dictum fine causa pseuerante cum liberatur tenebitur obiectum ob causam fine causa ad id quod tenebat per.

Explicit liber institutorum tertius

In^{cipit} liber quartus de obligatiōnibus que ex delicto nascuntur

De quidez rubrica generali ut pote cū tractare intendat ḡnialit de oībus obligationib⁹ maleficior⁹. In h̄ tñ. t. nō tractat nisi de obligatio ne que nascit̄ ex furto. Videamus ergo qđ sit furtū. cui dē actio furti. et contra quæz. et in q̄ntum. et qualis sit actio. qđ dic vt plene notauī in summa. C. de furte. Sed tñ quedaz notabilia nō p̄termittā. licet eñ furtū natura li iure prohibitū sit. laudabile tñ furtū fuit quod fecerūt pharaoni hebrei. sed impunitū fureum est qđ sit aleatori. vt. ff. de alea. l. i. et in furtis reprobatis p̄t assignari qđ aliud est imp̄ obum vt id qđ clanculo sit alicui p̄sona. Aliud est im p̄bius vt cū expilat hereditas. vt. C. de his qđ no. infa. l. si te. Aliud est improbissimū vt rapi na. vt instituta uī bo. rapē. s. quadruplum aut. qñ qđ tñ raptor fure improbior⁹ appellaet. vt. ff. qđ metus cā. l. sicut exceptione. s. qui aut. Item licet ille qui dat consiliū ad furtū si non auxilio nō teneat furti. nisi fur al non erat facturus. vt notauī in summa. C. de furte. s. sed et dat actio. Et idem etiā no. in actōne mandati in summa. C. mandati. s. mixta. etiā tñ aliud videt̄ in actōe l. aquilie et sui corrupti. Nam si p̄suasi suo alie no vt arborem ascendet vel in puteū descendet res et ascēdendo vel descendendo Iesus est teneor utili actione. l. aquilie. Item et si sollicitauī suū alienū ad aliquid faciendum vel cogitandū im p̄be teneor. serui corrupti. etiā si suū oīno erat fugitiū vel furtū factur⁹ et ego fui laudator huīus ap̄positi. nec em oportet laudādo augeri malitia. vt. i. ad. l. aquiliā. s. certez. et d. act. s. in duplum. et. ff. de suo cor. l. i. s. p̄suadere. Si que rat ratio dissitatis satis p̄t ppndi. nam illa di stractio erat al's facturus vel nō facturus locū habet cū expiō. Otra p̄suadentez ex delicto vel facto seu tractu inito vel ppetrato post p̄suacionem. sed h̄ expiō. h̄ ipo qđ suis cui dederit. alius osilium factus est viciosus vel de malo pe ior. nō attento. bellico securō postea. licet si po stea patiar in rebo damnū. p̄p̄ximum p̄cedēs osilium p̄ sequentiā habeat rō. Secus si ex in eu allo patiar damnū. vt. ff. de suo cor. l. in h̄. et. l. meraci. et hac rōne p̄signata videt̄ qđ ita sit in legē aqui. sicut et in ceteris si expiar apt̄e damnū. postea secutū vt ita demū teneatur osiliator. si suis al's nō erat ascensurus ul' descensurus. Secus si expiar otra osiliatorem. qđ seruū corrupit cui debet malignū osilium. vt dictū est. Preē h̄ scientib⁹ est qđ osilium dicit̄ multis mōis dicit̄ em consiliū hoīis intentio vel ap̄positū. vt. ff. de furte. l. si quid fur. s. i. Dicit̄ etiam osilium qđ alij tribuit̄ bonū vel malū p̄suadendo ex mo tu ap̄p̄o. vt. ff. e. l. in furti. s. vi. Dicit̄ et osilium qđ capiē cum multis. Dicit̄ etiā et osilium dari licet nullū inueniat v̄bū qñ sc̄ies p̄sto opez ma leficio omittendovt ecce omodaui ferramenta

ad effringendū hostiū. uel scalas sciens omoda ui ad ascendendū. vt. ff. de furti. l. si p̄gnore. s. pe. Item notabile est qđ ille qđ debet opem rapine nō teneat furti. sed ui bo. rap. vt. ff. de furti. si vendidero. s. cū raptor. Item licet si un a iuge nō possit furti oueniri noīe suo. Comue nīt tñ hereditario noīevel norali cā. vt. ff. e. l. si quis uxori. nec infamabili. quia nō damnat no mine suo sicut et in tuto. ib⁹ et curatorib⁹ et p̄ curatorib⁹ dicimus. vt. no. in summa. C. quib⁹ ex eau. infa. irro. nec obstat qđ dic̄. ff. de furti. l. nō poterit preses p̄uincie efficere. vt furti da mnato nō sequat̄ infamia. verz. est em in his qđ ex suo maleficio et suo noīe ouenient̄ vt p̄ateat ex p̄missis. Te liceat fur furti nō agit nisi in cāu vt dixi in summa. C. de furte. tñ si suis quē surripui milbi surripiat noīe serui surrepti v̄l surri pientis oueniam dñm. vt. ff. de furte. l. inficiando. s. qđ furti. Item notandum est. qđ si fulloni surripiant̄ vestimenta que locauī ei polieda ipm fullonem oueniaz locati qđam mirabili eq̄itate habet exceptionez. i. vt si eo facile possim due nire furem rei vindicatione ul' odictione furti ua et fullo milbi offerat sumptus qđ s. oportet me facere in causa soluat̄ a me. Sed si furem facile ouenire nō possiz fullo milbi oīennabili. sed iu der me opellet ei p̄stare actionem meam. vt. ff. locati. l. cū in plures. s. vestimenta. Quod dictū est in locati actione. Forte et in oīsimilibus contractibus erit seruandum.

In^{cipit} de vi bonorum raptorum

Dissecuto tractatu obligatiōnis que nascit̄ ex furto tractat de obligatiōne que nascit̄ ex rapina sīm oīdinez quē assignauī in supioni. t. in pn. Videamus ergo de actione vi bo. rap. cui dē. et. otra quæz. et infa q̄ntum tempus. et in q̄ntuz. et q̄lis sit actio. qđ dic. vt no. in summa. C. e. t. de act. vi bo. rap. locū habet etiā qñq; p̄ damno dato si collectis ho niib⁹ quis dederit damnū. et siug hoc factum est vñ edictum est. et aliud edictū factum cōtra eum qui nō collegit hoīes. sed collectis ho niib⁹ a quoq; vel turba collecta q̄cunq; oc casione dedit alicui damnū in eo. qđ dic. vt no. in summa. C. e. t. in pn.

In^{cipit} de lege aquilia

Aicut supiorēs obligationes ex maleficio sunt ita. et obligatio damni in iuriie v̄l legis aquilie ex maleficio est. vt. s. t. ii. in pn. De ea ergo videamus unde dicitur actio. l. aquilie. et qñ locum habeat qui bus detur et contra quos. et in quantum et quā lis sit. quod dic vt notauī in summa. C. e. t.

In^{cipit} de iniurijs

Ovia rapiendo vel damnum dando siue iniurie. vite amus de iniuriis quarum ex maleficio nascit actio. vel obligatio. ut. s. i. m. in p. n. Videendum ergo quot modis dicatur iniuria. et quis possit iniuriam facere et quis sentire. quot modis fiat et cui debet hec actio et vera quos. et in quantum et qualis sit. qd dic ut notau in summa. C. e. t.

De obligationibus que ex quasi delicto nascuntur

Dicit tractatū obligationū que sunt ex contractu vel qsi. Item ex maleficio persequendo diuisiōnem suā quam fecit s. de obligationib. ponit de his obligationib. que sunt ex quasi maleficō siue de actionib. nec em curo qdcunq; eoꝝ dicas. q; nec curauit auctor. licet em diusa sint. valde tñ fuit onera. vt vnguis cū digito. potuit autē de q̄tuo: actōnib. in factum que omnes possunt dici vna in generi. i. de ea que vera iudicem appetit. Item de ea que p de electo et effuso datur. Item de ea q̄ copert ob hoc. quod aliquid appensum qd potest si ceciderit alicui nocere. Item de ea que cōtra caupones vel stabularios vel nautas usq; amissis eoꝝ quoꝝ opa vtūtū appetit. De his ergo suo ordinē aliquid est pstringenduz. Tuder igit̄ si male iudicat. si quidem dolo tenet ex maleficio. Si vero p impericiam tenet ex quasi maleficio et homī rei tractatū plene apprehendi. in summa. C. S pena iudi. male iudi. vñq; ad illū. S. pena autē. nec distinguo sit iuter ordinariū an delegatus. an arbitrē cōp. omisſariū. nam et arbiter facit litem suā si male arbitrat̄. licet in arbitrio qdam dixerūt contra. sed facit cōtra eos apte qd est in. C. de pactis si q̄s in scribēdo in fi. sed excipio casuzvnū hoc est cum arbiter sine pena est electus. dato sacramento. nam in eo casu nihil ei. i. vt arbitro erit pter sacramentum. vt in autē de iudicib. S. quia cognouimus. Sequitur de actione in factum que pro de electis et effusis datur. et certe illa locū habet cum ex alicuius cenaculo vel ipius ppiō nel conducto vel gratis concessō. vel deiectum vel effusum est aliquid vt alicui noceret. obligatur em p̄dictus inhabitato: quasi ex maleficio non habes eius nisi lite contes. contra defunctum et no apie ex maleficio obligatus intelligitur. quia plerunq; ob alterius culpari tenetur. aut serui aut liberi. et ei filis est is qui ea pte qua vulgo iter fieri solet id positum aut suspensum habet qd potest facile si ceciderit alicui nocere quo p ximo casu pena. x. aureoꝝ constituta est. et est hec actio analis in factum et popularis. In heredem autē non datur. quia penalis est. vt. j. e. g.

i. et. ff. de his qui te. vel effu. l. si vero. S. peor ait. et. S. ait pto. et. S. vi. t de ppia. ac. l. vi. De eo vero qd deiectuz vel effusum est dupli quantum datum sit constituta est actio damnum passo. et heredibus eius in perpetuum. Ob hominem vero liberum occisum qnqaginta aureoꝝ constituit pena. nō potest dicuntur et timetur damnum. quia liberū corpus non receperit extimatioꝝ et est h actio in factum anal et popularis et penalib. dummodo sciamus ex pluribus desiderantib. hanc actionem ei potissimum dari debere ciuius infest. vel q̄ affinitate ognatione ue defundum contingit. Si vero libero homini nocitum. dicetur esse quantum ob eam rem equū iudicii videtur actio datur. iudex enim spūtare debet mercedes medicis p̄sticas. ceteraque impendia que in curatione facta sunt pte rea opas quibus caruit vel cariturus est ob id qd inutilis est factus cicatricum aut deformitatis nulla sit extimatio. quia liberū corpus nō recipit extimationem. Et est hec actio perpetua ei cui nocitum est. Si autem aliud vel experiri annua erit ei hec actio. nec enim heredibus iure hereditario competit quippe. qd in corpore libero damnum datum est transire ad successores non debet quasi nō sit damnum pecuniarū. Nam ex bono et equo nascitnr. vt. j. eo. S. de eo vero. et. S. ob homineꝝ. et. S. si vero. et. ff. de his qui deiecer. l. si vero. et. S. hec autem actio. et. S. que auct̄ de eo. et. l. vi. et. l. i. S. sed cum homo in quartu etiam casu nascitur obligatio ex qsi maleficio. Nam si aliquis est exercitor nauis a cauponis aut stabili et dolo vel culpa eoꝝ quorum opera nauem aut cauponem. aut stabuluz exercet factum fuerit furum. aut damnum datum vel simile delictuz est admissum in eo quod sit illatum in nauem vel cauponem vel stabulū tenetur enim ip̄e exercitor nauis vel cauponis vel stabuli in duplum si modo ipsius nullum est maleficium. cum neq; enim ex contractu. vel quasi sit obligatus. neq; ex maleficio et aliqua tenus culpe reus est. qd opera malorum hominum vtūtū. ideo quasi ex maleficio teneri videatur actōne in factum que datur heredi. sed nō in heredem. nec datur post annū. nec datur de peculio filij usq; serui exercētis nauem sine domini vel patris voluntate. Nam si cum voluntate eorum exercerent patres vel domini tenerent in solidum. vt. j. eo. S. vlti. et. ff. nau. cau. sta. l. vi. t. S. vlti. Datur tamen hec actio non aliter nomine seruo:um quoꝝ opera utrebatur in nauez nomine autem alienorū vel liberorum hominū tenetur exercitor ex quasi maleficio in solidum. Nam in suis venia dignus est. si quales habebat adhibuit. sed cum alienos adhibet explosiō oportet cuius fidei et innocentie sint. vt. ff. nau. cau. sta. l. vlti. S. hac autem actione. et. S. seruo:um autem. neq; distinguo in hac actōne que est ex quasi maleficio. verum exercitor rescepit saluum fore an non. puta qd eo ignorante res illate sunt. vel etiaz quia pdixit. vt vnuſ-

quisq; vectorum res suas seruet neq; dammum
se pstatuz consenserūt uectores pditioni. vt
quia dammū datum est extra nauem vel caupo-
nam vel stabulum. vt. ff. nau. cau. sta. l. vle. i. et
ij. h̄o. Preter hoc sciendū est exercitor e nauis
vel caupone vel stabuli teneri alia actioē in fa-
ctum que p̄fus est alterius vere. est em̄ ex cō-
tractu. i. de recepto. v̄l p eo q̄ vere recepit sal-
uum fore. recepisſe aut̄ videtur hoc ip̄o qd̄ res
illate fuit in nauem. vel cauponam v̄l stabulū
subaudi sciente exercitōre. durū em̄ esset igno-
rantem teneri. vt. ff. de act. et obſ. l. iii. g. i. ibi
longe minus. Sciens ergo tenet ad restitu-
tionez rex receptaz q̄uis cuiuscūq; facto etiā
viatois vel extranei perierint vel amisse sint.
vel leſe. nisi in casu fortuito p̄bauit exercitor
amissionem v̄l leſiōem rex. tigisse. vñ differt
hec actio ab actioē depositi in qua venit dolus
et lata culpa et leuis tñ. nec in rebus receptis
attendo. sint inferentis vel nō. Magis em̄ infe-
rentib; debent restitui quaz his quoꝝ sunt nisi
inferentes erāt fures. et dñi veniant res ven-
dicantes et illoꝝ repetitionē inhibētes. vt. ff.
nau. cau. sta. l. i. g. idem p̄p. et. g. recipit. et. l. sic
et. l. ita. et. l. idem ait. v̄l qz ad illum. g. g. si filius.
Natur ista actio heredib; et in heredes et ppe
tuo et in simplum. et de peculio filij vel sui exer-
centis nauem vel cauponam vel stabulum sine
domini vel patris voluntate. Sed si cum eoz
volūtate exerceant tenetūt patres vel domini
in solidum. vt. ff. nau. cau. sta. l. idem. g. si filius.
et. g. hec aut̄ actio. liquet igit̄ ex p̄missis exerci-
tores posse oueniri quadam speciaſ progratiua
ex duobus edictis. s. ex q̄fi maleficio ex illo edi-
cto furti aduersus nautas. Item ex contractu
ex illo edicto nau. ca. sta. Possunt etiam tercio
mō conteniri iure cōmuni p̄p̄ suum maleficium
si dicantur furtum vel dānum dedisse. et si qui
dem actor eligat hanc viam om̄nem repellē
doli exceptione vel iudicis officio ab alijs actō
ribus que speciaſ progratiua sunt ei indulta. et
econuerso. Si eligat illas repellitur a iure om̄ni-
m. vt. ff. nau. cau. sta. l. idem. g. vle. et simile est.
. ff. de sepat. l. i. g. illud sciendū. Vbi autem plu-
res penales actiones cōpetunt de iure cōmuni
contra eundem. siquidē competant ex diuerſis
factis neuter a alteram impediet. vt. ff. de p̄ua.
delic. l. nunquam. Si vero dentur ex uno facto.
quatenus cōcurrunt et nō est in plus se inuicez
impedit. vt. ff. de vi bo. rapē. l. i. et de act. et
obſ. qui seruum. i. h̄o. Si vero iste actiones de
iure cōmuni competentes. et ex uno facto sint
omnes p̄secutorie rei facta exactōne p̄ alteraz
altera remittenda est. v̄l tollitur. vt. ff. locati.
si merces. g. culpe. s. contra eundem. Nam in di-
uerſis p̄sonis potest esse contra. vt si unus ex lo-
cato alter de tabulis extibendis p̄ eodem le-
gato teneatur. vt. ff. de tabulis. extibent. l. lo-
cum. g. condemnation. Si vero una sit p̄secutoria

rei altera pene et sui natura et in principio neu-
tra p̄ alteram tollit. vt. ff. de furtis. si pignore
g. cum furti. nisi forte in casu. vt. ff. de furtis. si
is cui. vel illud in condicione furtiva est intelli-
gendum. vt notau in summa. C. de furt. Casus
aut̄ iste d̄ nautis spealis est. vt dixi q̄: vna cō-
petebat de iure cōmuni. altera de iure speciali
Si autem actio non est a principio penalit. sed ex
post facto apter contumaciam vel inficiatio-
nem. tollitur per eā que est persecutoria rei et
econuerso. vt. ff. q̄ metus causa. l. metum. g. li-
cer. Illud miranduz videtur. quare actiones q̄
bantur contra dominum ex maleficio serui non
dicuntur esse quasi ex maleficio. sicut et ea que
batur contra exercitores cum utrobiqū ex alte-
ri us factō quis conueniat. ut puto hanc esse
ratōnem. quia quando cōuenio exercitores em nō
teneor certi hominis factum argueret. licet pos-
sem si vellem. vt. ff. nau. cau. sta. l. licet. g. possu-
mus. sufficit enim p̄bare qd̄ illorum factō quo
rum opera v̄tebatur furtum est factum vel da-
mnum datum. Itemq; in actione in factum
que datur p̄ o. delectis et effusis si p̄berur eis
etum esse ex eo cenaculo qd̄ inhabitas at in
norali actione certi serui arguitur factum. vñ
vere est ex maleficio. Item queri potest cur
non teneatur iudex ex maleficio vere. si impite
iudicat sicut medicus quod impite secat vel sal-
tem. vt mulio qui imperite tegit mulas. vt. ff.
ad. l. aquilam. l. qua actione g. vlti. et. l. idem.
. g. mulionem. Sed certe iudicare nō assignatur
inter genera maleficiorum. nisi fiat dolo. imo
potius deberet assignari inter genera benefi-
ciorum. secare autem vel scindere vel rem dete-
riorē constituere vel dare actionem his faci-
endis per culpam vel impitiam inter maleficia
sine dubio reputatur. vnde aliud est in illis quā
in iudice. Item q̄ sup eo quod dictuz est
futuras operas extimari. queritur quomō pos-
sit fieri extimatio cum nesciamus quamdiu vi-
uere debeat. h̄o. fieri extimationem p̄ ut fit
m. l. fal. circa vſuf. vt si ille cui nocitum est mi-
nor sit. xxx. annis. extimatio qd̄ vſq; ad. xxx.
annos complendos detractis festiuis et solemnī-
bus diebus. in quibus operari non licet consti-
tutam quandam summam inspecto quid in die
solitus erat accipere q̄ si varietas interueniat
frequentiora spectabo. et secūdum ea dānabo
delinquentez et siue. xxx. an. siue pluribus viuat
nec plus nec minus habebit. Si vero sit maior.
xxx. annis. extimabo q̄ vſq; ad. xl. an. sit victu-
rus. ff. ad. l. fal. hereditatum. g. et certa. vel dic
quod iudex in sententia ita dicat. Cōdemno te
in operis quibus hic cariturus est. et dirimitur
hac sententia omnis iniquitas. Nec obstat si di-
cas non est de certo lata sententia. excusat
enim iudex cum aliter facere non potest. vt. g.
de actione. g. curare.

De actōibus

Explicuimus de obligatōibus et q: ex his o: iuncte actōes. tanquā ex matrībo audiam⁹ de actōibus. **V**el aliter Expediūmus. s: de psonis et rebus sequit ut videamus de actōib⁹ s: m ordinē assignatū. s: de iure naturali. s: v. **V**idendū g: qd sit actio. Et q: līter distinguat. **E**st autē actio mībil aliud quā ius psequendi in iudicio qd sibi debet vt. j. e. in prim. **I**us autē poni ad dīram eoz que nō sunt ius. ut omnī co:paliū. Sicut dicit quidam. ergo s: m h: poni ad dīram asinor⁹ et pecudum. **V**el melius ius dicit ad dīram officij iudicis. q: non est actio. vt. ff. de mino. qd si mino. s: v. licet quidā dicāt cōtrariū. **N**on enim ius est ipsum officiū sicut cuiilibet patet imo potius p: appellari factū et ita dñis p illud verbū ius ex cludi oēm extraordinariā cognitōe sive p: s: lario abducatōr⁹ vel procurator⁹ vel similib⁹ interponat. dicit g: officiuz. i: cura vel sollicitudo debita ratōe iurisditōis ad aliquid agendū vel plosibendū. **I**n clericis h: debita estrōe ordinis. et sic appellaē cā m. **C**. de epa. au. r: dedi. c: ad ius et curaz. et re. pō. p. et h: h: cura. q: si pedissequa quedā deseruire iurisditōm qsi dñe sive. **A**ueret alicjs. **C**ur ergo dicar psequi per actōem cū ppono actōem iniuriazz cū ibi officio iudicis summa cōstituatur h: bene p: dici actio cū ago ex iniuria et est rō. quia ius perēdi habeo. et aliquid mībi debet si queras quid h: g: ego extimauero. **N**ā et antequā in iudicō cōquerar extimare possūm iniuriā mībi factaz licet iudicii pmitat minuere summaz quā extimauo. Persequēdi autem poni ad dīram exce ptois qua nō psequim̄ aliud sed magis ab alio psecuti nos defendimus. licet in exceptōe par tes auctōris fustinoamus. **I**n iudicio autē poni ad dīram eoz que non in iudicio sed extra psequim̄ ut furē nocturnū vel diurnū vel a: groz depopulatorē vel deserto: em militie vt. ff. ad. l. aqui. l. iiii. et. **C**. qn̄ licet vnicuiqz se vi. fi. iudice. l. i. r. ii. **D**ebet sibi debet poni ad dīras criminialuz actōnū quib⁹ nō mībi debitum sed cuiilibet de p: plo psequor et s: m h: etiā actōnem in rem diffiniri dicem⁹. licet eni possessor nō fit obligatus vt. j. e. s: i. attamē realē nō psonalē dicit mībi deberi. h: eniverū est q: res ista debz mībi restitui. et ipē tenet mībi ad restitutōem rei acf. in rē apofita cōtra eum. **V**el dicas qd verbū debēdi excludat realē actōez que prie dicit petitiō largissime tamē supponit actio nedum p: reali actōe. sed etiā pjudicis officio vt. ff. de act. et ob. l. actōm psona et. l. actōnum gna. et. l. actōnis verbo. nec admitto opinōnē. p. vt cā debendi dicat actio. Sed dicit ius vt dictū est quo nō ppter qd psequim̄ vt h: et cōsimilia notaui ad maiore euidentiā diffinitōis in summa. **C**. de eden. in prim. vsqz ad illū. s: Sed dicit. et in illo. s: dicet. **H**ā etiā quedā modicissima olim poterat notari inter actōes et inē

dīcta. q: erat in solēnitate ēborz. Sed illa hōdie nō h: locū ut notau in summa. **C**. de interdictis. s: si queras. **D**ivisiōes autē actōnū plures sunt ut patebit ex sequentib⁹ si incipiāmus ab una antiquore. **A**ctōnū igit̄ omnī q: sub celo sunt alie sunt p̄cie. alie sunt ciuiles. vt. ff. e. l. actōnū. s: v. **E**t licet ciuiles ratōe originis debetē p̄poni. ego tamē. postpono eas. q: multo pauciores sunt ciuiles quā p̄cie. **P**retoriās autē dicimus om̄es om̄ino q: a p̄cio sunt induēte. **T**em om̄is ediliās ut redibitoriam t̄ qn̄to minoris et in factū que locū h: nīt in rebus venditis occasiōe vicioz t̄ mortoz t̄ similiū vt. s: de iure naturali. s: ptcz t̄ de diuīsiōe sti. s: p̄cie. et ut notau in summa. **C**. de edi. act. **T**em om̄is in factū actōe q: leco cuiuslibet inēdidi reddunt. sicut et ipa interdicta vt. j. de in terdic. in pñ. ti. et. s: v. **A**lie autē actōes om̄is q: in mūdo sunt dicunt ciuiles sive ex. l. xii. ra. de scēdant sive ex senatus consultis sive ex prudētiū disputatōe sive principū cōstitutōne sive q: cūqz alia. l. vt. ff. de iusti. et iure. l. ius autē ciuile. **D**ubitari autē p̄t de quibusdaz an sint p̄cie an ciuiles ut puta de act. omodati. **A**it eni lex transire in obligatōem ciuilem. vt. ff. omo. l. incomodato. s: sicut et in. l. i. eiusdē t̄. dicit ait p̄to: qd quis omodasse dices vñ videt inuere qd sit p̄cio puta tñ eā esse ciuile. **N**ec obstat qd p̄to: sup eā tractauit quid miri qā mībil in tētatū reliquit. **N**ā et sup h: ereditatis peritōe tractauit que dat heredi q: cōstat esse ciuilez ut notau in summa. **C**. de h: p̄ti. s: est autē. Si quis tamē vellet cōtrariū dicē posset exponere in ciuiles obligatōes. i. nō naturales tātū. Similiter queri p̄t de rei vēdicatōne que dat cōtra eū qui dolo deſiſt possidere. lex eni vides dicere ipsam esse p̄ciōaz vt. ff. de nor. l. electio. s: si ex plurib⁹ sed ego eaz puto esse ciuilem considerata psona actoris q: de iure ciuili admittit ad agendū. **C**ōſiderata autē psona rei que de iure ciuili nō tenebaē nō dices ciuilis sed dices p̄cio q: p̄to: dolū reputauit p: possessō et ita eadē actio dicit ciuilis in uētōne respectu actoris. et eadem dicit respectu rei p̄cio extensōe. quia extendit in psona rei et certe cū querit de actōne vtrū sit ciuilis an p̄cio p̄cipue debet cōſiderari psona agētis. **N**ā et h: ereditatis petitōe dīcō p̄ciōa. qn̄ dat bonoz possessori vel fidei cōmissario. et ciuilē qn̄ dat heredi. **S**it sc̄da dīficio actōnū. quia actōnū om̄iū q: sub celo sunt. **A**lie sunt in rē. **A**lie in psonā. **A**lie sunt mixte in rem et in psonā. Sūt autē ille in rē q: dant cōtra aliquē ratōe possessōis. i. q: h: rē vel possidet ut rei vēdicatio directa et utilis et publiciana et cōfessoria et negotioria q: locū h: nīt in suisutib⁹ t̄ hypotēcaria et similes. **I**n psonam que cōpetuit ex contractu vel qsi ex maleficio vel quasi ad aliquid bandū vel faciendū t̄ semper aduersus eūdem vel heredes eius locū habet. Mirte autē sunt. i. in rem rōne rei p̄cipualis et in psonā erga psonalīū p̄statōnū ut fam̄ h: cōi diuīdū finiū reg. et hereditatis petitio

ut. ff. e. l. actōnū gñā τ. j. e. §. i. τ. §. quebā acti
ones mixte. et ut norauit in summa. C. de usuf.
§. sunt aut. Prætoriaz si quidē actōnum multe
sunt in rē vt publiciana. recisoria. seruiana q̄si
seruiana sive hypothecaria vt. j. e. §. alie. τ. §. si
rursus. τ. §. itē seruiana. Itē utilis in rem q̄ da
tur sufficiario. et que dāt metū passort. ff. de
rei ven. τ. l. sufficiario. τ. l. p̄t. τ. q̄ met̄cā. l.
. i. τ. l. metū. §. volenti. Itē hereditatis petitō
que dāt bonor possessori vel fidei cōmissario
vt. ff. de here. pe. l. i. τ. de fideicōmis. l. p̄t. l. q̄
actio. Dat aut publiciana in rē ei qui emit τ p
traditōem accepit rem corpalez vel incorpale
vel ex alio ti. quo solet dñm trāfserri possessio
nē nact̄ est a nō dño bona fide. nec adhuc cō
pluit vſucapione rei cōtra quēlibet possiden
tem preter q̄d retra dñm rei vt. ff. de publi. l. i.
et. l. publiciana. §. i. τ. l. p̄n. τ. l. v̄l. τ. l. quecūqz
et. j. e. §. alie. Sed τ contra dñm dat̄ in casibz.
vt ecce si ille qui a nō dño emit bona fide petē
te dño est absolutus. sed postea eadē possessio
puenit ad dñm. Si postea dño possidētē petat
et ille excipiat q̄d res sit sua iste replicabit. q̄d
eo q̄nqz agente fuit absolutus. vt. ff. de exce
ptōe rei iudi. l. si quis rem. Idemqz est τ si rem
emi τ p̄ traditōem accepi eo tēpe quo nō eras
dñs postea dñm rei ad te puenit. si eam a te
possidētē petā non obstatit mihi exceptō dñm
pter cām quā habui a te vt. ff. de rei ven. l. si
a ticio. τ de exceptōe rei vēdite τ tradite. l. p̄.
et de excep. do. apud celsum. §. si a ticio. Idem
q̄ est. τ si a bone fidei possessori serui norali iu
dicio cōuentus a me noxē dederit mihi seruum
cuius nomine agebā. hic enī si verus dñs serui
me cōueniat rei vendicatōe directa repellā eū
exceptōne nisi satissiat p maleficō serui vel si
eo dño nactō possessiōem serui ip̄m publiciana
cōueniā et ip̄e excipiat de dño ego replicabo
de noxē deditōne et de auctoritate sentētie cu
ius est auctas tanta vt seruū noxē mihi dedi
tū vſucapiaz. licet scīā alienū esse. vt. ff. de nox.
. l. si nox. §. v̄l. et. l. gnālīt. Idem etiam assīgnari
p̄t q̄n ex cā dāmm infecti missus sum in posses
siōem possessorē nō cauente. et ex sedo decreto
cepivſucape. nā si postea denīciar vi a possessio
ne cadam dāt mihi interdictū vnde vi vel pu
bliciana etiā cōtra dñm. vt. ff. de damno infec
. l. dāmm. §. penul. Idem etiā assīgnauerūt qui
dam cū reus cōuentus rei vendicatōe culpa te
sūt possidere et ideo actori p̄sttitit litis extima
tōem. audiē enim reus si desideret vt actor ei
cedat ac dōem cū tñ etiā pretor sine cessione la
turus sit ei auxiliū quolibet alio possidente etiā
eo cui dedit litis extimatōem sc̄z dando ei pu
bliciana vt dicūt vel vt puto habebit utile a
cōdem quā actor haberet dirēctā quasi vīdeat
nomē emisse. Bona aut fides exigit in cōtracti
bō om̄ibz tēpe traditōis non tēpe cōtractō. p̄f
quā in uēditōe vbi v̄troqz tēpe exigit bona fi
des vt. ff. p̄ solu. l. penul. τ. p̄ emptore. l. i. et de
publi. l. eum. §. penul. et v̄l. τ. l. traditōem lō in
singularibz successoribz. In vniuersalibz enī suc

cessibz cōsiderat bona vel mala fides defūcti
non aut succeedētis. quia succedere videt in vi
cū psonale defūcti. sed singulari successori non
obest vicū psonale sui auctoris vt. ff. de publi
. l. eum. §. preto: et. §. in h̄ae. τ de doli ex. l. anvi
cū n̄fī forte iure autēticoz. vt. in aut. vt spon
lar. §. rursus. Item vniuersales successores h̄fit
publicianā que cōpetebat defūcto. etiā si non
fuerint naēti possessiōem vt. ff. de publi. l. cum
sponsus. §. is cui. Illud non querit in publicia
na. preciū sit solutū. an non. vt. ff. de publi. l. S
precio requiriē tamē fit res furtiua vel vicio
sa. vel quā lex aut constitutō alienari p̄hibeat
vt tunc cesset publiciana. an non. vt tunc locuz
habeat vt. ff. de pu. vt si quidē. §. ls actio. et. l.
cum sponsus. §. si res. nec obstat q̄d in eadem. l.
Sicut inuectigabilibz. et alijs q̄ vſucapi non pos
sunt dari publicianā loquit̄ enim de his q̄ non
possunt vſucapi in p̄iudicium fisci. sed p̄nt in p̄
iudicium priuatorz qui cōdixerint. vel q̄d dicit
vſucapi non p̄nt subaudi a scīētē ea esse aliena.
Sed ab ignō: ante p̄nt vt dicit et ita vſucapi
p̄hibebat ratōne psonalis vicij non realis vel
non p̄hibebat gnālīt oīra om̄is ppter priuilegi
um psonē vel cause. Nō dictuz est in re princi
pali seruat et in eo q̄d accessit p alluviōdem vel
ferrumimātōem. Si tñ emi a nō dño domū in q̄
tigna aliena erāt miūcta domo diruta dāt mi
hi publiciana p tignis. licet p domo habeam
directā vendicatōem vt. ff. de publi. l. publi
. §. penul. et v̄l. In publiciana aut pponenda.
dicit actor se q̄si vſucepisset vt. j. e. §. alie. Et di
xerūt quidā q̄d in l̄ casu p̄mittat pretor men
tiri q̄d falsum est. Illud enim q̄si denotat im
proprietatē τ similitudinē non veritatē. Dicit
enī sibi rem restituēdā rōe tituli et iuste tra
ditōis ac si fuscepisset. nā si vere vſucepisset nō
haberet publicianam. vt. supra. dictum est.
Est enim publiciana necessariū q̄d ille qui agit
ea hodie crebat se non esse dñm. Item q̄d cre
dibit se dñm esse tēpe traditōis. q̄r siū actorem
credebat dñm. Nūd aut si hodie cū vult agē
dubitat de auctore. fuerit dñs vel nō salua fi
de et sacramēto suo eligat. q̄d fibi vībet veri
In dubio tñ pponere publicianaz. tutius est vt
credā eum nō dñm nisi aliud appearat. Sed si re
us p̄bet eū dñm fuisse repellet me a publicia
na. et superit mihi rei vēdication. vt. ff. de euic
. l. si minor. §. si seruus. et cōi di. l. cōi diuidun. §.
Item si duo sint. Verāqz aut pponē non possūt
quia nō possunt simul cōcurrere. vt. C. si seruus
emi. se. mā. l. i. et de reg. iūf. l. nōmo et. §. quot.
et liquet exēbis p̄tōris q̄ dicit dari publicianaz
si nondū vſucaptū est. Nūdā tamē iudices ex
cōsuetudine admittunt actōem v̄trāqz vt si di
cam rōe dñm vel quasi p̄eto fūdū mihi restitui
Item et dixerūt quidā venditōe eum presumi
dñm cū possideret fundū tēpe traditōis ar. C.
de pbatō. l. i. j. Ego puto cōtrariū q̄: etiā in hy
pothecaria oportet me p̄bare dñm eū fuisse q̄
pignori obligauit vt. ff. de pigno. l. et q̄ nondū
. §. q̄d dicit. Illud nota q̄d licet plures nō p̄nt

habere dñm eiusdē rei directū. vt. ff. como. l. si
et certo. s. vi. tñ vtile dñm qđ cōtingit apter
publicianā p̄t esse duorū in solidū. **Vnde** ad ple-
nio. ē euidentiam hui⁹ rei directi dñm t̄ vtilis
subijtio distinetōem. **Distrabat** eadē res duo-
bo in solidis qñq ab uno qui fuit dñs tūc q̄ pri-
us tradictōem naetus est potior est. si tamen
solueēt p̄cium. vt. C. de rei ven. quo t̄. s. de re
rū di. s. vēdite nisi prior sit p̄uilegiat⁹ vt ecclia
vt. C. de sacro sanc. ec. l. vlt. **N**īq ab uno non
dño et tūc idē est et tamen non distinguat sit
precii solutū an nō vt. ff. de publi. l. de p̄cio et
l. fine. s. vltimo. et. l. vt si quidem. **N**ādo-
q̄ ab uno non domino vni et eodez postea do-
mino alteri tunc idem est vbit illud notatur
qđ publiciana nō repellit exceptōne iusti dñm
vt. s. dictū est. **N**īq ab diuersis nō dñis et tunc
si contra tertium expianē idem est si autē inter
se cōfligat potior est possessor vt. ff. de publi.
l. vt si quidem et de actōne. emp̄tō. si ea. s. vlti-
mo. et de pigno. si debito. hoc nisi diuersi. non
dñi p̄ uno tantū oputant. vt si ego emi a ticio
et p̄ tradictōem accepi. tu postea emis. taccipis
ab eodē de inde rē alij vendis. t̄ tradis. sic tu vi-
ceris a me. ita et ille cui vēdidisti quia nihil
plus quaz heres meū potuisti trāsserre. nā tal
hēs hēdis. testatoris est hēs. vt. ff. de reg. iu.
l. in his. s. non debeo et. l. qđ iphis et. C. de h̄.
insti. l. vlt. **N**īq ab uno dño. et altero non dño
et tūc qui a dño cām h̄z potior est vt. ff. de a-
ctō. emp̄. si ea. s. vlt. nisi nōdū dñs a domino ius
distrabēdi haberet vt si debitor vni credito-
rū alteri distraxit. vt. ff. de diuer. t. p̄. l. de ac-
cessionib⁹. **Dic̄t** autē publiciana a publicio p̄to
re vt. s. e. s. alie h̄z ita de publiciana plene p̄secu-
tus sum. q̄a de ea non tractat⁹ m. C. nec in hoc
libro v̄bie. Si quis tamē breuius velit p̄ trāsi-
re p̄t facile est enim remediū vbertati. **A**cis-
soria autē dat ei cuius res in absentia p̄babili t̄
necessaria est v̄scupta et dat ita temū si reū-
sus a pretore viuo fuerit restitut⁹ de quo ple-
ne notaui in summa. C. de resti. mili. s. p̄dictis
autē. Seruiana autē p̄ rebo colom vel etiā inq-
lim dño domus vel fundi tacite obligatis dat
licz diuerso mō. q̄ in domo nō exigit sc̄ietia in
fudo exigit vt. s. e. s. seruiana t. s. loca. t. l. cer-
ti. **T**ē p̄ teritorioata habitatōne vt. ff. qui. c.
p̄. ta. vtra. l. ij. **N**āsi seruiana v̄ h̄z est h̄z vpo-
thecaria ciuilis alij cui res est obligata cōpe-
tit siue sit pignus siue hypotheca. t̄ est p̄toria
vt. s. e. s. s. v̄iana et. ff. de pac. l. si tibi. s. de pi-
gno. Supficiario autē. i. ei qui in alieno solo sup-
ficiem ita h̄z. vt pensiōem dño p̄stet dat in rē
actio. cā tamē cognita. i. si cōduxit ad nō mo-
dicū tempus vt. ff. de supfi. l. i. s. qđ ait. **I**tem
metū passo dat in rem actio cōtra quēlibz pos-
sidentē vt. ff. qđ metus cā. l. metū. s. volēti. t. l.
si cum. s. aliqñ. Possessoria autē hereditatis pe-
titō dat h̄z qui succedūt p̄ bonoz possessoriez
et fidei cōmissaria dat h̄z quib⁹ restituta est
hereditas ex trebelliano senat⁹ cōsulto. vt. ff.
de possessoria h̄z. pe. l. i. t. ij. et de fidei cōmis-
soria

ria here. pe. l. i. et. ij. **P**rejudiciales q̄z actiones
pretorie sunt et in rem in quib⁹ q̄rit vtrū aliquis
fit ingenu⁹ an libertin⁹. Et vtrū sit fili⁹ an nō
Rei uēdicatō v̄ que dat adiecta cā de iure q̄-
ritū intendit rōe potestatis quā h̄z paē in Fili-
um. vt noz auī in summa. C. de rei ven. s. itē fi-
lij. s. vt auē. et q̄re dicane p̄iudiciales notaui
in summa. C. de lib. cā. s. p̄iudiciale. **I**n psonam
q̄z actiones p̄toria reperium⁹ vt pauliana. item
Fauiana. vt. ff. de vſur. l. videamus. s. in Fauiana
nā ibi vt in initio. l. dixi. Ponit exēplā de actōi
h̄z in psonā. Et qđ fint p̄toria p̄baē. j. e. s. item
si quis. Ponit enim exempla p̄toria. vt dixit
in illo. s. alie autē. licet videat innuē qđ fint in
rem p̄ id qđ dicit in psonā q̄z tē. sed nō est ita
Qui autē det pauliana vel caluifiana. et contra
quē. et ad quid t̄ q̄les fint notaui plene in sum-
ma. C. si in frau. pa. ali. a. liber fit facta. s. reuo-
cat. et de reuocādis h̄is. que in frau. alie. sunt
Item edilicias om̄s q̄s sup̄ diximus p̄toria cō-
stat esse personales vt no. in summa. C. de edi-
act. **T**ē et p̄toria sunt et psonales exercitoria
istitutoria. t̄butoria qđ iussu de in rē v̄lo de pe-
culio q̄s dicimus esse adiectōnes nō ppria noia
actōnū vt notaui in summa. C. qđ cum eo q̄ in
ali. po. s. est autē actō de peculio. Licet enim actō
exempto origine sit ciuilis. tamē si dat ei q̄ nō
poterat admitti de iur ciuili dicet p̄toria vt et
dixi in hereditatis petitōe. **T**ē psonalis est et
p̄toria actio de ostiuta pecunia que dat ex nu-
do pacto vt. j. e. s. de pecunia et vt notaui in su-
ma. C. osti. pec. **T**ē psonalis est et p̄toria ea q̄
dat ex cōfessioē tua cētra te q̄i er ea causa ex
q̄tra te cōfessus es. vt. ff. de int. act. l. edictuz
et. l. q̄a et. l. nolui. et. l. de etate. s. interrogat⁹.
Tē psonalis est et p̄toria ea que dat ex sa-
mēto siue nō adiecta cā. et tūc dicit actō in fa-
ctū siue adiecta cā et tūc nūcupabit. fm qualis-
tatem et diuersitatē cōtractus ex q̄i iuratū est
v̄trobīq tamē est p̄toria. vt. C. de reb. c. l. a-
ctozi. et. ff. de iuriū. si duo. s. is qui et. j. e. s. itē
si quis po. **T**ē p̄toria est et psonalis actio.
neg. gest. vt. ff. de neg. ges. l. ait pretor. et. C.
de neg. ges. l. negocij. **T**ē psonalis est et p̄-
toria actō p̄ tutele vt. ff. de eo qui p̄ tu. l. i. m
prin. **T**ē actio cōtraria tutelle vt. ff. de con-
traria ac. tu. l. i. **T**ē depositi actō in q̄tuor ca-
fib⁹ vt. s. e. s. plane si depositi. **T**ē actio vie reie
ēte psonalis est et p̄toria. vt. ff. de via pu. l. i.
et. .vi. Sunt et alie quedaz psonales et p̄toria
et penales actōes nō quia ab inicio cōtimeat pe-
nam. sed q̄a ex post facto possunt cōtimeat vt
actō qđ metus cā. **A**ctō autē de dolo psonalis
est et p̄toria. et penal is in alio sensu. quia
in ea iurātē in litem vt. ff. de dolo. l. i. et. l. arbi-
trio. s. i. et fm h̄z rei vendicatio diceat penalis.
quia in ea iurātē in litem. **T**ē p̄toria et psonalis
est actō furti manifesti vt. s. de ppe ac.
s. furti. **T**ē actō in factum que dat ex qua
si maleficio vt. ff. furti aduersus nautas. l. i. s.
in duplū. **T**ē actō serui corrupti vt. ff. de ser-
cor. l. i. i. s. **T**ē vi bonoz rap. vt. s. vi bo.

ra. in prim. t. Item actō iniurianꝝ p̄ter quaz
in trib⁹ casib⁹ i. v̄ quis dicit se pulsatū verberatū vel domū suā aliū p̄ vim introitū. tūc enī
est ex. l. cornelia. vt. ff. de in iur. l. lex. et. l. item
ap. s. ait p̄tor et. s. p̄tor ait ne quid. et. s. de iur.
s. pena. Item actō in factū aquilia subsidia
ria. Item actō in factū que dat in locū cuiusli
bet interdicti. Multa enim sunt interdicta. et
breuit possunt cōphēndi ut de mortuo infe.
Item de sepulcro edificādovt. ff. de mor. infe.
l. i. s. et. s. p̄tor. Item ne qđ in loco sacro fiat
vt. ff. ne quid in loco sacro fi. l. i. Item vt qđ fa
ctū est vel immisum tollat. vt. ff. de int. l. i. s.
interdicto. Item ne quid fiat in loco sancto vt
ff. ne quid in lo. sa. l. m. iuris. Item ne quid in
via pu. v̄l itineri pu. fiat qđ bēterius fiat. Item
vt qđ factū est vel immisum tollat. Et h̄ duo
dicunt̄ interdicta de locis tit̄merib⁹ publicis.
vt. ff. ne quid in lo. pu. fi. l. i. s. ait p̄tor. s. p̄tor
ait qđ in via. Est aliud interdictū p̄ omni lo
co pu. vt. ff. ne quid in loco pu. fiat. l. i. i. Respō
so. Restant talia interdicta. Puta ne quid fi
at vel immisat̄ in flūne pu. ripa ue eius q̄ sta
tio iter ve nauigij. bēterius fiat. vt. ff. ne qđ in
flu. pu. l. i. Item vt id qđ factū est vel immis
sum tollat. vt. ff. de flumet ne quid in flu. pu.
l. i. i. s. de inde ait p̄tor. Item ne quid in
flu. pu. ripa ue eius fiat quo aliter aqua fluat
quā fluit prior estate. Item vt id qđ factuz
est vel immisum tollat. vt. ff. ne quid in flumi
pu. l. i. i. s. de inde ait p̄tor. Item vt liceat
frui loco pub. ei qui cōduxit socio ue eius. vt
ff. de loco pub. fru. l. i. Item vt liceat reficere
vīa pu. vel iter pu. vt. ff. de via pu. vt si quid in ea
l. i. Item vt liceat ire agere vīa pu. v̄l itinē pu.
vt. ff. ne quid in loco pu. l. i. s. vt. Item vt liceat
nauigare in flūne pu. lacu. fossa. stagno
et in ripa onerare et exonerare vt. ff. vt in flu.
pu. l. i. Item vt liceat ripā flumis publici munire
vt. ff. de ripa munie. l. i. Item ne vis fiat ei q̄ in
possessioez missus est vt. ff. ne vis fiat ei. qui in
pos. missus est. l. i. i. s. Item quoꝝ bonoz. ve
ff. quoꝝ bonoz. l. i. i. s. Interdictum. s. qđ ait
p̄tor. Item delib. exi. Item de tabulis exi. vt
fi. de tabulis exi. l. i. i. s. Item de lib. deducē
dis vt. ff. de lib. exi. l. i. i. s. et. l. de in ait. i. s.
Item de libero bose exi. vt. ff. de libero bo. exi.
l. i. i. s. Item vnde vi. vt. ff. de vi et vi ar. l. i.
i. s. Item qđ vi aut clā. vt. ff. qđ vi aut clā. l. i.
i. s. Item vt possidetis vt. ff. vt pos. l. i. i. s.
Item vt robi. vt. ff. vt robi. l. i. i. s. Item de iti
nere actuqz p̄. l. i. i. s. Item de superficiebo vt. ff.
de supfi. l. i. i. s. Item de aqua c̄. tida. vt. ff.
anno aquā nō vi nō clā non precario ab illo du
xisti. quo minus ita ducas vim fieri veto. Item
de aqua estua. s. vt. priore estate aquaz nec vi
nec clā nec p̄cario ab illo loco cōduxisti vim fi
eri veto. Item de aqua ex castello ducēda scz
quo castello illi aquā ducere ab eo cuius revip
fuit permisum est quo minus ita vt. ff. pmisum
est ducat vim fieri veto. et danc̄ ista interdi

cta nedū ducētib⁹ aquā. sed etiā heredib⁹ eoz
et bonoz possessorib⁹ et emptorib⁹. ff. de aq
quoti. et esti. l. i. i. s. et. s. de inde ait p̄tor. et. s.
ait p̄tor. Item de riuis vt. ff. de riuis. l. i. i. s.
Item de fonte vt liceat eo vt. Item de fonte
reficiendo. vt. ff. de fōte. l. i. i. s. et. s. deinde
ait p̄. Item de cloacis purgādis et reficiendis
Item ne quid in cloaca fiat immittat̄ ve. Item
vt immisum tollat et restituat̄ vt. ff. de cloa
cis. l. i. i. s. s. deinde ait p̄tor. et. s. itē ne qđ fi
at. Item de precario vt. ff. de preca. l. i. i. s.
Item de arborib⁹ cedendis et cōtinet hec duo
capita. vt. ff. de arbo. ce. l. i. i. s. et. s. deinde
ait p̄tor. et. s. dīa. Item de glande legenda vt
ff. de glāde le. l. i. i. s. Item demigrando. vt
ff. de migrā. l. i. i. s. Item saluianuz vt. ff. de
salui. inter. l. i. Item de opere demolienbo qđ
factū ē post opis noui nūciatōez. an remissiōez
Item vt liceat edificare ei qui satis debit mun
ciati vel parat̄ est satis darevt. ff. de no. op.
mū. l. p̄tor ait. i. s. et. s. de inde ait p̄tor. Item
interdictū fraudatorū. vt. ff. de sol. l. pupilli.
Sic omnib⁹ discretis interdictis sciēdū est oia
omnino interdicta vīa ipa esse personalia vt. ff.
de interdic. l. i. s. interdicta. concepta tamē vī
bēt̄ in rē quia cōtra possidentes quilibz danc̄
Item omnia fere interdicta et directa vītilia
reperiunt̄. Item psonales p̄ pretorie sunt actō
nes in factū non solum que loco singulorū inter
dictorū singularē a nobis enumeratoꝝ apponā
tur. Sed etiā h̄ oīns que loco singulorū edicto
rū cōpetūt. vnde cōsequens est vt nomina edi
ctoz enumeremus sicut in interdictis fecimus
Sunt enim multa in p̄mis occurrit de albo cor
rupto. ex quo dat̄ in factū actio in. l. aureoz
quingētos et quibz libri hōnt̄ vt. ff. de iur. o.
iu. l. si qui id. i. s. Item dat̄ actio in factuz ex
edicto si quis ius di. nō obrem. l. i. s. vt. Item et
dat̄ si quis in ius vocauerit quē ex edicto non li
cer sine vēnia vocare et est. l. aureoz. vt. ff. de
in ius. vocan. l. penul. Item ex edicto si quis in
ius vocat̄ nō ierit vt. ff. si quis in ius vo. nō ie.
l. vi. et. l. penul. in fi. v̄ pretoris habuit mētōz
vnde videat̄ qđ fuerit edictū. Item cū non ac
cepit quis fideiubere volentem p̄ alio princ
pali reo cōiunctā personam sciens necessitudi
nem illā et est. l. aureoz. vt. ff. in ius vo. et eāc
l. i. j. Item si quis in ius vocatū exemerit vbi ius
rat̄ in item vt. ff. ne quis eum qui in ius vo. iu.
ex. l. i. et penul. Item aduersus eū qui dolo fe
cit ne quis in iudicio fisteret vbi agit̄ ad inter
esse vt. ff. de eo per quē fac. est. l. ex hoc edicto
i. s. Item ex edicto de edendo aduersus eū
qui non edidit vt cum edere debcret agit̄ ad
interesse vt. ff. de edendo. l. p̄tor ait. s. i. et s.
i. t. l. si qđ ex hoc edicto. Item ex edicto d̄ ca
lumnatorib⁹ ad quadruplū agit̄ vt. ff. de calū.
l. i. i. s. Item in factū subsidiaria eius qui
ex edicto v̄el dol. i. actō que de dolo nascitur
vt. ff. de dolo. l. i. in prim. et. l. non debet. s. sed
et quibusdā. et. s. sed nec Item actō in factū

que optet p alienatōe mutādi iudicij cā facta
vt. ff. de ali. mu. vi. cā facta l. ex h̄ edicto. i. R̄
et. l. i. Item actio in factū que dat in simplū et
est ex cōtractu aduersus nautas cau. sta.
Item et alia que dat ex quasi maleficio in du-
pluz vt. ff. nau. cau. l. idem. s. ait pretor et. s. ex
hoc edicto et. s. h̄ aut actio r. l. v. et. s. h̄ actō
in factū Item et ea que p deiectis & effusis cō-
petit dāmnu passo et est in duplum. Item q̄
p eo dat. qd ita positū est. vt si caderet dām-
nū daret. Item que dat ihabitati aduersus deie-
ctorē ut. ff. h̄is q̄ deiec. l. i. i. R̄. et. l. si v̄o. plu-
. s. eu aut. et. s. p̄tor ait ne. Item aduersus mē-
forē vt. ff. si mēfor. fa. mo. di. l. i. i. R̄. Item que
dat aduersus eum qui in locū purū alienū mor-
tuū intulit. Item que dāt ad repetendū sum-
ptū factū in funus h̄ tñ substantiue recte fune-
raria neminat. vt. ff. de relig. et sumpt. fu. l. h̄is
qui inculit et. l. at si q̄. s. h̄ actio. Item que da-
tur vbi locus religiosus p puro venierit. vt. ff.
de relig. l. ossa. s. si locus. Item ex iuriis cum in
formit est iurati. vt. ff. de rebus. cre. vt. l. acto-
ri. Item si mulier in possessiōem missa est ven-
tris nomie vel is qui eam h̄ in p̄tate dolo ma-
lo eam possessiōem trāstulit ad aliū. vt. ff. si v̄e-
tris no. mu. in pos. mis. l. i. i. R̄. Item si mulier
p calūmā in pos. missa. dicat. vt. ff. si mu. v̄etrīs
no. l. i. s. et h̄ edictū. Item que dat otrā tuto. ē
falsum cōtrahēti bona fide cū tutorē ipso q̄ se
ei iactabat tutorē. vt. ff. si v̄etrīs no. mu. impos-
mis. l. i. i. R̄. et. l. nouissime Item que dat mimo-
ri ob hoc passo dāmnu. vt. ff. qd fa. tu. l. f̄s tu-
tor. i. R̄. Item que dat aduersus eum qui dolo
fecit vt quis inscius q̄si tuto. auctor fieret vt
. ff. qd falso tu. auct. l. hui. acci. i. R̄. Item ex
edicto si quis omissa cā testi. vt. ff. si quis. o. c.
te. l. quia aut. s. hoc aut edictū imprim. l. i. possit
tamē h̄ v̄tilis ex testō neminari nā et alias qui
dolo desit possidere ouenit p p̄tore quasi possi-
deret nō tñ dico qd ideo p̄toria cōueniat n̄ qñ
cōtra ipm vere possidentē baret. p̄toria est eni-
agētis precipue cōsideranda cōdictō nō rei vt
supra diximus sic nō absurde dicā. qd cū lega-
ta p̄stanē p̄sonis exceptis petita cōtra ta. bo.
pos. nō agat p̄toria. Item dicimus de actōibz
que dāt bonoꝝ possessoribz. Item cū agit ex
stipulatōe p̄toria et erit tūc ex stipulatu preto-
ria. vel certi cōdictō qd est grauius Item in
factū que dat cōtra publicanum ex eo qd ipē
ademit vel familia sua. nā si id nō erit restitutū
dat actio in duplū & sq̄ ad annū post annū in
simplū vt. ff. de publicans. l. i. et. l. hoc edicto
Item que dat aduersus eū qui sciēs se liberuz
passus est nesciēti empto. i. venūdari et in eū q̄
sciens vendidit vt. ff. de liberali cā. l. rectissime
et. l. vel obligatus. s. v. Item in eū qui cū eff̄
in pos. bonoꝝ. fructus pcepit nec eos restitu-
it vel etiā rē deteriore ē fecit. Item dat in eū q̄
vocatus venire noluit rōe sumptuum q̄s fecit
missus in possessiōem vt. ff. de bonis auc. ui. pos.
. l. p̄tor. Item que dat missa in possessiōem cau-
sa retinēde vel recuperante possessiōis vel etiā

adipiscende si eraē iussus mitti vt. ff. ne vis. fi.
ei. qui in pos. mis. l. i. et. l. si quis et. l. v. l. Item
ex edicto si quis testō. liber esse iuss⁹ post mor-
tem dñi ante abitā hereditatē surripuisse vel
dāmnu debuisse dicet tenet liber fact⁹ vsq̄ ad an-
nū in duplum vt. ff. si quis testō lib. esse ius. l. i.
Item in factū que dat contra eum cuius dolo
dāmnu datū sit in turba vt no. in summa. C. vi bo-
rap. Item q̄ dat in eū q̄ ex incēdio ruina naufra-
gio rate naue expugnata quid rapuisse vel re-
cepisse dolo malo dāmni ue quid in his rebo de-
bisse diceat intra annū in quadruplū post annū
in simplū avt. ff. de incēdio vi. nau. l. i. Item in
factū que dat p sepul. vio. vt. ff. de sepul. vio.
. l. i. et vt notaui in summa. C. de sepul. vio.
P̄t has etiā stipulatōes p̄toria actōes licet
improperie et quidē p̄tore nominant. h̄is ita p
sui v̄tilitate nominatis. nec enim esset necessa-
riū summā dicēti singula nomiare. Notādū est
. x. actōes in rē esse p̄toria. Item. xxiiij. esse p
sonales. Item interdicta p̄toris xlviij. Item edi-
cta. xxv. Quota aut sunt edicta vel interdicta
totidē ex eisdē nascunt actōes in factū. vt
dictū est. si bene cūcta cōputes. c. xxvij. p̄toria
reperiunt actōes. Generalis q̄z est h̄ nos. a
sc̄a dīuisio in q̄ p̄sequēda multū nos detinuit
p̄toria imperiū etiā in actōibz iure ciuilī in-
ductis Illazz eteni quedā sunt in rem. quedaz
in p̄sonaz. In rē veluti rei vendicatio que dat
rōe dñi vel q̄si. vel possessiōis vel q̄si. vt nota-
ui in summa. C. de rei ven. Item veluti cōfesso-
ria et negatoria que similiē dāt rōe dñi v̄l q̄
si vt notaui in summa. C. de v̄suf. s. sunt autē p
v̄suf. Item veluti in rē p̄iudiciale que intendit
p seruitute et ingenuitate et illa dicit Fere le-
gitimā cām h̄re. quia alias. in cui. ibo q̄stionibz
illa tria cōsiderant. i. iudex auctor et reus. Item
res de q̄ querit h̄. Item est qui cōuenit et res
de q̄ querit vt. j. e. s. p̄iudiciales. Item petitio
hereditatis que mixta est vt. j. e. s. quedaz po-
test dici p̄iudiciale. q̄ postquā mota cōtrouer-
sia est in ea. differēt cā libertatis directe vel fi-
dei cōmissarie ex testō de bte donec iudiciū h̄e-
ditatis inducat p̄ absolutōem ab obseruatōe
iudicij vel finē accipiat p̄ diffinitiū sentētiaz
vt. ff. de pet. h̄e. l. si quis. Item p̄iudiciale p̄t
dici hereditatis petitio. q̄a p̄iudicat actōm fa-
mi. h̄er. is enī q̄ n̄ possidet agit fami. h̄er. mis. p
mo agat hereditatis pe. vt. ff. fami. h̄er. l. i.
Personales q̄z repiunt multe ciuiles vt certi
cōdictō generalis. Item specialis. de mutuo
que aquibusdā appellat si cer. pe. Item cōdictō
ob turpē cām vel m̄ honestā. Item cōdictō si-
ne cā. Item cōdictō indebiti. Item cōdictō fur-
tiva. Item cōdictō ex. l. que om̄s ciuiles sunt vt
notaui in singulis rubris summe. C. Et item di-
co in cōdictōe certi que locū habet p̄ incerto
qd est in obligatōe licet quidaz dicant eā esse
cōdictōem fine cā vt notaui in summa. C. de cō-
dic. inde. s. p̄ eo et de cōdic. fine cā. Item ciuil
est et p̄sonalis actio ab exhibendū. Item actō

cont uerit et locati. **T**ē actio exempta et actio
 ex vēdito. Hōmis enim aduersi actio olim for-
 te erat actō si hodie nō est. vt. ff. locati. et o.
 l. in naue. **T**ē actio p̄ socio cūlīs est et psona
 lis et mādati. et depositi p̄terquā in q̄tuor casis
 et tutele et comodati et pignoratīcia de q̄b
 singulis speciales posuit rubricas in summa. **C.**
Et nota qđ sup̄iores. v. actōes directe et oera-
 rie. Cuius sunt p̄ter actōem tutele q̄ directa
 est et cūlīs. contraria at est et p̄teria ut. ff. de
 otra. act. tu. l. i. et v̄t notau in summa. **C.** ai bi-
 tu. et de contrario iu. tu. l. i. Est et cūlīs et psona
 lis actio p̄scriptis verbis extimatoria ut. ff. de
 esti. act. l. i. et p̄scriptis verbis q̄ nascit ex p̄mu-
 tatōe. **I**tem p̄scriptis v̄bis cuius teno: in mul-
 tis et varijs articulis iuris sepe est admissus ut
 notau in summa. **C.** de rerū p̄mu. **I**tem in fa-
 ctū de re iudicata ista tamē posset dici p̄teria
 ut. ff. de re. iu. l. si se non obtus. s. ait p̄ter et. l.
 miles. s. vi. Cuius enim legis auētē v̄ccat in fa-
 ctū n̄ q̄ dari videt ex edicto p̄teris vel dic eaz
 dari ex. l. que est m. **C.** de ieb. c. l. actori. **I**tez
 cūlīs est et psonalis actio ex stipulatu p̄ dote
 et est in hoc solo casu bone fidei v̄t. s. e. s. fuerat
Item actio aq̄ plu. ar. cūlīs est et psonalis. ut
 ff. de aqua plu. arcen. l. i. in prim. et. l. si tici. s.
 aq̄. **I**tem actio de pastu peccatis que cūlīs est.
 i. ex. l. xij. ta. et locū habz s̄ in tuo fructus ca-
 dentes in eo pecore immissio. de pasco. ut. ff. d
 p̄. l. qui seruandazz. s. vi. **I**tem actō ex testō.
 ut. s. def. s. nra aut. **I**tem actō ex stipulatu que
 nascit ex verboz obligatōe ut. s. e. s. de pecu-
 mia et. s. de. s. ob. **T**ē actio furti nō manifesti
 Actio enim furti manifesti p̄teria est. ut. s. de
 nov. s. sunt aut. et de ppe. et. t. act. s. furti. **I**tem
 actio de tigno iniuncto cūlīs est et psonalis licet
 sit in rem scripta nā et eū qui iniunctum h̄z p̄se
 quī. licet nō iniuxerit ut. ff. de tigno iniuncto
 l. i. et ar. ff. de fluminibz et ne qđ in flu. pu. l. i.
 s. vi. **I**tem actō arborz furti celaz. ut. ff. ar.
 fur. ce. l. i. **I**dem et iā videbat dño meo in actōe
 rerū amotaz. s̄ videt qđ illa sit p̄teria cum
 ab edicto sit inducta ut. **C.** rerum amo. l. i. vel
 forte ibi n̄ loq̄ s̄ edicto p̄teris. s̄ p̄pis q̄ ostō
 p̄ncipis edictū vocat ut. **C.** def. et cō. l. iii. **T**ē ci-
 uilie. et et psonalis actio de rōnibz distractiō-
 vis ut. ff. de rōnibz. dis. l. i. s. penul. et. l. i. in p̄n.
 Et ut notau in summa. **C.** arbi. t. u. s. preter h̄z.
Item actō. l. aquil. siue dāni miurie. siue dāno
 dato ut. ff. ad. l. aquil. l. i. et v̄t notau in summa
 . **C.** ad. l. aquiliā. **I**tem actō in factū de paupie
 vel etiā si simplicitē dicat fine adiectōe actio de
 paupie cūlīs est. i. ex. l. xij. ta. licet p̄ter sup̄ eā
 fecerit tractatū ut. ff. si qua. pau. fe. di. l. i. i. s̄
 et. s. ait p̄ter. **I**tem actō miuriazz ex. l. come-
 lia in tribi casibz ut no. in summa. **C.** de miurijs
Item actio in factū que dat cōtra magistratō
 qui nō egerunt idoneā cautōem et cōtra nomi-
 natōres. et estiātōres patrī om̄i et scribas et
 instituta. de satisfatōne. s. sciendū et ut nota-
 ui. in summa. **C.** de magistratibz cōue. Sequit
 terciū mēbrū nostre diuīsōms. q̄ alie sunt mi-

xte. i. in rem et in psonā. ut actō fami. l. et. tē
 munī diui. et famiū regū. Intentatē enī rōe dñi.
 vel q̄si et possētōis vel q̄si. Nā actō fami. l. her-
 dat̄ heredibz et q̄si heredibz tēcō. di. et famiū re-
 gū. danē dñi et q̄si dñi. s. ut si emerūt a non
 dñi bona fide ut no. in summa. **C.** cō. dñi. et
 fami. l. et famiū reg. In psonā dicunt. quia p-
 sonales recipiūt p̄statōes et ibidem notau ut
 ff. fami. l. et famiū reg. **I**tem labeo. s. familie et cō. di.
 l. p̄ hoc iudicū. s. sic et famiū reg. l. s. tloci. s. in
 iudicio. **I**tem et mixta est alia actio et heredi-
 tatis peritō eis̄ rōnibz assignat̄. ut. ff. de
 here. p. l. s. et si lege. s. petitiō hereditatis.
Et est notandū qđ om̄is psonalis actio in lar-
 ga significatōe p̄ dici cōdictō ut. **C.** de dena-
 que sub mō. l. i. et ff. resū amo. l. rerū amotaz.
 Stricte vero poni cōdictō solūmō p̄ illa psonal-
 i actōe qua quis sibi dicit aliū obligatū p̄ci-
 se ad dandū aliquid. om̄i s. mō oportet dari
 nō autez q̄a non dat̄ agit ad interesse sic agit
 in rem tradi vel factū est in obligatōe. ut. ff.
 de. s. ob. s. nō appa. s. qui id. s. vi. et de re. iu. si
 quis ab. s. vi. Actōes v̄o in rem dicunt vendi-
 catōes ut. s. e. s. appellamus. **H**ec autē q̄tuor
 mixta iudicia sic talia. xlviij. q. s. prime nume-
 rauimus sunt cūlīa. qđ ex eo patet. q̄ nō inue-
 niunt̄ per p̄torem inducta. Sed et specialiter de
 multis leges. et p̄batōes posuimus. Nā sic di-
 ximus om̄is actio dicit cūlīs que nō est p̄ pre-
 torem inducta. **S**equit̄ videre de diuīsōe ter-
 rīa. s. ea. qđ actōnū om̄i quedā sunt cōpate so-
 la ḡra p̄sequēde rei. quedā pene p̄sequēde
 quedaz mixte sunt. rei p̄sequēde ḡra cōpate
 sunt om̄nes in rem actōes. **I**tem personales
 om̄es fere que sunt ex contractu. ut illa que
 datur de mutuo vel stipulatōne. **I**tem com-
 modati depositi et mādati p̄ socio erēpto vē-
 dito locatōcō ductō. fere dixi p̄ter actōem
 de positi que intēdit p̄ eo qđ tumultus incēdij
 ruine naufragij cā depositū sit. tūc emptō. red-
 dit actōem in duplū si mō cū ipso depositario
 vel herede eius ex dolo ip̄i agat q̄ casu mixta
 est actō q̄a p̄sequar rē et penā. Personales v̄o
 actōes que nascunt̄ ex maleficijs alie p̄secunt̄
 penā tūc ut actio furti manifesti vel nō mani-
 festi nā p̄ter penā rei vēdicatio est cōtra quēli-
 bet possidentē. tēcōdictō furtiua orea furez et
 herede eius. Alie p̄secunt̄ rē et penā. ut vi bo-
 rap. Nā ibi pena tr. pler est. **A**liō vero simplū
 v̄tmet p̄secut̄em rei. **I**tem actō. l. aquilie con-
 tinet rem et penā non solū aduersus inficiantem
 quo casu agit in duplū s̄ interdū et in simplū
 quisq̄ agit ut tamē simplū contmēre dicat pe-
 nā considerata v̄tilitate in p̄teritū veluti si q̄s
 lociem clausum aut luscū occiderit qui in eo a-
 no integer et plurimi precij et magis fuerit tan-
 ti enim damnat̄ q̄nti is homo in eo anno pluri-
 mi fuerit ut diximus in summa. **C.** ad. l. c. quiliā
 et ita simplū cētinet rē et penā. **I**tem actō ex te-
 stō. mixta est quia p̄sequit̄ rem et penā. **I**tem
 actō ex testō cū cōpetit p̄ legato relictovene-
 rabili loco orea cū qui est inficiatus vel etiam

bistulit soluere vsq; adeo ut etiam in iudicio vocare. tūc enī tipā rem dāre compellit et aliud tantū ppena. et ideo in duplum fit cōdemnatio. vt. j. e. s. sequēs et. s. h. illa q. Sed h. est interserendū. q: qñqz dicit pena respectu acto ris et rei. qñqz actō. is tantū. qñqz rei tm. acto ris et rei. vt infurti actō dicitū est. q: reus p- stat qd nūquā ad se puenit et actor psequit p nūquā amisit. Rei tantū ut cū ego meū mēesse ppter tuū delictū a te peto vt. ff. de eo p quem fa. e. l. ex h. edictō r. l. i. s. si ples. i. qd mīhi ab est ex patrōnō. vt. ff. e. l. in hono:arijs. s. ille aut. Scdm hoc trei vēdicatō diceat penalit. et quelibet in rem actio vel q: p̄t agi ad interes se. vel q: p̄t in ea iurarij̄m lie. Nūdē de actōe exempto. Nā et ipsa ad interesse pponit. s. h. h. est ex natura cōtractus non ex delicto. et ite o forte non est penalit. Actoris enī respectu. Dr penalit. vt cū dedisti ticio ut mīhi negocium faceret p calūmiaz. ego enī repeti. licet h. non sit meū interesse. nec agā qā mīhi aliquid ab sit de patrōnō. Item tu p̄stas qd ad te p uenit. vnde tibi non est pena vt. ff. de cal. l. et ḡnalit. s. illud erit notādū. Sequit̄ t̄qrta diui- hio. q: actionū omnū. alie sunt concepte in sim= plū. alie in duplū. alie in triplū. alie i quadru plū. Vlterius autē nulla extendit actio. s. re spectu eiusdem pfone. Potest enim esse q: quis teneatur uel dāpnē p̄ibus ppter idem delictū et ita excedet pena quadruplū ut dicitur de eo qui mancipiū alienū manumisit in cōspectu p̄n= cipis. dno e. m̄ p̄stat domio eq̄ bona mācipia. et alia tria similia fisco ut. C. S. his q. a. n. do. ma. l. ust. Item est intelligēdū de pena que impo nitur habita relatione ad rē ipsā q: est cum d. duplum uel triplū uel quadruplū. Si vero nō fiat ad rem relatō p̄t esse q: pēa excedat qd: u plū ut dicitur d. eo qui occultauit seruū filca lem dānatur enim in xij. libris argenti et ut re stituat seruū cum forte seruus nec vnā libram valeat ut. C. de seruis. fu. si quis seruū. Etiam simplū agitur ex stipulatōe mutuo ex empto vē dito. locato. cōducto. mādato. et alijs p̄ibus. In duplū agimus veluti furti. nec māfesti dāni iniurie ex. l. aquilia depositi in quibus dā ca= fibus ut. s. in prima diuisione notaui. Item fui corrupti que cōpetit in eum cuius hortatu cōfilio q: seruus alienus fugerit aut contimax aduersus dominū factus est. aut luxuriosexiuerē cepit aut quolibet modo deterior sit factus. ut notaui. s. de ob. que ex delict. naf. s. Itē licet. in qua actōe etiā earū rerum quas fugiendo. s= uis abstulit extimatio deducitur. Item ex legato q: venerabilibz locis relictū est fm q: dixi in superiori diuisione triplici vero. cum quidam maiore vere extimationis quātitatem in libello cōventionis mīse:uit ut ex hac causa viatores li tium ampliorē summam sp̄tularū exigerent. Tunc enim q: ppter eorum causam dānum fue rit passus. re triplū cōsequitur ab actore. ut in hoc triplo et simplū in quo dānu passus ē o= timeatur q: greca constitutōe iudicetur ex qua

nascitur cōdicio ex. l. ad tripli penā. Si vero act oti nihil doli potest imputari. s. executor ultra quantitatē. l. accessā aliquid acceperit ratione sp̄tularum tenētur cōditōe ex. l. m̄ qdriplū ut simplū detur dānum passo. triplū vero fisco ut in auten. vt liti. iu. s. et h. qz. Item autē repi= at diffinitua vel nō. notaui in summa. C. de spor tu. s. vi. s. clim forte plēm⁹ erat diffinitū Item impōnit pena qdripli p furto manifesto. Item p eo qd dictū est vt alij fiat vel nō fiat nego= cū p calūmā. Item p eo qd metus cā factū fit. hec tamē actio sui natura hoc tacite cōtinet. vt qui iudicis iussu ipam rē actori restituat ab soluāt. q: in ceteris nō est ita s. om̄imō quisqz in qdriplū cōdemnat. Item actō furti nō ma= manifesti et serui corrupti a principio sunt in du= plū. Sed actō l. aquilia et depositi in qtuor casibz ut. s. e. s. Sequit̄ de diuisione videre tercia du= plicanē inficiatōe et idē in actōe ex testō p le gato relicto venerabili loco h. tū nedū inficia tōe s. etiā mora duplicat̄ sc̄fi differat aliquis soluere vsq; qd iussu magistratuū oueniat et p̄banit. hec om̄ia que dixi in hac diuisione. j. e. s. om̄s aut̄ actōes vsq; ad ilū. s. actōm autē. Sequit̄ v. diuisione. q: actōm om̄iū qdā sunt bo= ne fidei. qdaz stricti iuris. bone fidei sunt he= empto. vendito. locato. cōducto. neg. ges. mā= dati depositi p socio tutele. pignoraticia fam̄her. cōi di. p̄s. v. q: de extimato pponit. et ea q: ex pmutatōe cōpetit. et hereditatis petitio et actō ex stipulatu p dote. vt. j. e. s. actōm autē. Forte idē est in actōe simū regū. q: valde simil illis duabz est. s. fam̄her. cōi di. dno tū meovi debat cōtrariū satis est enim qd lex non dicit eam bone fidei esse. et p̄t inde aliqua rō reddi. qre secus sit in ea quam in p̄dictis duabz qz in ea qd cōstat esse meū p̄priū adiudicari p̄t vici= no me multo. s. in actōe cōi di. vel fam̄her. ad iudicare p̄t cōe et nō p̄priū. Item qri p̄t de actōe p̄s. v. que dāt pro p̄cario. videretur enim esse bone fidei vt. ff. de p̄ca. l. i. s. h. interdictū. sed non ita esse credimus om̄s s. intelligimus esse actōes stricti iuris qz. s. non nominauimus. vt. ff. de his qui sūi vel ali. iu. sunt. l. i. s. videamus. Sed illud querendū est qre supiores magis di= cunt̄ bonefi. q: alie om̄s q: sunt stricti iuris. Nū quid enim ille dicunt̄ magis bone fidei q: alie. quia in alijs impune committat dol. sed nō cō= mittat impune. in his q: sunt bone fidei. s. nō. in nullo enim om̄mo cōtractu impune cōmitti= tur dol. imo purgat̄ in actōe bone fidei et strī= eti iuris. vt notaui in summa. C. de dolo. s. nunc autē. Vnde etiā dicit p̄to generalit pacta ser= uabo que nō erūt mita dolo. ma. vt. ff. de pac. l. iuris. s. p̄to. dicit enim generalit bo. fidei in cōtractibz considerari equū esse. vt. C. de act. et ob. l. bonā fidē. Sed dicunt̄ quidā stricti iuris esse q: stricti id solummō vennit in eis qd princi= palit est in obligatōe vel principalit exigitur actōnis natura. Vnde nec venit v̄sura ex mo= ra vt no. in summa. C. de v̄sū. s. p̄stat aut̄ sed nec veniūt fruct⁹ si perā qd alie nō fuit meū

nisi a tpe litis cō. Sed si petā. qd aliquid fuit mē
um. venit fructus ex mō: a vel etiā ante mō:
rā qnq̄s ne q̄s locupletet cū aliena iactura. vt
ff. de vſu. l. i. et. l. videamus. s̄. si actōem et vt
no. in summa. C. de cōdict. inde. s̄. venit etiā in
cōdictōem et de cōdictōe ob cām dator. s̄. v̄.
sed nec venit interesse si rē datā erat in obliga-
tōe nā si rem tradi vel factū est in obligatōne
veniet interesse. vt dixi. s̄. e. l. s̄. et est no. et vt
no. in summa. C. si cer. pe. in prim. T̄sta ḡ om̄ia
que locū obtinēt accessionū non venit in actō
nib⁹ strīcti iuris nec obstat qd ista veniunt in
actōib⁹ arbitrijs que sunt strīcti iuris vt pa-
tebit ex sequētib⁹. nec venit in his actōib⁹ qd
obligatōis iur s̄. iudicis officio. vt notaui in su-
mma. C. de eo qd certō loco da. o. in p̄n. et de rei
ven. s̄. fructus et dicemus. j. e. In actōib⁹ aut̄
bone fidei hec om̄ia venit actōis et obligatō
mis iur p̄ter vſuras. q̄ venit iudicis officio ap̄e
morā vt no. in summa. C. de vſu. t̄ de act. emp.
et ven. Item venit multa de quib⁹ neq̄ est a-
ctū neq̄ cogitatū inter cōtrahētes vt ruta ce-
si. et similia q̄ occasione actōis exportata sunt
ab empro. e. vt liquet ex eadē summa de actō.
emp. Dicunt enim bone fi. vei exuberātis. q̄a
in eis plenōrē iudex h̄z p̄tātē ad oia exeq̄ndā
que suadet equitas vel bona fi. licet de eis non
cōuenerint vel cogitauerint contrahētes. et idē
in his q̄ equipanēt iudicis bone fi. vt legatis et
fidei cō. vt no. in summa. C. de vſu. legator. z.
Videt etiā in ls ti. et alia notari d̄ra inter istas
actōes. q̄ in bone fi. actōib⁹ fiebat op̄eletō ip̄o
iure. vel p̄ iudicis officiū. In actōib⁹ aut̄ strīcti
iuris fiebat opposita doli exceptōe. sed hodie
fit ip̄o iure inverisq̄ p̄ter quā in depositi actōe
et in alijs quibusdā vt. j. e. s̄. in bone fi. et vt no.
in summa. C. de cōpen. Potest in scđo mēbro
huius distincōis vel diuīsiōis illa subīci diuī-
sio qd actōm q̄ strīcti iuris sunt. Alie sunt arbi-
trarie alie no. Assignāde ḡ funt arbitrarie. vt
p̄ cōsequētiā intelligat om̄is alias no. esse arbi-
trarias. Et certe iste arbitrarie repiunt quedā
in rē quedā in psonā. In rem velutī publiciana
seruiana de reb⁹ colom q̄fi seruiana q̄ etiā h̄y-
pothecaria vocat. In psonā velutī qd met⁹ cā
de dolo. rad exhi. t̄ cōdictō certi p̄ eo. qd cer-
to loco p̄missum vel legatū est et actō noxalis
que p̄petit oīra dñm ex maleficio seruit. j. e.
. s̄. p̄terea. Et videt. l. rōem notare q̄re dicant
arbitrarie. pendēt enim ex arbitrio iudicatis.
vel quia p̄mittit iudici ex bono tequo fm cui⁹
q̄ rei naturaz de qua actū est ext. mare quēad-
modū actori satissieri oportet. Sunt enim iste
actōes varie nature. q̄r in plerisq̄ arbitrae ius-
tice de restituēdo p̄m. scđo. vt dānet. quanti in
litem iurauerit actor vel ad interesse. vel ad p̄
cū. vt notaui in summa. C. de rei ven. et qd me-
tus cā et de dolo. s̄. in vna no. arbitrae nisi in in-
teresse. i. in ea que dat̄ p̄ eo. qd certo loco de-
bet. vt dixi in alia. qdā no. arbitrae n̄ an liceat
dño nox dedē seruū. qd qn̄ debeat p̄mitti vel
denegari notaui in summa. C. de nox. Quidam

tñ uoluerūt dicē. qd iste arbitrarie sint p̄pi ie
sp̄es actōm. neq̄ bone fidei neq̄ strīcti iuris et
hoc notauerūt. ff. de in litem iu. l. in actōib⁹. s̄.
plane et de vſu. l. in fideicō. s̄. i. In his qd fal-
sum reputo. q̄a p̄fectissima et immediata ē illa
supior̄ diuīsio. Actōm Alie sunt bone fidei. alie
sunt strīcti iuris. Nunc est subīciēda. vi. di-
uīsio. qd actōm oīm. alie sunt p̄petue alie tem-
porales. qd quid alie inuestigari non p̄t si p̄mo
sciaet utrū actō sit ciuilis an p̄tōia. Ne aut̄ sit
ciuilis et que p̄tōia plene notaui. s̄. e. in prima
diuīsio actōm. s̄. diuīsices āt. Et si quidē actō
sit ciuilis aut p̄sonalit. Est autē in rē si est p̄so-
nalit. oīm quidē erat p̄petua. q̄ durabat sine
p̄finitōe epis. sed hodie extendit ad spaciū.
xxx. an. vt. i. de p̄pe. et tē. act. in prim. Sed vide-
tur qd istud fallat in actōe. que descēdit ex. l.
iulia repetūdaz. Hac enim in heredes intra ā
nū dūtarat a morte eius qui arguebat. vt. ff.
ad. l. i. repe. l. i. Itē fallit fm nos in act. miu-
riaz. q̄ descēdit ex. l. cor. vt no. in summa. C. de
miuī. s̄. est aut̄ actō. Si aut̄ actō ciuilis sit in rē
puta rei vendicatio vel hypothecaria. hypo-
thecaria quid tollit varijs epis. vt no. in sum-
ma. C. aduersus. c. rei ven. Similē varijs tēpo-
rib⁹ tollit vt no. in summa. C. de rei ven. s̄. vlt.
De quibusdā aut̄ ciuib⁹ actōib⁹ dubitat. an
et quāto tpe tollant̄ puta act. fām. her. cōi. di.
et p̄gnō. atīcia et negatōia de quib⁹ quid ob-
tem. at no. in summa. C. de p̄scrip. xxx. an. s̄. sup
qbusdā. Si āt actō sit p̄tōia. Aut cōtinet p̄se-
cutōem rei aut penā. Si cōtinet p̄secutōem
rei dat̄ p̄petuo n̄ defēt̄ oīra ius ciuile vt dr in re-
scissoria q̄ rescindit vſu. q̄ iuris ciuilis est. vel
nisi defēt̄ ad rescissiōem cōtractus vel ad ei⁹ re-
formatōem contra ea vel vlera ea que cōuene-
rūt p̄tes vt patet in redibitoria et q̄nto mino-
ris et similib⁹. vt in act. in factū q̄ q̄nto tpe tol-
lat no. in summa. C. de edil. act. vel nisi defēt̄ ex
delicto. Ex quibusbam tñ delictis dat̄ p̄petuo
p̄pter immunitatē eoz. vel q̄ ad aliquid ad de-
linquentē p̄uenit vt interdicto vñ vi et actō.
qd metus cā et vi bo. rap. et actōe de dolo vel
in factū nomine boli. vel n̄ ex cōtractu vnius
quē hodie nō h̄z in p̄tātē sua defēt̄ cōtra alterz
in cuius rē non est versum. vel cuius nō inter-
cessit volūtas vt patet in actōe de peculio ser-
uo alienato v̄ manumisso vel mortuo. Si vero
cōtineat penā tollit āno. sed fallit in actōe fur-
ti manifesti p̄pter cuius criminis immunitates
p̄tō estimauit absurdū ēa terminari anno. Et
idem in alijs quibusdā criminib⁹ p̄pter immuni-
tate eoz. vt dixi. s̄. ibi. Ex quibusdā aut̄. tē. De
nā accipe siue pena respectu actoris et rei. si
ue rei tātū. siue actoris tātū vt no. s̄. e. s̄. h̄c
est interserenduz. et p̄phant̄ h̄z oīa. ff. de act. et
ob. l. in honorarijs et. j. de p̄pe. et tē. act. t. ff.
de edil. e. sciēdū. s̄. vlt. et. l. sui nō. et. l. qd finolic
. s̄. in factū vſq̄ in fi. l. et. l. si vēdito. de his. et
de alie. iu. mu. c. f. nō solū. s̄. vlt. et de eo. qd fal-
tu. ac. l. huius. s̄. hac de his q̄ in frau. c. l. ait. s̄.
annus et de eo. p̄ quē fac. e. l. s̄. vltimo. Nec est

ptermitte da quēdā regula q̄ actōes ille marī
me que sunt t̄pales p̄petuātur. lītis. o. in xl. an-
nos uel executoris cōuentōe ul̄ s̄ifibus modis
in xx. annos ut notaui in summa. C. de an. ex-
cep̄. et de p̄sp̄c̄. xl. an. si fallit in act. de dolo. q̄
non p̄petuatur lītis. o. ut. C. d̄ dolo. l. ust. t̄idē
dicunt quidam. in rescissoria. q̄d non concedo
ut notaui in summa. C. d̄ t̄pibus ī integr. restit. g.
ust. **S**equitur viij diuīsio. q̄ actionū omnium
alie sunt transitorie ad heredes. Alie nō q̄z di-
uīsionē plene p̄secutus sū in summa. C. d̄ h̄e. ac.
a p̄ncipio usq; ad illū. s. porro quēdā. Nūc dia-
mus de viij. diuīsione. Et ergo sciendū. q̄ acti-
onū oīm alie sunt famose. alie nō. Nūc autē in-
famēt ul̄ nō plene notaui in summa. C. d̄ his qui
no. in fa. s. p̄ sentēciā usq; ad illū. s. ex ḡne aut̄
Sequit̄. ix. diuīsio. q̄ actionū oīm alie sunt di-
recte. alie sunt v̄tiles. t̄ h̄ac diuīsionē p̄secutus
sum plene in summa. C. d̄ act. t̄ ob. s. p̄t et circa
usq; ad illū versiculum sicut et in contractib⁹s
Sequit̄. x. diuīsio. q̄ actionū oīm. alie sunt di-
recte. alie cōtrarie. Et hic appello directas re-
spectu cōtrariaz̄ nō respectu v̄tiliū d̄ quib⁹. s.
dictū est. Et dicit̄ hec directa q̄ datur ei a quo
res ul̄ tractus sumit originē. ut in mādato et
deposito et tutela et cōmodato. a cōmodare em̄
sum res inīciū. vnde t̄ ei sicut t̄ alijs sup̄io:ib⁹
dat̄ directa et ei qui suscep̄it datur cōtraria sic
dicta. quia cōmodat̄es ul̄ similes intēden-
tes directas moueri cōsueuit s̄ tñ et sine eis po-
test moueri ut. ff. cōmo. l. in cōmodato. s. i. p̄ so-
cio vero ab vtraq; parte est directa. eo q̄ vari-
etas officior̄ ul̄ factoz̄ nō interuenit. sicut et
in sup̄iorib⁹ nā aliud est factū deponētis aliud
depositari. **C**eteraz̄ h̄s magis nō est soci⁹ meus
quā ego suis. **S**equit̄. xi. diuīsio. q̄ actionū
omnū. alie sunt vniuersales. alie sunt singulares
Potest adīci t̄ terciū mēbrū. q̄ alie sunt ḡnales
que aut̄ sunt vniuersales singulares. ul̄ ḡnales
et quāvaria iura sint in eis. Et circa editionem
actōis et circa sentēciā plene notaui in summa
C. d̄ edēbo. s. sed dicit̄ ibi. cōsidera t̄m t̄c̄ usq;
ad illū. s. dicit̄ **S**equit̄. xii. diuīsio. actōnū om-
nū. alie sunt simplices. alie sunt duplices. Du-
plices sunt ille tres actōes fa. hercis. cōi di. fi-
nū reg. quia in eis vterq; est actō et vterq; ē
reus. Et idē in duob⁹ interdictis. ututi posside-
tis et v̄tobi. t̄ est h̄s in naturā actōis interdi-
ctōs ex accidēti t̄n̄ imponēt alicui oīp̄. p̄batio-
nis ex eo q̄d p̄mo p̄uocat ad iudiciū vel ex eo
q̄d v̄micit in iudicio sortis. v̄ tamē ab inīcio.
et ex post factō. q̄s est actō et reus. oīm alie
dicunt̄ simplices actōes. t̄oma alia dicunt̄ sim-
plicia interdicta. vt. ff. de iudic. in trib⁹t insti-
de interdic. s. tercia diuīsio. nisi forte alia tria
interdicta. vt de sup̄fic̄. et de aqua q̄t̄. et esti.
illud s̄ sup̄fic̄. daē sup̄ficiario ne fiat ei ius q̄ mi-
nū ita fruāt̄ v̄t̄ fruāt̄ ex. l. locatōis nec vi nec. c.
nec p̄cario ab adulatio. vt. ff. de sup̄fic̄. l. i. alia
duo interdicta de aq̄ q̄t̄. et esti. v̄bi cēpetant
notaui. s. e. sp̄cificādo noīa interdictor̄ oīmū
Fieri p̄nt t̄ alie tres diuīsiones actōm. **N**o actō

nū omīū. alie sunt bat̄ue. alie natīue. **N**uebam
enīm dāt̄ ex legib⁹ vel h̄is que vicē legū obti-
nent. alie nascunt̄ ex cōtractu vel q̄si cōtractu
vel ex maleficio vel ex q̄si maleficio. vt. s. co-
notatū est. **T**ē actōm oīm. alie sunt p̄secutorie
solide. Alie nō vt ille quib⁹ alie cōuenit de pe-
culio ul̄ quib⁹ dānet̄ in q̄ntū facē p̄t vt in act.
p̄ socio. et p̄ dote quib⁹ p̄sonis et caufis qui-
bo fit cōdemnatō in q̄ntuz facere p̄t q̄a habē
ratō reoz̄ ne egeāt vt. j. e. s. sunt p̄terea t̄. ff.
de re iu. et in cōdemnatōe p̄sonaz̄. et notaui in
summa. C. p̄ socio. s. vi. **T**ē actōm oīm q̄dā sunt
ex cōtractu. quēdā ex factō. i. ex maleficio. que
dā ex lege vel edictō p̄toris. q̄dam voluntarie
quēdā necessarie vt. ff. de act. et ob. l. obliga-
m̄. s. iste tres diuīsiones nō sūt ateo v̄tiles t̄ ne-
cessarie. vt sup̄io:es. xij. et ideo nō tā ita plene
vel diligēt fuit necessariū eas p̄sequi. **P**reter
hoc notādū est q̄d p̄dictē diuīsiones oīm t̄ fin-
gule generalissime sunt oīm oīo actōnū vt. s.
notatū est. **A**d q̄d ostēdendū dñs meus singu-
las diuīsiones noīb⁹ l̄raz̄ designauit. Et primaz̄
diuīsionē vocauit. a. scđam. b. t̄ sic usq; ad. **M.**
Et h̄as. xii. Figuras l̄raz̄ vniūiq; actōnī in cir-
citu cuiusq; circuli. in q̄ scriptū est nomē actō
nis posuit sed cū videret adhuc p̄ arborē non
posse sciri q̄lis sit vna queq; actō sup̄ p̄mo mē-
bro diuīsionēs cuiuslibet fecit vñ p̄uctū encau-
sti. In scđo mēbro. ij. p̄ucta. vñ sup̄ aliud. **T**h̄
tercio tria. **I**n q̄rto q̄tuor h̄s factō. cū videret
singulas diuīsiones p̄ figuraz̄ p̄ singulos
circuitus positarū designari si actō cōtineat̄ in
p̄mo mēbro p̄me diuīsionēs fecit p̄uctū vñ sup̄
p̄mā figurā. **T**e si cōtineat̄ in p̄mo mēbro se-
cūde diuīsionēs fecit punctū vñ sup̄ scđam fi-
gurā. Si vero cōtineat̄ in scđo mēbro scđe di-
uīsionēs posuit duo p̄ucta sup̄ scđam figurā. **E**t
sic cōtineat̄ in tercio posuit tria. et sic de omnib⁹.
Nec enī est opus cōmūrarī singula. **P**ui dicaz̄
amplius certe sicut ipse suis figuris significa-
uit. si velles vniūscuiusq; actōis p̄p̄ia p̄ leges
p̄sequi multo longiori tractatu esset opus. vt
pote cū singularū diuīsionēm mēbrā vniūiq; acti-
oniopetētia necesse eē p̄bare. t̄no. q̄ p̄torie p̄
mo ponūtur ex p̄te dextra domine actōis q̄ in
figura m̄ieris est depic̄ta et significat iuris pru-
dēciāt̄ velut regina brach̄is paulisp̄ extēfis li-
lum tenet in manib⁹. sub cui⁹ sinistro brach̄io
ciuiles quiescūt̄ actiones. **I**llud notandū est q̄
quidā super singulis circulis nō habēt̄. nisi. x. fi-
guras l̄raz̄ s̄. xij. dñt esse sicut. xij. sūt diuīsiones

**Quod cum eo qui in aliena potestate
est negocium gestū esse dicetur**

Dictum est. s. d̄ oblig. q̄ oriūt̄ ex nīris
cōtractib⁹ secūdo loco de oblig. que
oriūt̄ ex nostris delictis et quia obli-
gatōes ora nos oriūt̄ n̄ solū ex p̄sona nīra. s. ec-
seruo: et filio: iō ḡnalit̄ pomit de om̄i nego-
tio q̄d gestuz̄ est cū eo qui in potestate aliena

et ita sicut et. s. pmo ponit de cōtractib⁹ seruo
rū et filiorū. Postea de maleficijs eccl⁹ de quibus
omib⁹ plene no. in summa m. e. t. s. spectat illud
ius vñq⁹ in fi. t.

De noxalibus actōmib⁹

Qualis obligem⁹ ex cōtractib⁹ seruo
rū. s. dictū est. Nūc ponit qualis ob
ligem⁹ ex delictis eoz. q. ex delictis
eoz oriunt̄ norales actōes ideo ponit de nox
alib⁹ actō. Vnde videndū q̄re dicant̄ noxa
les. quibus dent̄. et ex qz delictis. et in qz. et q̄l
ter dant̄. Et q̄les fint de quibus omib⁹ plene di
ximus in summa. C. m. e. ti.

Si quadrupes pauperiem fecisse dicatur

Dictū est. s. de maleficijs omisissis a li
beris vñ seruilib⁹ psonis sequit̄ ut vi
teamus de dāno dato ab irrationali
aiali. et ita ponit quid juris sit. si q̄drupes dice
tur paupiem fecisse. Vidēs ḡ quid sit paupi
ens. et q̄ actio nascat̄ de paupie. et qñ locū ha
beat. cui def̄ et cōtra qz et qualis sit actio. Et
aut̄ paupies dānu sine iniuria facientis datum.
nec enī p̄t dici aial iniuriā fecisse qd sensu ca
ret. Impropere tñ dicit̄ qñqz in iniuria; sine cui pa
cōmittere res maiata. vt. ff. cōmo. si vt certo
s. plane si comodaui. Nascit̄ at de paupie actō
in factū. Sed et dici p̄t sine adiectōe aliq̄ actio
de paupie. Hac ista actō de paupie ita denū si
nullius hois instinc̄ vel culpa interueniente
aial cōtra naturā sui generis deterit dānu non
cura licet aial sū naturā deterit dānu. Ce
terum si qd istoz defuerit cessat̄ ts actō. puta
si equus etiā calcitrosus cōmota feritate cal
ce p̄cussit. Aut etiā bos cornu petere solitus
petierit. Aut mule ppter nimia ferociaz. qd si
propter loci iniquitatem. i. asperitatem vel du
rīcam. aut propter culpam muliōis aut si plus
iusto onerata fuerit quadrupes in aliquē on
euenterit. hec actio cessabit dāniqz iniurie age
tur ex. l. aquilia vel in factū cōtra mulionē vel
eū cuius culpa dānu datū est. sed t̄ficamis cum
ducere ab aliq̄ asperitate sua euaserit alicui
dānu deterit si cōtineri firmius ab aliq̄ potue
rit vel si p̄ eū locū duci nō debuit hec actō ces
sabit. et tenebit ille cuius infirmitas interue
nit. vñ cuius p̄cuso cessabit. Tēt̄ si instigatu. al
ter⁹ fera dānu debit. ts actō cessabit. t̄gñali
ter locū hz quō. contra naturam sui gñis fera
mota paupiem deterit. Teoq̄ si equus dolore
cōcitatus calce petierit cessat̄ ts actō. Sed ille
q̄ equū p̄cussit vel vulnerauit in factuz magis
quā. l. aquilia teneat̄. qz non ipso suo corpore da
mnū dedit at si cū equū quis p̄mulsisset vel pal
patus est calce eū p̄cussit erit huius actōi locus
Et si alia q̄drupes alia cōcitauit. vt. dānu da
ret eius q̄drupedis q̄ cōcitauit nole erit agen
dū. Nec distinguo dederit q̄drupes paupiē cor

pore suo. An p̄ alia rē quā tetiḡ. pura si plan
stro bos obtrivit aliquē. vel villa alia re deie
cta vt. ff. e. l. i. s. ait p̄tor vñqz ad illum. s. in be
stis. In feris aut̄ bestis nō hz locum ts actō.
qā nō vident̄ dare dānu cōtra naturā gñis sui.
est enim eoz feritas gñialis alias genitalis vt
j. e. s. h. aut̄. h. hz locū non habeat. Directa lo
cū hz vñlis. licet dederit dānu sū naturā ge
neris sui si tñ nulli homī p̄t ascribi culpa in eo
qd dānu datū est. licet forte fuerit culpa in eo
qd habuit aial vñ non debuit hz vt. j. e. s. vñl. t
ff. e. l. i. s. in bestis. Hac ts actō directa ita de
mū si q̄drupes deterit dānu. Nā si fuerit bi
pes dat̄ vñlis vt. ff. e. l. p̄n. Pref̄ ts sciendū
est qd ille qui tenet̄ de paupie etiā ex edicto e
diliū qñqz oueniri p̄t. p̄libz enī edictū ediliū ne
qz canē verrē aprū vñsum leonē p̄thērā t ge
neralit̄ aliud ue qd noceret siue soluta sint siue
alligata vt cōtineri vinculis q̄ min⁹ dāna fe
rāt nō possint̄ q̄ vulgo iter fiet habeat vt vñ
cuiqz nocē vel dānu dari possit si aduersus ea
factū sit et hō liber ex ea re pierit solidi ducē
ti p̄stabunt. Si aut̄ nocitū homī libero esse di
cet̄ q̄nti bonū et equū iudic̄ videlic̄ cōdemna
tur vt inde tamē deformitatis ratō nō habeat
cū liberū corpus nō recipiat extimatōem. h. im
pensarū curatōe factaz t̄ opaz amissaz et qz
quisqz amissurus esset eff̄z iniurilis factus vt. ff.
e. l. ex hoc. et fise. s. de. ob. q̄ ex q̄t deliq. na. s.
ob hoiez ceterarū rerū dānu datū. vñ factū in
duplū refart̄ t̄ mīhiolimūs p̄t agi de paupie
siue erat aial ferū siue non. sic enī dicit generat
liet̄ aliud ue qd noceret. actōes enī p̄sertim pe
nales de eadem re occurentes. alia non sumit
aliā vt. j. e. s. vñl. et penul. et. ff. de edil. e. l. hū.
enim et. l. gñalit̄. et. l. q̄ vulgo. Sup̄ his tamen
penalib⁹ vel nō penalib⁹ actōib⁹ qñ in vñā p̄i
diceat̄ p̄ alterā plene no. s. de ob. que ex de. na.
s. possunt etiā tertio. Hac ts actio ei cui dānu
datū est et heredib⁹ eius siue sit dñs rei in qua
dānu datū est siue quoq̄ mō rē detinebat. vt qz
modatarius est vel cōductor vel fullo talium
enim videt̄ iteresse qd tenent̄ dño vel vñmodā
ti vel locanti vt. ff. e. l. ts actō. Tēt̄ dat̄ in dñm
q̄drupedis. s. p̄ntē nō in eū cuius sit quadrupes
cū noceret. Si ḡ ante litē. cō. deceſſit aial exti
ta est actio de paupie. secus videt̄ si decebat
post litē. cō. vt. ff. e. l. i. s. t̄. m. q̄drupedib⁹ et
ff. de nox. si plerūqz. s. vñ. m. fi. ibi t̄ mortuo si
uo t̄. Idemqz multomagis si post litē. o. ab a
lio occidat̄ aial. qz ibi dño actō. l. aquilia cōpe
tit cōtra occisorē et liberat̄ ab eo cui paupies
facta est p̄ cessiōem actōis. l. aquilia. vt. ff. e. l.
i. s. si post litē. cō. Si vñ aial qd nocuit plurius
est singuli insolidū tenent̄ actōe norali. vt. ff.
e. l. i. s. si cōe excusari tamē p̄t dñs quā dānu
si quadrupes siua ab alio cōcitata vel ag
gressa dedit dānu. Nā arietes vel boues omis
sent cornua. et alter alterū occidit. si quid̄ is pe
at qui est aggressus alterū cessat̄ ts actio si is
peat qui nō puocauit dat̄ ts actio in eū qui cō
fessus est quadrupedez esse siua et si non si sua

vt. ff. de inter. act. l. si quis in iur. Item dat in heredes ceteros q̄s successores nō q̄si in heredes sed q̄si in q̄libet dños ut. ff. e. l. i. s. vi. ad similitudinem noraliū actōnū q̄dātē ex delictis seruorū ut no. in summa. C. de nor. s. vi. Nec actō noralis est cōpetit ei cōtra dñm ad extimatōnē noxie. et est norij ipm delictū aut si nolit p̄stare extimatōz noxie liberat dando aīal q̄d nocuit et ipm aīal dicit nota. sicut t̄m noxijs uoz dñis. ut. s. de noxa. m. pri. Et satis dici p̄t in hac actōe norali que cōpetit p̄ noxia irī oīlis vel bruti aīal ut dām restitutō sit in obligatōe noxe autē dedicio sit in p̄missōe sic et in noxiamissa a ratōali aīali. i. a suo ut. ff. de re iu. l. miles. s. i. et. ij. Interdū t̄m nō libat dñs p̄ de dītōem noxe. h̄ est ppter mēdaciūz suū puta si in iur interrogatus an sua esset q̄drupes. s. nō esse suā. Nā si cōstiterit esse eius insolid cōdēnabit ut. ff. e. l. i. s. interdū. Ciuilis est hec actio p̄ficiſit enī ex. l. xij. ta. ut. ff. e. l. ait p̄tō tamē sup ea facit tractatū ut. ff. e. l. i. s. ait p̄tō quia nihil rēlīquit intentatū sicut et in alijs quibusdā actōib⁹ notau. s. in summa. C. de act. et ita dīcā eā esse p̄petuā. Illud nō puto esse verū q̄d quidā dixerūt eā dari in duplū ex inficiatōe. Sicut et actio. l. aquil. q̄d nō puto verum. quia pene potius sunt moliende quam exasperante. ut. ff. de penis. l. ex interpretatōe.

De his p̄ q̄s agere possum Rubrica

Dicitū est. s. de act. Nūc autē pomin per q̄s exercent actōes et certe olim alies, no noie quis nō poterat ciuilē agē nisi p̄ p̄fō p̄ libertate p̄ tutela p̄ absente rei pu. cā. p̄ capitiū et p̄ his qui essent in eoz tutela. q̄d legē hostilia cēlebat sed modernis h̄ magnā in cōmoditatē cōtinere visum est ut p̄tē cū morib⁹ et necessaria pegrinatō. Itēq; alie iuste cāe sepe sint impedimēto q̄ minus boies p̄ se litē exequantē. Ideoq; ce p̄tē litigare in ciiali iudicio p̄ alias psonas puta p̄ p̄curatores et curatores de quib⁹ plene diximus in summa. C. de p̄cura. Itē p̄ tutorēs et cura. de quib⁹ diximus. s. de tu. et cu. et in summa. C. de tutela legē et de testāria et de his q̄ da. tu. et de admīni. tu. vel p̄ sindicos aut iconomos vel actōres ut. ff. q̄d cuiuscūq; vni. l. i. s. quib⁹. l. nulliz. l. item. s. i. et. s. de sacro san. ec. l. iubemus in pri. ibi nulli iconomo t̄c. t̄. s. p̄dia aut et. l. sancim⁹ ibi sed ab his t̄c et de ep̄is t̄c. l. om̄s. s. milio. min⁹. t̄. l. cū clericis at. Sz. hodie ibi actōes h̄ tra ec̄iam t̄c vel p̄ apocrifarios ut in aut. quō oporteat epi. s. et illud etiāz. Itē p̄ eos qui eoz vicē rep̄sentat ut sunt orphanatropi ut. C. s. ep̄is t̄c. Ophānatropos vel p̄res in bonis filiorū q̄s h̄nt in p̄tāte ut. C. de bonis mater. l. i. et de bonis q̄ lib. l. vñ. s. vñ aut̄ Causa aut̄ criminalis agit p̄ p̄incipales psonas tātū. nisi sit causa iniuriarū q̄ mouet ab illustri vel contra illustrē ut notau. in summa. C. de p̄curat. s. cōsti-

tuiſ autem. et. s. itē finitē finita causa. ut de iniun. s. ult.

De satisfactione Rubrica

De satisdatōe rem pupilli vel adulti sal. fo. diximus. s. de satisfactione. tu. vel cu. Idic autē tractat de satisfactione nō q̄ erponuntē in iudicio vel ab actōre vel a reo noīe suo vel alieno in quib⁹ licet olim aliter obtineret. ut dicit in p̄n. l. ouius. t. Hodie aliud obseruatut notau. in summa. C. de satisfactione

De p̄petuis et temporalibus actionib⁹ et que in heredes et ad heredes transeunt

Dicā est. s. satisdatōe autē quasi ibi in textu omiserit duas diuīsiōes actōm nō p̄termittit affīgre eas in p̄senti. ti. s. ut sciam⁹ q̄ actōes fint p̄petue vel cōpales et q̄ trāscēt ad heredes vñ in heredes q̄s diuīsiōes. licet supiotis. t. textus nō cōprehēdat. nos tñ plene cōphēndimus ad p̄fectā notīcīaz actōm cōsiderātes rubrice sentētiā ut. s. de act. s. nūc est subiiciēda. vi. et. s. sequit. vñ. vñ etiā illud dīxi adiūciēd p̄ qua p̄te trāscēt actōes ad heredes. vel in heredes. Pref̄ h̄ sciendū q̄d cū de ip̄is agētib⁹ et respōdentib⁹ ut de act. plene dixerit. quia ea nō sufficiūt ad iudicij sentētiā et de iudice vel iudicis officio in corde suocepit. et cū velle ḡnalia emittit in tradere actōm de officio iudicis tenere nō potuit cōceptū enī sermonem retinere quis p̄t et sic regulaz ḡnalem de iudicis officio sup om̄i actōe tradit ita. s. q̄d officio iudicis in om̄i actōe est absolutio faciēda subaudiā iudicij obseruatōe. si quis aīi sentētiā latissfaciat et h̄ est q̄d vulgo dicebat ante om̄ia iudicia sunt absolute via ut. j. e. s. vi. a p̄ncipali enī actōe nō p̄t absclui cū ea iam sit nulla sublata de iure p̄ solutōem et de factō cū nūliā amplius actōr moueat lītēz.

De exceptōnibus Rubrica

De actōnib⁹. s. dictū est. s. q̄a exceptōnes loco sunt actōnū. Nam et qui excipit agere q̄ntū ad onus p̄batōis videt. ut. ff. e. l. i. ideo pomin de exceptōnib⁹ maxime ideo. quia respectu actōnū exceptōnes dicunt vñ enī alterū impugnat. Vel sic vidim⁹ de act. quib⁹ actōres armanēt et accīgunt q̄si gladijs. Nūc videamus de exceptōnib⁹ quib⁹ rei mūni vidēt et defēdunt q̄i clipeis. Videb̄ ē ergo q̄d sit exceptō. Et q̄ sit exceptōm diuīsiō. et q̄n̄t̄līterta quib⁹ cōpēnāt. q̄d dic ut no. in summa. C. e. t. Pref̄ h̄ sciendū est q̄d vbi tēporalis est exceptō si ago aīi diē ut mihi soluat ante diē repello. exceptōne mirū est tñ. q̄d dicit. j. e. t. s. p̄tere a mīli efficacē cōpetē actōnē. Sed ita intellige. q̄d efficac sit actō in sui suba. est enim debito de iure ciiali et naturali

obligatus et purerū pñti dñt actio. nō tñ est efficac̄ qñtu ad actōis opē vt ibidem dicit vel dic. Efficac̄ est actio inspecto gñe. nā si dicat pñmisit mibi semp pñma facie videat reus conde mandus vt. j.e.ti. pxi. in prim. et. s. rursus. s. si rursus. Sed si ad qñitatē descedas qz sic promisit scz metu vel dolo vel in diē nō est efficac̄ Quid si dico. x. te mibi singulis annis debere et tu negas nēne possim otrā te statim ageret suis tēpibz soluas. qd puto posse. vt. C. de fidei cōmis. l. i. licet cōrrariū sit ar. ff. de iudi. nō quē admodū. Itē notandū qd ap̄curatōre olim qz repellebat ppter infamia qd hodie nō est. vt. j.e.l.vl. s. aliud est in aduocato vt. ff. de peccato lābo. l. i. s. penul. et vt notaui. s. de postulando Aduccatus enim fūgiē honore. p̄curate. eo onere a quo ppter pecuniaz suā nō debet repelli. vt. ff. de inter. et rete. l. relegator. s. vi. Itē si vis plene scire de efficacia pacti p̄petuit per emptorū dic vt notaui in summa. C. de pacē. s. item sunt alia pacta.

De replicatōibus Rubrica

Recut reus excepeōne defēdit cōtra actōem agētis. ita acto: cōtra exce p̄tōem respōdentis auxilio p̄tegitur replicatōis et sicut licet etiā attendē in reo ve ipē duplicatōe iuue cōtra replicatōez actōris. Similē tñ duplicatio prima facie videbat iusta. s. actōri noceat inique rursus actōri opus est alia allegatōe qd dicit triplacatō. tē. in infimū licet extendē. vt. j.e. in prim. vsq; ad illū. s. exceptōes. Itē autē replicatōes vel duplicatōnes vel triplacatōes illis et in illos cōpetūt qbz et in quos cōpetūt exceptōes. tūc opponunt qñ ille et iteo qm ilp̄ dixim⁹ h̄ repetita videat

De interdīctis Rubrica.

De actōibz dictū est p̄ quas exerceant iudicia. s. quia interdicta vice actio nū in iudicis pponunt supponit de interdīctis. Vitendū ḡ qd olim erat interdīctū evnde dicat. tñquid sit hodie. tñq; fint diuīsōes interdīctor. et q; fint ipoz cōia qd dic vt notaui in summa. C. e. ti.

De pena temere litigantiū Rubrica

De actōibz et de his p̄ qz actōes intentanē. s. dictū est. Sed q; temere eas qñq; pponi cōtingit poneat pena temere litigantiū. Vide ḡ q; fint pene temere litigantiū. Et certe. lures sunt in spē. Sed tres pñt tradi in gñe. s. corporalis et pecuniaria et fame. Corporalis pena impcnit calūniateibz vel similitudine supplicij vel extra ordinē. p̄ arbitrio iudicis si crīmē intentatū nō fuerit ordinariū. Itē imponit tergurisatoibz et puaricatoibz vt notaui in summa. C. ad turpiss. et de calū

matoribz. Religiōe qz sacramēti puniē calūnia et si nō in hoc seculo saltē in futuro. ecce enī acto: et reus sacramēta calūnie subeūt et plene notaui in summa. C. de iure iuriū. ca. Item et vtriusq; ptis aduocati iufurād subeūt post litē cō. qd om̄ni quibz vrtute sua om̄iq; ope. qd iustū et verū extimauerūt clientulis suis inferre p̄curent. nū il studij relinquit̄. qd sibi pos sibile est. nō autē credita sibi cā cognita qd im̄proba fit vel penit⁹ desperata et ex mēdaciō allegatōibz posita ipsi prudētes et sc̄iētes cum mala cōsciētia liti patrocinant̄. s. si certamine p̄cedente tale qd fuerit cognitū a cā recedat et ab h̄mōi cōmūniō se penitus sepabūt h̄ qz subsecuto nō dat licētia sp̄reto litigatori ad alterius aduocati vlt̄erius patrocinij cōuolare ne melioribz imp̄: oba aduocatō subrogat̄ a cō tēptis clētibz. vt. C. de iudi. rem nō nouā. Itē temere litiganti vel p̄ calūniā imponit pena infamie lata diffimiliā sentētia in actōe furti et vi. bo. rap. et iniuriazz et de dolo et sepul. vi. et crīmē expi. here. et in actōe in factū cōtra mulierē calūnie cā missam in pos. et in actōe directa et mādati et depositit̄ p̄ socio. q; ab vtraq; pte est directa. vt. no. s. de his q; no. in fa. Itē temere litiganti imponit pena pecuniaria. Ecce enī si liberi parēt es vel liberi patrōnos in ius vocauerit sine venia petīt et impētrata p̄ munē in. l. so. i. aureos. Vel si nō fint soluēdo q; mōfficioi castigant̄ vt. j.e. s. vlt. et. ff. de in ius vol. vi. et penul. Item tñm act. l. aquilie temere litigāti imponit pena dupl̄ et idem in legatis relictis venerabilibz locisvt. j.e. s. aduersus. Item et temere litiganti imponit pena sup amissōe possētōis si p̄ mēdaciō negauit se possīdere vt. ff. de rei ven. l. penul. Et in norali actōne amittit p̄tātē noxe deditōmis si negauit se seruū h̄rē in p̄tātē sua. vt. ff. de noxa. l. si seruū depositus. s. si negauit. Item temere litiganti circa ap̄priā scripeuraz vel circa nūeratōem fibi factam si cōuincat demēdatō p̄ testes vel instrumēta pumē in dupl̄. Sic tñ illato sacramēto cōfiteat̄ nō pumē nisi in expēs circa p̄batōem factis vt. n. autē. de triē. et se. s. studium. Item temere litigāti vel vocanti aduersariū suū. Imponit pena circa viatica et litis sumpt̄ vt ea cogat dare aduersario suo. vt. ff. de iudi. eis qui vt no. in sum. C. de fruc. et litis expē. Item ppter temeritatē vel calūniā litigandi. seu negandi transferē onus p̄batōis ab inicio in aliū circa cōdictōem indebiti. Nā si is qui accepit rē vel pecuniā indebitā negauit se accepisse et de eo dumicat̄. C. pellit̄ poltea p̄bare. qd res vel pecunia fuerit fibi debita cū si ab inicio fuerit offensus se accepisse ille q; soluit tenet̄ p̄bare suis se indebitū p̄sumptōe habita cōtra eū qd facile pecunia suā non iactaret vel indebitā effundere. vt. ff. de p̄bat̄. cū de indebito. Pref̄ h̄ notandum est qd olim acto: qui temere litigabat pumebat in decima pte litis qd in isto ti. emēdatū est. vt. j.e. s. h̄ autē om̄ia. hodie tñ videt̄ qd illa decima debeat p̄stari iure autentico p̄

ut no·m sum. ¶ de satisbando. **I**ste iraq̄ pene que imponunt temere litigātib⁹ sunt legitimi tramites quibus expellunt iniquitates calūnianti um ut ē·m p̄hemio huius libri dicit in prim. ⁊ ut notauit. S· in summa p̄hemij.

De officio iudicis Rubrica

Om de actionib⁹ ipfis et de actorib⁹ diligent. s· dictū sit nihil aliud sup est. Nisi ut sciām⁹ quid sit iudicis officiū in iudicio vñ in quib⁹ iudicis officiū locū habeat in iudicio. Et certe locū habet iudicis officiū in iudicio circa multa et varia ecce enī locū habet iudicis officiū in principio iudicij circa receptōez libellorū. ut notauit in summa. ¶ de assē. s· est autē officiū. Itē et in edictis ⁊ decretis interponēdis ⁊ epis mitēdis ut ibidē notauit. Itē et circa audiēdā narātōez actoris et rñsiōez rei q̄ fit litis. o. vt. ¶ de litis o. l. vna ⁊ circa sacri de calūnia receptōez ut dictū est in supiori. t. Itē in satisdatōib⁹ exhibendis ab actore vel reo ut no·m sum. ¶ de satisbādo. Itē in citatōib⁹ faciēdis actore vel reo absente et eaz̄ infualp̄ ut no·m sum. ¶ de iudi. l. in ostē. Itē in dilatōib⁹ dādis grā testiū vel instrōez. et q̄. et qñ et q̄līst fint dāde no·m sum. ¶ de dilatōib⁹. Itē in interrogatōib⁹ faciēdis cā inquirēndi rē vel factuz de q̄ vel p̄ q̄ vel p̄t q̄d q̄stio nō est facta ut no·m sum. ¶ de ofes. s. h̄z autē locū vñsq̄ ad illū. s. titulus. ⁊ se pi⁹ debet interrogari ptes. nūqđ aliud noui addere velint ut. ¶ de iudi. l. iudices. Itē in cāe cognitōe plene faciēda a pñcipio vñsq̄ ad finez licet in casib⁹ fiat semiplene cognitio. ut no·m sum. ¶ s. m cognitōe autē. Itē in suppletōib⁹ de iure faciēdis. qñq̄ etiā de facto qđ notū est ei ut iudici in defectū aduocatorū vel principaliū pscnarū ut no·m sum. ¶ vt q̄ defunt ad no·ptiū iudex suppleat. Itē in sentētie platōne q̄ debz ferre certā put possibile ei est ut. ff. de iudi. de q̄ re. et. ū. de act. s. curare. ut. no·m sum. ¶ de sentētia q̄ fine certa qñ. pla. est. et debet eā ferre s̄m. l. et cōstitutōes aut cōsuetudimes ut. j. e. in prim. vñ si norali iudicio adit⁹ est ita debet cōdēnare publiū lucio in. x. anreis. ⁊ te p̄cio aut norā dedē subaudi p̄mitto. note enim deditio nō est in obligatōe vel cōdēnatōe. sed in p̄missōe ut. j. e. in pñ. et. ff. de reg. iu. l. miles. s. i. et. j. n. Itē in pñuciādo poti⁹ dz suare eq̄ta tē q̄ ius scriptū. qđ est intelligēndū de eq̄tate sc̄pta. nō de ea quā q̄s ex corde suo inueniat ut et maiori reūentia vñtōe suēt̄ oia eq̄tatis seu iusticie p̄cepta. pñtia euangeliorū dz esse apud iudicē a pñcipio iudicij vñsq̄ ad finem ut no·m sum. ¶ de iudi. s. pñtia. Itē in rei vē. si otra p̄titōrē iudicauerit absolue dz possesso:ez si otra possesso:ē debet ei iubē ut rē restituat cū fru: etib⁹t. j. e. s. et si in rē actū fit. ut no·m sum. ¶ de rei vē. et. ū. ff. de rei ven. l. ex diuso. s. ū autē. Si eo possesso: neget in pñtia se restituē posse et fine fru: etib⁹t tps restituēdi cā pētē indulgēdū est ei ut tñ caueat cū fideiūfōe de extimatōe litis p̄stāda si m̄t. tēp⁹ qđ datū ē

ei nō i estituifset ut. j. e. s. h̄z in pñti. In psonali autē actōe dz pñuciare absoluēdo vel cōdēnādo ut. ¶ de sen. et interlo. l. pñs. nec refert quibus utat vñbis. Nā siue dicat absoluō siue dicat nūbil sibi videri ticiū debē seio. Itē siue dicat cōdēno in. x. siue dicat p̄cipio te illi dare. x. vñlēq̄ polietiavñba pferat valz sentētia vñt. ff. de re iu. l. i sumā. ⁊ de arbi. l. qđ tñ. s. si arbit̄. Itē i psonali fit executō sentētie elapsis q̄tuor mēsib⁹. Et qñq̄ fit citi⁹ ⁊ qñq̄ fit tard⁹. ut no·m sum. ¶ de executiō iudi. Itē locū h̄z iudicis officiū in duplicib⁹ iudicij circa diuīficēz vel adiudicatōem faciēdā. ut in act. fam. her. vel cōdi. vel famiū reg. ut no·m sum. ¶ fam. her. s. ē autē iudicis. ⁊ cōdi. s. m. cetis autē. ⁊ famiū reg. s. vñiūt vñ. j. e. s. si fami. ⁊ s. h̄z si cōdi. ⁊ s. si famiū reg. Ampli⁹ tñm act. famiū reg. iudex ex officio suo cognoscit. et de malitia vicini. putasi circa finē maliciose aliquā domisit ut q̄ lapides finales furat⁹ ē vel arbores finales cecidit ⁊ p̄ea iubz resartiri dānūtumacie q̄z noise in eo iudicio q̄s dā naē. s. ad intereste vel iudex defert iusfirādū in litē velutī si q̄s iubēte iudice metiri agros nō fuerit passus vel si non pareat in succidēba arboze vel edificio in fine posito de ponēdo. ut. j. e. s. eo q̄z noise et. ff. famiū reg. l. ius. s. i. Et ē effect⁹ adiudicatōis magn⁹ q̄: qđ ali cui fuit adiudicatuz istis tribi iudicij id statifit ei⁹. cui adiudicatū ē. ut. j. e. s. vñlē. qđ intellige cū is cui adiudicatū ē auēte iudicis app̄hendat possēdiōm ut. ff. de acquī. pos. possideri. s. vñlē. in fi. et. l. iuste et si ex norali cā agat quē admōd. ca. l. i. s. h̄z si vñ pñs ibi enī loquit̄ de euict̄. bñi. Itē locū h̄z iudicis officiū in oī act. arbitaria vel bone fidei si nō fiat exhibitō restitutō rei vñlē tarde fiat exhibitō circa delatōnē iusfirādī in litē faciēdā fine taratōe vñlē cū taratōe vñlē circa refrenatōez iusfirāndi. Postea quā iusfirātū est. ut no·m sum. ¶ de in litē iu. Itē in eisdē osiderat inesse vel p̄ciū rei ob h̄z qđ iudici nō pet vñlē tard⁹ pet ut no·m sum. ¶ de in litē iu. Itē in eisdē osiderat inesse vñlē p̄ciū rei ob h̄z qđ iudici nō pet vñlē tard⁹ pet ut no·m sum. ¶ de rei vē. s. tē notādū. qđ vñ nāt in act. ad exhibēd̄ si n̄ fiat exhibitō put debuit fieri i. ⁊ vt acto: habeat eād̄ cām quā bñret si tpe iudicij accepti exhibita res fuissz. ideoqz si inē moras res fit vñscapta a possesso:ē mībilo: min⁹ cōdēnat̄. sic eē in rei vñscapē si possesso: vñscapiat post litē o. a. n. serētā iudi. officio dz cōdēnāri et s. dolo caue pīculū ē enī ne pignora uerit vel manumiserit ut. j. e. s. h̄z et si ad exhibēdū. l. ius. s. qñtū. et de rei vē. l. si post acceptum. Itē et vñb̄ arbitaria ap̄om̄ p̄ eo qđ certo lo: co p̄missū ē. vel legatū iudex cēsiderat ex officio suo intereste nēdum actoris s̄cē rei. et ne dū in dāno. s̄cē in lucro. ut no·m sum. ¶ vñ conueniat. q̄ certo loco p̄missit. Trem locū h̄z iudicis officiū in omib⁹ que otingūt post litē o. circa rē petitā siue fruct⁹ ex ea p̄cipiat siue dānū in ea def̄ siue p̄ciū ex vñditō rei petite ad possorē puenit vel aliquid loco p̄ciū q̄: q̄ post litē o.

accidit valde p̄tinēt ad iudicē officiū. vt. ff. de rei vē. et. l. certū est. et. j. e. s. post inchoatā āt petitōez et. s. eo q̄z noīr. ff. de edis. e. l. edileſ etiā. s. itē scienbū. et de aq̄ plu. ar. l. si terci⁹. s. officiū et de v̄siū. l. n. Idēq̄ ē in dolovel culpa vel negligētia admissa post litē o. si multisp̄ bat̄ exēplis vt. ff. de rei vē. q̄ petitorio. s. i. Itē iudicis officio fit delatio iuris iurādi circa q̄ntitatē exp̄saꝝ vt in aut. de iudicē. s. cōp̄oz. Itē locū h̄z iudicis officiū p̄ v̄siū soluēdis ratōe more vel q̄ more in act. bone fidei. i. in actōne ex testō. vt no. in sum. C. de v̄siū. Itē p̄ fructib⁹ p̄cipiendis a male fidei possesso: et. j. e. s. si hereditas et. ff. de rei vē. l. si nauis. s. vi. Itē p̄ fructib⁹ p̄ceptis a bone fidei possesso: et. a. l. i. cū extēt tpe litis o. vt. C. de rei vē. certū est. vt no. in sum. C. de rei vē. Item locū h̄z iudicis officiū etiā in cōdīct. quib⁹ teneſ q̄s ad dādum q̄d est in numero vel p̄dēvel mēsurā. vt nedū iūr obiectōis ad id q̄d est in obligatōe. q̄s debeat obēnari. s. etiā p̄ officium iudicis ad id q̄nti p̄lis est fuit res a tpe mo: e. vt. ff. de rebus cre. l. iurū. Itē in spēb⁹ extimat q̄nti plurimi fuit a tpe more siue fit exticta siue deterior. fca et id sentēcia nphēdat et i. obēnatōez deducz postulante actore. In his igit̄ vel sib⁹ iudicis succedit officiū actōis defūiēdo nature vice cuius dā mistri vel mercenarij ad exequēda ea q̄ diēt. rō ouenire actōis nature. Pref h̄z sciēdū ē q̄d in q̄busdā casib⁹ oīo deficiēte actōe impletat iudicis officiū loco actōis. licet nō sit actō. vt no. s. de act. s. i. puta circa restitutōez in integr. minoꝝ tmaioꝝ vt. ff. de mino. l. q̄d si minor. s. vi. vt no. in sum. C. de resti. mino. s. p̄diētis. vt no. in pos. le. Itē p̄ salario aduocati licet nō sit ei cōuētū t̄dē in casib⁹ multis de salarijs notari p̄t vt. ff. de varijs et extraor. cō. l. i. Itē Idē in pena iudicii infligēda ap̄t imp̄iciā vt. ff. de va. et extraor. cōg. l. vi. et p̄ salario p̄curatoris ei ouēto fine stipulatōe. et ex infuallovt no. in sum. C. mādati. s. i. Imp̄lo:at̄ eē p̄ filio. qui de sui p̄tāte refert ot̄ rōfia p̄vīt. ff. de li. exhi. s. deinde. s. i. aut. Itē iplo:at̄ q̄n q̄stō est de iurisdictōe incolaz. vt. ff. ad muni. l. de iūr. Item imp̄lo:at̄ p̄ alimētis t̄liberis t̄pentib⁹ et p̄romis t̄libertis p̄stādis int̄ se. vt. ff. de lib. agno. si q̄s a liberis. s. i. v̄l parēt. s. solēt. Itē imp̄lo:at̄ p̄ reuocādo libto in fuitutē p̄ rōe m̄ḡtitu dīmis. vt no. in sum. C. de libtis et eoz. li. Idēq̄ est in liberis emācipatis. vt no. in summa. de in ḡtis liberis. Itē imp̄lo:at̄ vt arbit̄ vt iudex co gaē p̄nūciare vt. ff. de arbit̄. l. i. s. i. et de iudicē. l. de q̄re. Itē et tutores t̄cura. op̄pellunē admittē tutelā vel curā administrare. vel reducāt ab administratōe si p̄ perā fuit excusati. vt. ff. de mino. l. verū. s. exfacto et. s. de satisfa. eu. vel cu. s. penl. et. ff. de tu. vel cu. da. ab h̄is. l. illud sp̄

vel si tuto. v̄l cura. nō befēdat m̄ores remouēt iudicis officio vel suspecti vt. C. de admi. tu. l. vi. i. R. Vocatōes eē q̄ fuit ad honores v̄l muñera publica et eoz executōes iudicis expediuntē officio de q̄b⁹ tractat̄ in. ff. de mu. et ho. et vocatōib⁹ mu. Itē executōes nauib⁹ extra or. dinē q̄nq̄ iuuant ex tractib⁹ eoz q̄s p̄posuerūt nauib⁹ vt. ff. de exercitoria. l. i. s. ē aut. Dec et filia ad iudicis officiū p̄tinēt circa ciuites q̄stōes. nec eni p̄n̄t enūerari singula. v̄n. v̄d. latissimū vt. ff. de iurisdi. o. iu. nō lōgissimū. v̄l q̄ denotaret diuturnitatē t̄pis in h̄mōi solicitu. dimib⁹ quāuis res et p̄sona dicat q̄nq̄ lōga. vel q̄ lōgitudine nō notaſ sapia. v̄n et salomō fivideris lōgu sapiētē et c. Nec t̄n̄ p̄termittēdū est q̄d in accusatōib⁹ p̄uatoꝝ criminū implorat̄ iudicis officiū p̄ impositōe pene. v̄n et dicunē extra ordīaria crima de q̄b⁹ tractat̄ in. ff. de extra or. c. et de p̄uatis delictis et de publicis criminib⁹ plene t̄: actauim⁹ in summis. ix. libroꝝ codicis. Itē ad h̄ spectare videt q̄d dī. j. e. s. penultimo.

De publicis iudicijis

De ciuib⁹ iudicijis. s. dēm ē. Itē de p̄ua tis criminib⁹ p̄tinētib⁹ ad ext̄ or. diariā co. ḡtōez t̄aiabūhōez p̄toris tetigī i. s. sup̄ioris. t. Itē et de eis vt de furto et iniuria et alijs sib⁹ posite sunt sp̄ales rubce licet nō respiciat p̄n cipalit̄ et directo matīa accusatōis s. ciuilis q̄stōis. Nūc aut̄ tractat ḡnalit̄ de publicis iudicijis. Nūq; t̄n̄ dī. s. publicū iudicū cē iudicijū. q̄d int̄edit eē de criminie p̄uato ad impositōez pene c. imrialit̄ inferēde vt. ff. de iniurijs. l. q̄d sena. t̄cōsultū. V̄dēdū ē ḡ. q̄ h̄z dicant publica iudicia. Et v̄n. Et q̄ sit diuifio pub. criminū. Publica āt iudicia dicta sunt q̄z executō ciuib⁹ de p̄plo plurimū daē. Et inde dicat̄ publica. vt. j. e. s. i. et. s. de suspec. t. u. s. sequens ē. nisi certa rōe p̄lobeat̄ ab accusando de q̄b⁹ rōib⁹ plene notaui doctrinā in sum. C. q̄ accusa. nō pos. s. fi. q̄s possit. S. t̄n̄ videat q̄d p̄dicta regula fallat in criminē p̄tus sup̄positi. de q̄ soli accusant p̄tes aut h̄u. ad q̄s ea res p̄tinet non quilibet ex p̄plo. vt publicā accusatōez int̄edat. vt. ff. ad. l. co. de fal. l. co. nelia testamētaria. s. i. Item p̄t excipi in criminē adulterij. q̄: cū delicto cer. tis p̄sonis p̄mo deferēt eius accusatō. vt in. C. ad. l. ius. de adul. l. quāuis. vt no. in sum. C. ad. l. ius. de adul. s. admittit̄. Fit aut̄ diuifio publicoꝝ criminū. q̄: qdā sunt capitula. qdām nō vt. ff. e. l. i. j. et. j. e. s. publicoꝝ. Capitalia āt dicūt duob⁹ modis. i. large oīa crima ex q̄b⁹ pena corpori impōnit. Stricte v̄o dicunē capitalia q̄ adimūt vitā. Adimūt āt vita plurib⁹ mos. dis vt no. in sum. C. de penis. s. pp̄esa āt q̄litas. te ibi capitalis vt si et c. vsq; ad illū v̄ficulū non capitalis pena etē. Alia v̄o publica crima que nō op̄anē aliquō p̄dictoꝝ triū s. pecuniarā pēna vel aliquā cohertōem corporis obtinet. vel similia q̄ nūerant in p̄dicto. t̄. de penis. et in p̄dicto. s. et seq̄nti in materia nō dicūt capitalia s.

relegatōes plerūq; dicūt vt. ff. e. l. iij. **V**bi autē singula publica iudicia locū hñt psequi nō cu-
ro in summa q; hñt euidentē explicatē in lra. & qā
de singulis spēales notaui summas in nono li-
bro. **C.** hñt gñaliē trado de publicis iudiciis no-
tādo q; sine ea ut dictū est. **T**ē q; in oib; neca-
ria est inscriptō pter q; in qbusdaz criminib; .vt
no. in sum. **C.** q; accusare nō pos. **S.** i. Qualit autē
libell⁹ accusatōis vel inscriptō vel subscriptio
fieri debeat. no. in sum. **C.** de accusat. **S.** q; et ē
hñt obſuādū nedū in publico crīmīne hñt p̄uato
vt. ff. de p̄ua. de li. l. vi. **T**ē cōe est in eis. q; nō
p̄nt exerceri p̄curatores nisi crīmīne sit tale ex
q; imponat pena relegatōis vel mino. vt no.
in sum. **C.** de p̄cu. **S.** oſtituit at p̄curator in li-
te. **T**ē est in eis. q; nulla antiq; solēnitās vbo-
rū in eis locū habz imo durāte pena legum ex-
tra ordinē crīmīna p̄bant vt. ff. e. l. o. do. **N**am
et ciuilia iudicia om̄ia sunt hodie extraordīna-
ria vt. **S.** de mēdictis. **S.** vi. **T**ē in om̄i iudicio
crīmīnali fit citatio p̄ inualla. **x.** diez vel ho-
die. **xx.** vt no. in sum. **C.** de iudi. diez quidā dī-
cāt de trib⁹. **S**z ego ibi subaudio eē ut maior
rei iniq;as ostēdat. **N**āt si tibi p̄ singulos tres
dies fiat citatō. si tñ p̄ absente excusatio iusta
p̄ponat nō delz odēnari vel ei⁹ adūsarijs ab-
solvi taccusatorijs calūmia pumiri. **T**ē i om̄i pu-
blico crīmīne soli accusatori incūbit neēitas p̄-
bādi nisi in crīmīne falsi et violata maiestate et
peculato admisso et sacramētis deftis et p̄di-
ta patria vt. **C.** ad. l. iuſ. de adulē. l. v. et de abo-
liſ. l. vi. **T**ē om̄es cause crīmīnales biēnō limi-
mitāde sunt vt. **C.** vt infra cer. tē. crimi. qstio
agitē. l. vi. **T**ē ex om̄i publico crīmīne si quis
dāna infama nullā facta crīmīnis exceptōe
psone. tñ qñq; fit exceptō vt si socer gñi seruos
accusauerit de beneficio filie demum agnitoē
habita pñūciabit iudex prēm calūmatū nō est
tñ infamis. qā p̄ fine piculo calūmie p̄culat
vindictā de morte filie .vt. ff. e. l. infamī. et. l.
vi. **N**āt autē a quibusdā dicit nō esse in publicis
crīmīnis de calūmia iurādū falso reputo per
l. i. q; est in. **C.** de iufiū. p̄p̄ ea. dan. et p. l. vi. q;
est in. **C.** de fide instru. **S**z ipi moti sunt ex eo
qd s̄. q; in prim. l. ui⁹. t̄. qd publica iudicia per
actōes non ordinātē qd verū est neq; om̄ino
quicq; hñt sile cū ceteris iudiciis de quib; locu-
ti sum magnaq; diūsitas est ipoz. in instituen-
dis et in exercēbis. **S** h̄tē nūq; p̄ eē ita verū vt
p̄ma facie scnat lra. **N**ōne enī simile hñt qā in
utrisq; offere libeli⁹ in utrisq; litis fit cōtesta-
tio. **T**ē cāe cognitō citatio absentium platō
sentētie in sc̄ptis iudice sedēte. **T**ē in utrisq;
nullus p̄t esse iudex in cā sua. **D**icit ḡ milib; ha-
bēt sile cū ceteris ciuilib; iudiciis. q; in ciuilib;
instituent actōes ad aliquid bādū vel faciēdū
actōi. **S** hñt nulla instituent actio. nec ad hñt inten-
dit acto. vt aliquid sibi det vel fiat. **S** vt reus pu-
niat p̄ crīmīne om̄iso et ita considerata petiōe
squerētis om̄ino quicq; sile nō hñt. **T**ē iuſ etiā
maxia diūsitas est eoz. i. ciuiliū iudicioz. teri-
minalū actōnū et institutōe iudicijt eis exercici

tōe. **N**ā in instituēdo ibi p̄ponit actio vt dictū
est hñt non. **T**ē exercēdo ibi incūbit p̄batio acto
ri tantū. hñt accusatori. et reovt dictū est. **I**tem
alio tpe illa limitantē q; istavt no. in summa. **C.**
de iudi. **S.** vīroq; aut p̄nē vt. **S.** dictuz est. **G**ū
ḡ in tot videat deficē qd hic dī. nō miū si ex
gñaliē lege dicamus de calūmia iurādū esse in
crīmīnali accusatōe. Post finē l. ui⁹ ti. de pu. iu-
nil in nñi opis opositōem restat solue. aut solue
do narrare. qñi iuri opam datur⁹ quelibet vti-
lia ad rubricas nouē libroz. **C.** et insti. seu ele-
mentoz p̄tinētia publicau. et publicata in lu-
cem p̄duxi vitās plixitatē que auertit qñq;
hoies a studio aut inducit diffidētiam & impli-
cat labore. vt. **S.** de iusti. et iuf. **S.** et amplectens
breuitatem in qua nullū nisi necessariū assumit
verbū. nec sum trāgressus terminos dicēdoz
simulatā p̄hilosophiā in aliquib; affectādo. **S**z
exhibēs operam ad soluēdū intricatos nodos
iuris et p̄cta seruau. sic in p̄logo summe. **C.**
compromisi absq; inuidia cōicans vniuersis q; p̄
meditatōem sedulam in legib; et cōſtitutib;
didici quib; imperialis clementia cūctos p̄flos
noscē gubernare. **C**eterū et si aliqui milib; sine
iure et non sine iniuria inuidētes dicāt me pro-
lime vel nimiū breuitē in summis factis tractaſ-
se h̄i qui hñt osilijs spūm famoris nō min⁹ ſtude-
ant in p̄ctis cōſiderātes q̄liter ambiguoſ ca-
ſus legū nodosas q̄ſtīces et actōnū p̄fundita-
tes in quib; plurimi oberrabāt in lucem erepe-
rim et in cōſonātiam luculentam.

Explícit summa extraordīnaria sup
institutis maxima cū diligētia spire im-
p̄ssa Anno millesimo qdīmgentefimo
octogefimo secundo

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

